17 Ἰουλίου

Μαρίνας μεγαλομάρτυρος (†270)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἐλήφθη ὑπόψιν ἡ ὑπὸ τοῦ π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου
καταρτισθεῖσα ἀκολουθία.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

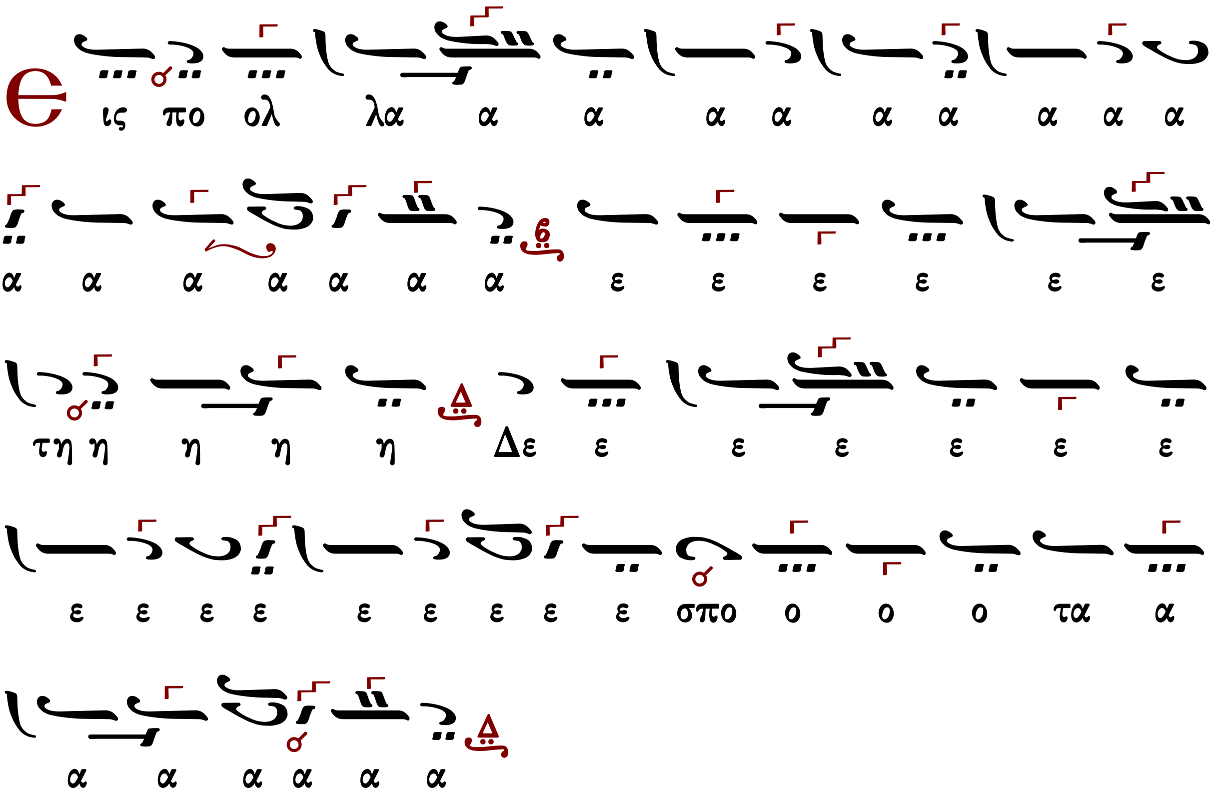

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακός

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ′ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾿ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· **δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ

σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνοιξαντάρια

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

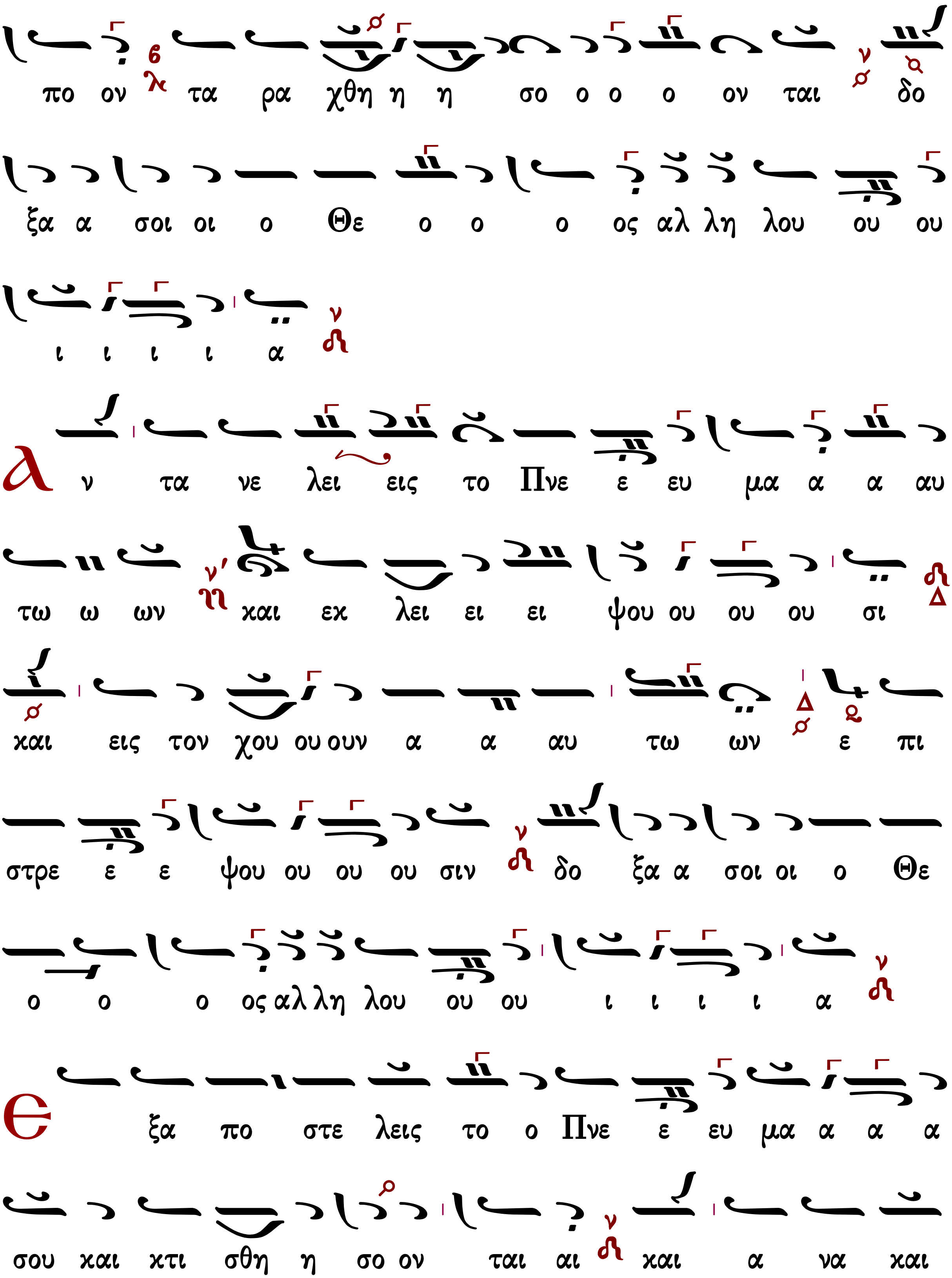
πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
Αν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ
τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι
και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Εξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α
σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

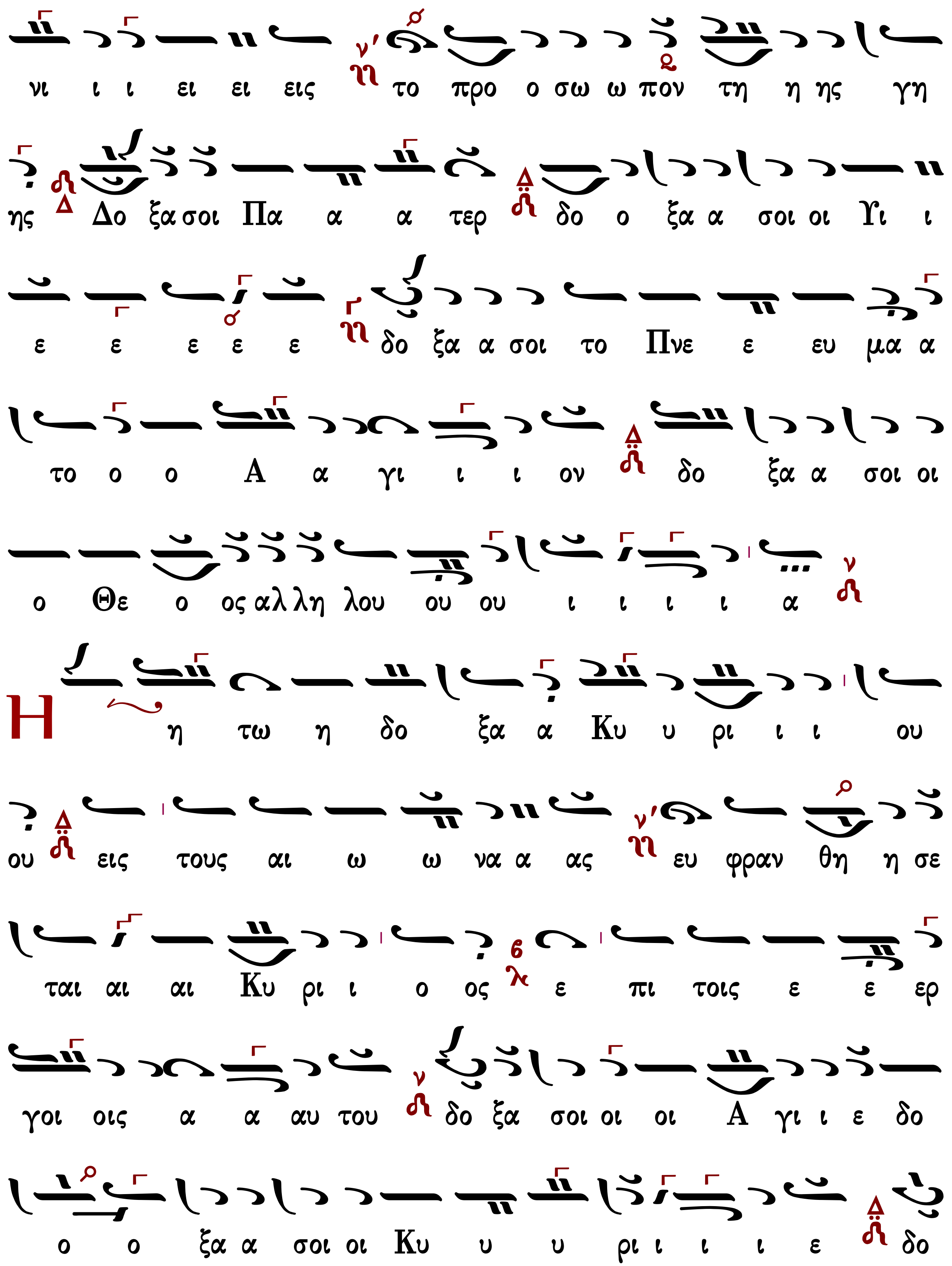
νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη
ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι
ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α
το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι
ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου
ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε
ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ
γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο
ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

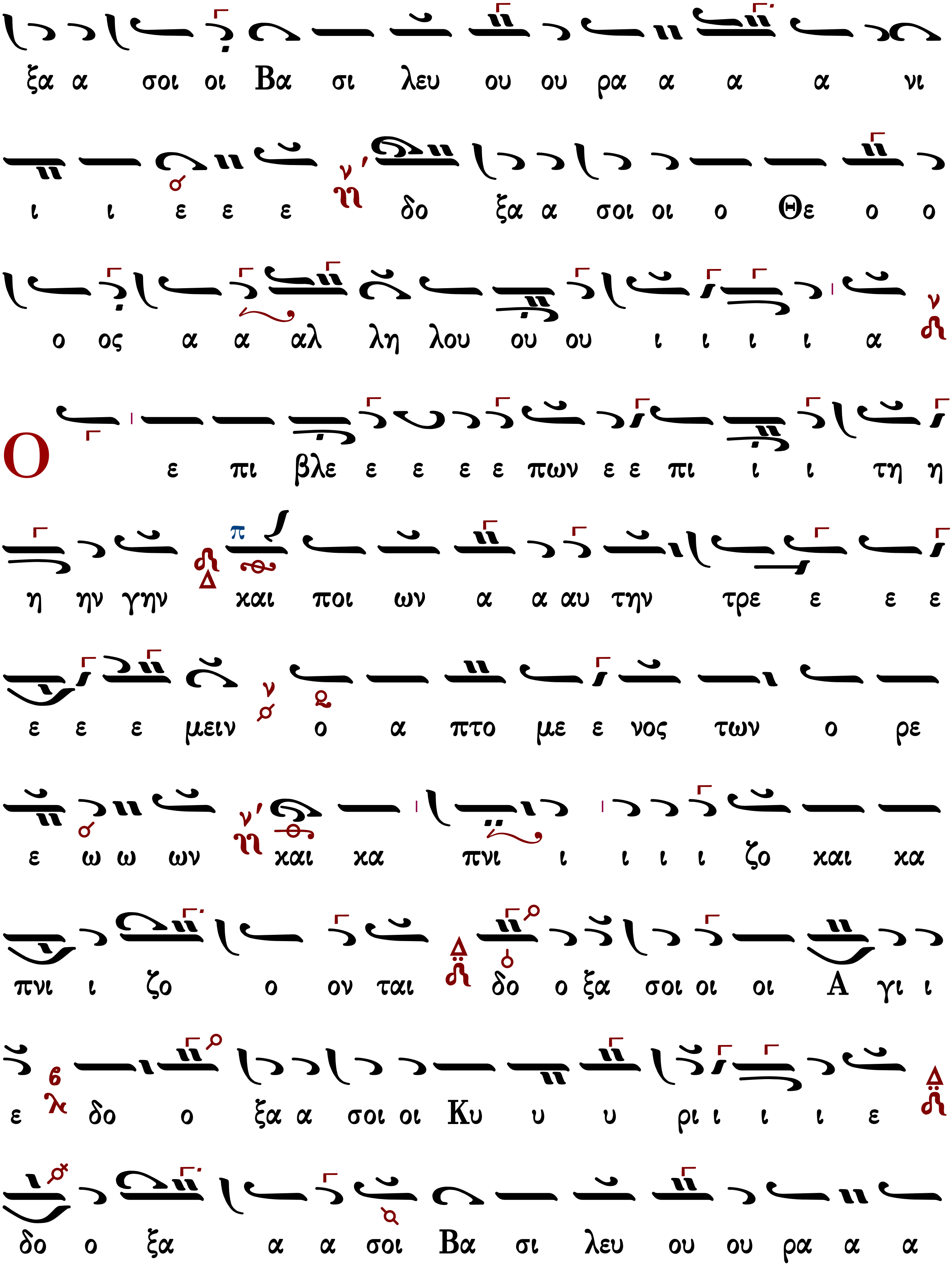
ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι
ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο
ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η
η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε
ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε
ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

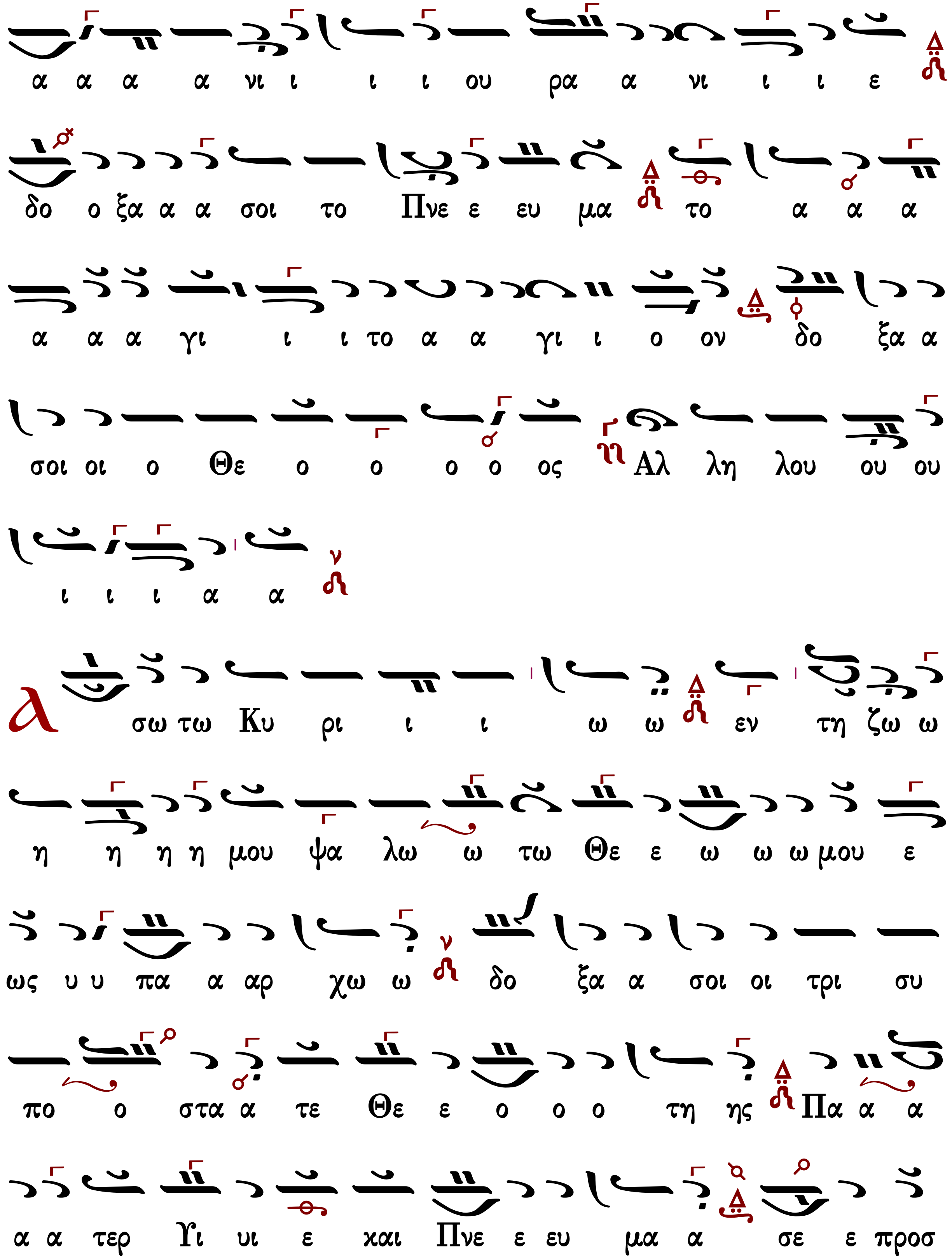
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α
α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι α α
λ σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω
η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε
ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ
πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α
α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο
ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η
σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω
δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ
χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α
σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι
ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

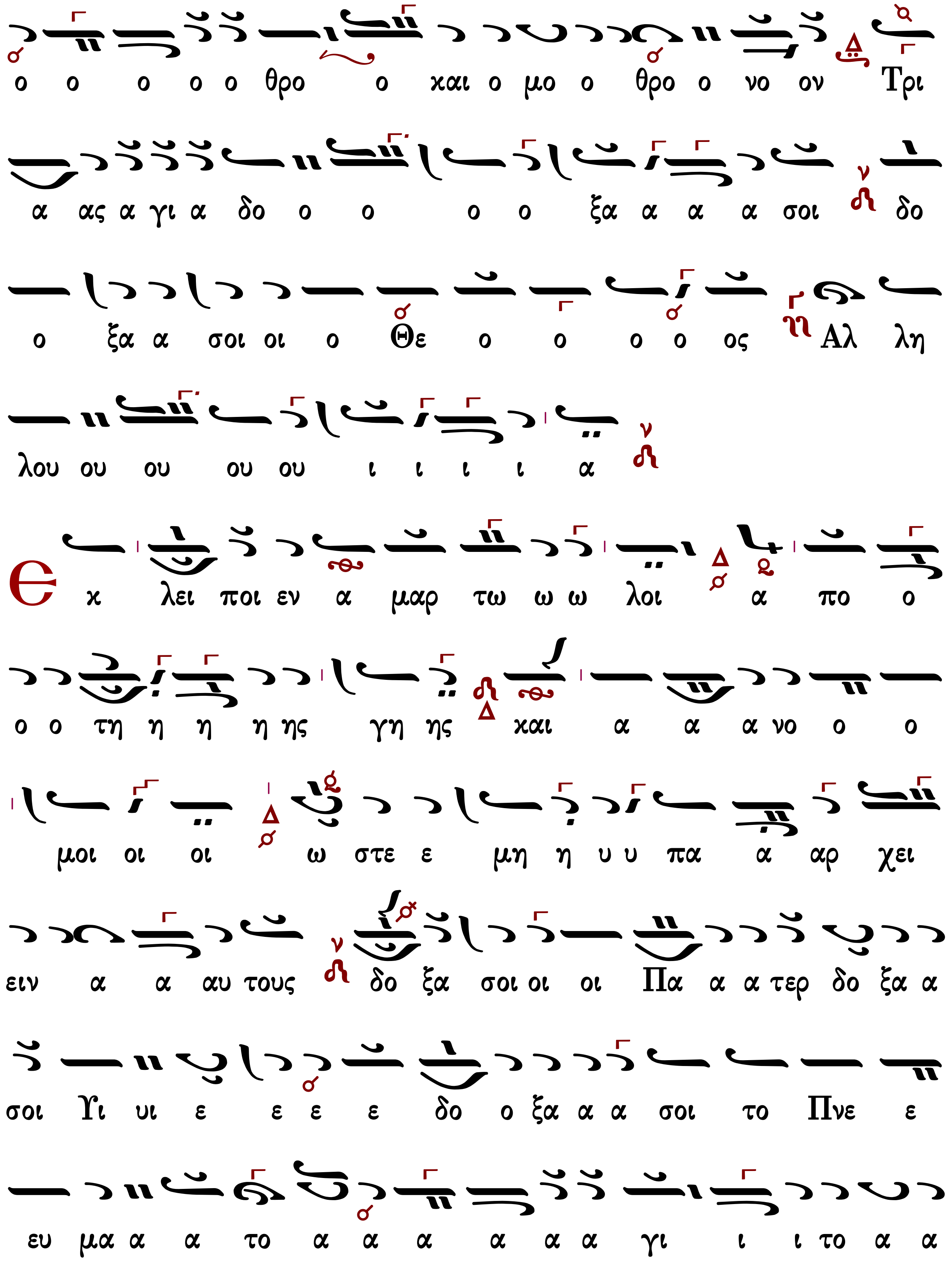
ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι
α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο
ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη
λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
Є κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο
ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α
σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

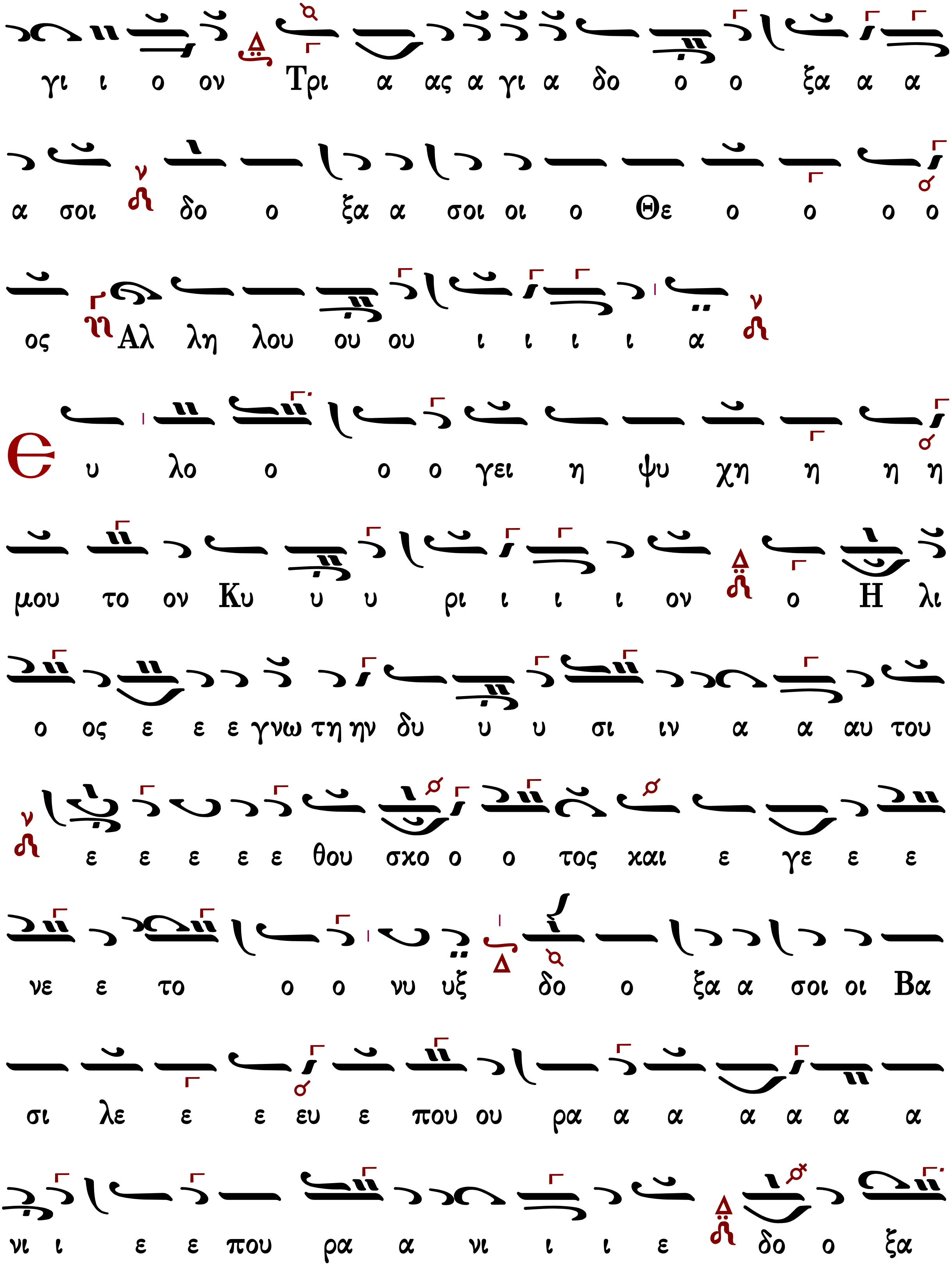
γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α
α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ε υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η
μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι
ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του
ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε ε
νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα
σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α
νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

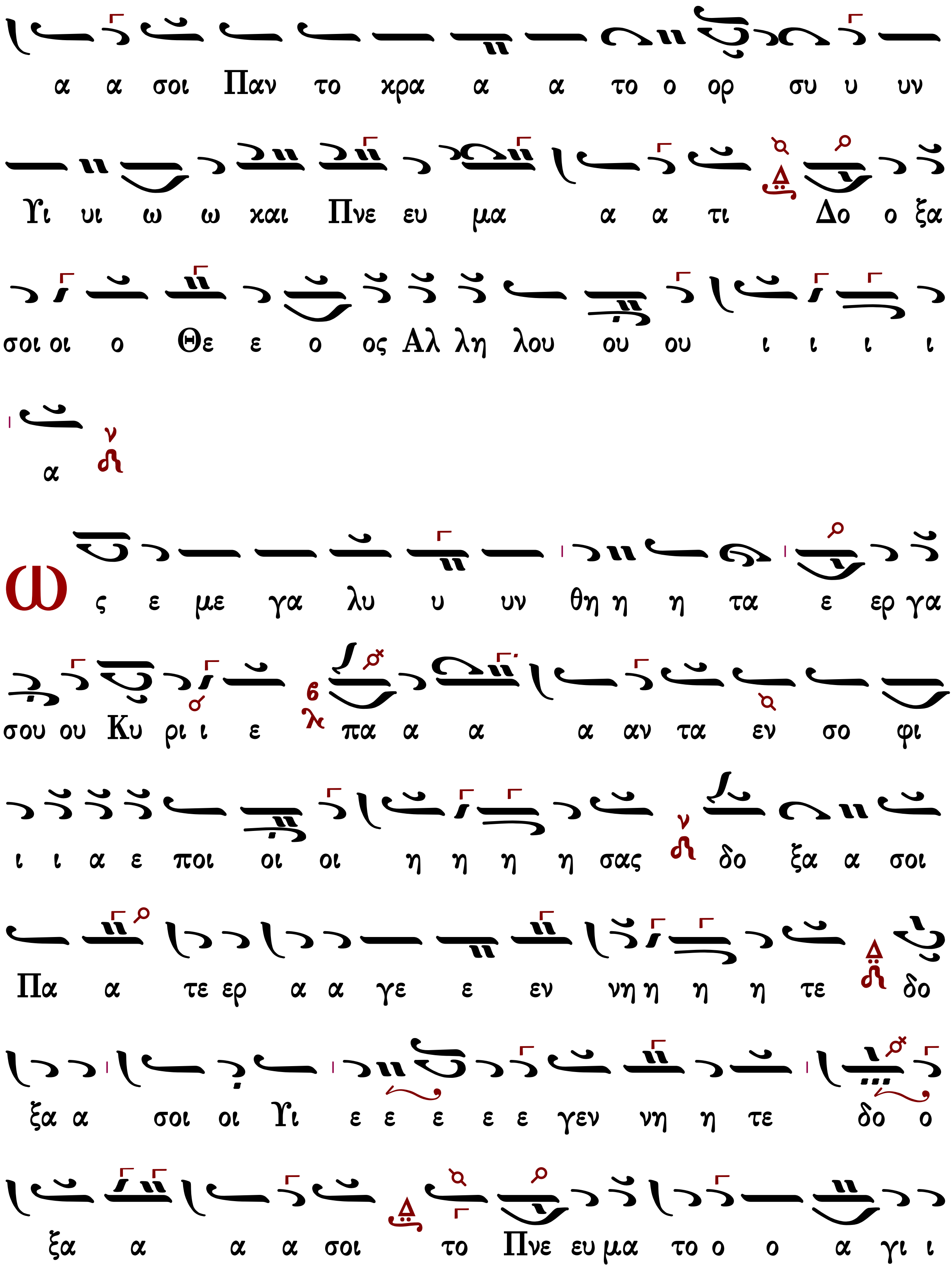
α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν
Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα
σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
Ως ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα
σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι
ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι
Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο
ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο
ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

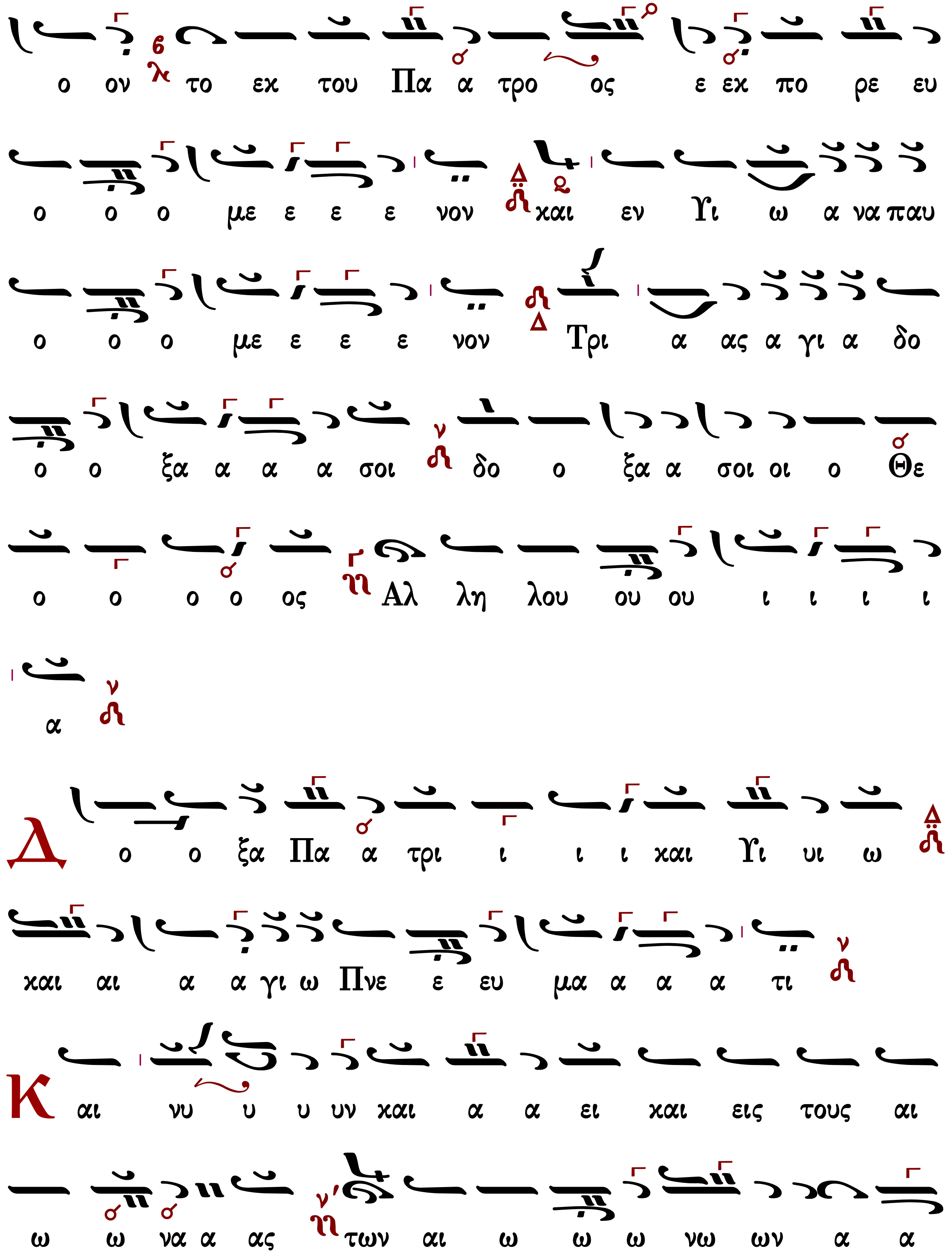
ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ
ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ
ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο
ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

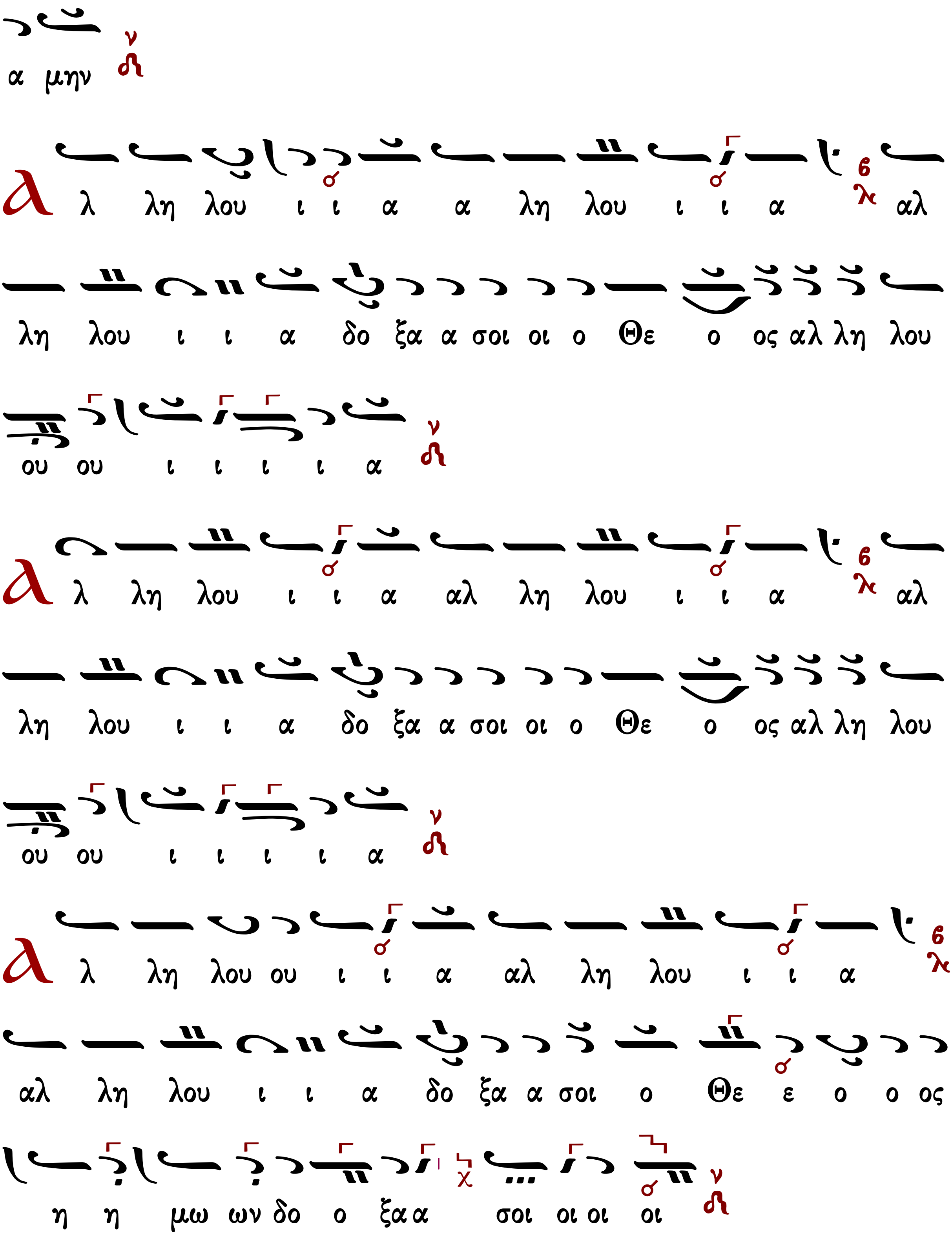
α μην
λ λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α
λ λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α
λ λ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α
αλ λη λου ι ι α δο ξα α σοι ο Θε ε ο ο ος
η η μω ων δο ο ξα α σοι οι οι οι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

Ἦχος λ̣ Νη

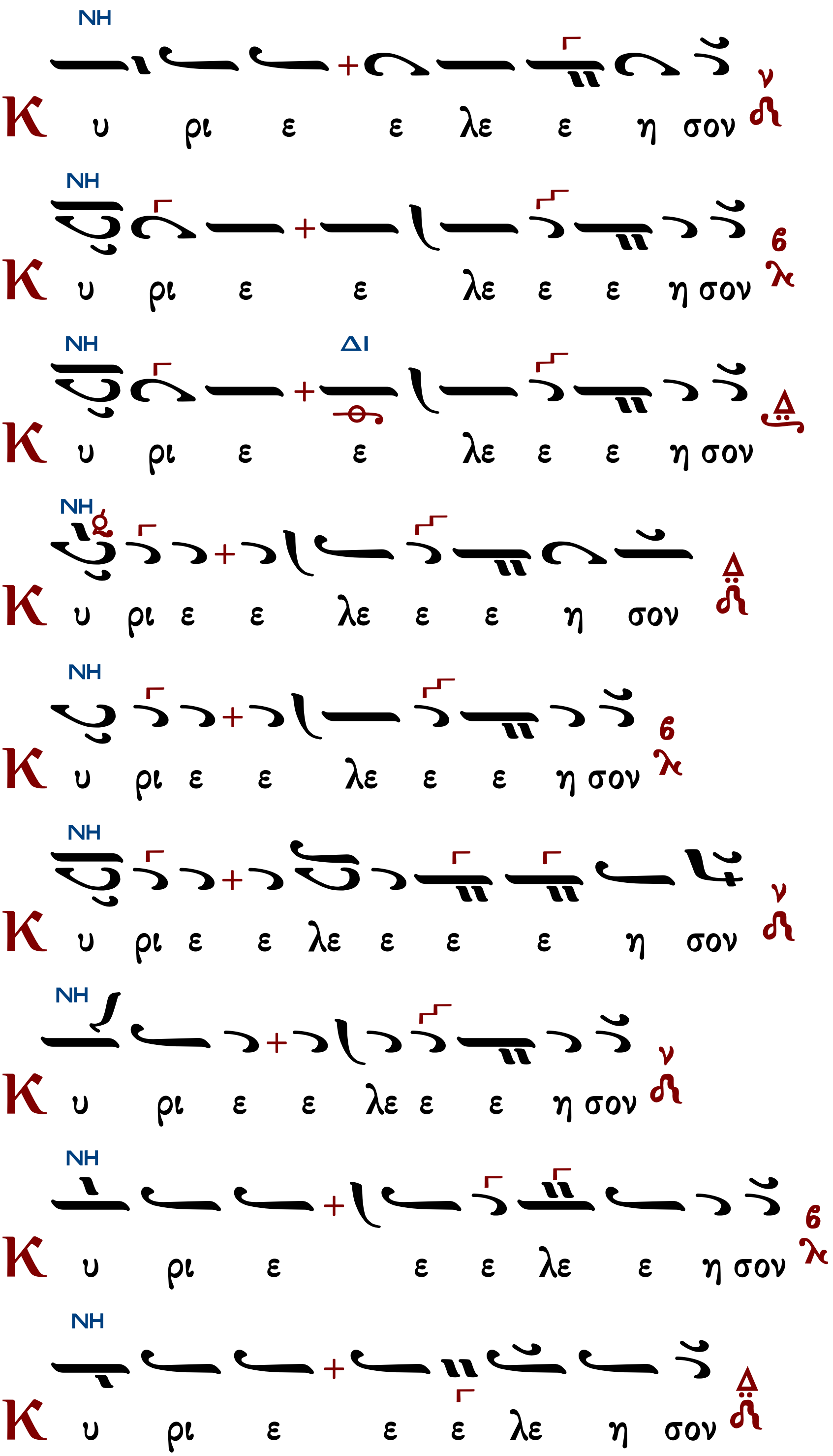

ἕτερα

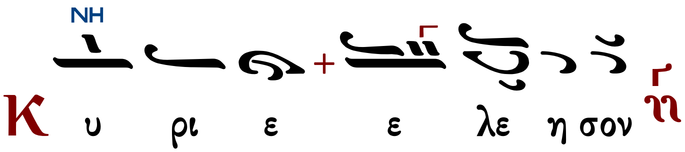

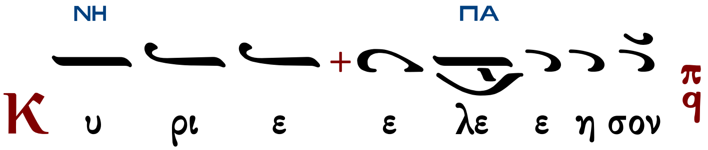

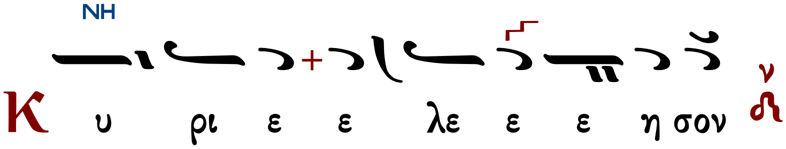

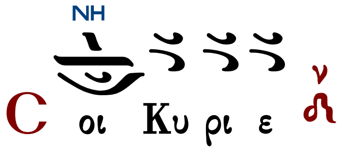

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

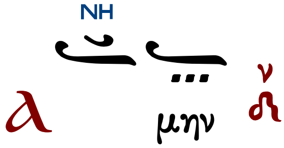

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

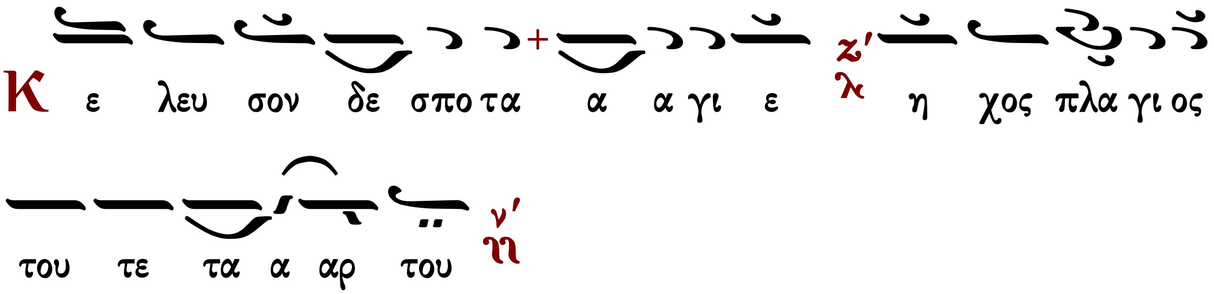

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

Κεκραγάριον

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.382#

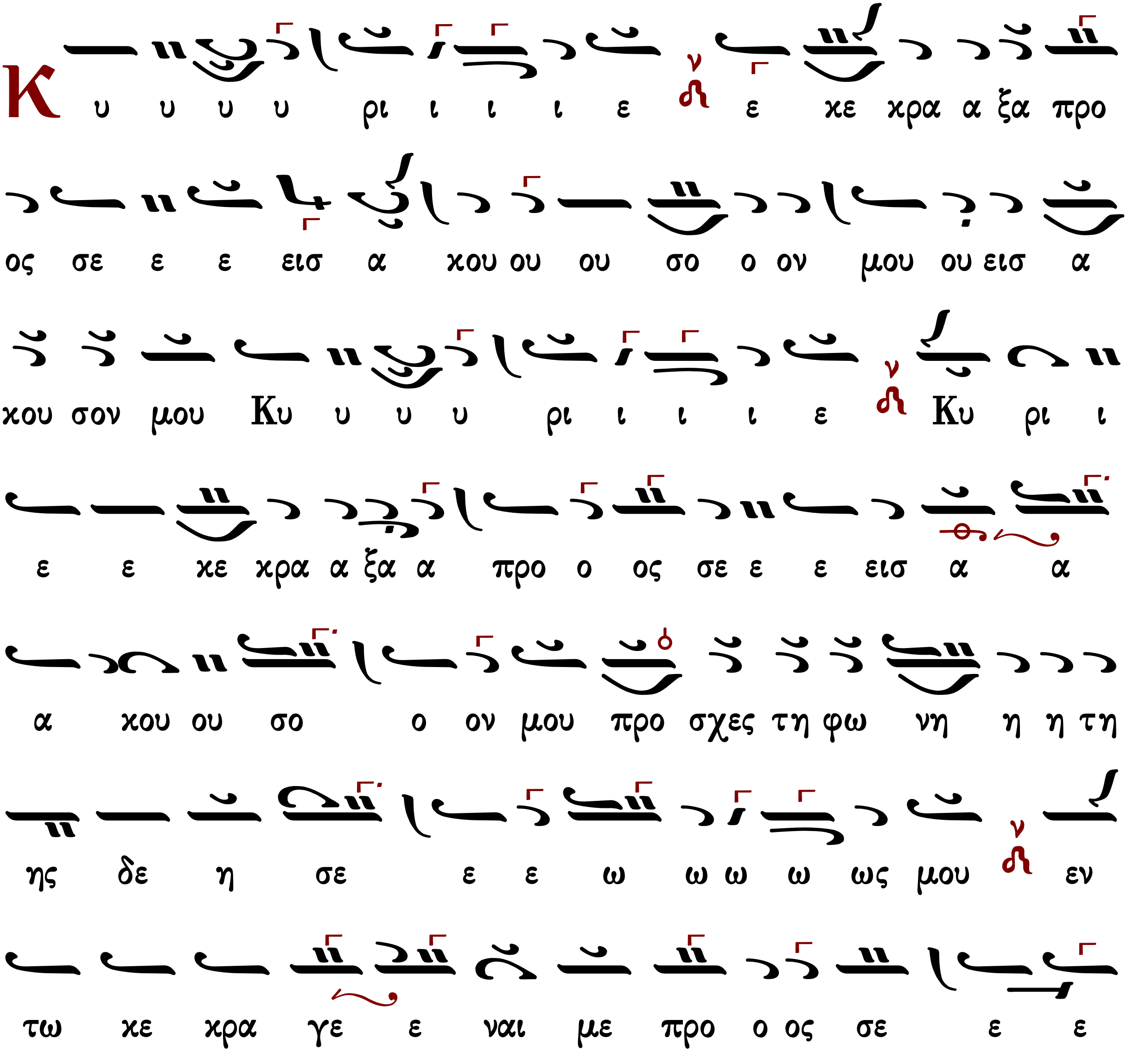

εισ α κου σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε
Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η
μου ου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ι ι
ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω
ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε
ρι ι ι νη η η εισ α κου σον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Cτιχολογία

ψαλμὸς ρμʹ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμαʹ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾿ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π Νη

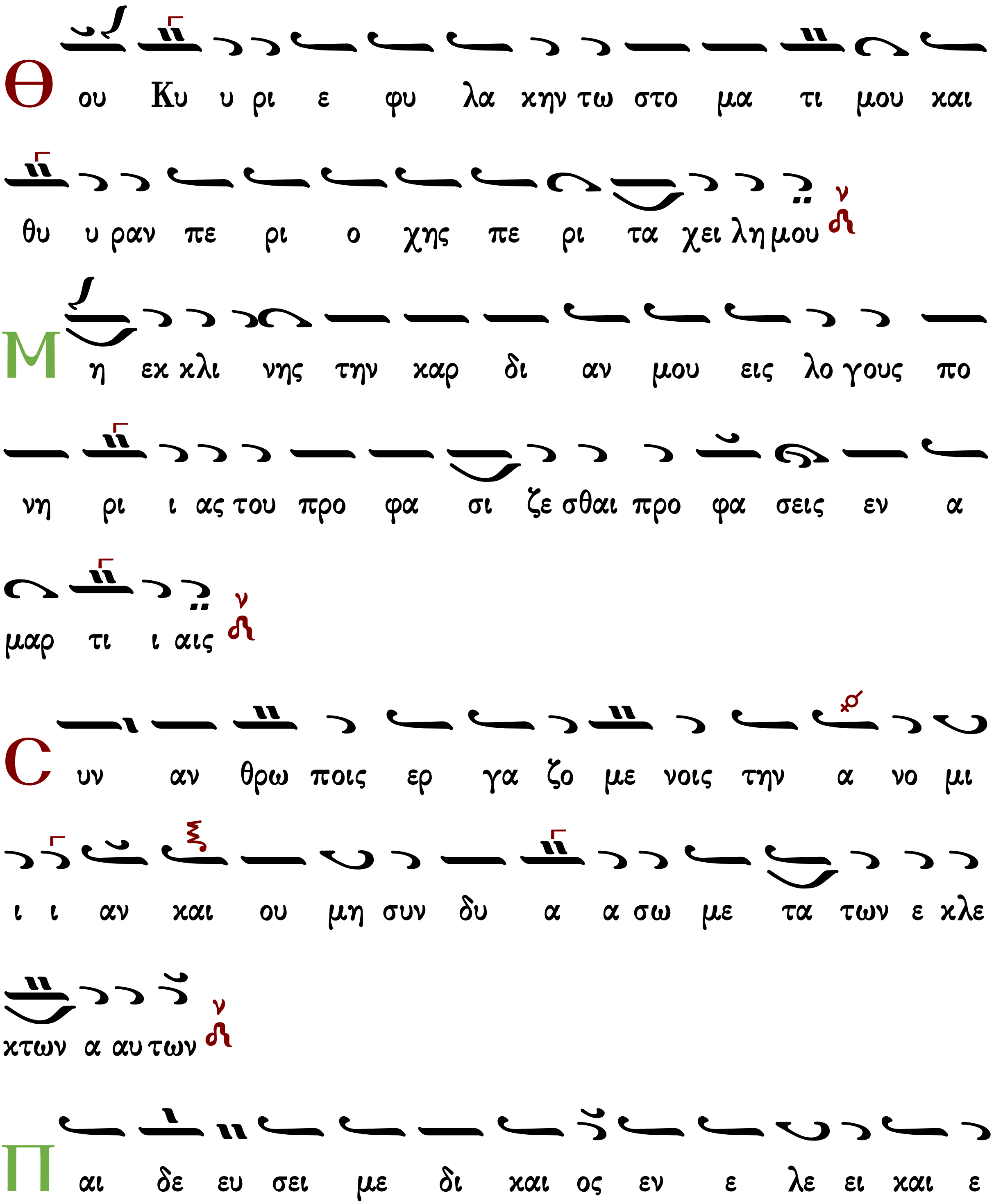

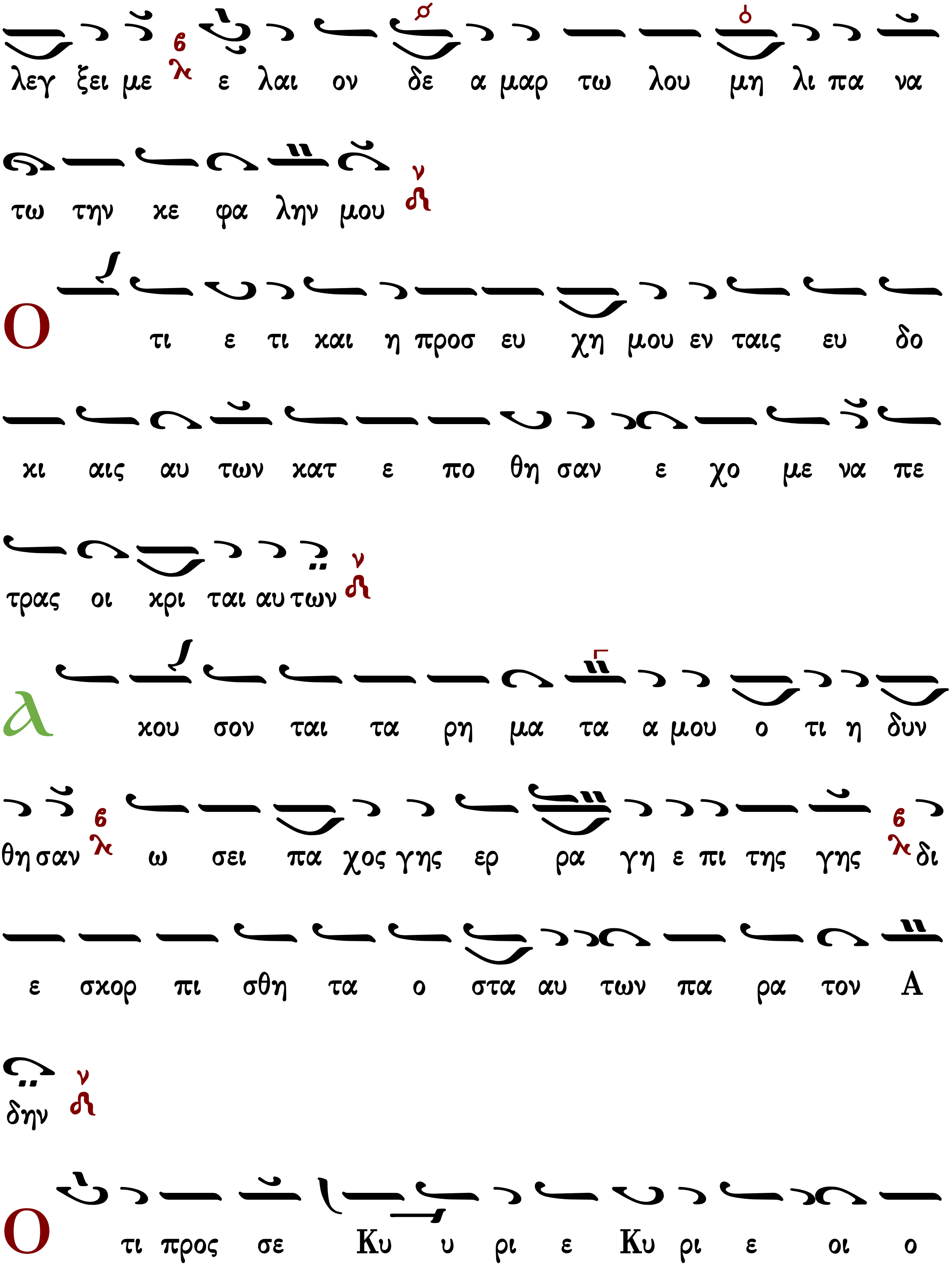
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να
τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κατ ε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α
δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

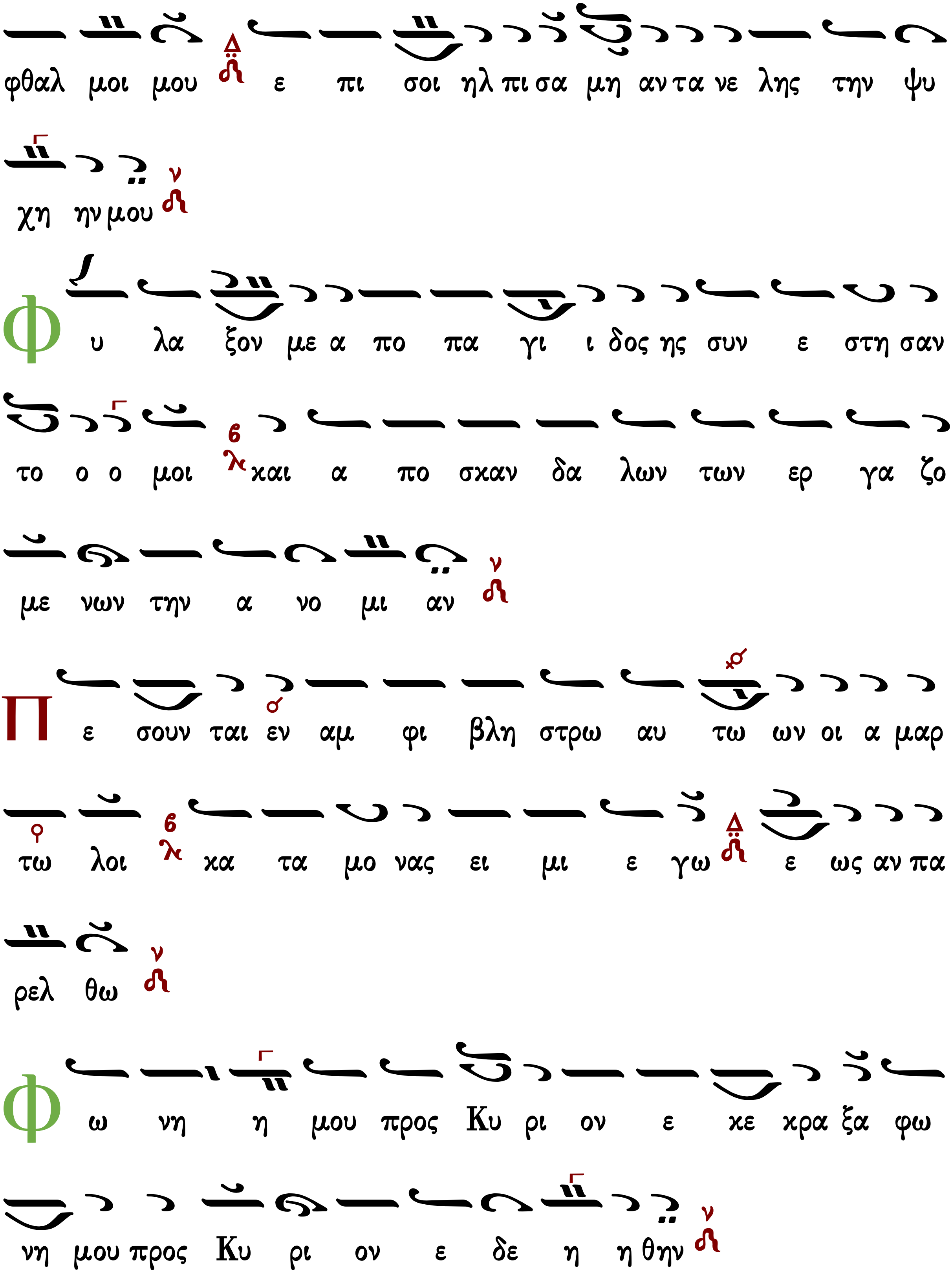
φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

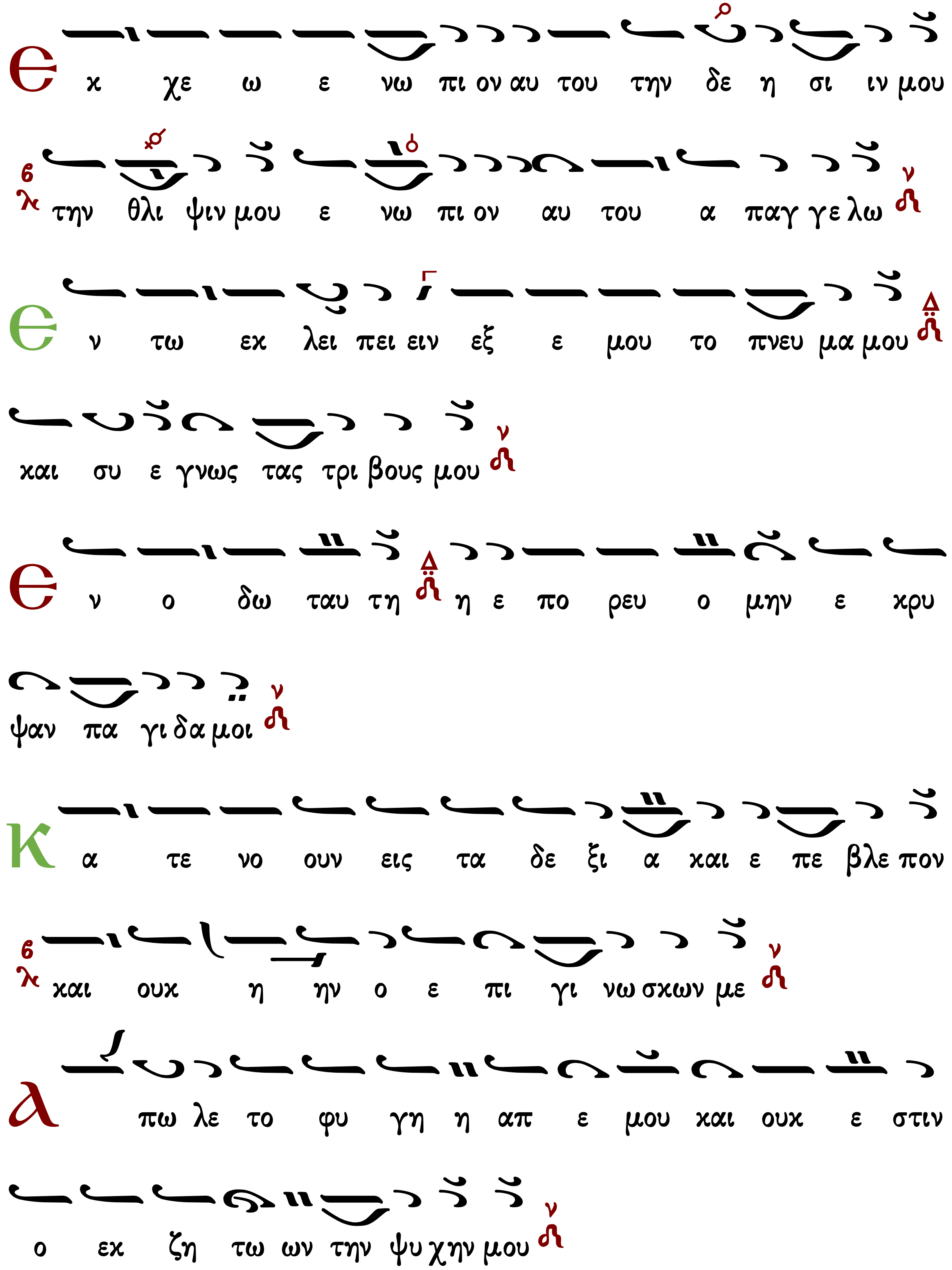
Ε χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Ε ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουχ η ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουχ ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

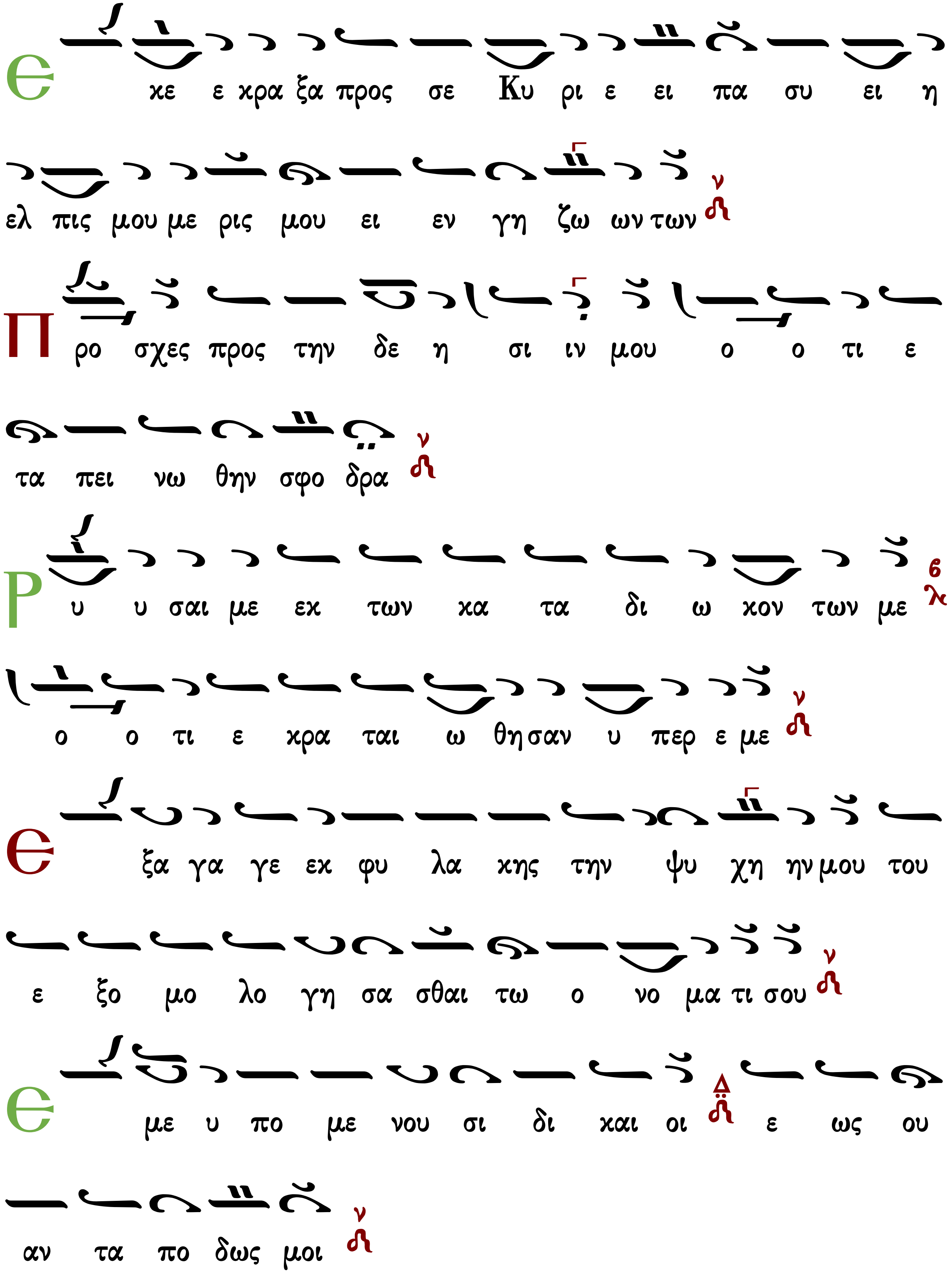
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο δρα
Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δως μοι

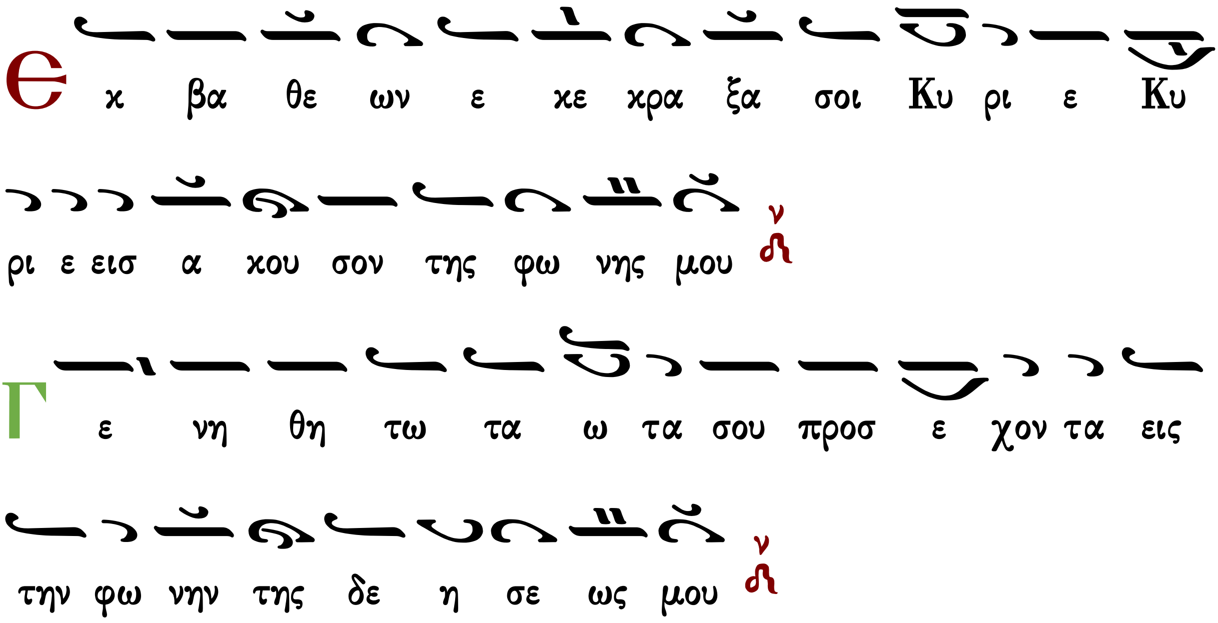

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος — ἦχος πλ.δ'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ὢ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῷζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν· ἧς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν — ἦχος δ'

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν πατρῴαν ἀσέβειαν, νουνεχῶς καὶ ἀλείψασα, τῷ Χριστῷ προσέδραμες καλλιπάρθενε, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, ἠκολούθησας αὐτῷ, δι᾽ ἀγώνων ἀθλήσεως, οὓς διήνυσας, ἀνενδότως Μαρίνα καρτερία, διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τὴν φωταυγῆ ἑορτάζομεν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς ξεσμοὺς ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ μαστίγων τὴν ἔφοδον, καὶ τὸ πῦρ ὑπέμεινας καρτερώτατα, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, σεμνὴ ἀλογήσασα, καὶ νενύμφευσαι Χριστῷ, ὡς παρθένος ἀκήρατος, ᾧ προσήγαγες, ὥσπερ προῖκα πολύτιμον Μαρίνα, τοὺς αὐτῷ πεπιστευκότας, τοῖς θαυμασίοις σου ἔνδοξε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῆς ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, τῷ ὡραίῳ τοῦ σώματος, πᾶσιν ὑπεφαίνουσα καλλιπάρθενε, τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν, ἐκλάμπουσαν ἔδειξας, δι᾽ ἀγώνων ἀνδρικῶν, τῆς στεῤῥᾶς σου ἀθλήσεως, δι᾽ ὧν ἤσχυνας, τὸν ὀφθέντα ἐχθρόν σοι Ἀθληφόρε, καὶ ἐδέξω οὐρανόθεν, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν.

Δοξαστικὸν

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου, τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.314*

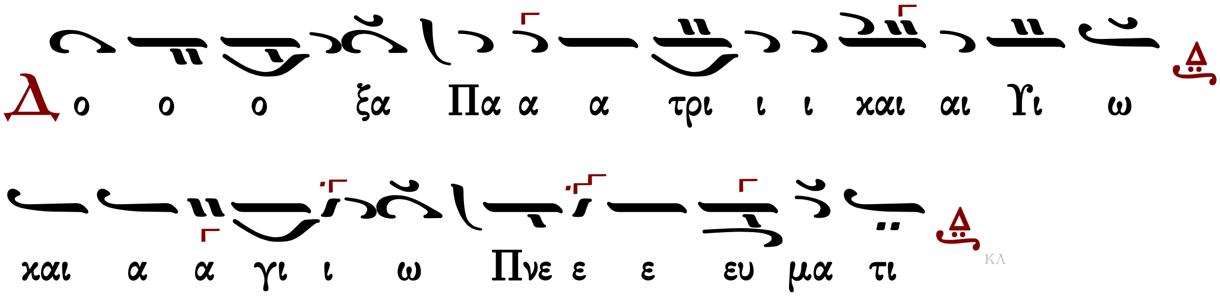

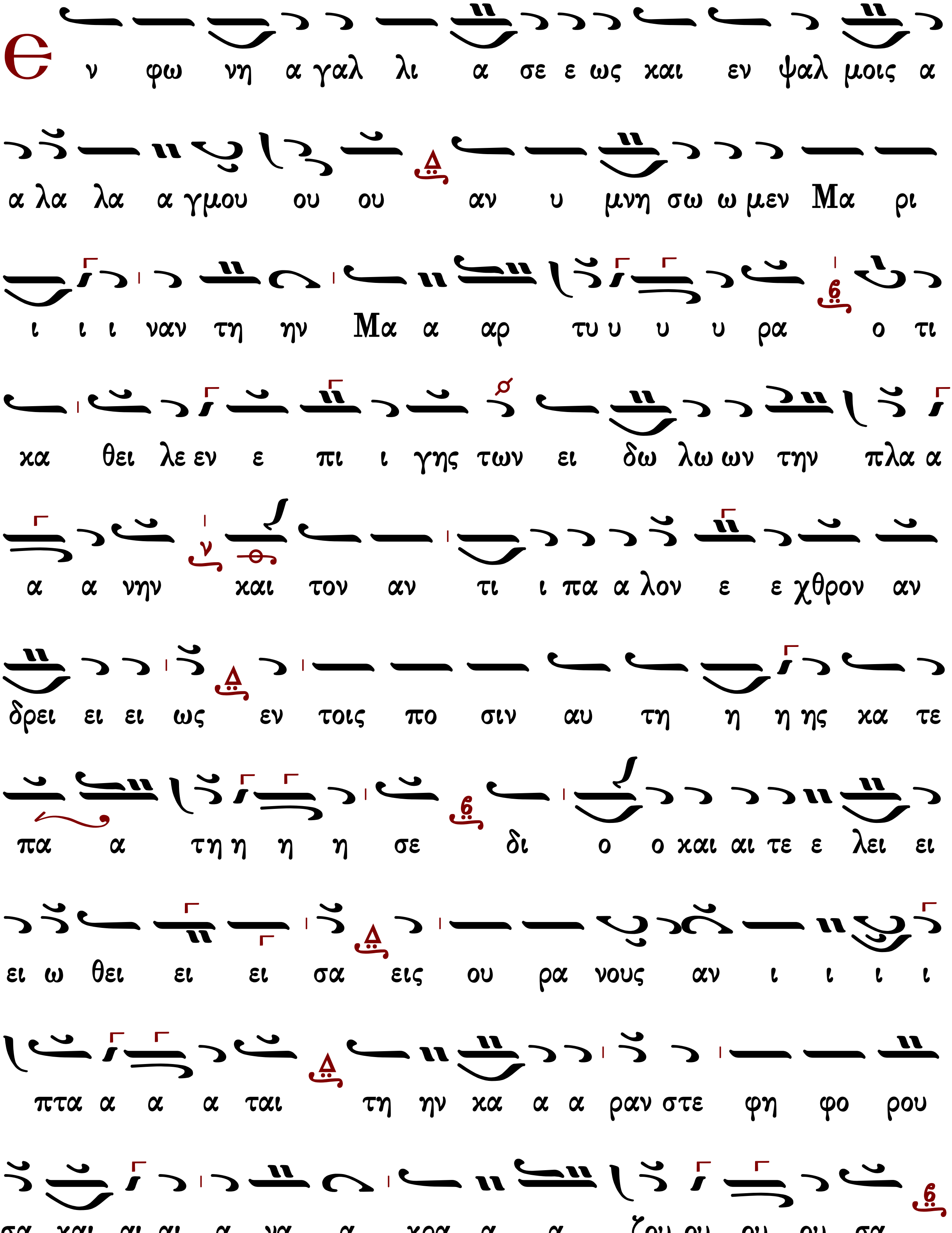
Ε ν φω νη α γαλ λι α σε ε ως και εν ψαλ μοις α
α λα λα α γμου ου ου αν υ μνη σω ω μεν Μα ρι
ι ι ι ναν τη ην Μα α αρ τυ υ υ υ ρα ο τι
κα θει λε εν ε πι ι γης των ει δω λω ων την πλα α
α α νην και τον αν τι ι πα α λον ε ε χθρον αν
δρει ει ει ως εν τοις πο σιν αυ τη η η ης κα τε
πα α τη η η η σε δι ο ο και αι τε ε λει ει
ει ω θει ει ει σα εις ου ρα νους αν ι ι ι ι
πτα α α α ται τη ην κα α α ραν στε φη φο ρου
σα και αι αι α να α κρα α α ζου ου ου ου σα

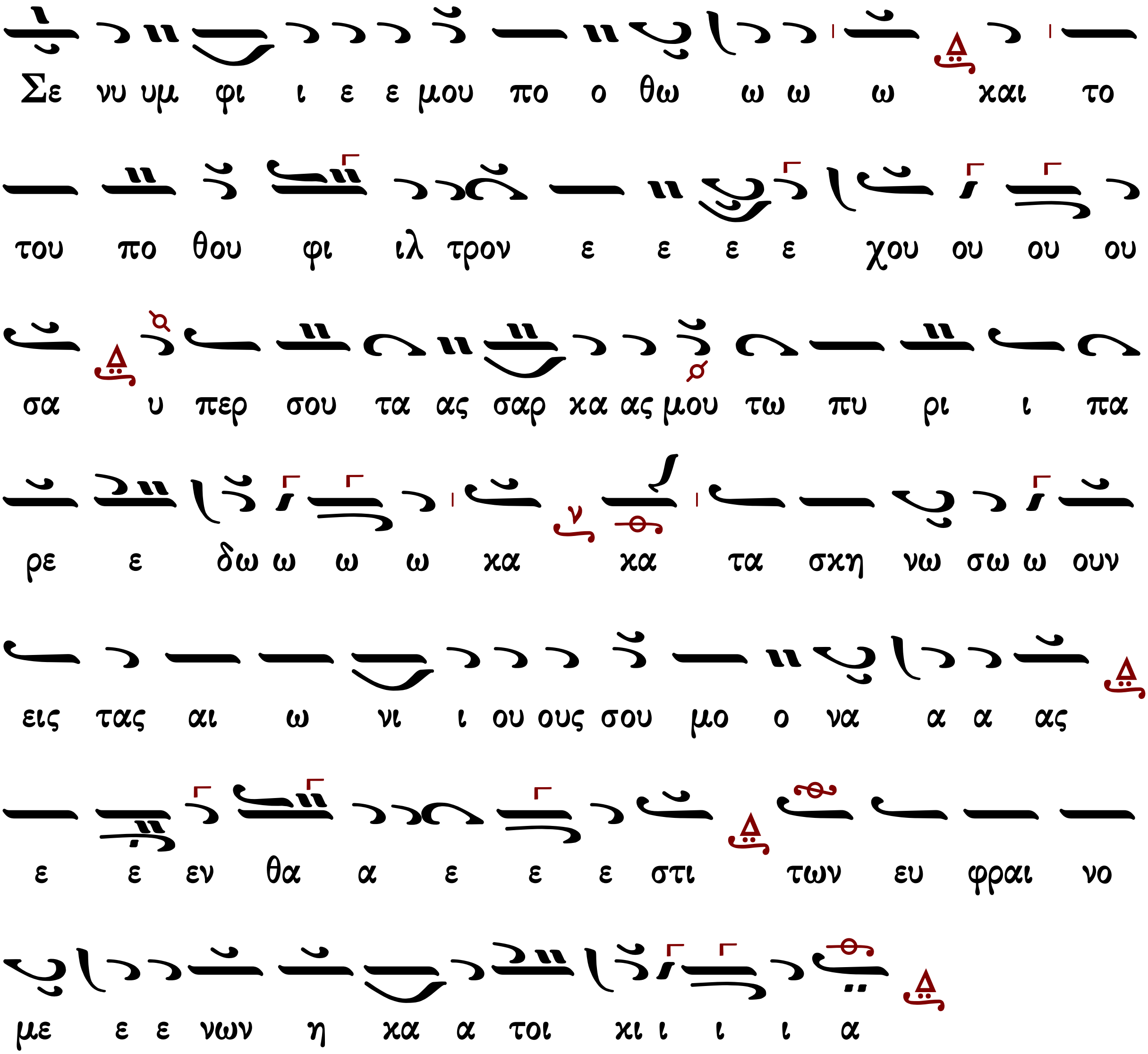

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

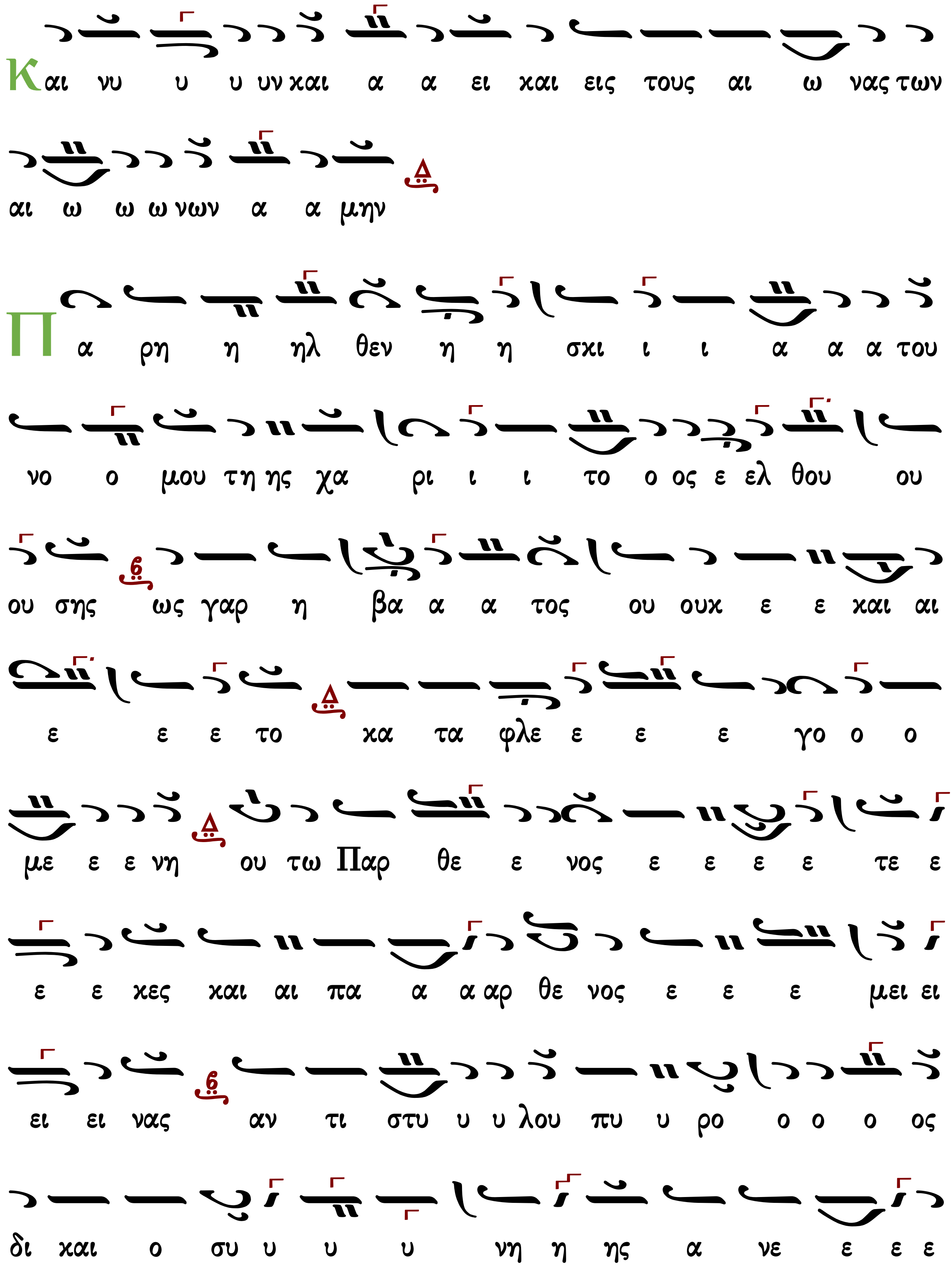
Καινυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω νων α α μην
Π α ρη η ηλ θεν η η σχι ι ι α α α του
νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου
ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και αι
ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο
με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε
ε ε χες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει
ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος
δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε

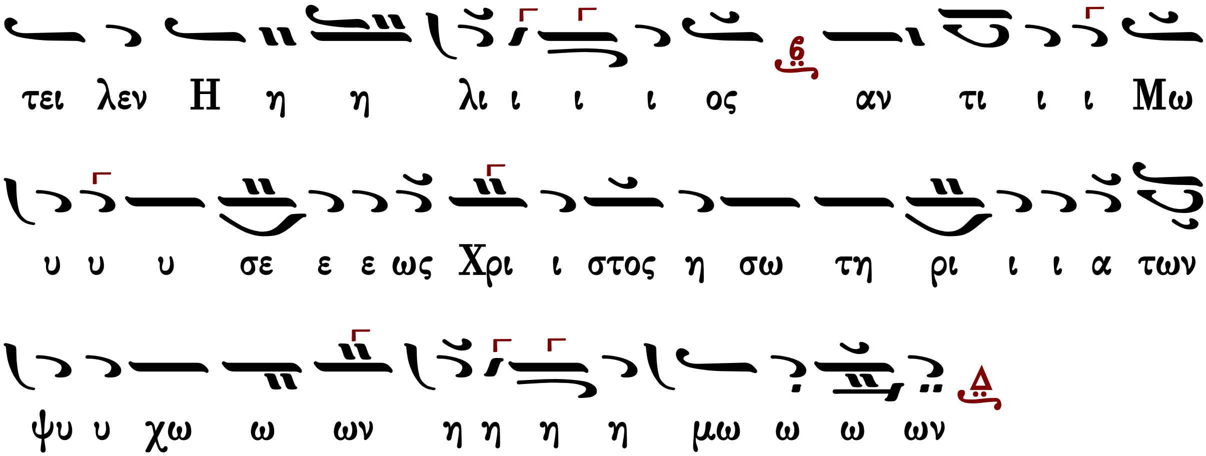

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

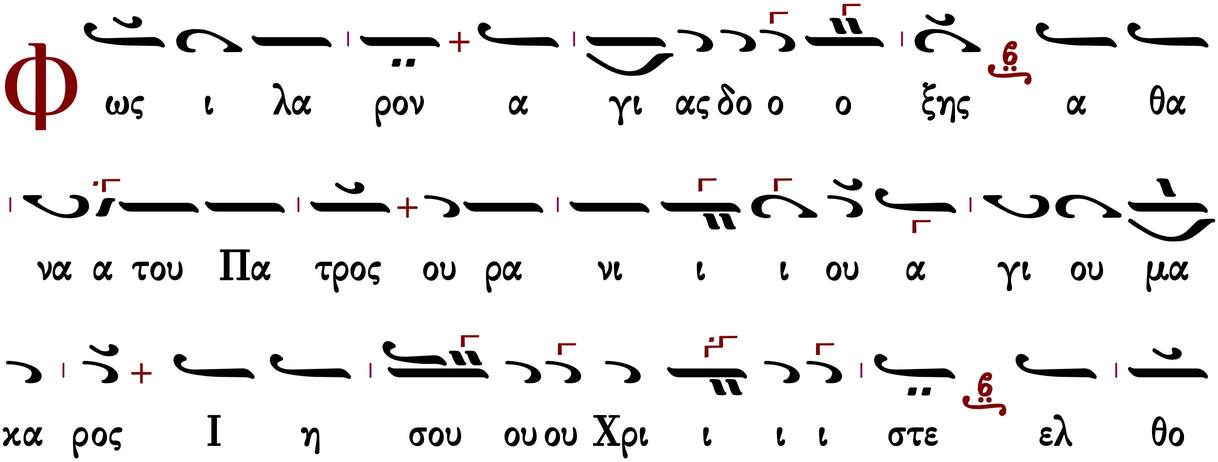

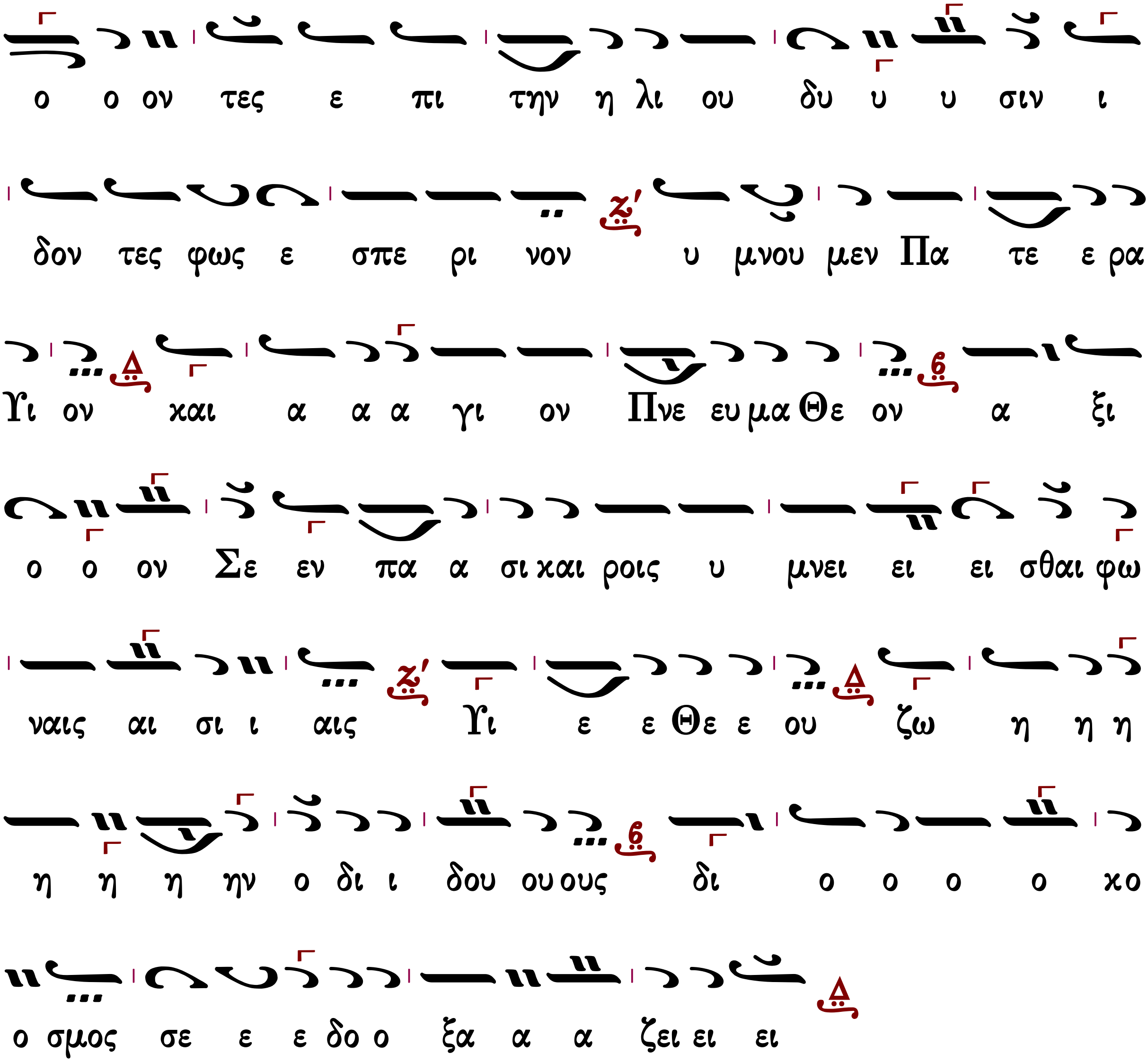

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευὴ

Κυριακῆ ἑσπέρας
ψαλμὸς 133:1

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

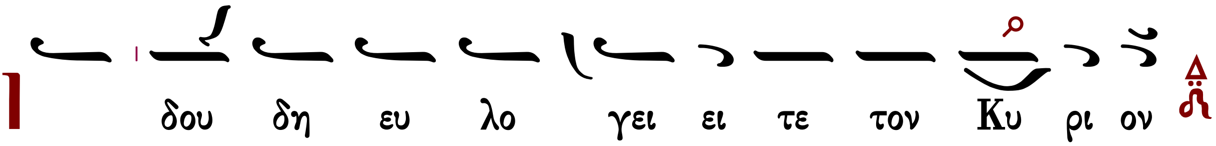

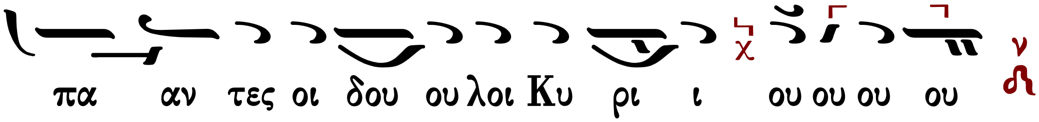

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

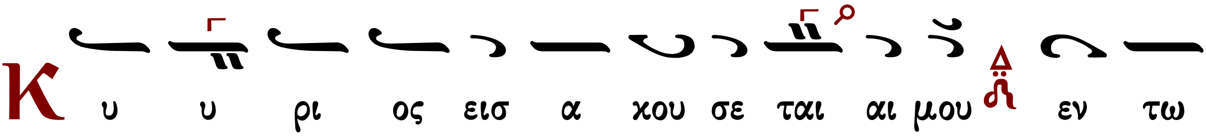

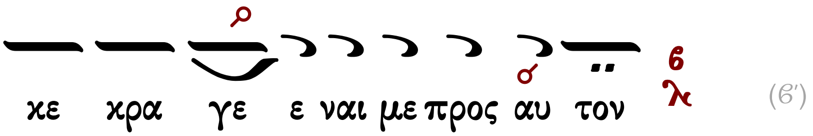

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

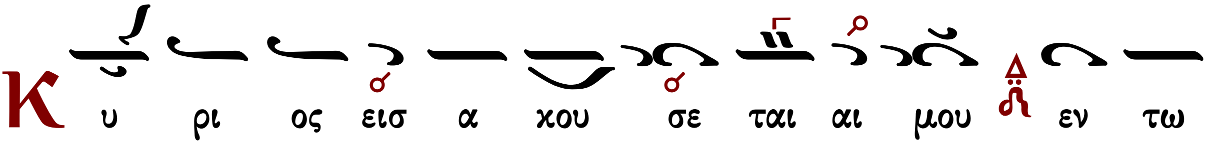

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

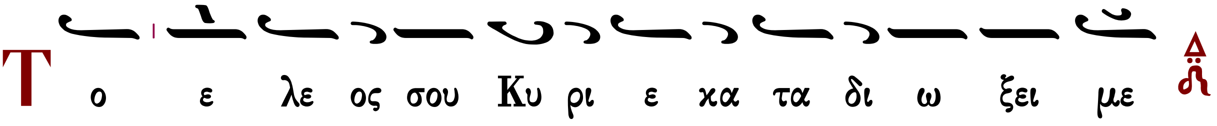

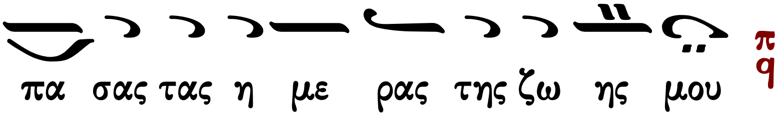

(β΄)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

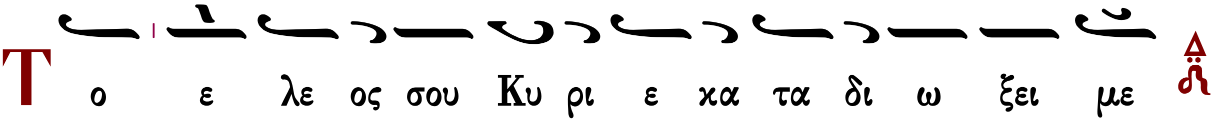

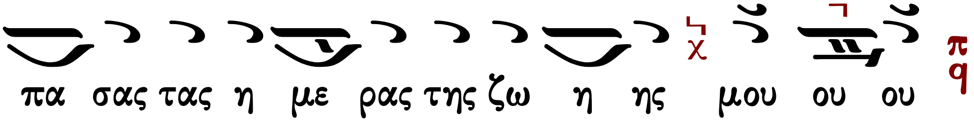

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀναγνώσματα Λουκᾶς Λουκᾶ

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

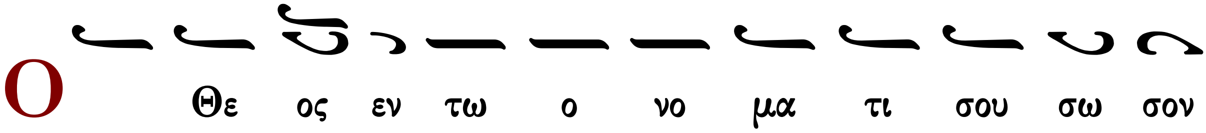

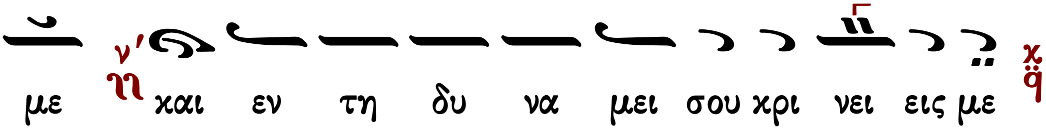

(β΄)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

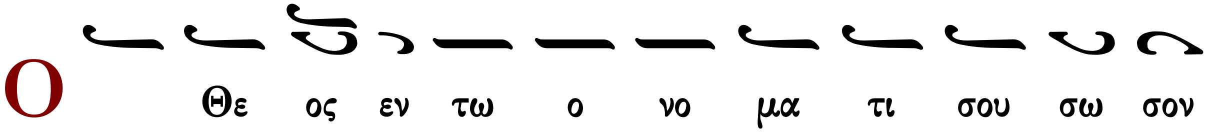

με κ̓αι εν τη δυ να μει σου κρι νει εις με ε ε

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι ου του

ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη ην (β΄)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Η βο η θει α μου πα ρα Κυ ρι ι ου

του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και την γη η

ην

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

Ο Θε ο ος αν τι λη πτωρ μου ει το ε

λε ο ος σου προ φθα α σει ει με (β΄)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

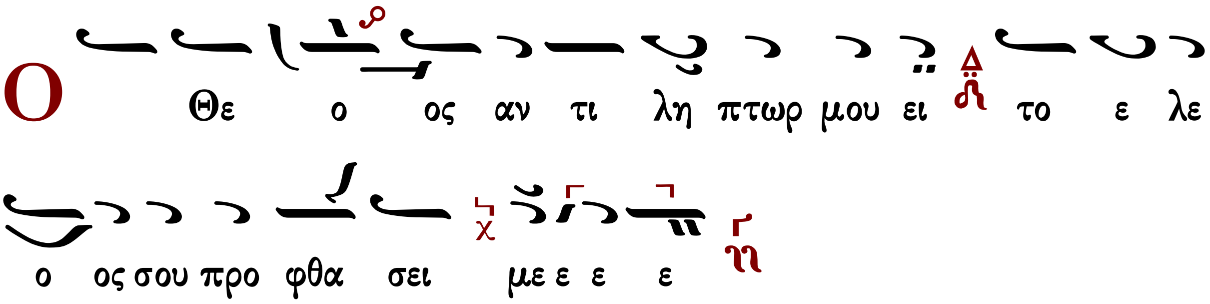

Ἀναγνώσματα

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα. 31:10-26

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 43:9-14

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾿ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾿ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου

τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοὶ Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτήν

ἰδιόμελα

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.315*

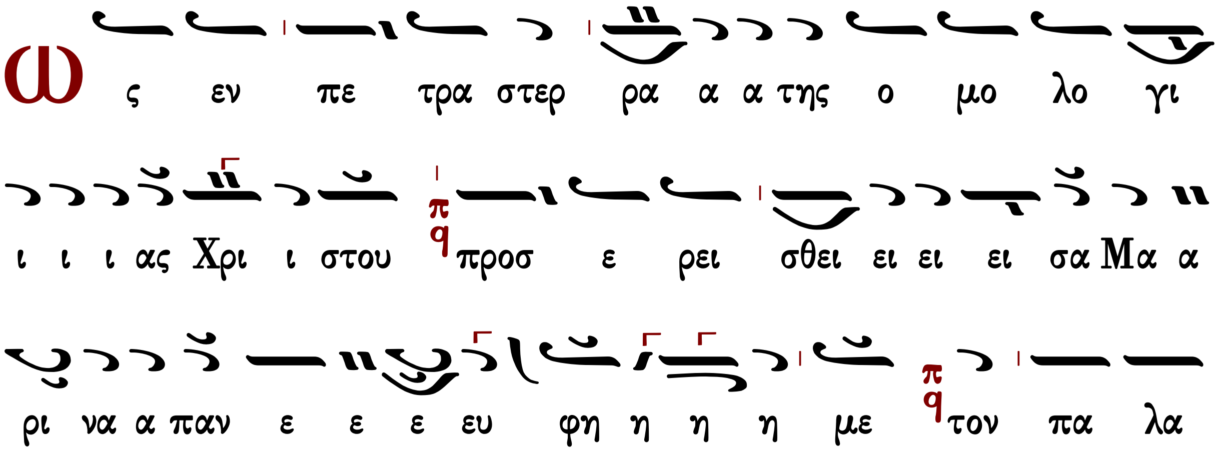

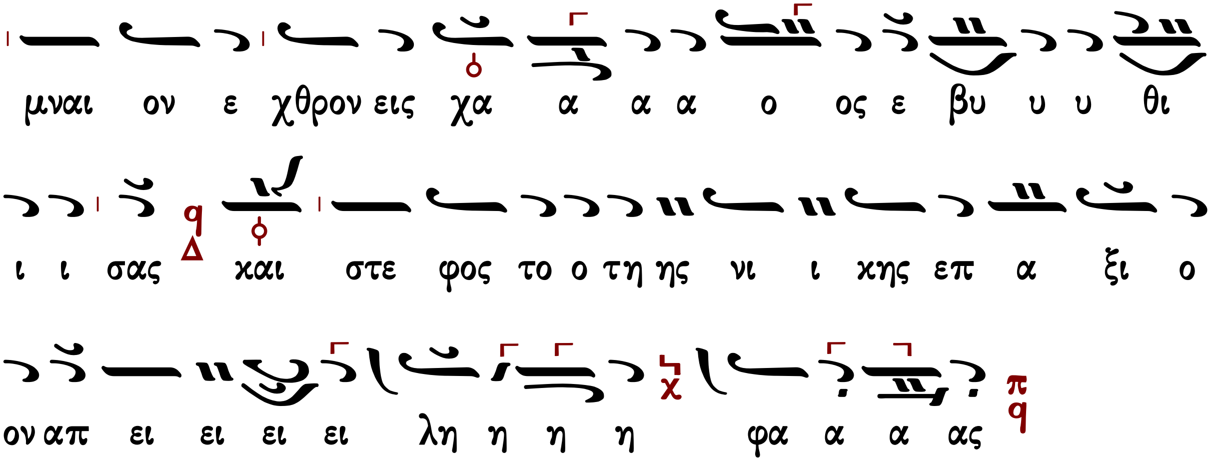

ἦχος α'

Τὴν ἐν Χριστῷ εὐφροσύνην, δεξαμένη μυστικῶς, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἠλόγησας, οὐρανίῳ φρονήματι, Μαρίνα πανεύφημε· καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασι φοινιχθεῖσα, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ὡς παρθένος φρονίμη, καὶ Μάρτυς εὐκλεής, λαμπαδηφόρος ἀνέδραμες, εἰς νυμφῶνα τὸν οὐράνιον καὶ νῦν τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ συνηδομένη, ἀπαύσιως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

ἦχος α'

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηριθμήθης ἔνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὡραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε.

Ἦχος δ'

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν, τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον νύμφην, ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος, τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν·

ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῷ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀρτοκλασία

Ἱερατικὸν Α.Δ. ἔκδοση Θ΄ 2004

Ἀρτοκλασίας δὲ οὔσης, τῶν ἄρτων προτεθέντων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ψάλλεται ἓν ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς ἀγομένης ἑορτῆς, ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ καὶ τῆς εἰκόνος τῆς ἑορτῆς καὶ λιτανεύσαντες ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἔρχονται καὶ ἵστανται καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. Πληρωθέντος δὲ τοῦ ἰδιομέλου λέγει ὁ διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν

ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾿ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀμήν.

ἁγιορείτικα

Ἦχος λπ ϙ̈ Πα

ὑπὸ Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

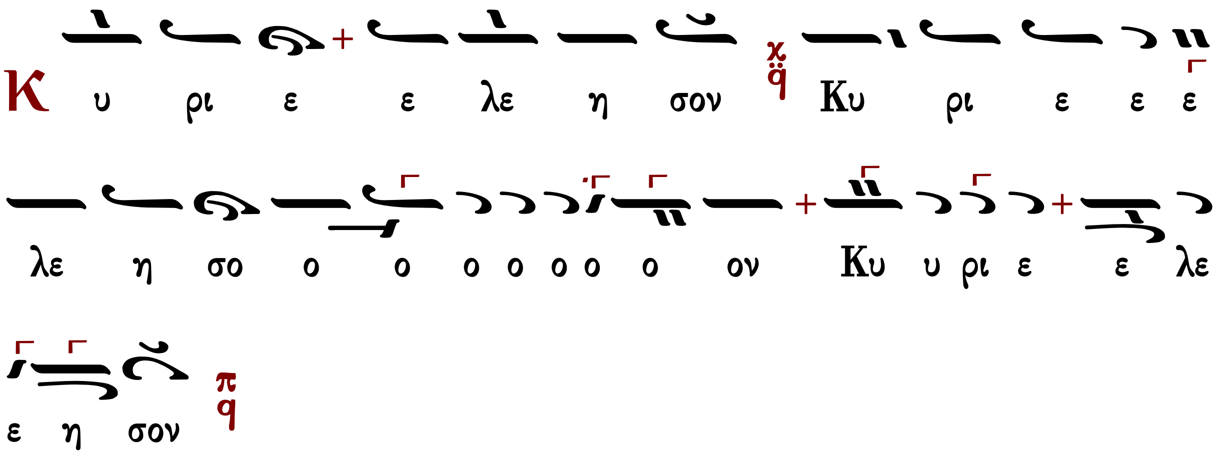

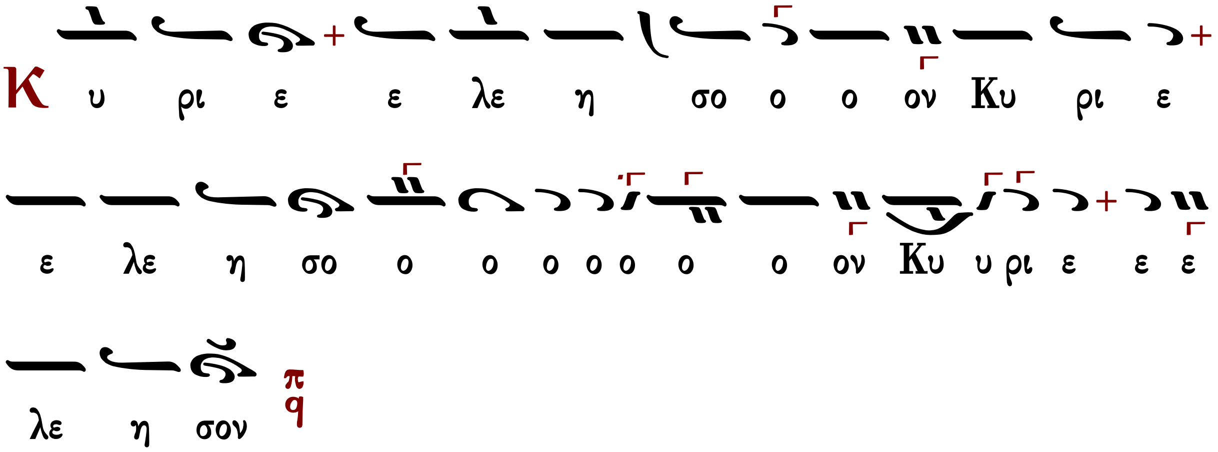

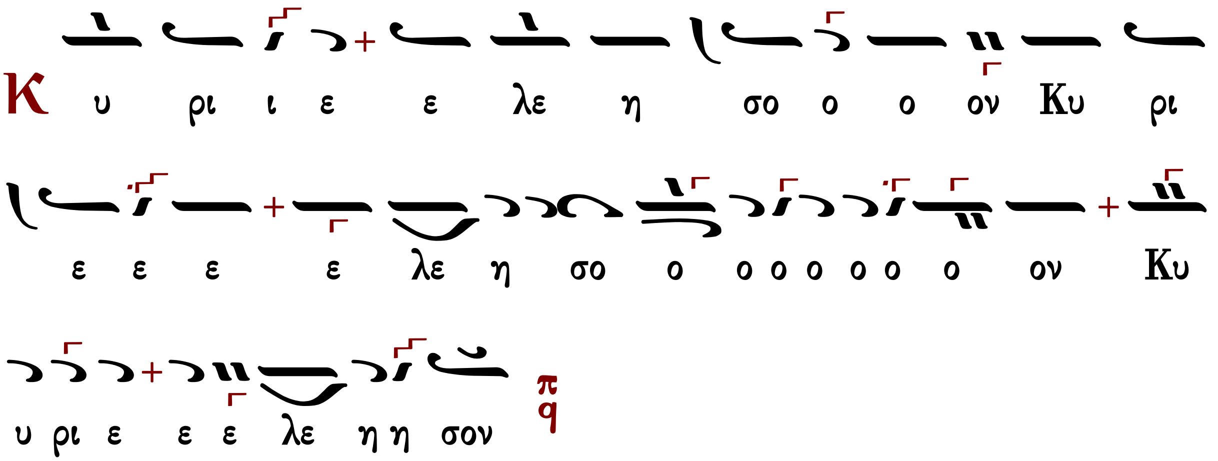

Θεοτόκε παρθένε

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον πλ.α΄

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη 8ηχον σύντομον — Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη 8ηχον αργοσύντομον

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πλούσιοι

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

σύντομον	ἀργὸν
Γεωργίου Πρωγάκη	Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου — ἦχος β'

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στεῤῥῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἷλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθεΐας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μαρτυρικοῖς παλαίσμασι, τὴν τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες ἔπαρσιν, ἐν γυναικείᾳ φύσει, Μαρίνα Μάρτυς ἀήττητε· τῇ ἰσχύϊ γὰρ τοῦ Σταυροῦ, ὑπερφυῶς ἠγωνίσω, καὶ τῶν ἀντικειμένων κατέπληξας τὰς φρένας, τῇ ἀνενδότῳ καρτερίᾳ σου. Καὶ ὡς μύρον πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσήγαγες, τὸ σὸν αἷμα καλλιπάρθενε, νομίμως ἀθλήσασα, ᾧ πρέσβευε δεόμεθα, δίδοσθαι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Βασιλείου Γούναρη

Ἦχος πλ. α' Νη

Βασ. Γούναρη*

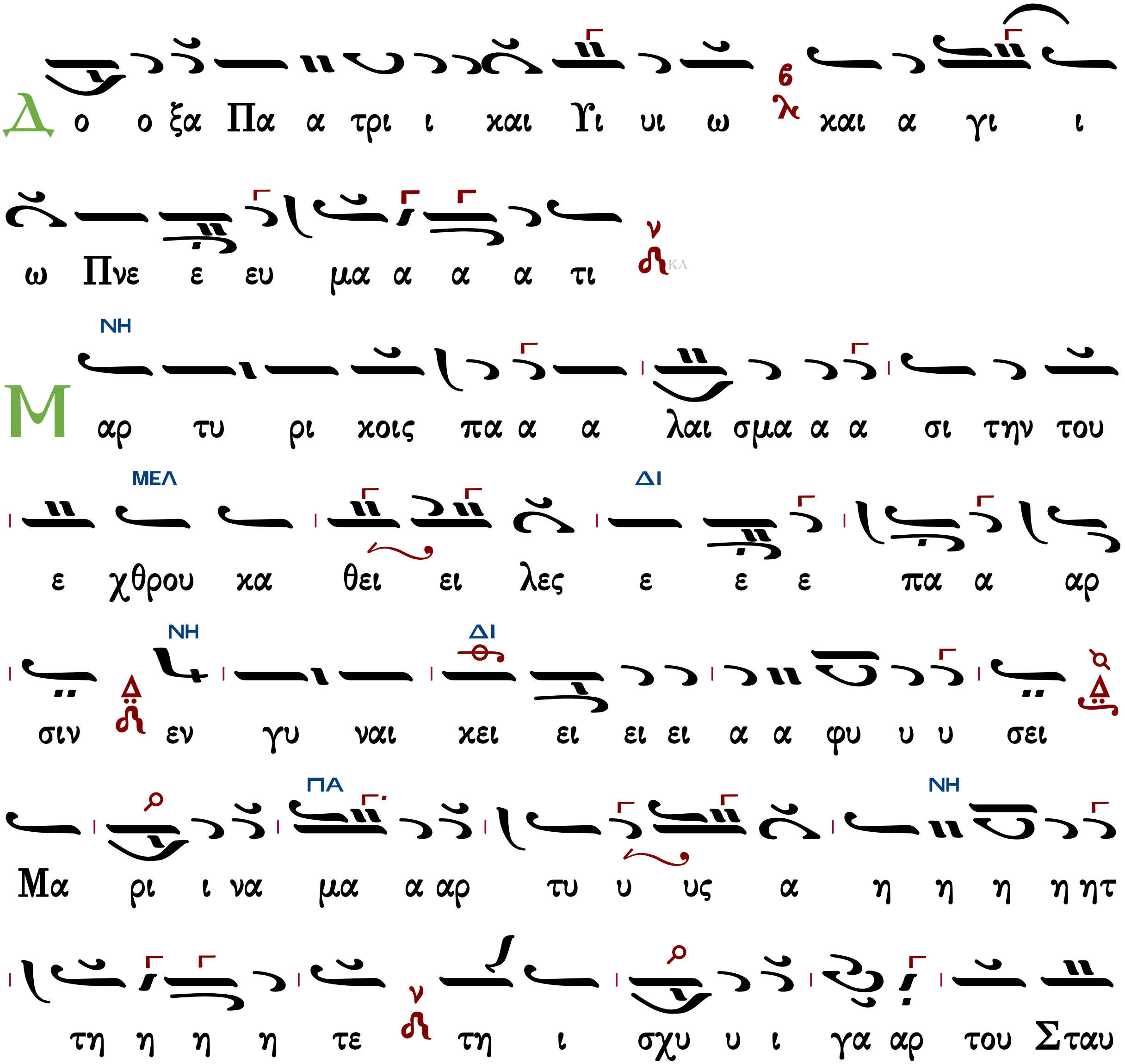

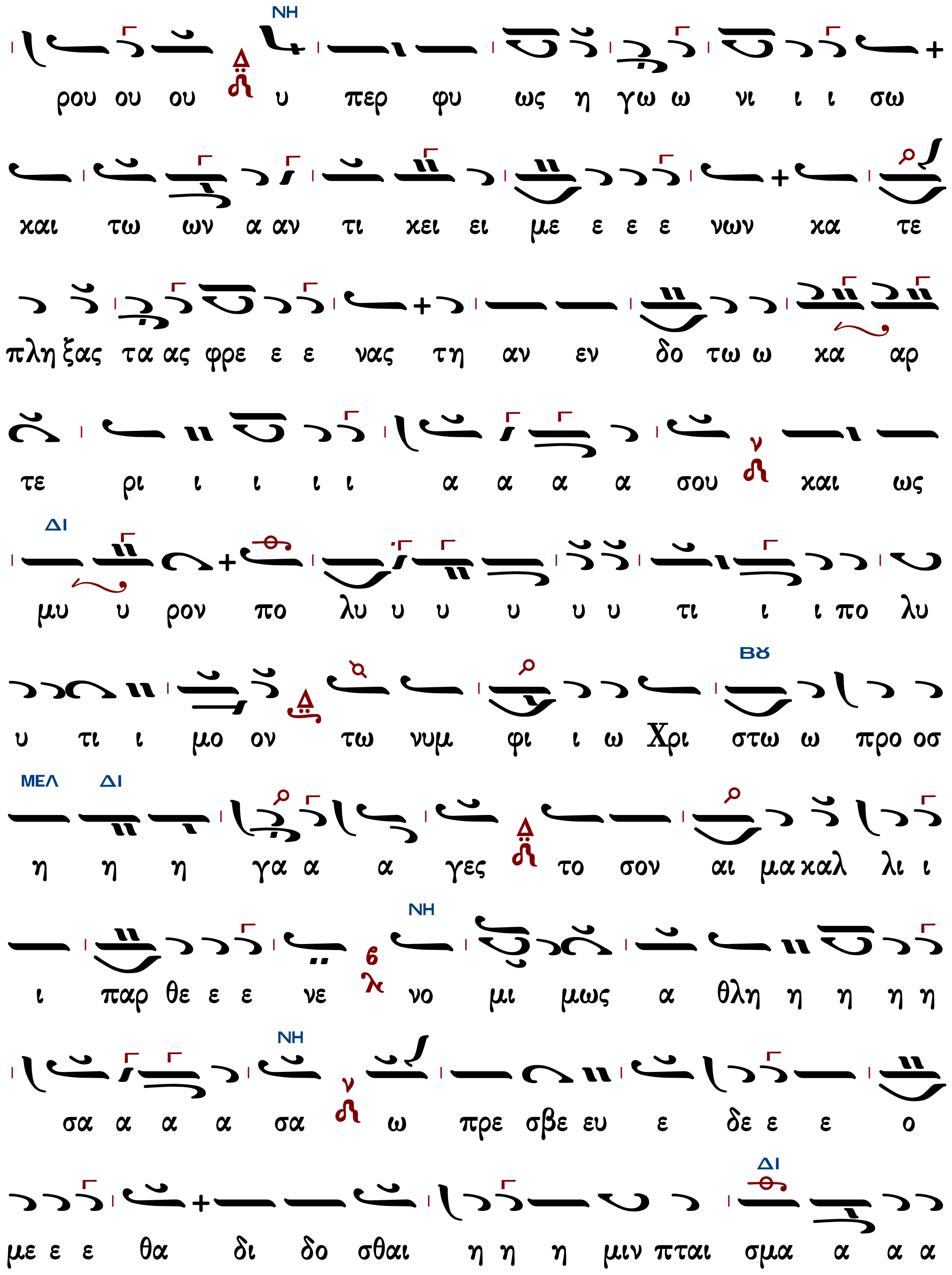
ρου ου ου υ περ φυ ως η γω ω νι ι ι σω
και τω ων α αν τι κει ει με ε ε ε νων κα τε
πλη ξας τα ας φρε ε ε νας τη αν εν δο τω ω κα αρ
τε ρι ι ι ι ι α α α α σου και ως
μυ υ ρον πο λυ υ υ υ υ υ τι ι ι πο λυ
υ τι ι μο ον τω νυμ φι ι ω Χρι στω ω προ οσ
η η η γα α α γες το σον αι μα καλ λι ι
ι παρ θε ε ε νε νο μι μως α θλη η η η η
σα α α α σα ω πρε σβε ευ ε δε ε ε ο
με ε ε θα δι δο σθαι η η η μιν πται σμα α α α

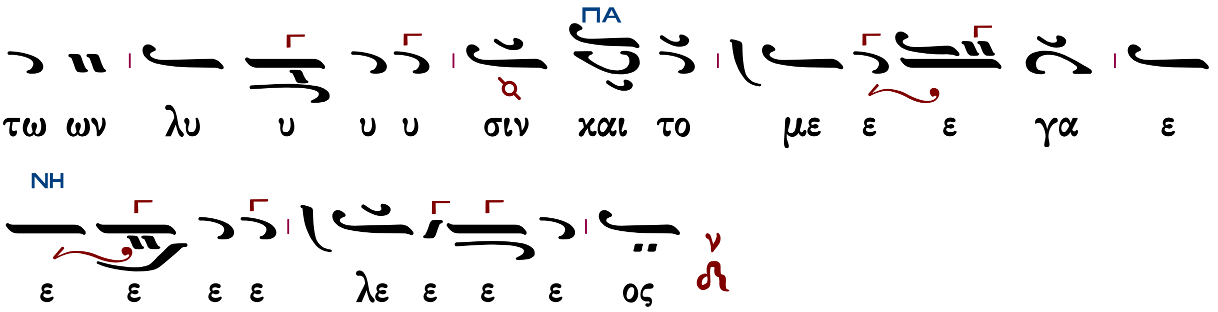

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Κωνστ. Παπαγιάννη

Ἦχος Νη

πρω.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.96/1136*

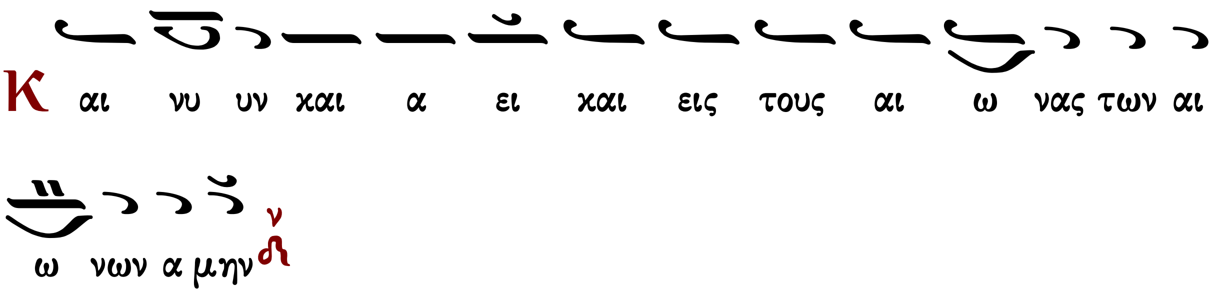

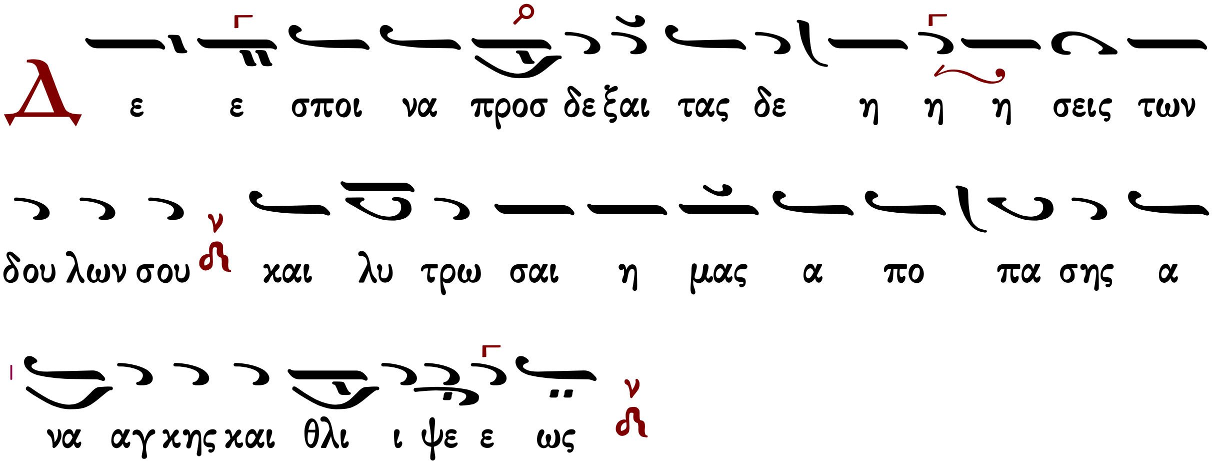

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί

μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος — ἦχος α΄

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἴδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχύϊ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στεῤῥῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ΄), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ

τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἐλήφθη ὑπόψιν ἡ ὑπὸ τοῦ π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου
καταρτισθεῖσαν ἀκολουθία.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

Ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζʹ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾿ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾿ ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾿ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾿ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβʹ 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γʹ)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζʹ 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾍδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾿ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾿ ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβʹ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β´)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

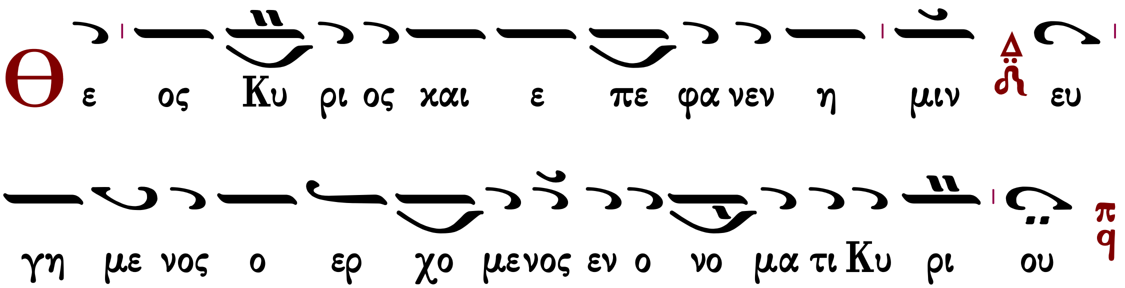

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

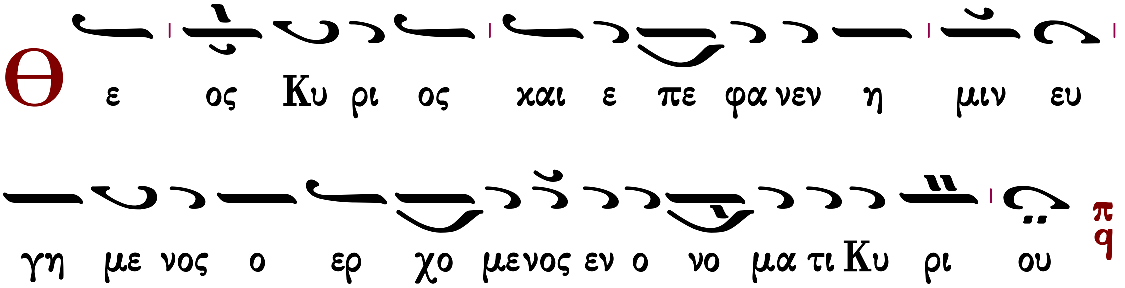

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος — ἦχος α'

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἴδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχύϊ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στεῤῥῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτήρ — ἦχος α'

Ὡς ῥόδον εὐθαλές, καὶ πανεύοσμον κρίνον, ἐξήνθησας σεμνή, ἀκανθώδους ἐκ ῥίζης, καὶ κόσμον εὐωδιάσας, ταῖς ὀσμαῖς τῶν ἀγώνων σου. Ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν γεραίροντες μνήμην, ἀνυμνοῦμέν σε, Μεγαλομάρτυς Μαρίνα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὀπίσω σου Ἁγνή, ἠκολούθησε πόθῳ, Μαρίνα ἡ σεμνή, καὶ θεόληπτος κόρη, καὶ νύμφη ἀδιάφθορος, τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντος, ἀναδέδεικται, θεοκυῆτορ Παρθένε, δι' ἀθλήσεως, καταβαλοῦσα τὸν ὄφιν, ὑμνοῦσα τὴν δόξαν σου.

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ'

Ξεσμοὺς καθυπέμεινας, καὶ τῶν λαμπάδων σεμνή, τὴν ἔκκαυσιν ἤνεγκας, ἀπεριτρέπτῳ ψυχῇ, Μαρίνα πανεύφημε· ὅθεν καὶ τοῦ Βελίαρ, ὁρατῶς σοι ὀφθέντος, ᾔσχυνας τὴν μανίαν, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ, οὗ τῆς ἀπάτης λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τεχθεὶς ἐξ αἱμάτων σου, ὁ τῶν ἁπάντων Θεός, τὸν κόσμον ἐῤῥύσατο, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, δι' ἄφατον ἔλεος· ὅθεν σε Θεοτόκε, κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, πάντες οἱ σεσωσμένοι, τῷ ἀφράστῳ σου τόκῳ, καὶ πίστει τῇ θερμῇ σου, πρεσβείᾳ προστρέχομεν.

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.
Ἐν τῷ οὐρανῷ κ᾽ ἐν τῇ γῇ.
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε.
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων.
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν κ᾽ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον κ᾽ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι κ᾽ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι κ᾽ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι κ᾽ οὐκ ἐνωτισθήσονται.

Οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά.
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευῒ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ

Ἐξομολογεῖσθαι

Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ…
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει…
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας…
Τὴν Σελήνην, κ᾽ τοὺς Ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, κ᾽ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτοῦ…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, κ᾽ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων…
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ…

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος…

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν…

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί…

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογή

Εἰς τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον καὶ λοιποὺς Μάρτυρας

Καὶ δύναμις. Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Ἀλληλούϊα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.

Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.

Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.

Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται· Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ

Κυρίου.
Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν. Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

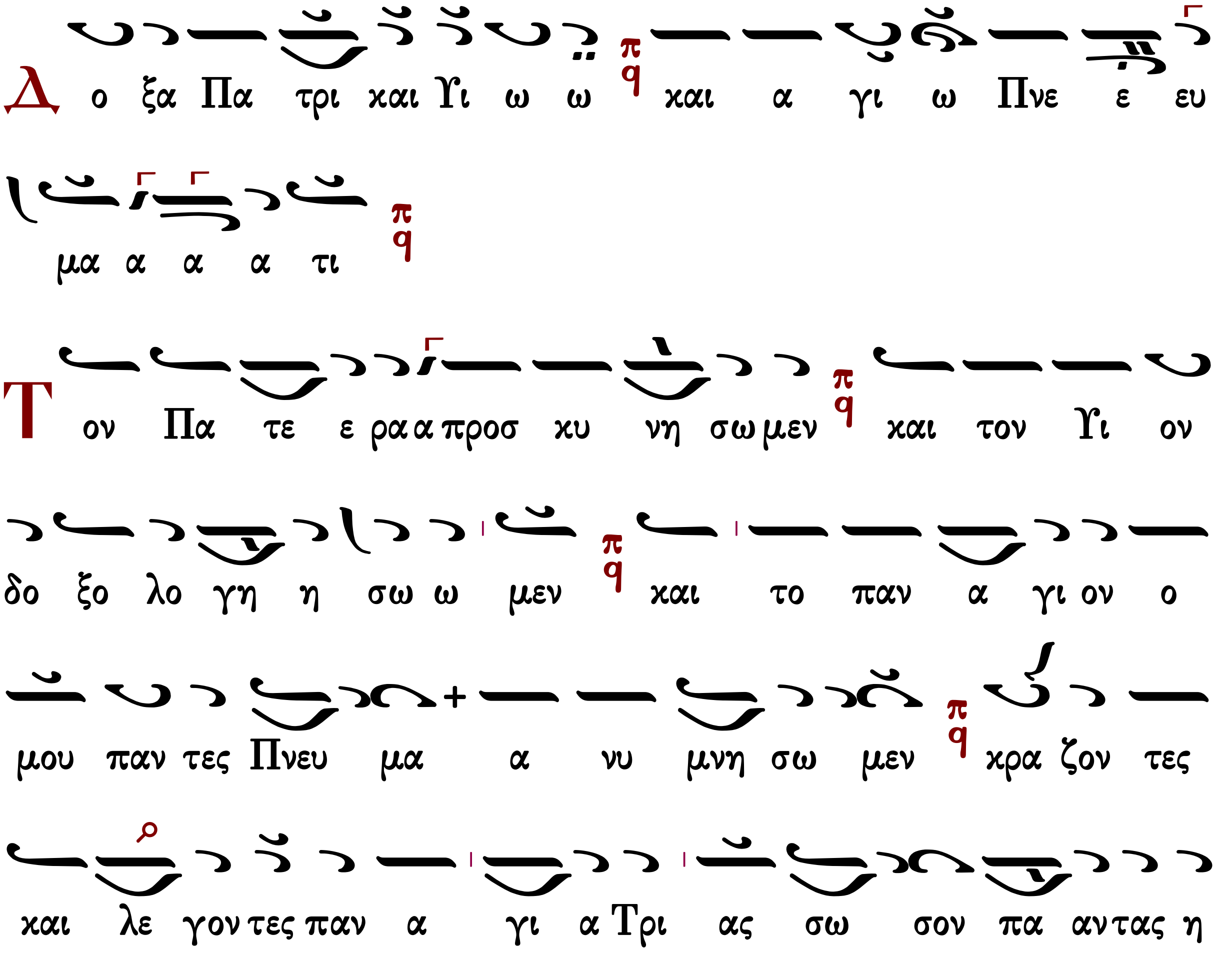

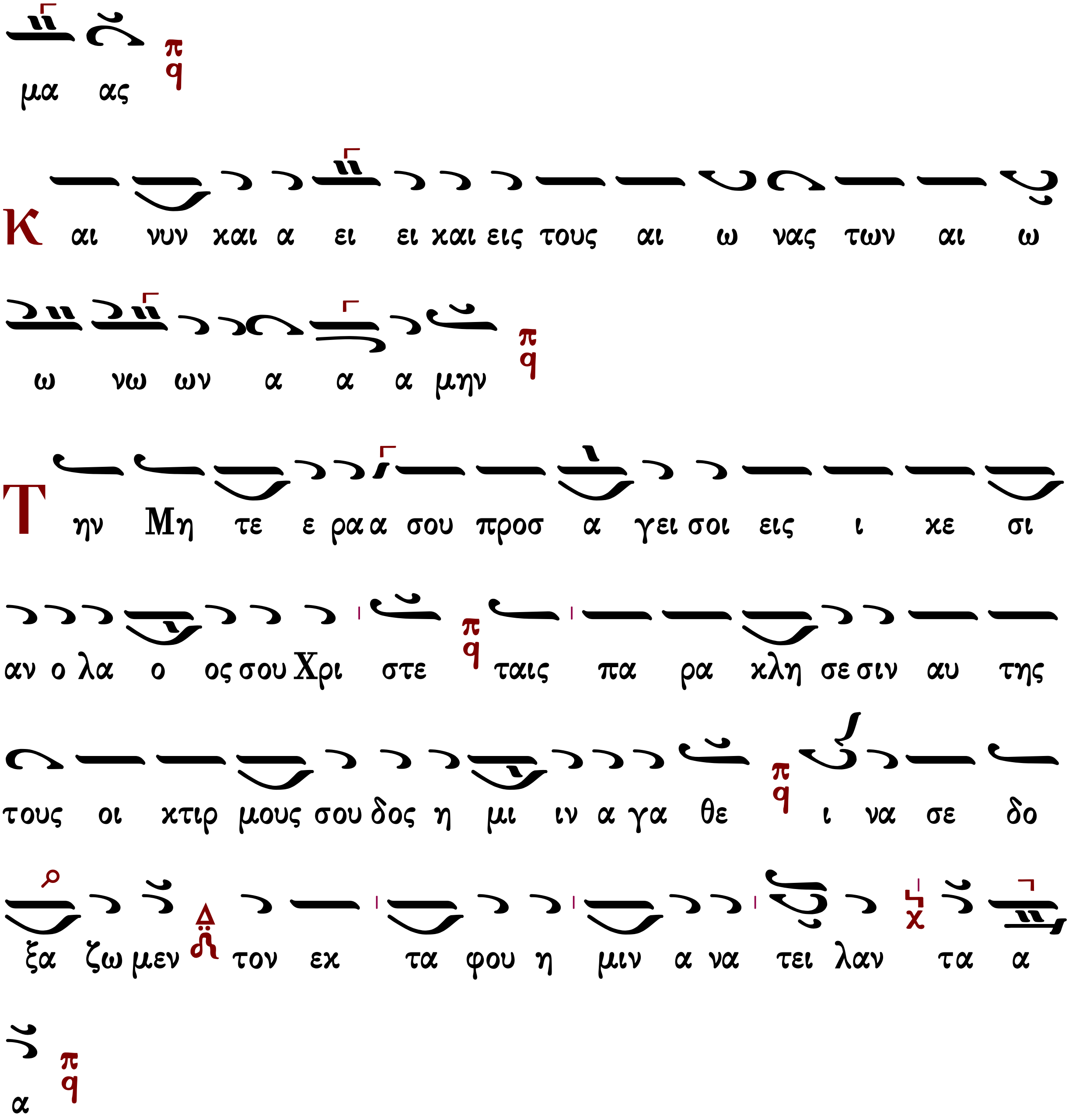

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ — ἦχος δʹ

Ὥσπερ παρθένος ἐκλεκτὴ καὶ ὡραία, γνώμην θεόφρονα ἐκτήσω Μαρίνα, καὶ τῷ Σωτῆρι πάνσεμνε νενύμφευσαι· ὅθεν καὶ ἀθλήσασα, σκληροτάταις βασάνοις, χαίρουσα ἀνέδραμες, πρὸς νυμφῶνα τὸν θεῖον, καὶ καθορᾷς τὸ κάλλος τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἀπαύστως πρεσβεύουσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ⮳

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων ὑποστήσας τὰ πάντα, ἐκ τῶν ἀχράντων σου σαρκοῦται αἱμάτων, ἀναλλοιώτως Κόρη ὑπὲρ ἔννοιαν, πλούτῳ ἀγαθότητος, διασῴζων τὸν κόσμον· ᾧ ἀπαύστως πρέσβευε, Θεοτόκε Παρθένε, δοῦναι πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν, τοῖς προσκυνοῦσι, τὴν ἄῤῥητον δόξαν σου.

α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου ἀργόν

Ἦχος Βου

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

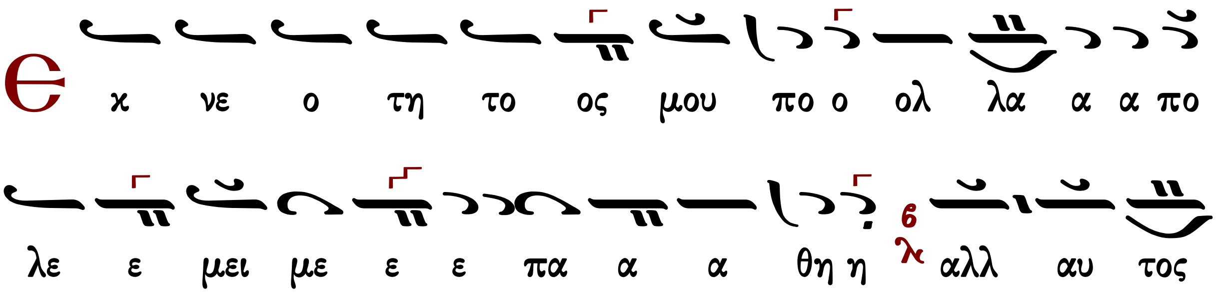

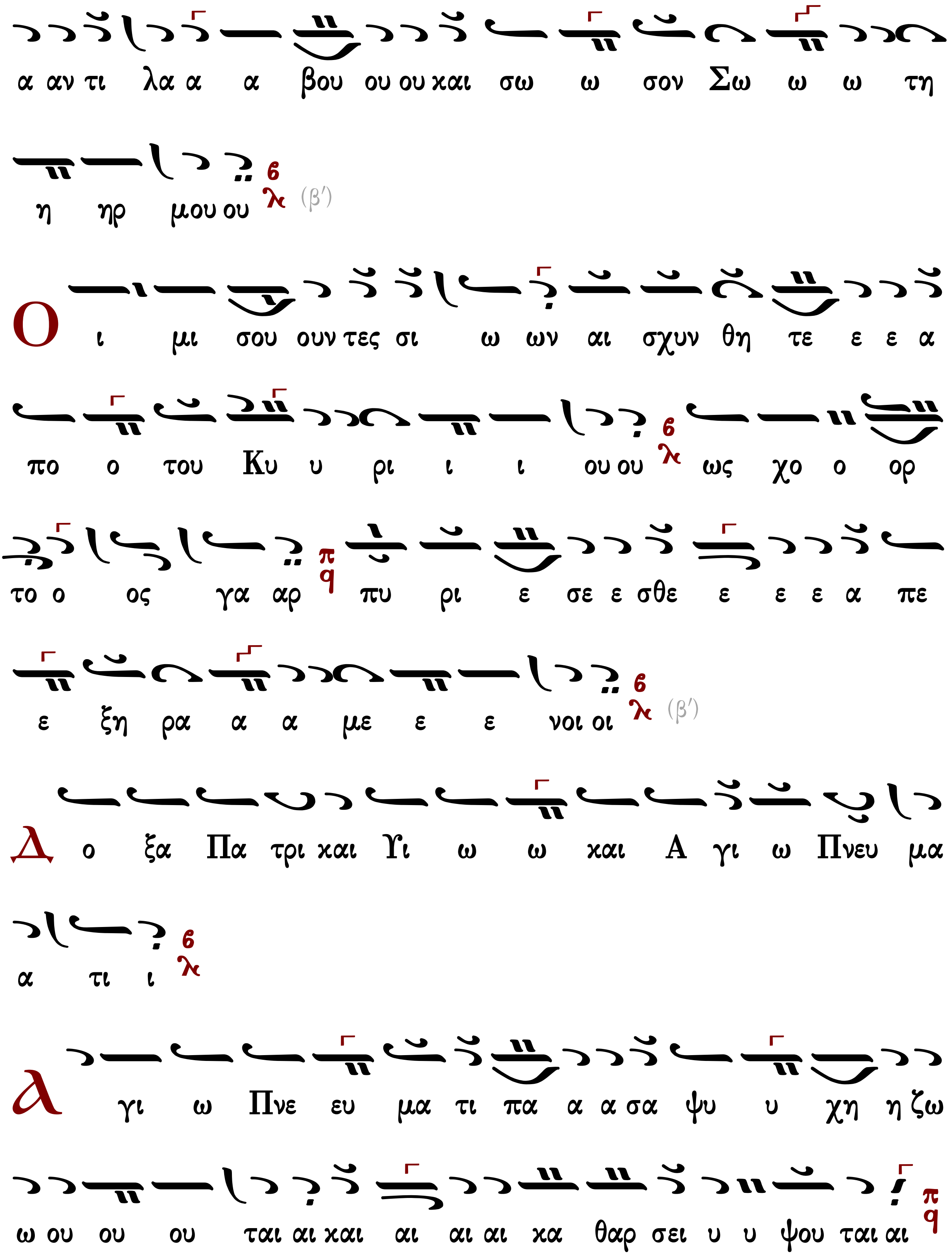

α αν τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη
η ηρ μου ου (β′)
Ο ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ
το ο ος γα αρ πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε
ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι (β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα
α τι ι
Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

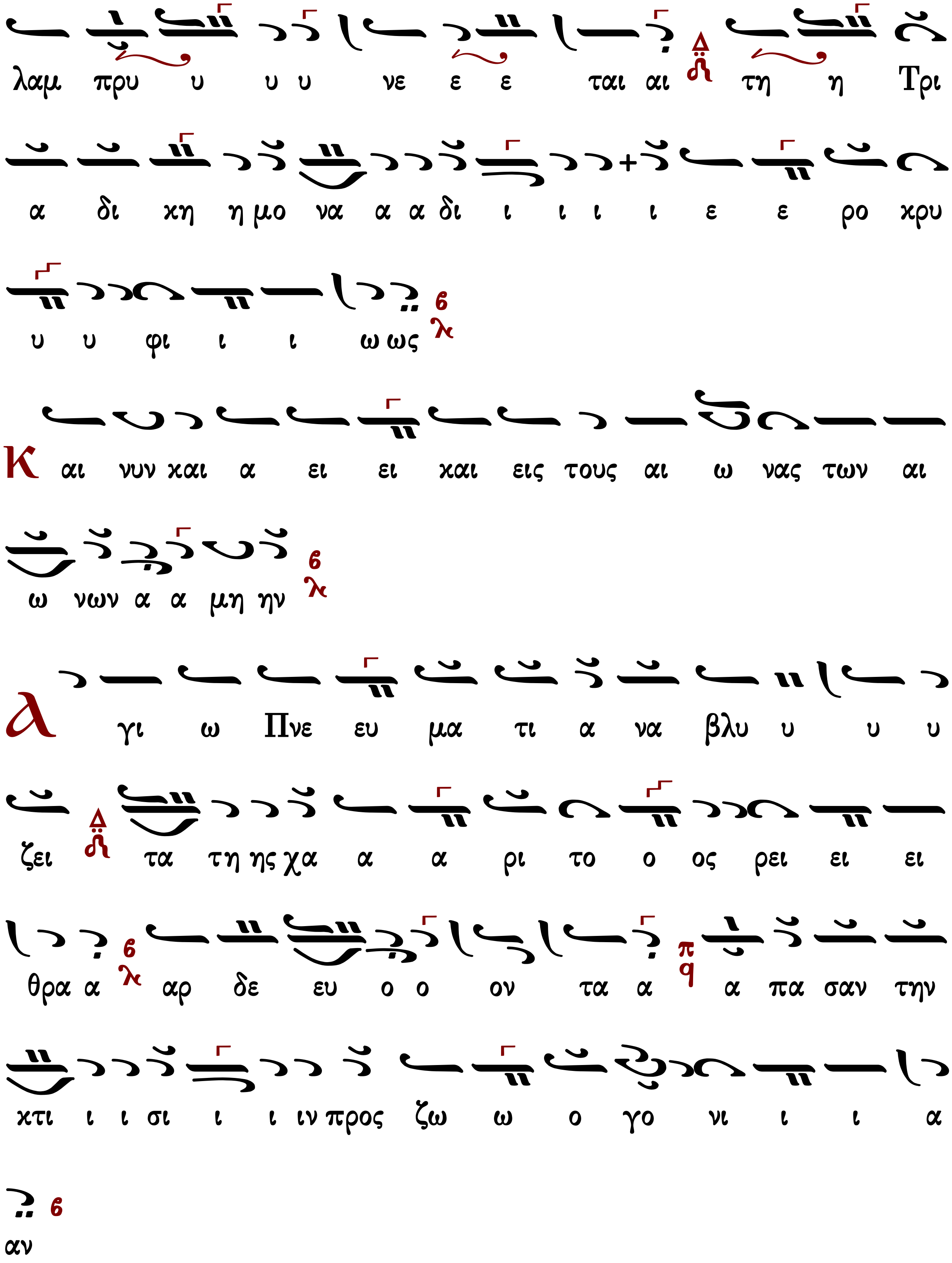
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι
α δι χη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο χρυ
υ υ φι ι ι ω ως
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την
κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι ι ι α
αν

Προκείμενον

Ἦχος δ´

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (β´)

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Πανδέκτη
Όρθρος 1850 σ.489#

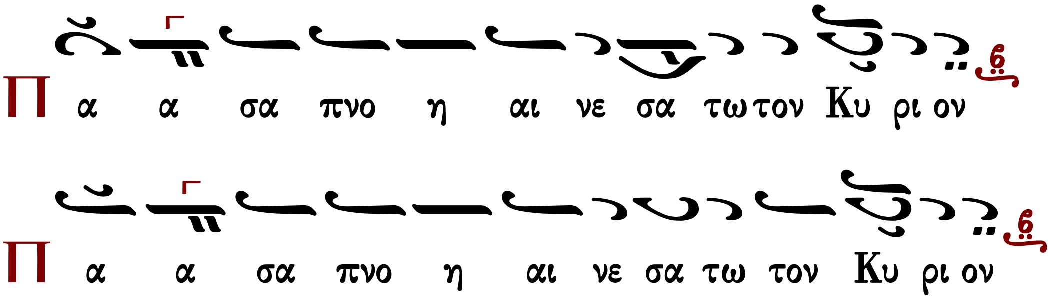

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ἐλέησον. (γ´)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 25:1-13

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις,
αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. 2 Πέντε δὲ ἦσαν
ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. 3 Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν,
οὐκ ἔλαβον μεθ᾿ ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ
τῶν λαμπάδων αὐτῶν. 5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. 6
Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8 Αἱ δὲ
μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται. 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 Ἀπερχομένων δὲ
αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ᾿ αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ
ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε Κύριε,
ἄνοιξον ἡμῖν. 12 Ὁ δὲ ἀποκριθείς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν,
ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ν΄ ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

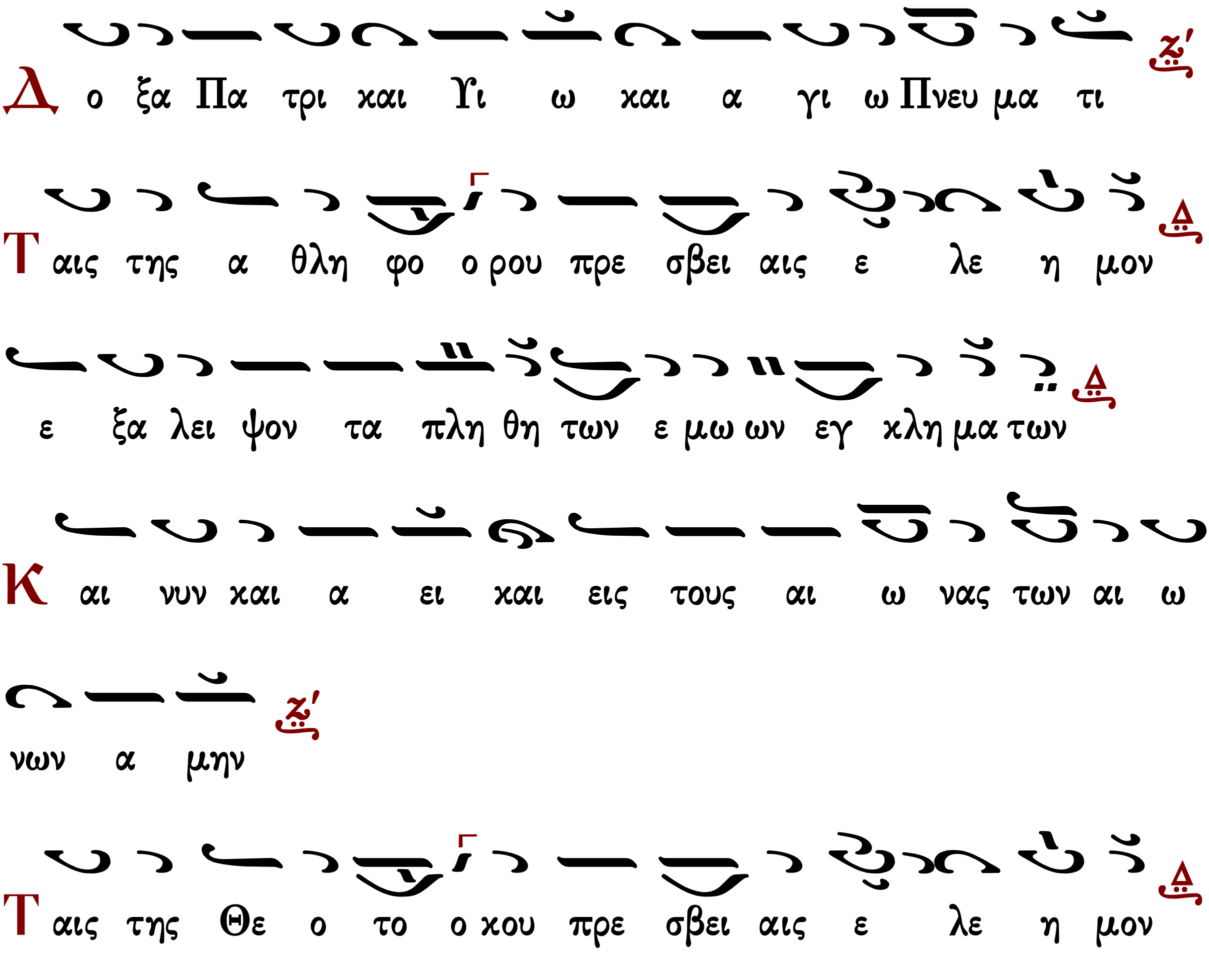

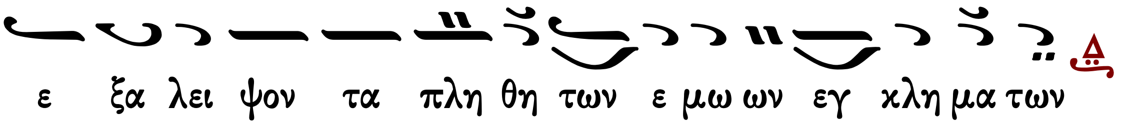

ἦχος πλ.β′

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τῆς παρθενίας τὸ κάλλος, ἄσυλον τηρήσασα τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, τῶν παθῶν αὐτοῦ μάρτυς ἐχρηματίσας, Μαρίνα μεγαλώνυμε· τῆς γὰρ θνησκούσης σαρκός, οὐδόλως ἐφρόντισας, καὶ ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης, ταῖς ποικίλαις βασάνοις· καὶ νῦν τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ κατατρυφῶσα, πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.83/838*

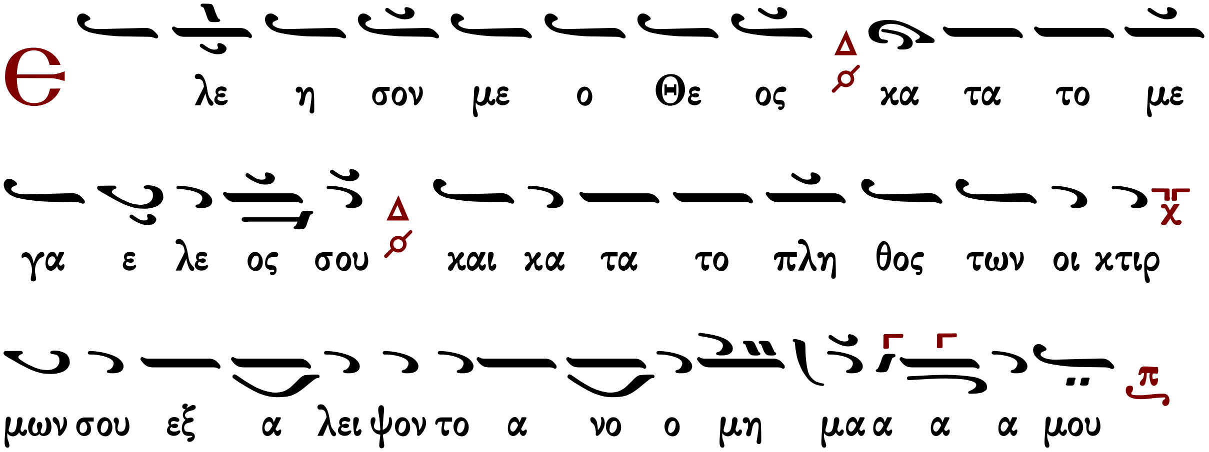

Ἰδιόμελον
Βασ. Γούναρη

Ἦχος λ π Πα

Βασ. Γούναρη*

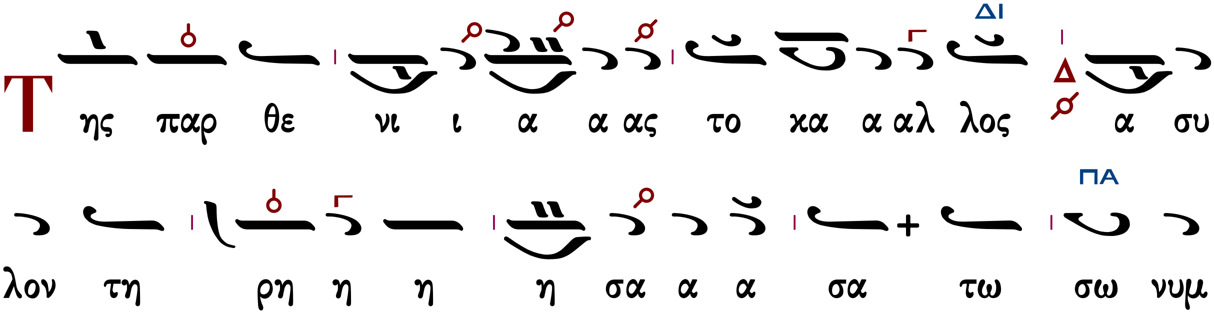

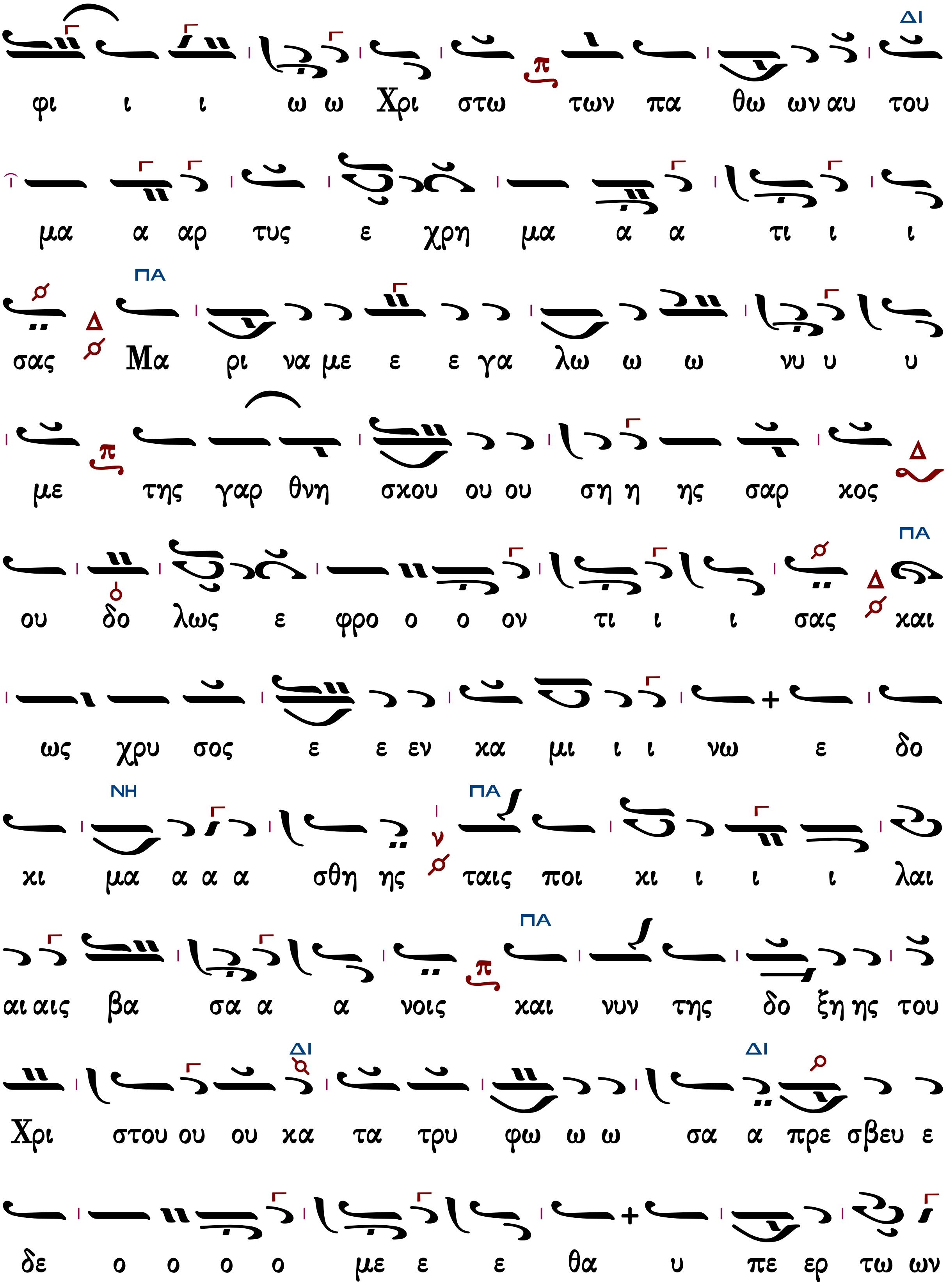
ΔΙ
φι ι ι ω ω Χρι στω των πα θω ων αυ του
μα α αρ τυς ε χρη μα α α τι ι ι
ΠΑ
σας Μα ρι να με ε ε γα λω ω ω νυ υ υ
με της γαρ θνη σκου ου ου ση η ης σαρ κος
ΠΑ
ου δο λως ε φρο ο ο ον τι ι ι σας και
ως χρυ σος ε ε εν κα μι ι ι νω ε δο
ΝΗ ΠΑ
κι μα α α α σθη ης ταις ποι κι ι ι ι λαι
ΠΑ
αι αις βα σα α α νοις και νυν της δο ξη ης του
ΔΙ ΔΙ
Χρι στου ου ου κα τα τρυ φω ω ω σα α πρε σβευ ε
δε ο ο ο ο με ε ε θα υ πε ερ τω ων

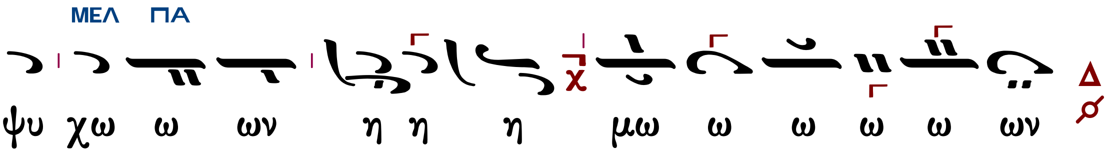

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Όρθρος 1850 σ.501#

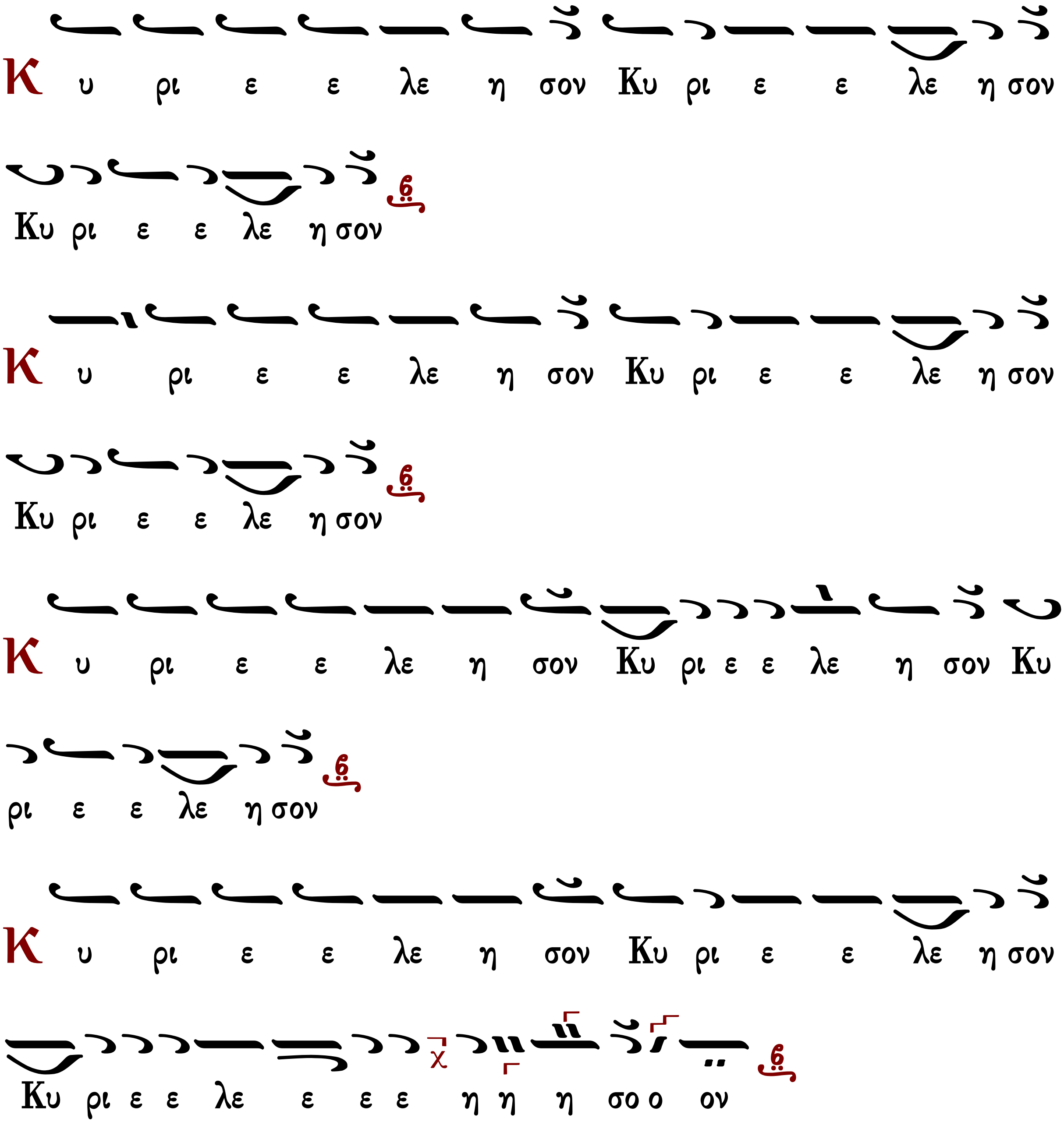

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α'

ἦχος πλ.δ'

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὢ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ α'

Ὑγρὰν διοδεύσας

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτόν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τὸν τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ· καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέῤῥηξας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεουμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάισαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· διό, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη

πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ γʹ

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός ἦχος πλ.δʹ

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε πανόλβιε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι Θεοτόκον σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι διδόντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ γʹ

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί ἦχος δʹ

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι᾽ ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα,

τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικήν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Καθίσματα

Κατεπλάγη Ἰωσήφ ἦχος δ'

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας, γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ☞

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρών, τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ Μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ'

ἦχος πλ.δ'

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ δ'

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοπρεπής, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος· τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα, ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει παρθένων τὸ καύχημα, νῦν Μαρτύρων, ὅμιλος εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη καλή, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος· ὤφθης ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ· διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη ἁγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρί, σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἦχος δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἑκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε θεόνυμφε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε'

ἦχος πλ.δ'

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τί με ἀπώσω — ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὅν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὀφρὺν τὴν πρῴην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτοῦ φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερτέρας σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι᾿ αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομένουσαν ἔνδοξε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρῴην δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη ἁγνὴ δι᾿ εὐσπλαγχνίαν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ε΄

Σύ, Κύριέ μου, φῶς — ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραύγαζεν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁλόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ϛ´

ἦχος πλ.δ´

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ϛ´

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ

ἦχος πλ.δ´

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγής, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία νύμφη, καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμήν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ᾽ ἤχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία τὸ καθαρόν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης ἀοίδιμε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὤρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σοῦ κατηυγάσθης, ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀῤῥήτως εἱλίσσεται.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ Παρθένος σήμερον ἦχος γʹ

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν, ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι, καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, **βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.**

Οἶκος

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειῤῥύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητής, λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, **βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.**

Συναξάριον

Τῇ ιζʹ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Χεὶρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ξίφει,
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἰωνοπόλεως.

Εὐφράνας, Εὐφράσιε, τοῖς ἔργοις Λόγον,
Χαίρων πορεύου τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου τοῦ Γαλλησιώτου.

Κλεινοῦ Λαζάρου, δόξης τοῦ Γαλλησίου,
Λείψανα σεπτὰ ἐκκομίζονται γῆθεν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζʹ

ἦχος πλ.δʹ

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴ

κησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων ἦχος πλ.δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπάσι φωτός, κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἤρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρόν, κατῴκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ, ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς, ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ ἦχος δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὗρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στεῤῥοτέραν· ἀνεβόας γάρ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαράν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ η΄

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων

ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελῳδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν,

ὁρῶσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωτηρίας ὤφθης ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱλασμὸς ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλήν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ η΄

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχήν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον ἔνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ᾽ οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἵστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωήν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτήν, μνήμην φαιδρύναντα· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον,

ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ θ΄

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή — ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας· τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικήν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος, καὶ στεῤῥοτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λῦσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάῤῥηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν· καὶ κατ᾽ αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὥριμον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διό σε πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ θ´

Λίθος ἀχειρότμητος

ἦχος δ´

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατῄσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς περικαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

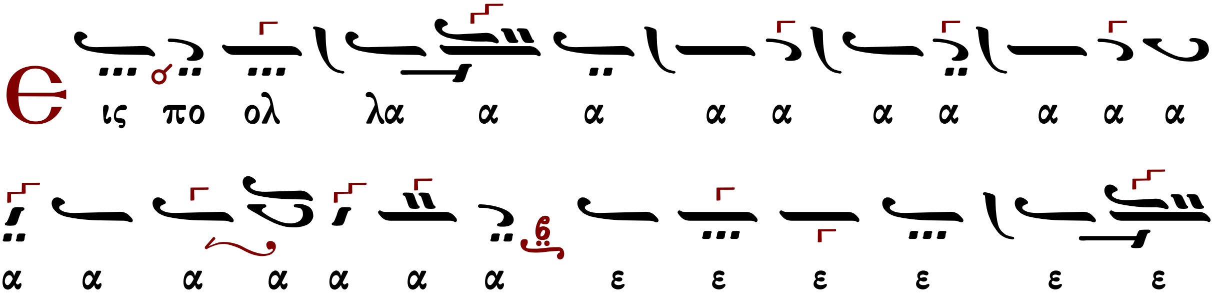

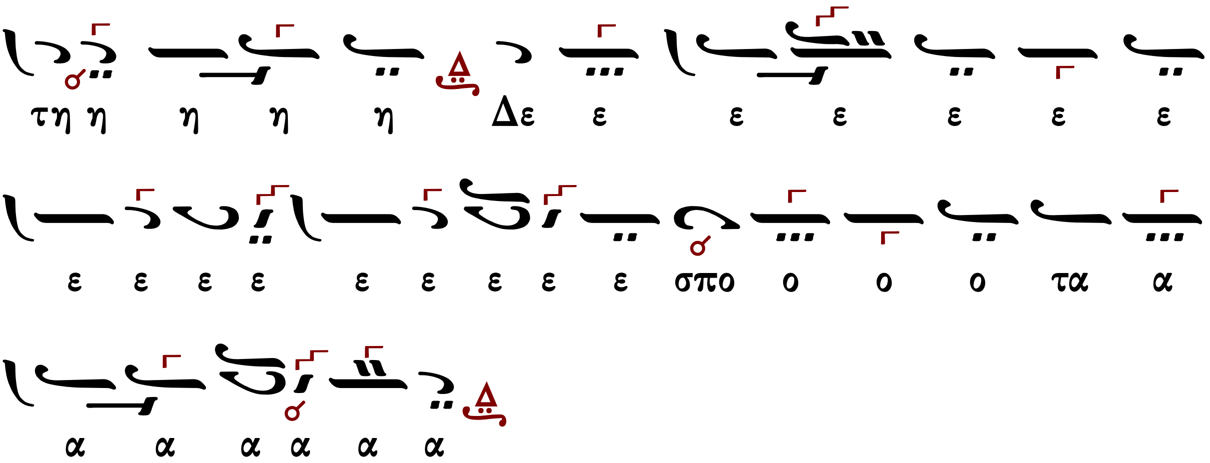

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α΄ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ΄ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ΄ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε΄ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ϛ΄ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ΄ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η΄ Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν

Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

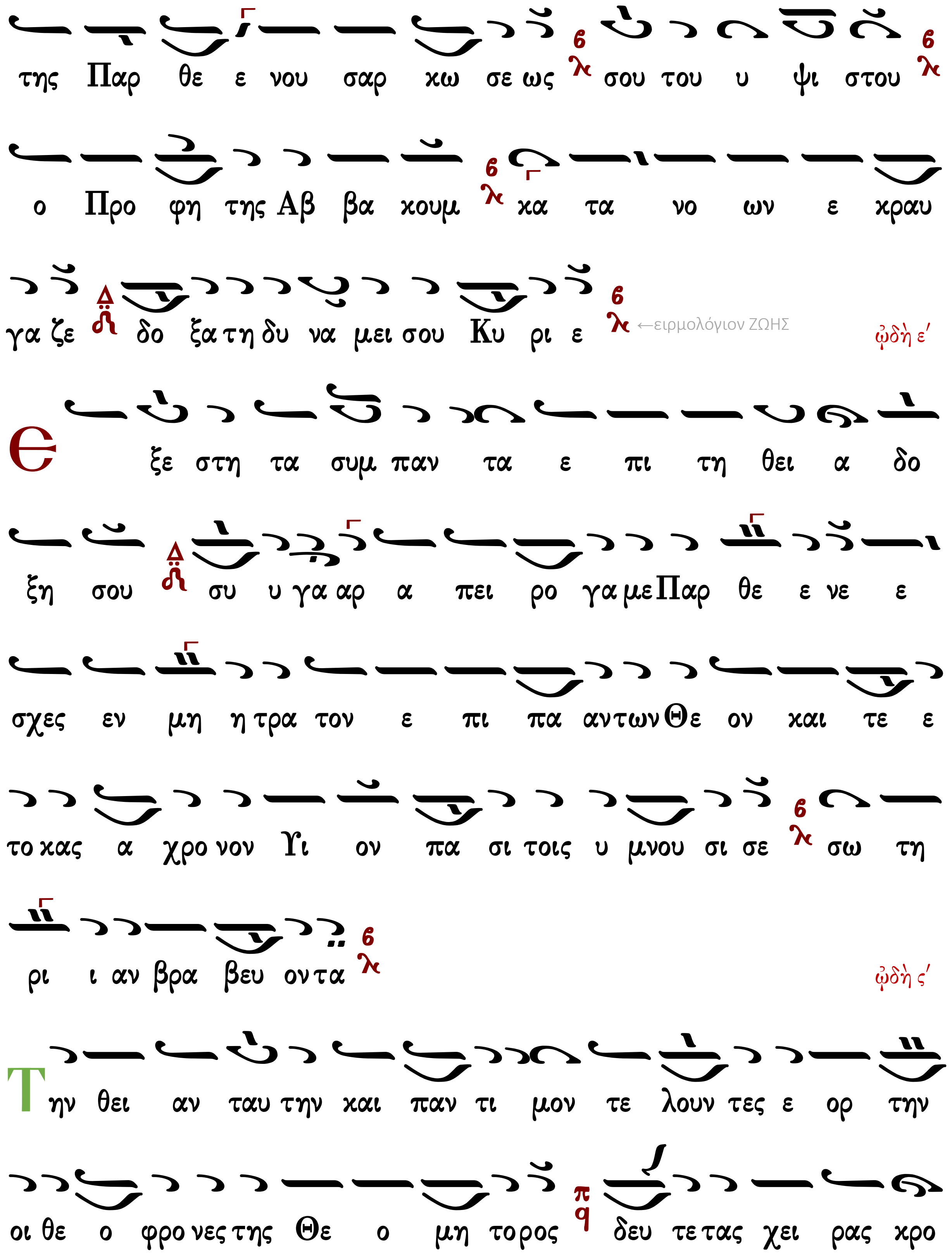
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου
ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε
←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ
ᾠδὴ ε′
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και τε ε
το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ς′
Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο

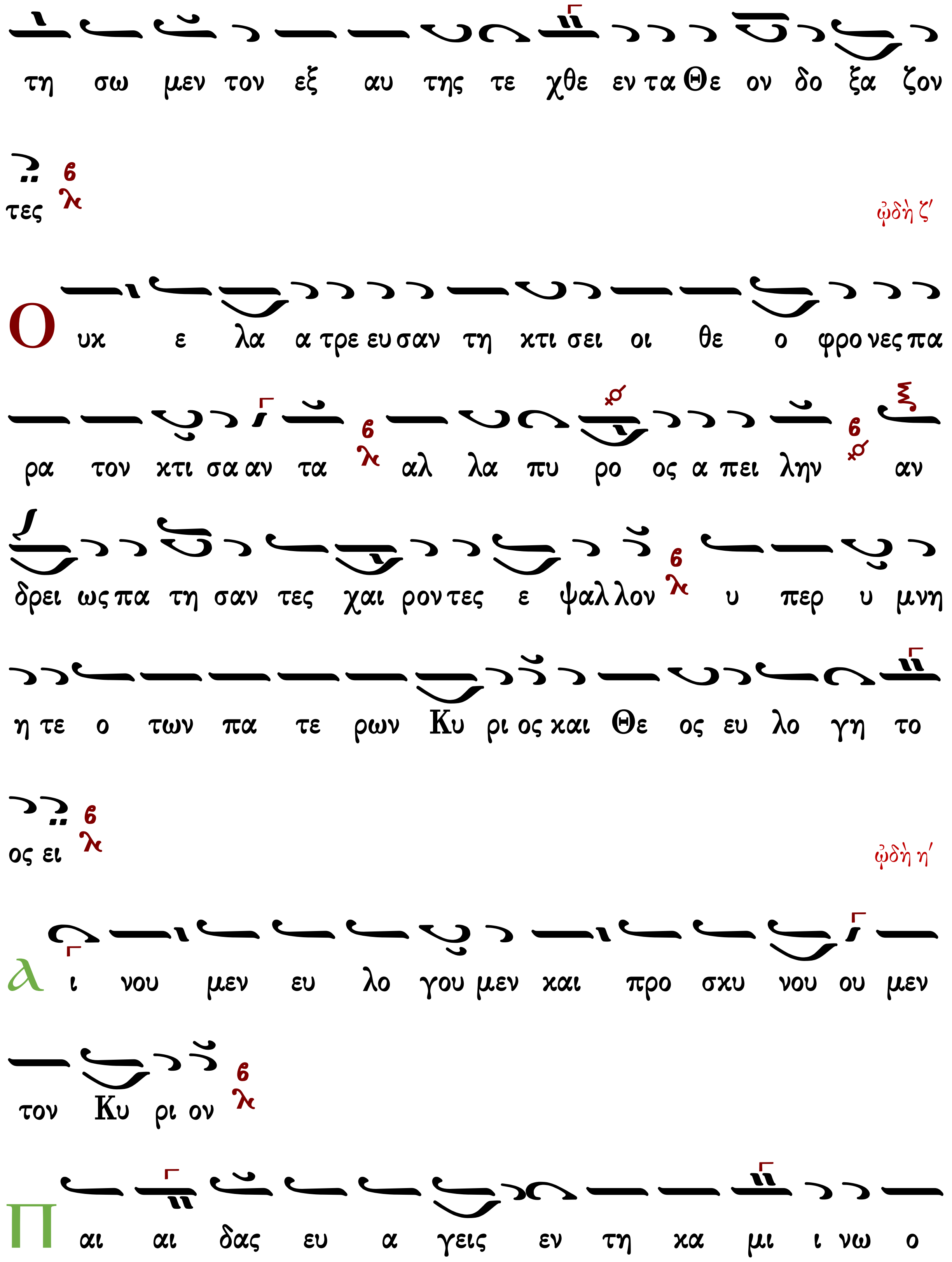
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον
τες
ᾠδὴ ζʹ
Ουκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το
ος ει
ᾠδὴ ηʹ
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

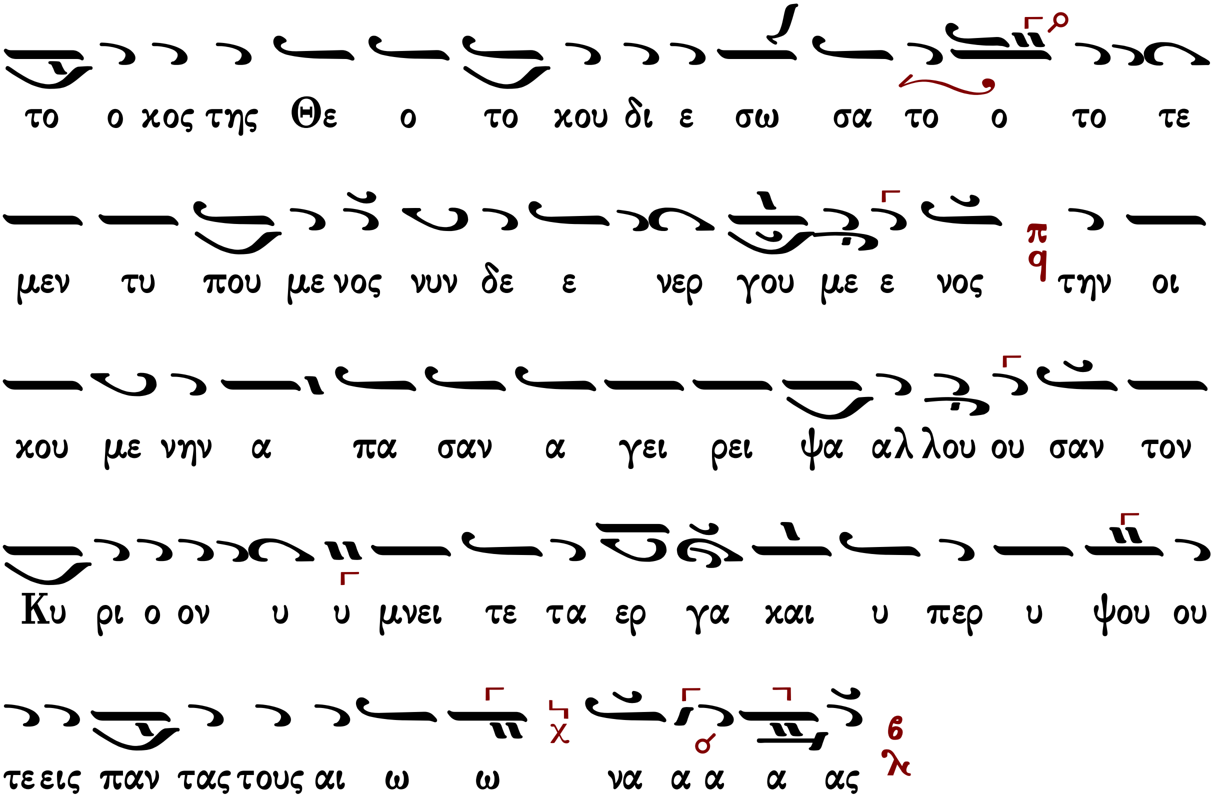

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος δ'

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βου

Πανδέκτη
Όρθρος 1850 σ.502#

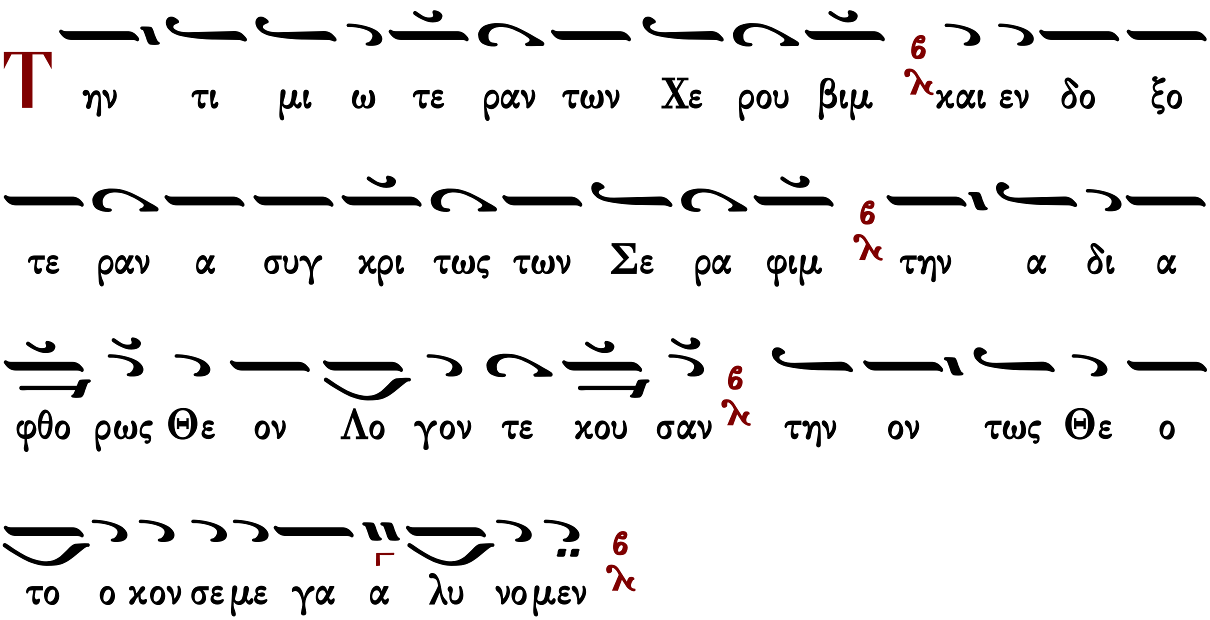

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
ᾠδὴ θ'

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

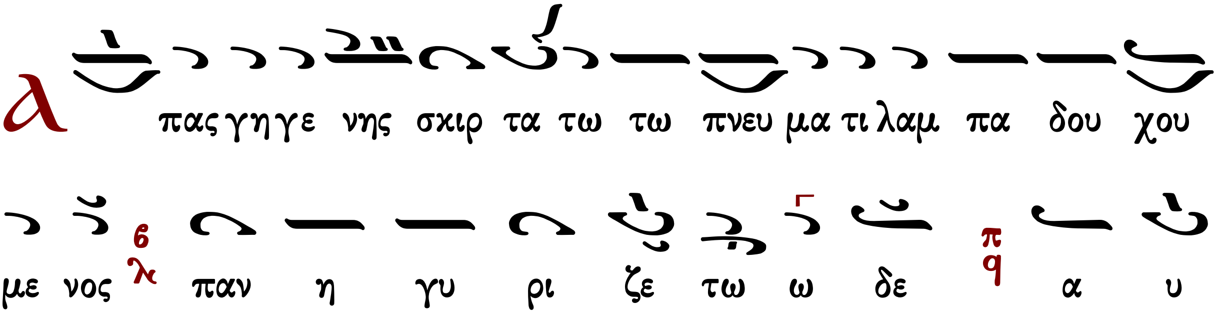

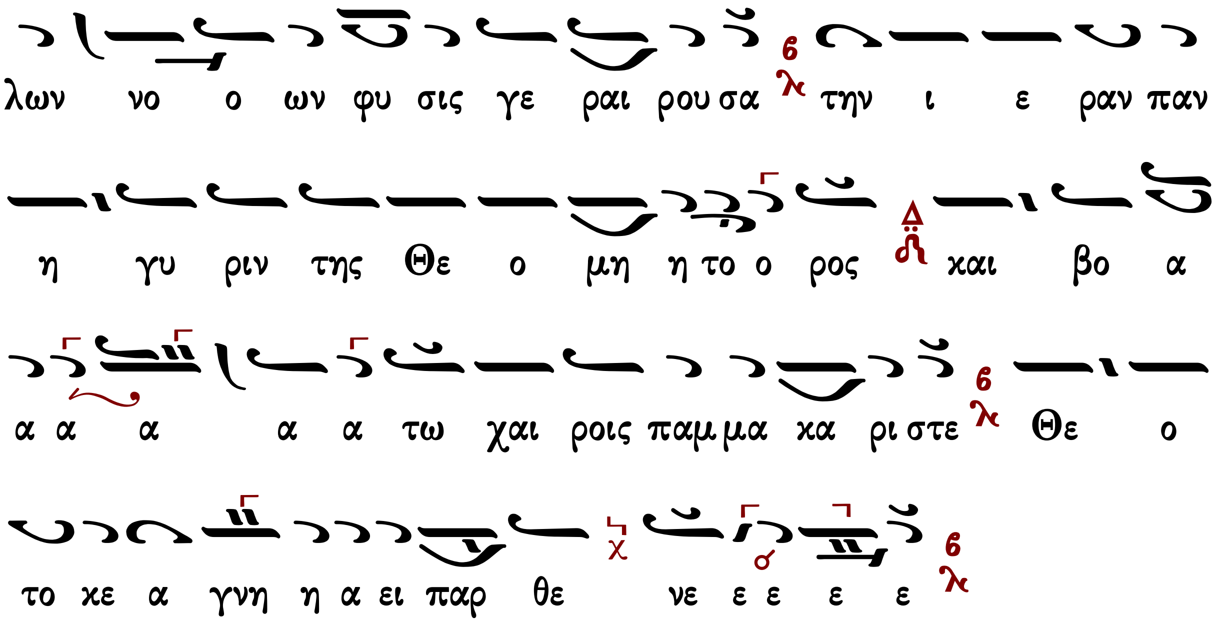

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις — ἦχος γ'

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ/π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

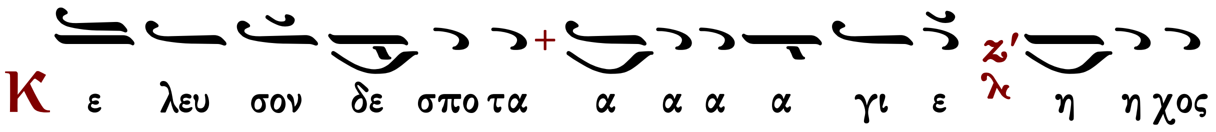

Αἶνοι

Πασαπνοάριο

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.193#

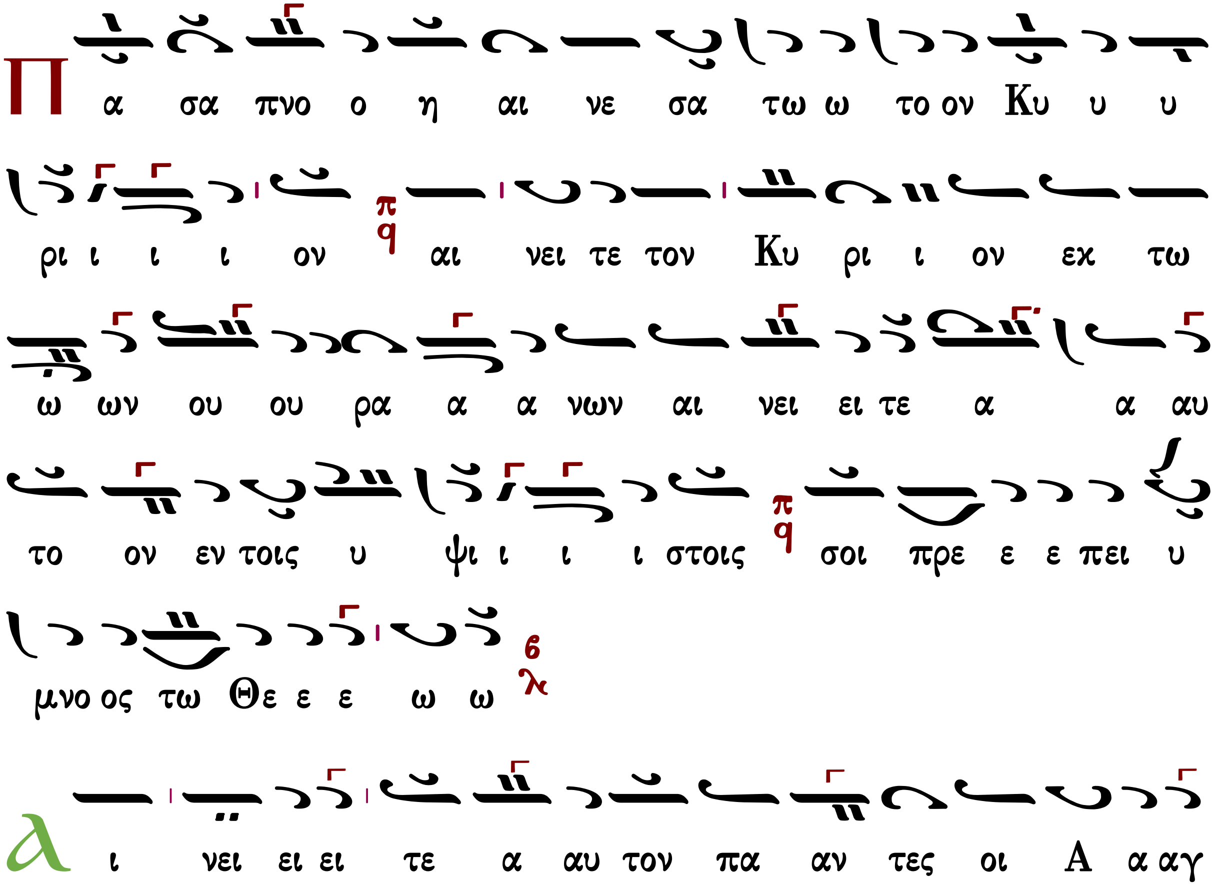

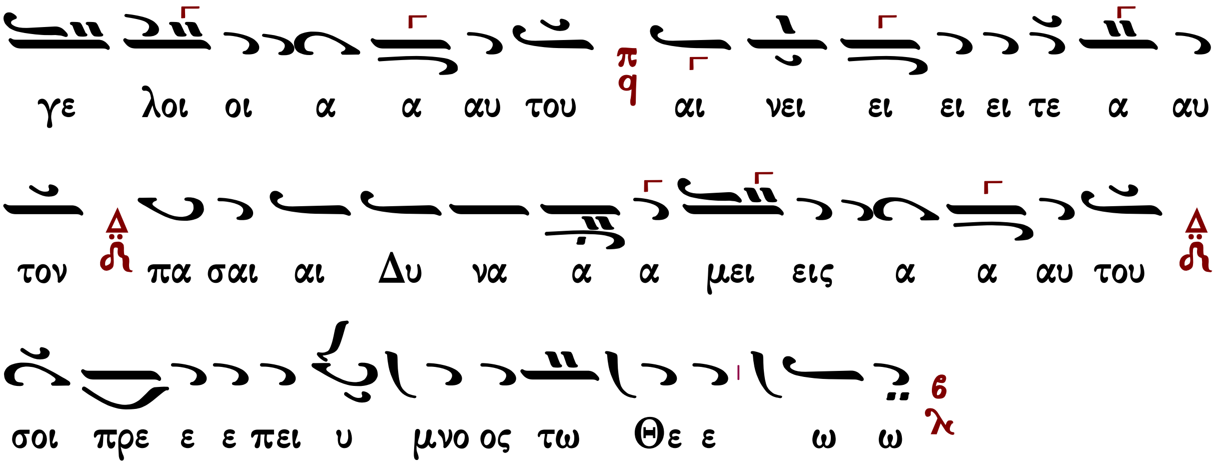

Τὸν δεσπότην... ἀργόν

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.197/471*

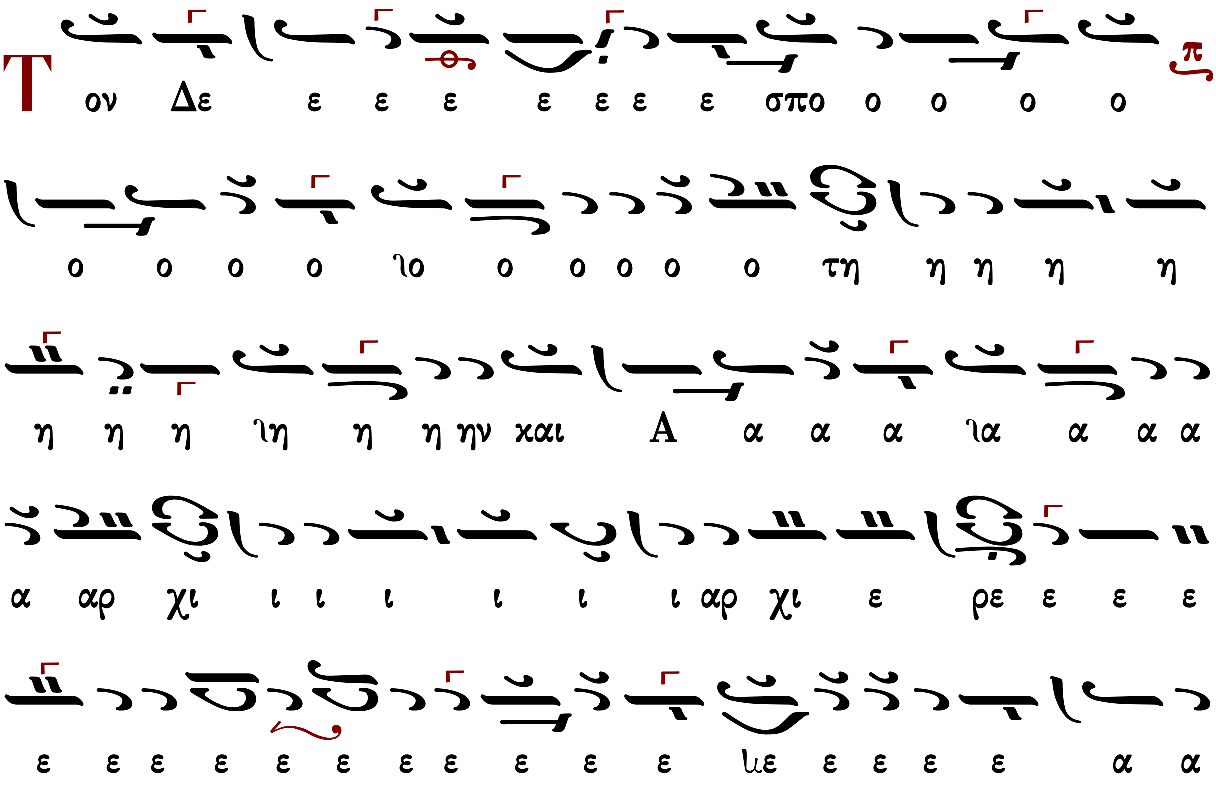

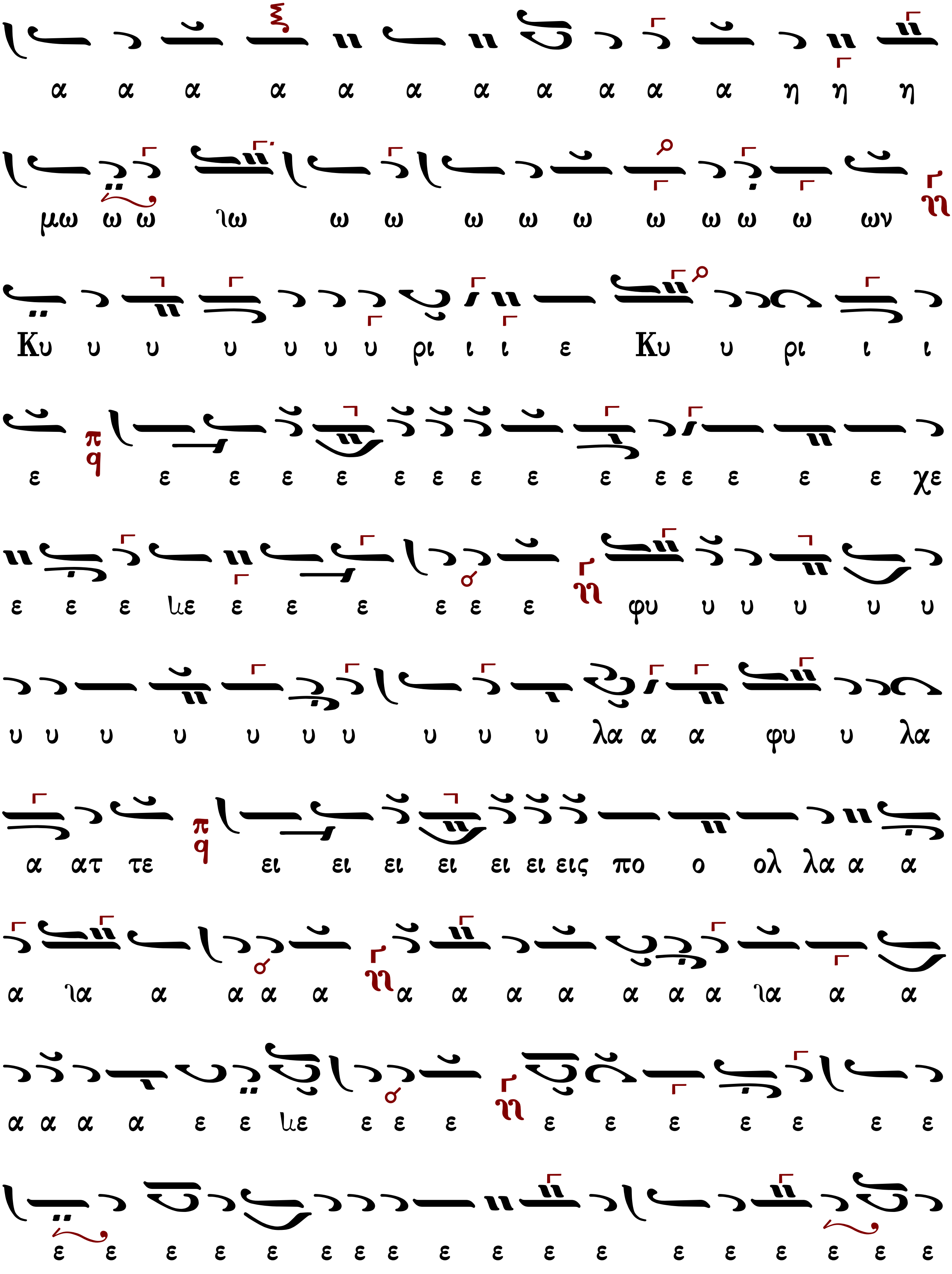
α α α α α α α α α α α η η η
μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων
Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα α α φυ υ λα
α ατ τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α α
α ια α α α α α α α α α α α ια α α
α α α α ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

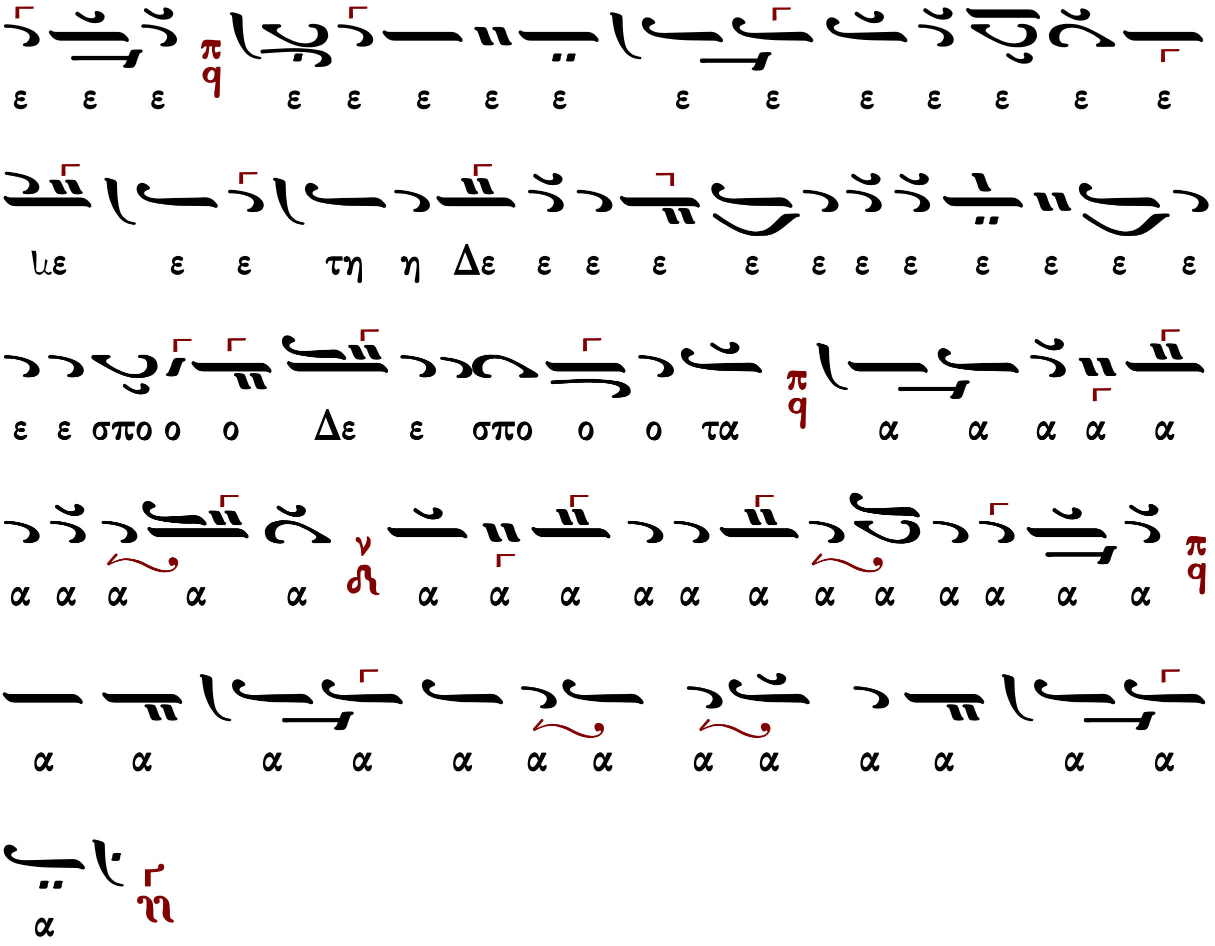

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι

ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθʹ 149

ᾌσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρνʹ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν — ἦχος δʹ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Ἀργὸν εἱρμολογικόν μέλος

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἦχος Γʹτος Βου

Μουσικό απάνθισμα
Χρυσοστόμου μοναχού
Κωνστ-πολη 1904 σ.236
(διασκ. Γεράσιμος μον.)*

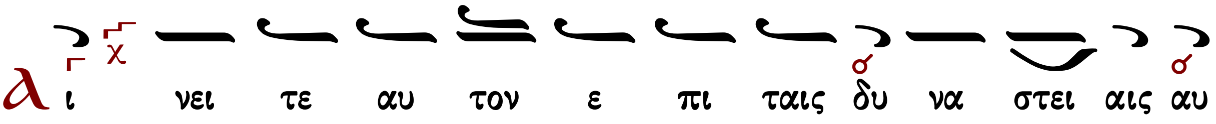

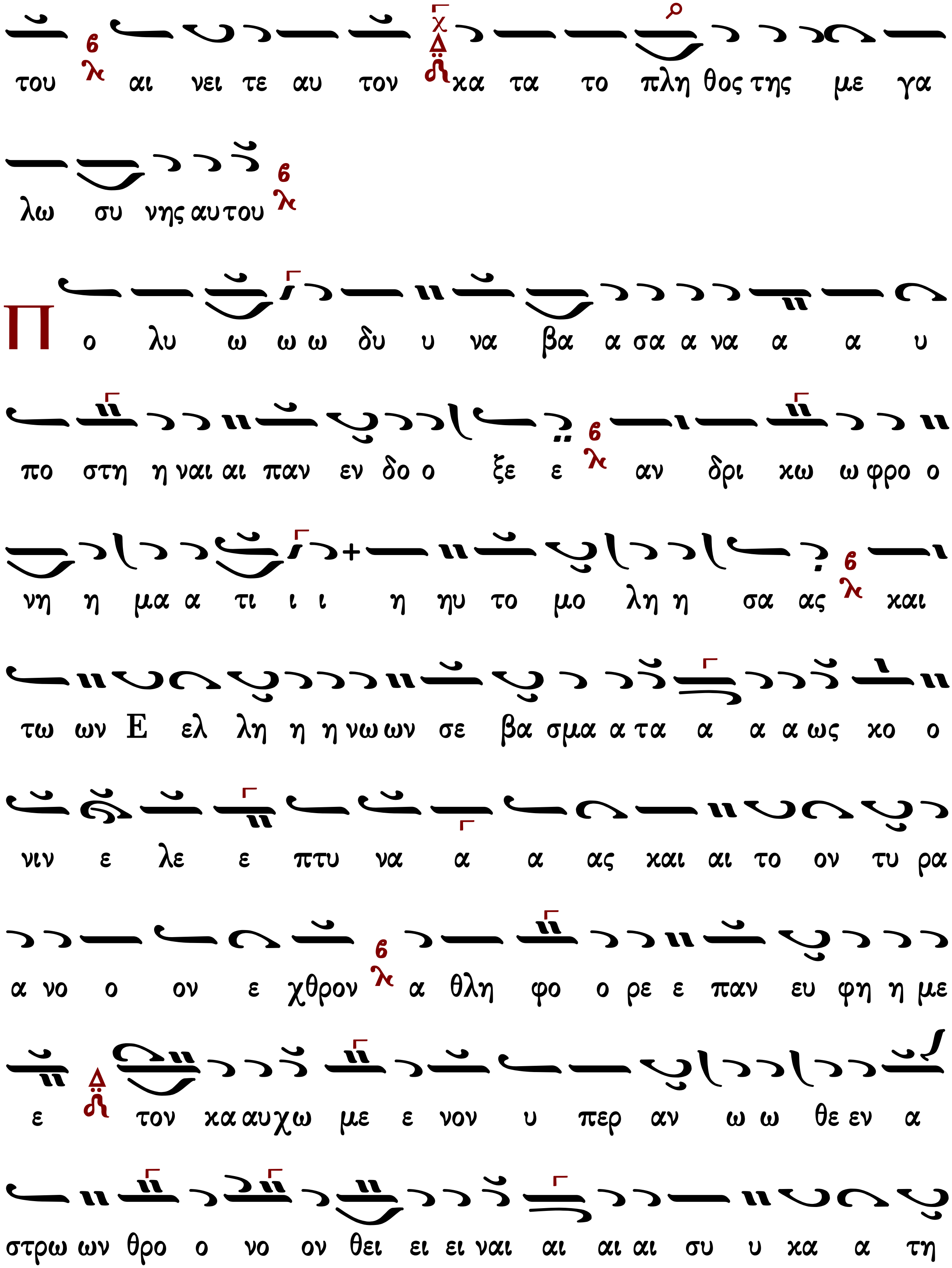
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
Π ο λυ ω ω ω δυ υ να βα α σα α να α α υ
πο στη η ναι αι παν εν δο ο ξε ε αν δρι κω ω φρο ο
νη η μα α τι ι ι η ηυ το μο λη η σα ας και
τω ων Ε ελ λη η η νω ων σε βα σμα α τα α α α ως κο ο
νιν ε λε ε πτυ να α α ας και αι το ον τυ ρα
α νο ο ον ε χθρον α θλη φο ο ρε ε παν ευ φη η με
ε τον κα αυ χω με ε νον υ περ αν ω ω θε εν α
στρω ων θρο ο νο ον θει ει ει ναι αι αι αι συ υ κα α τη

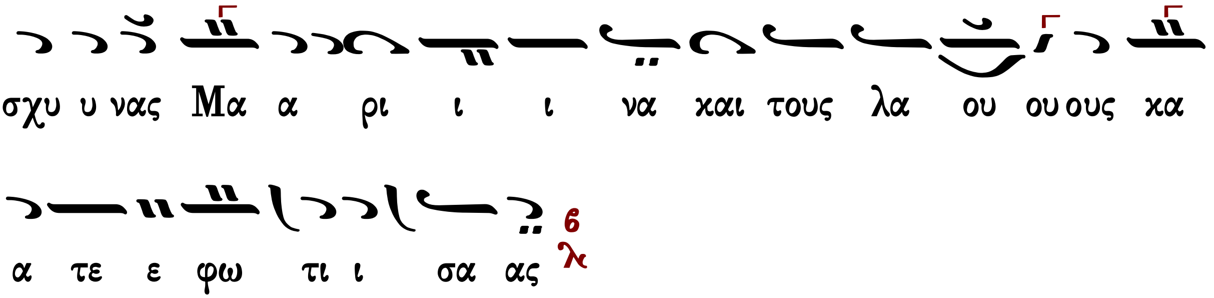

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

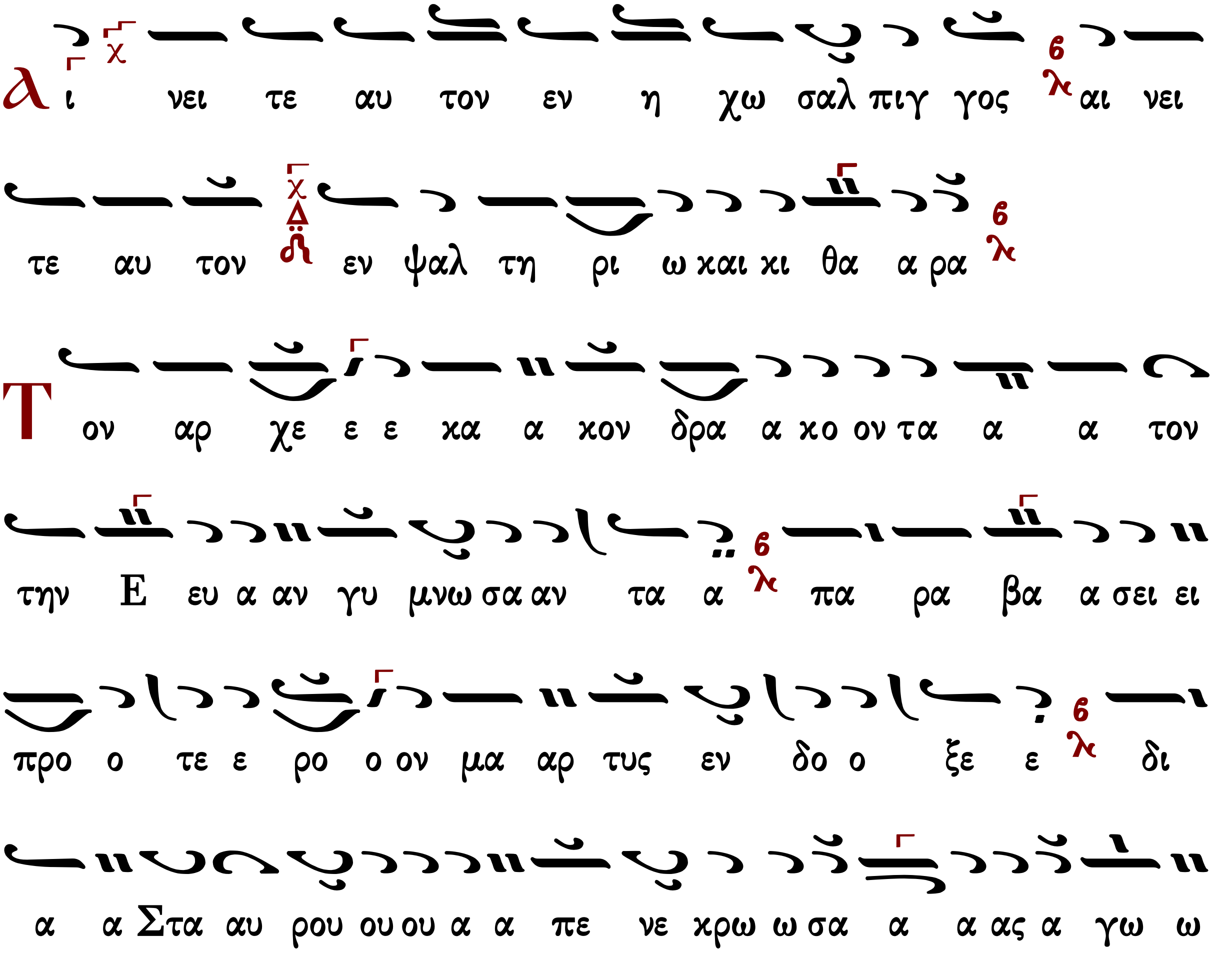

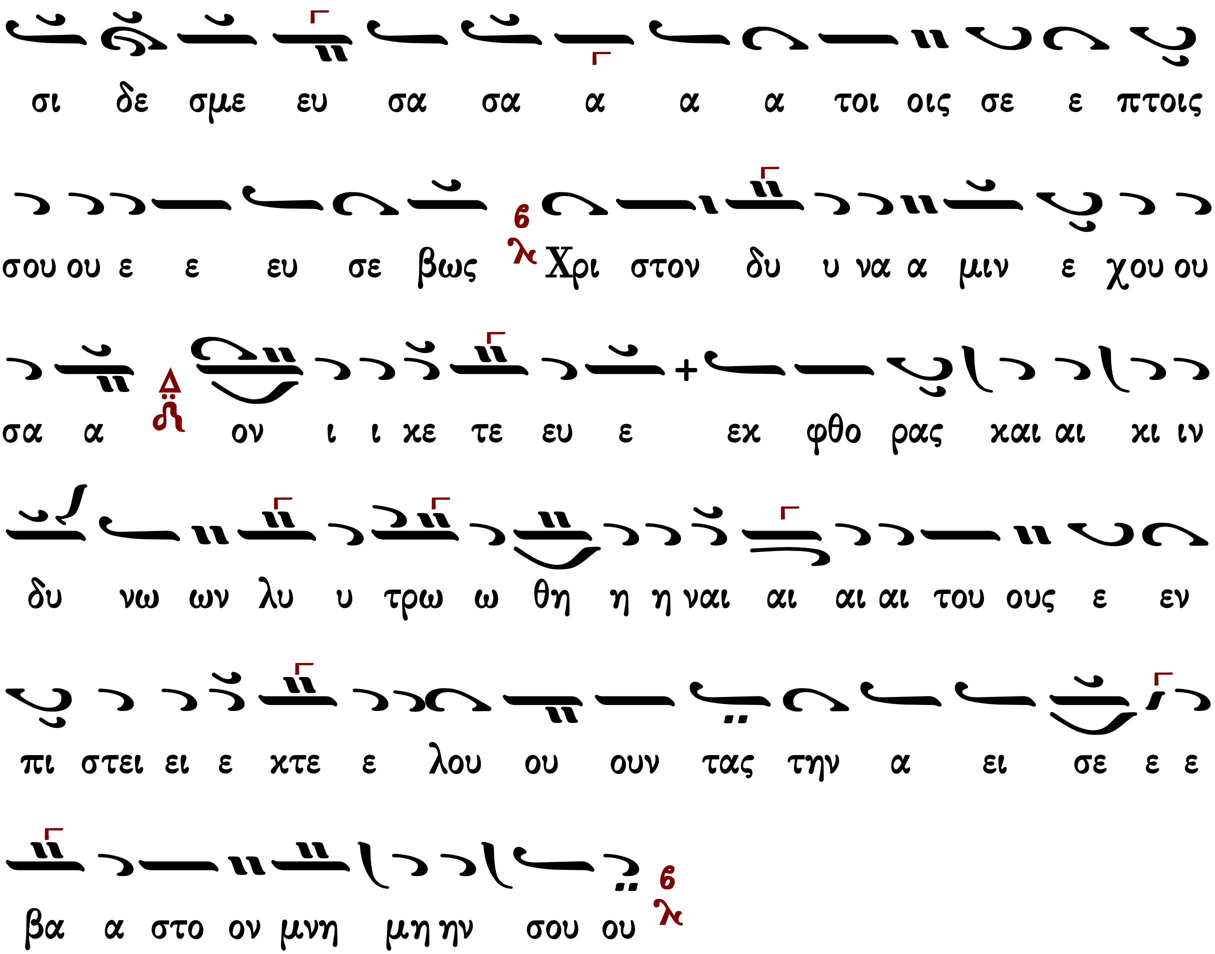

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς κατεφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν παρθένων ὡράϊσμα, τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, νύμφη τοῦ Παντάνακτος περιδέξιος, ὡς ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Μαρίνα πανεύφημε, καθελοῦσα τὸν ἐχθρόν, τοῖς τῶν ἄθλων σου σκάμμασιν· ὅθεν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β′
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.318*

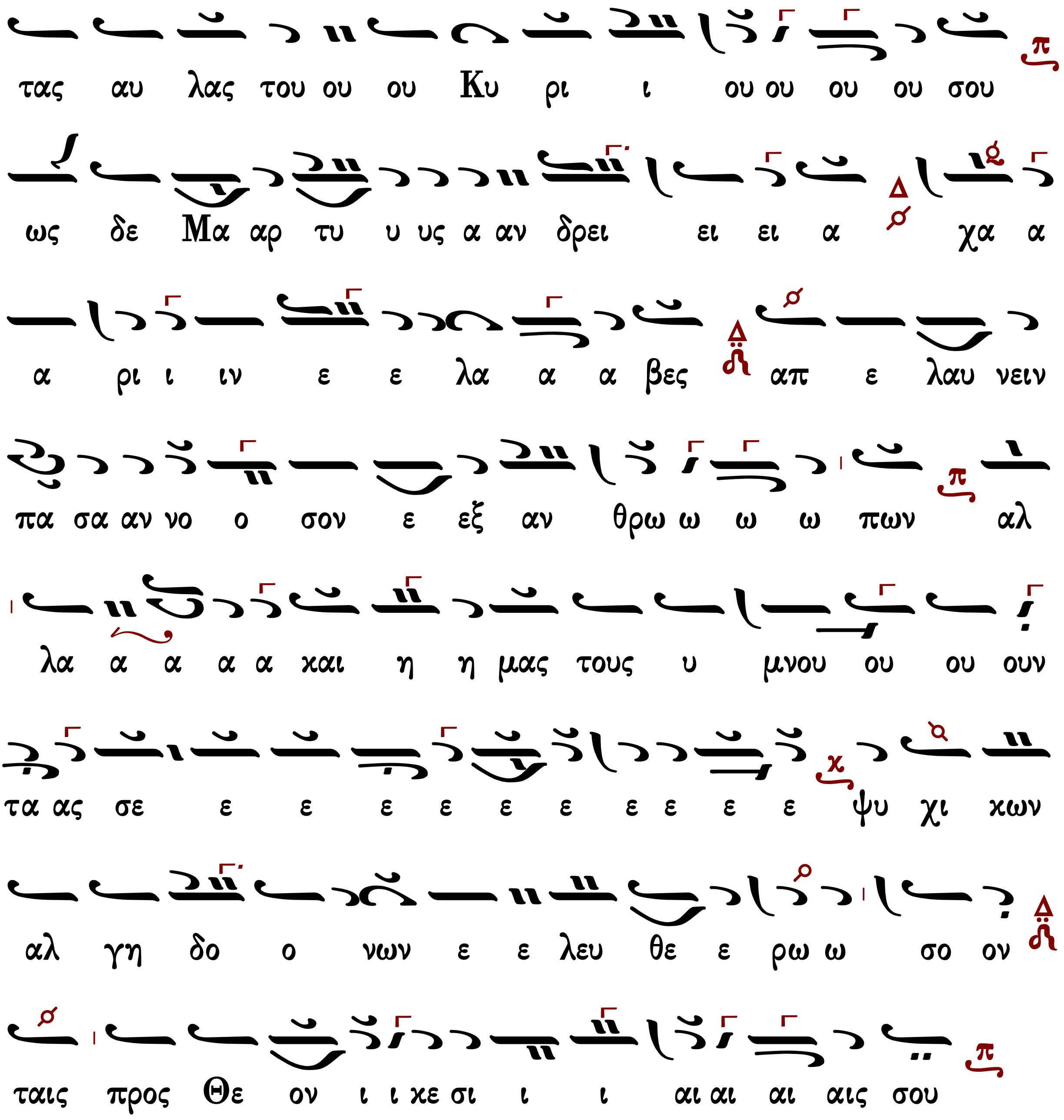

Θεοτοκίον

ἦχος πλ. β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῆς Ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ π Βε

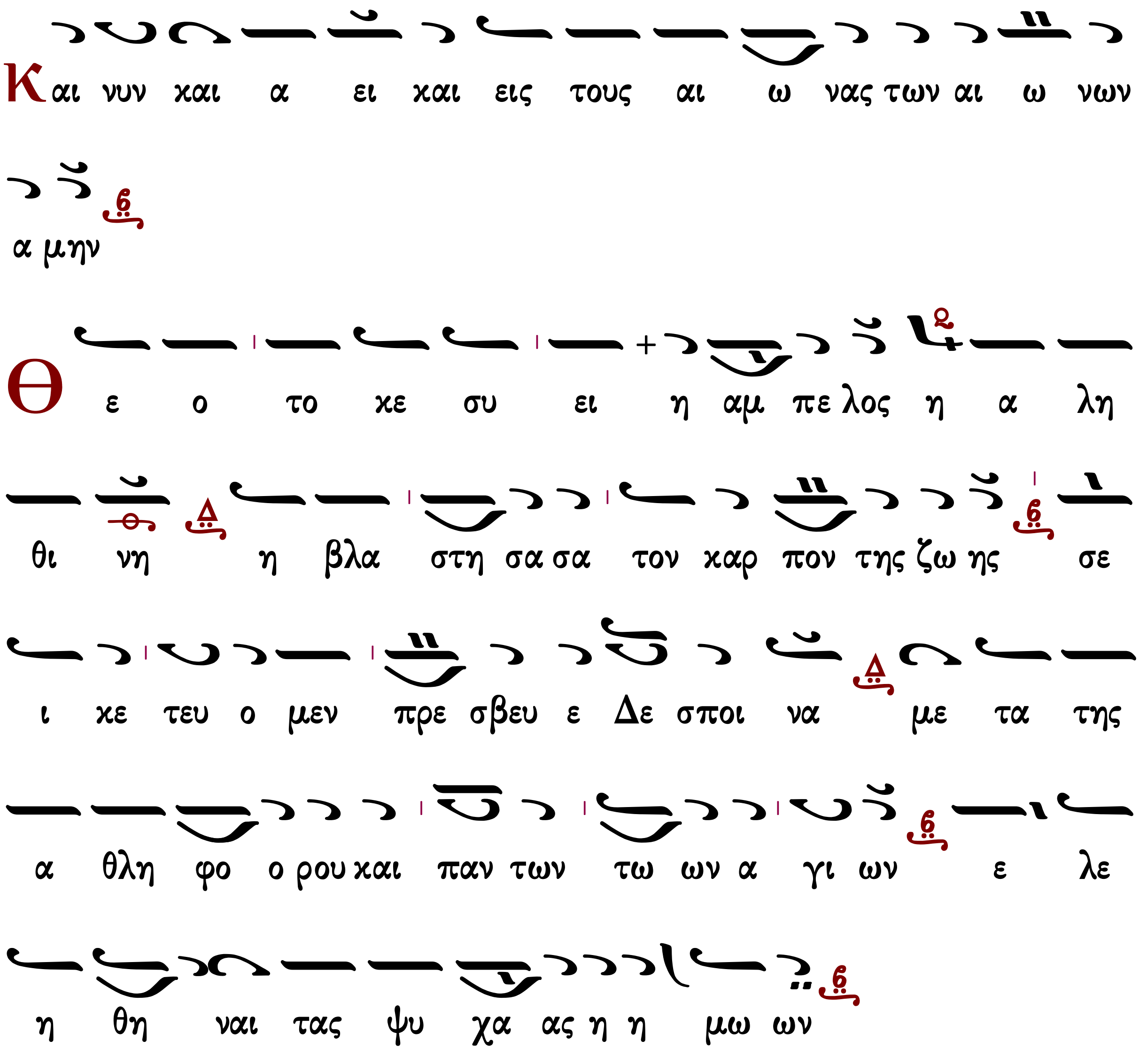

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ

Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (γ΄).
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ,
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ΄).
Δόξα... Καὶ νῦν... Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἀργές

πλ.α΄ Πέτρου Βυζαντίου   πλ.β΄ Γεωργίου Βιολάκη

Σύντομος
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος λπ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

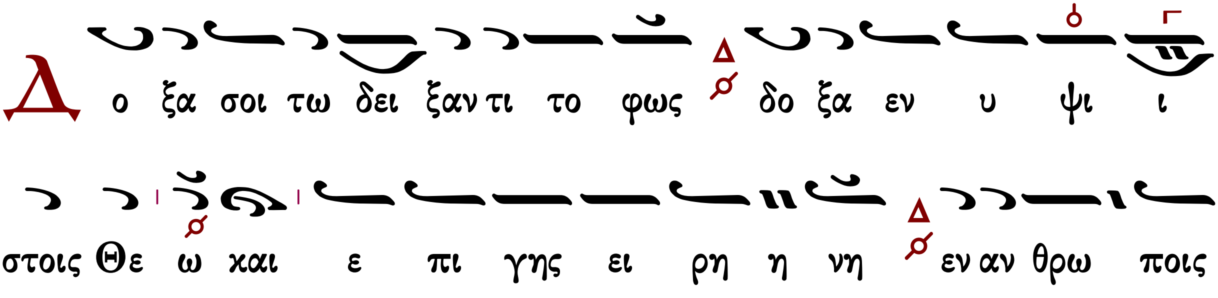

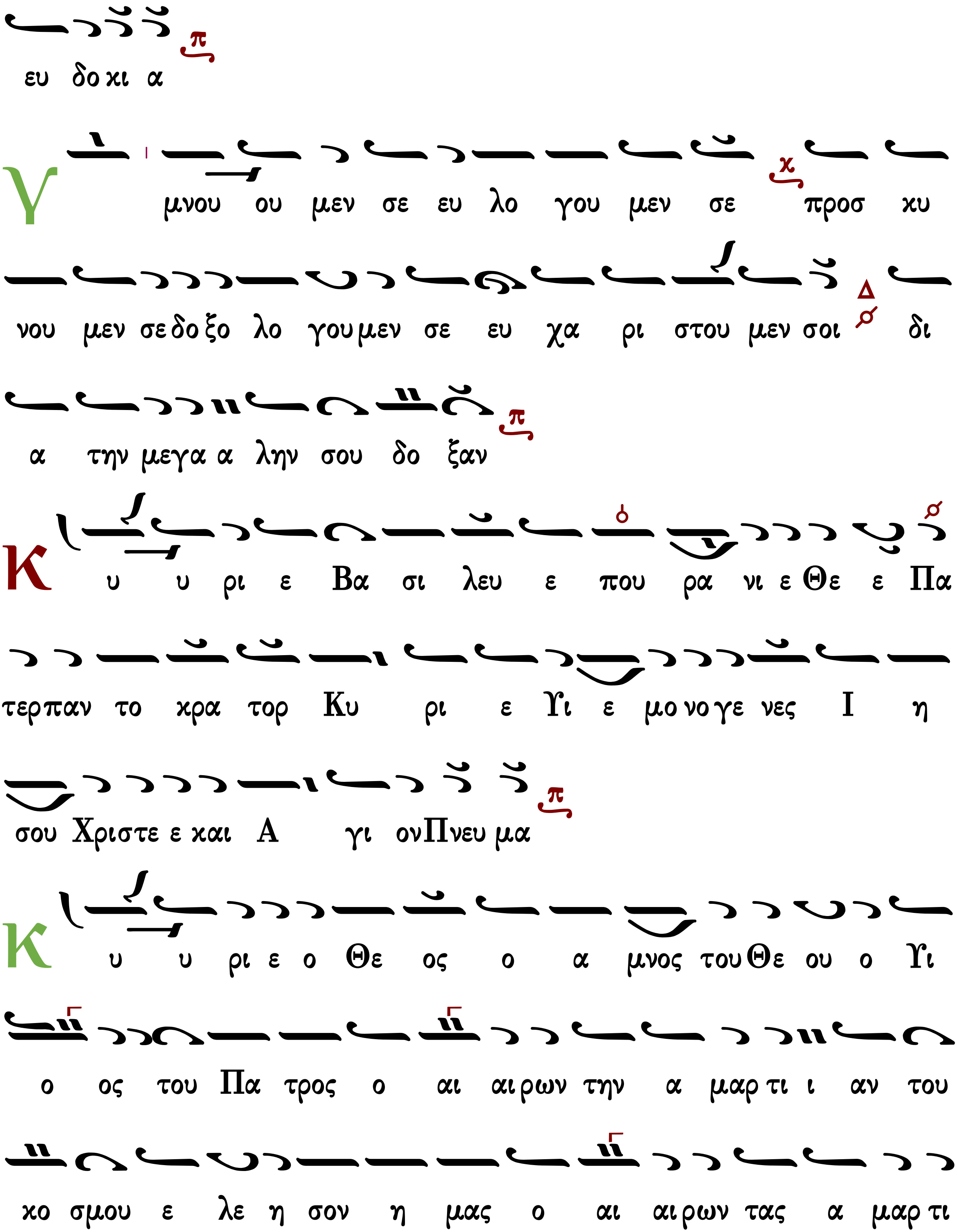
ευ δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

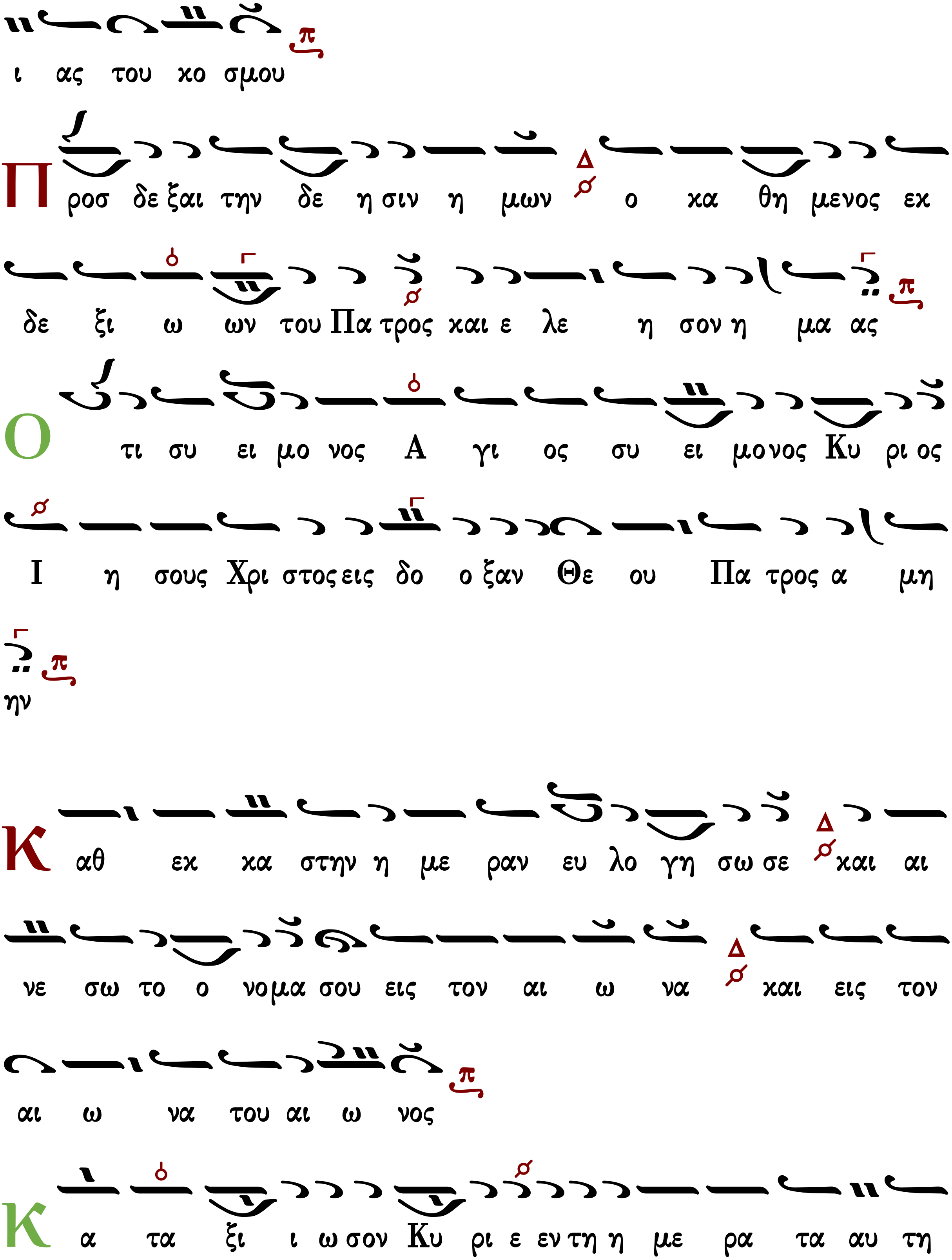
ι ας του κο σμου
Προς δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Καθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

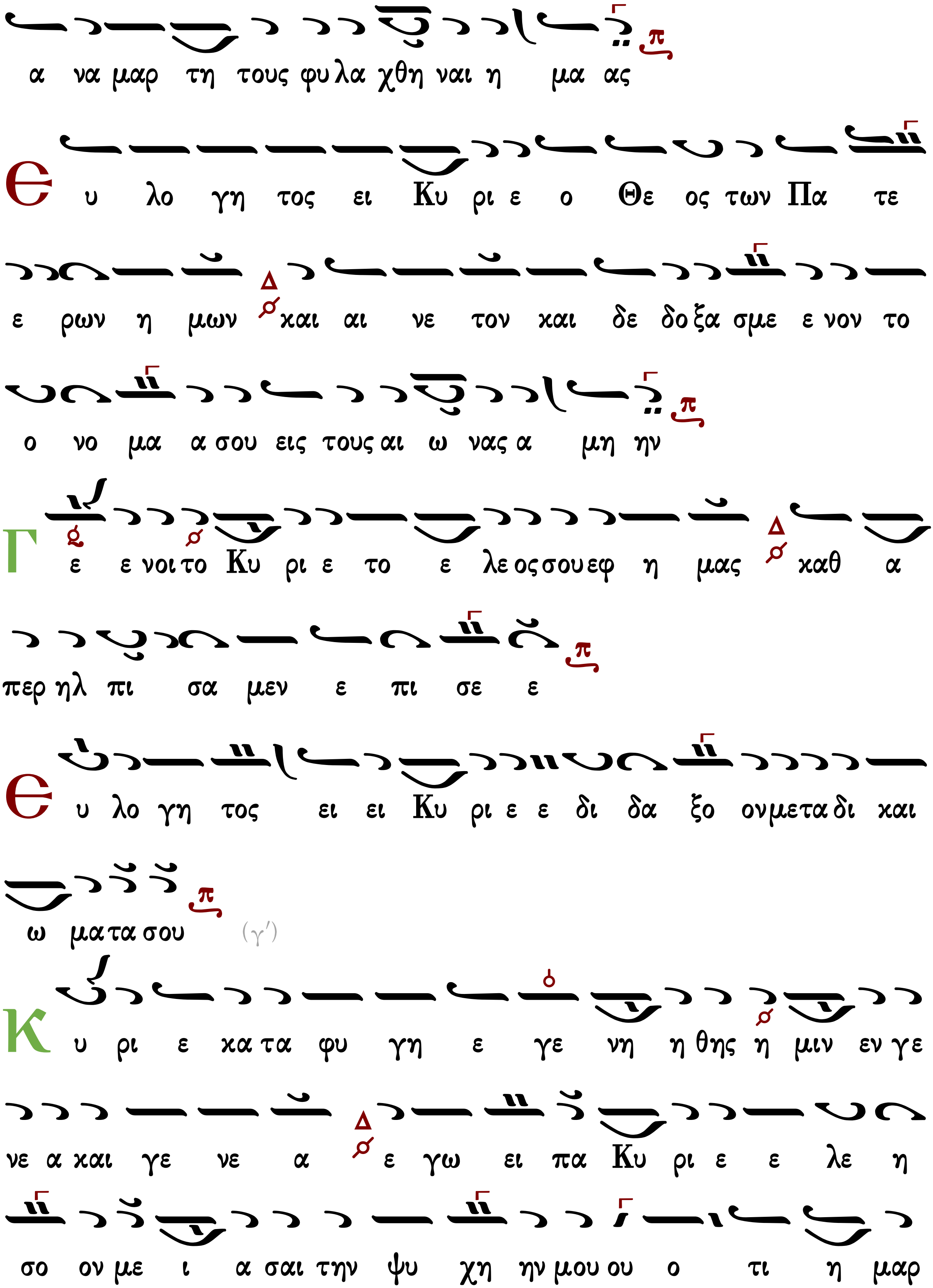
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι καί
ω μα τα σου
(γ′)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

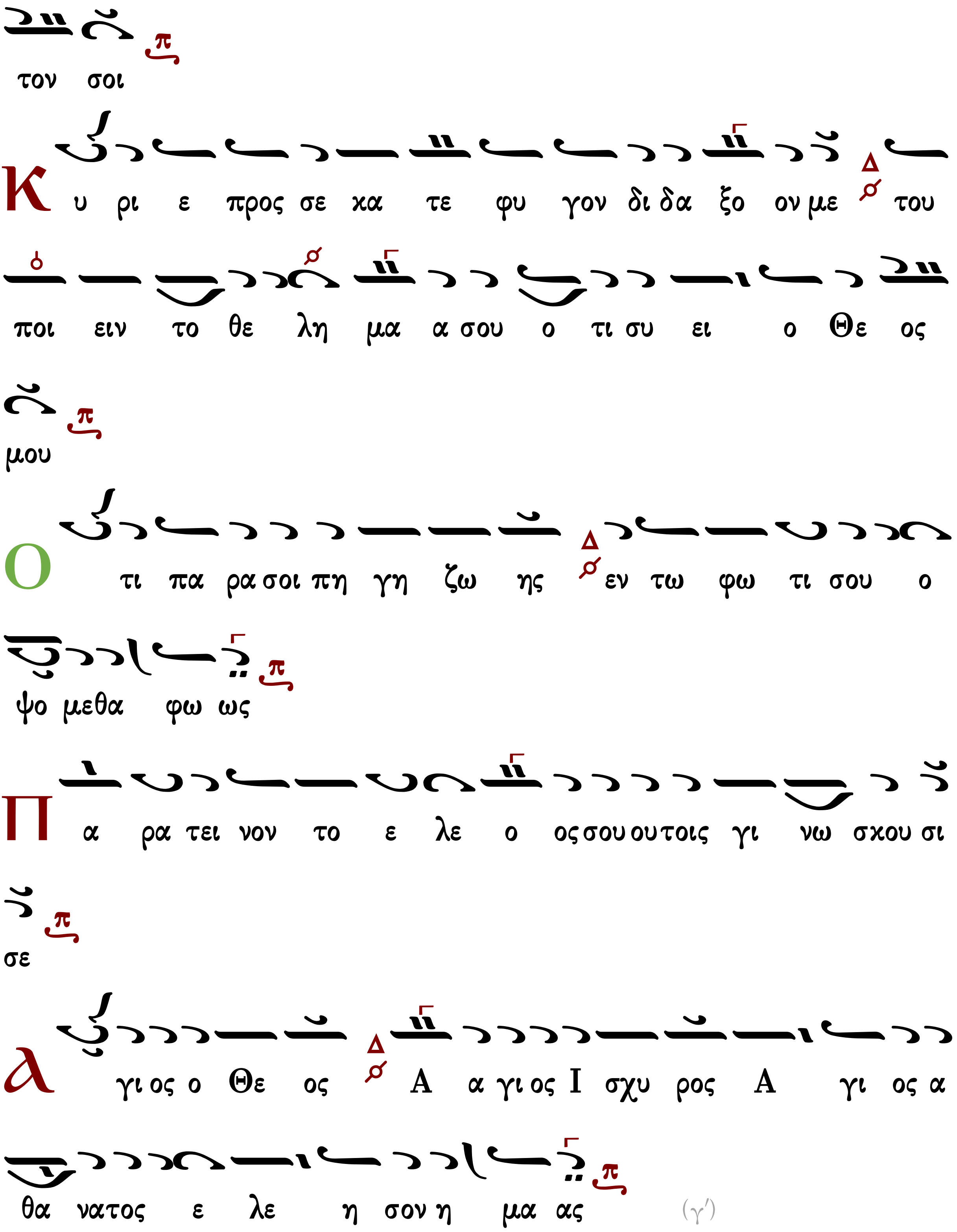
τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο μεθα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα νατος ε λε η σον η μα ας
(γ′)

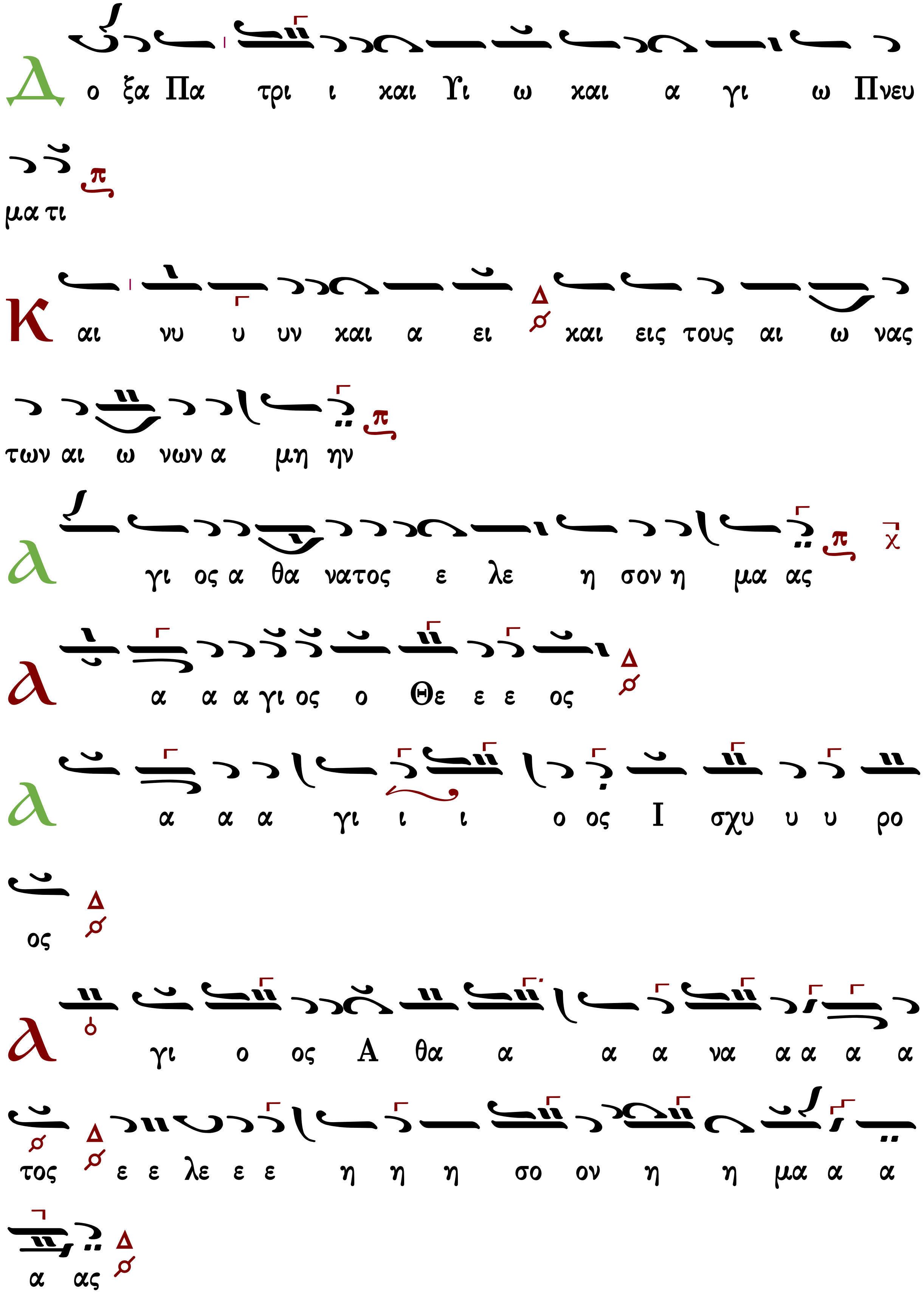
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
λ γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
λ α α α γι ος ο Θε ε ε ος
λ α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
λ γι ο ος Α θα α α α να α α α α
τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α
α ας

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ἦχος α'

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἴδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ρωσθεῖσα δὲ ἰσχύϊ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α' Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

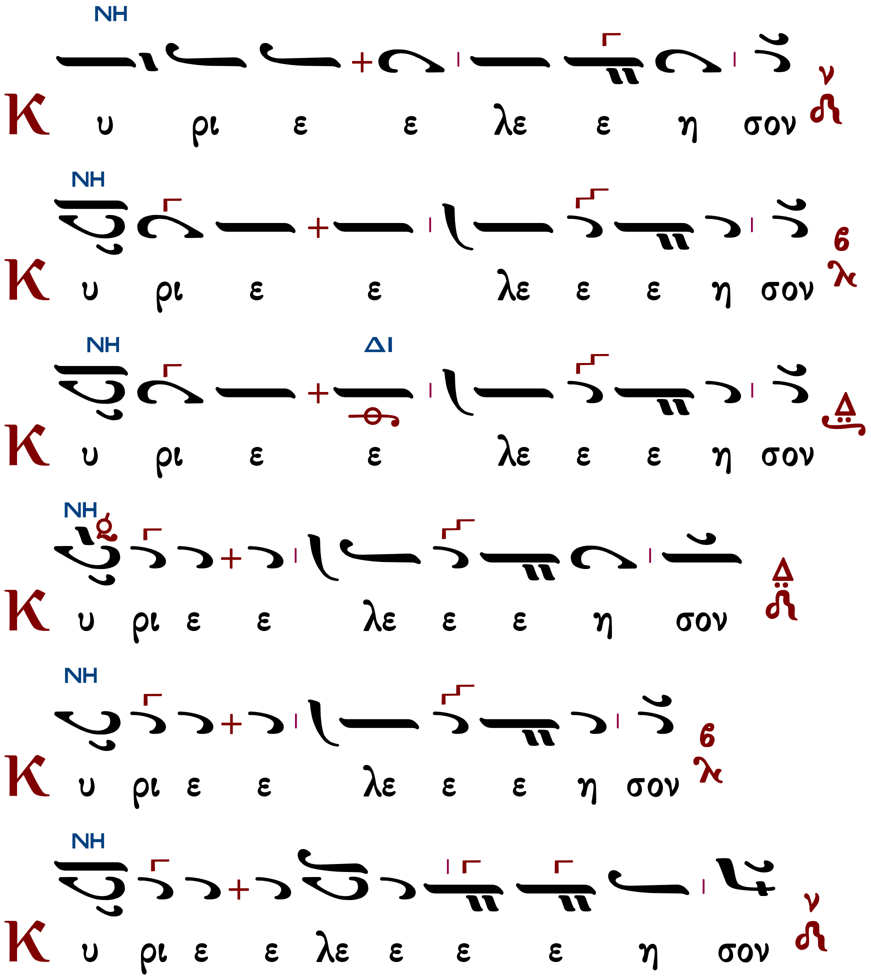

ἕτερα

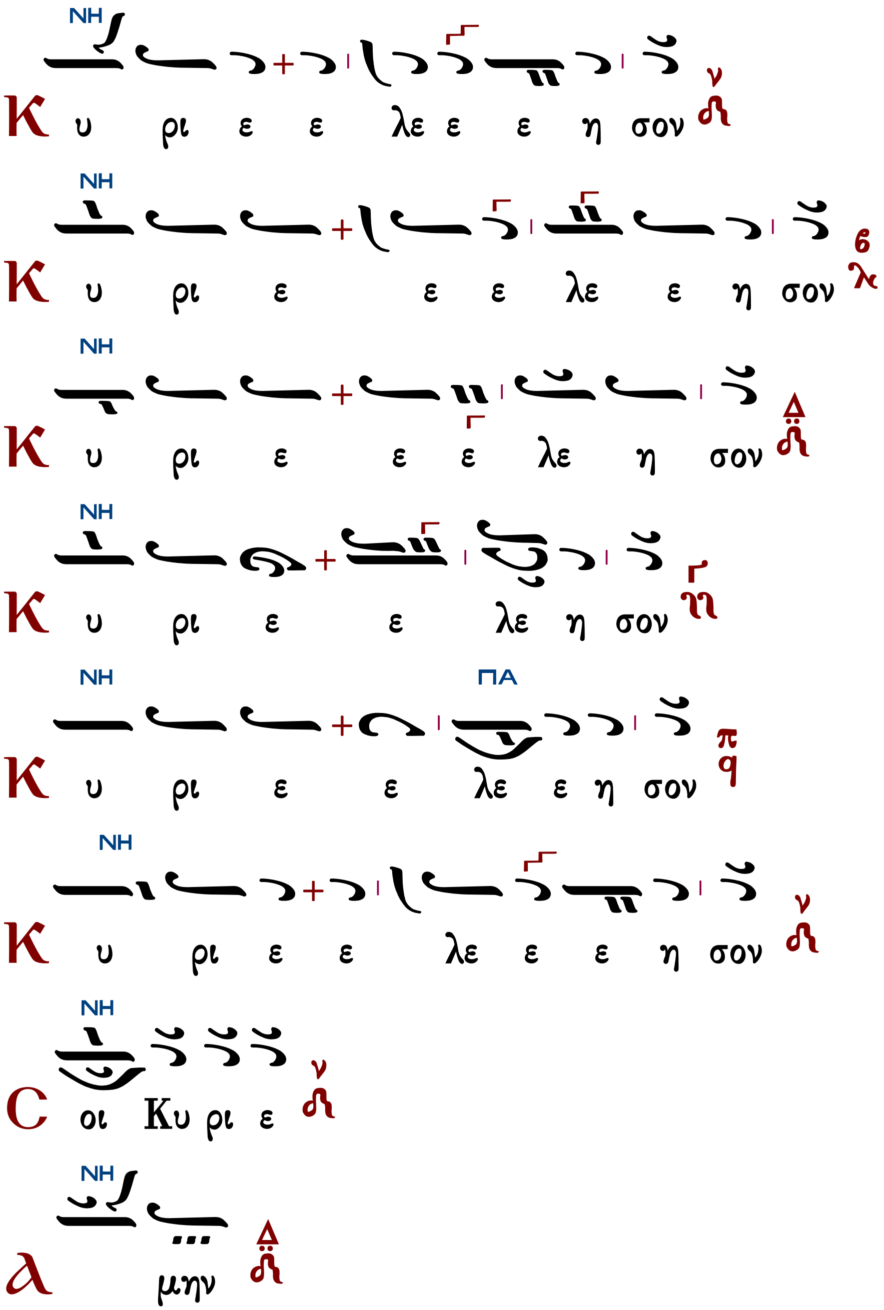

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α′

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. 96:11

∴ Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος. 30:24

∴ Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. 36:28

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

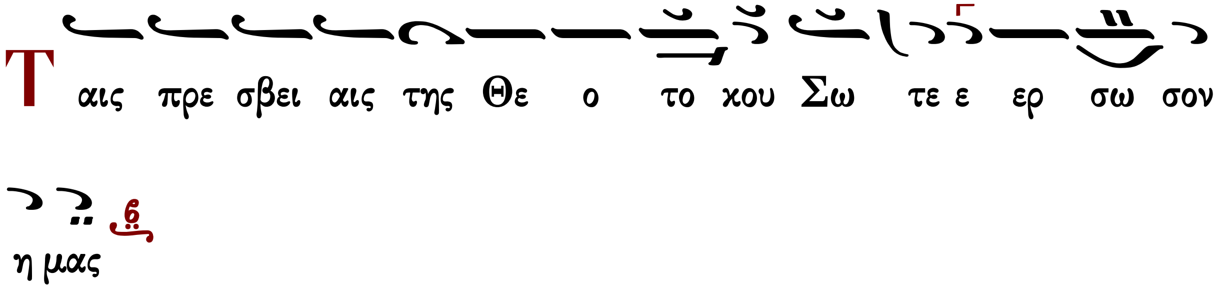

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

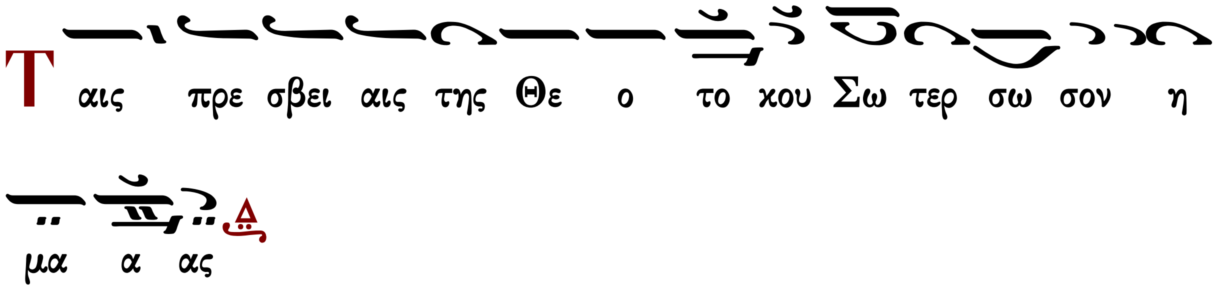

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377

∴ Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. 96:12

∴ Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 36:18

∴ Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς. 96:10

∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 144:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

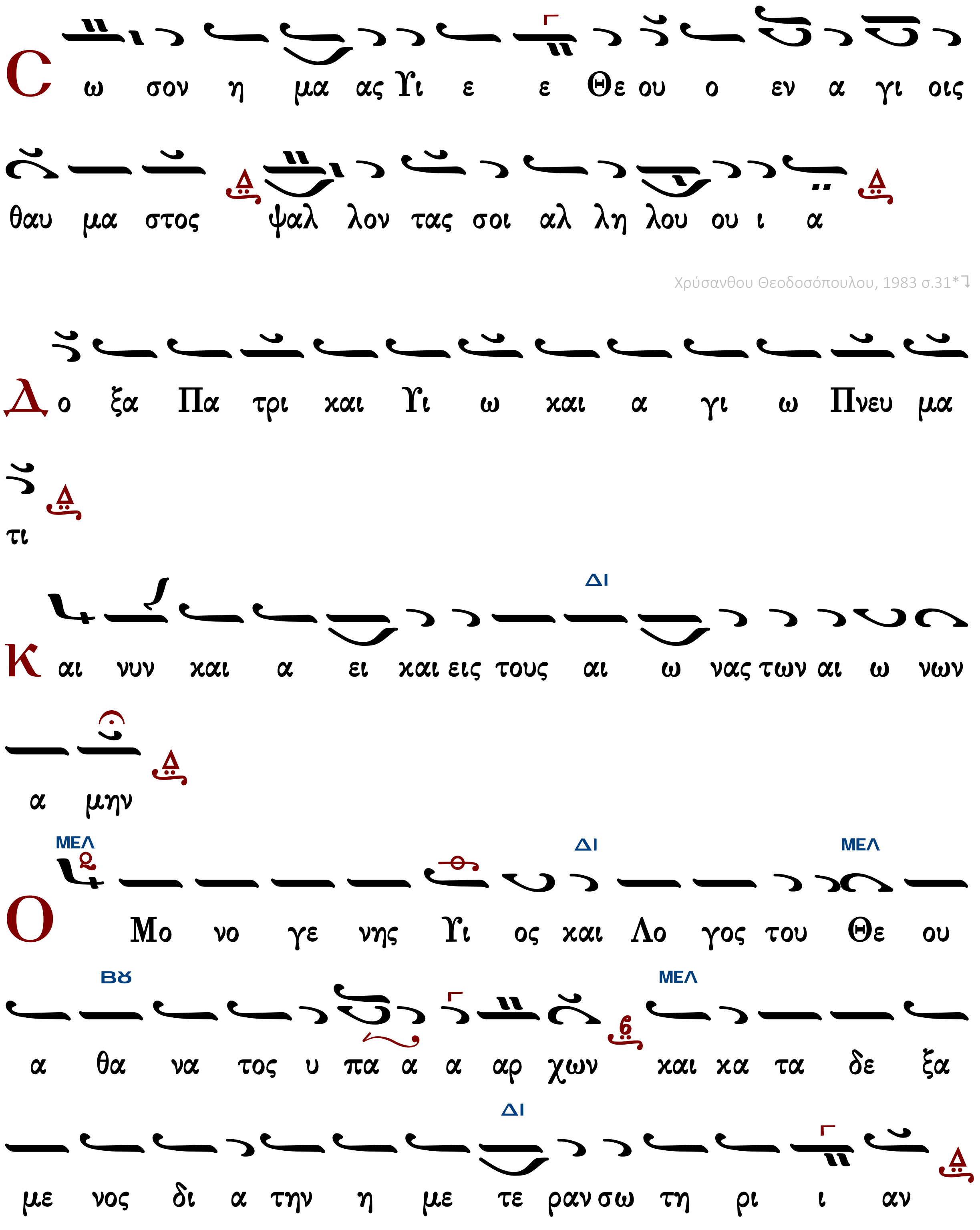

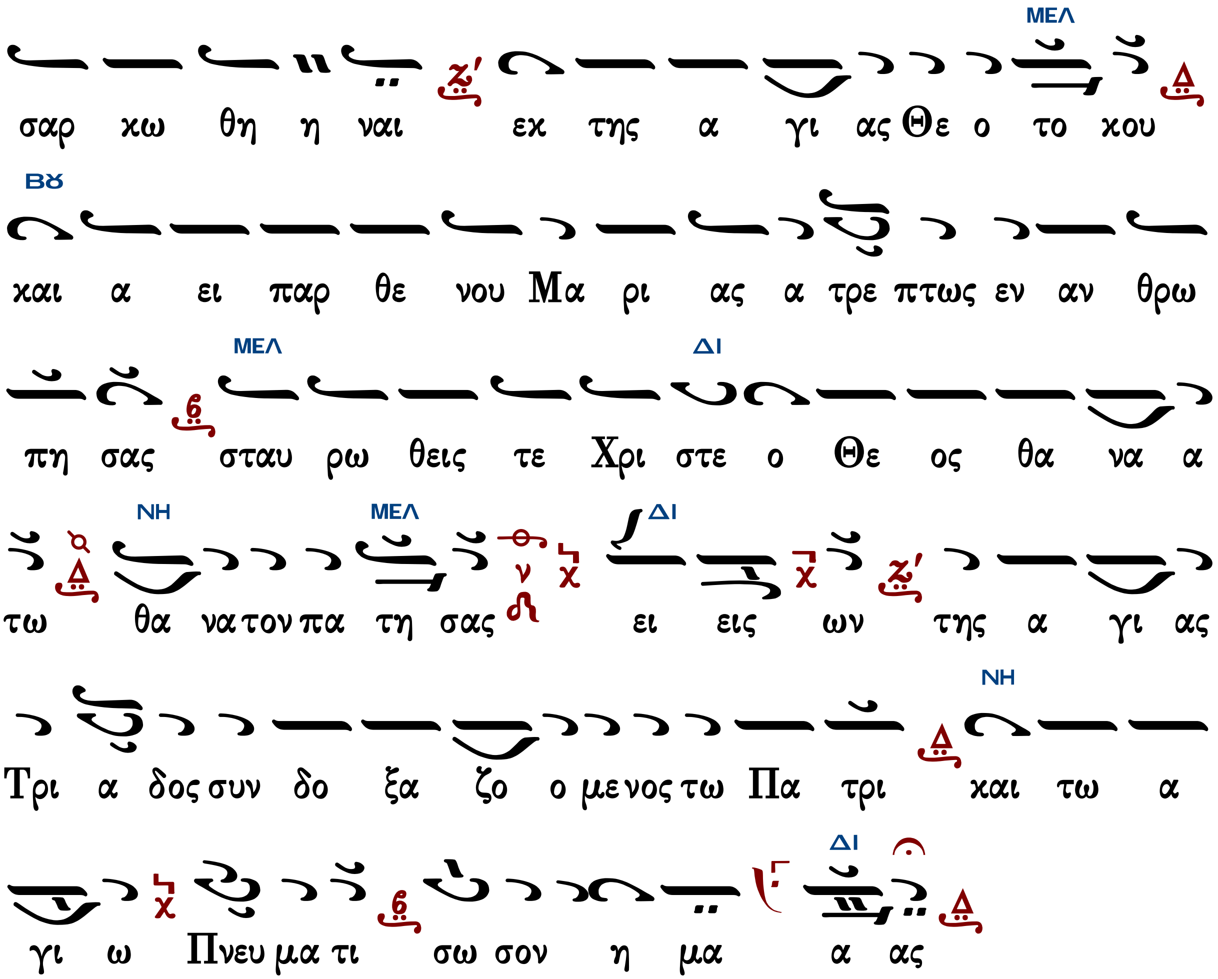

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ἦχος α′

∴ Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. 23:6

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἴδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχύϊ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

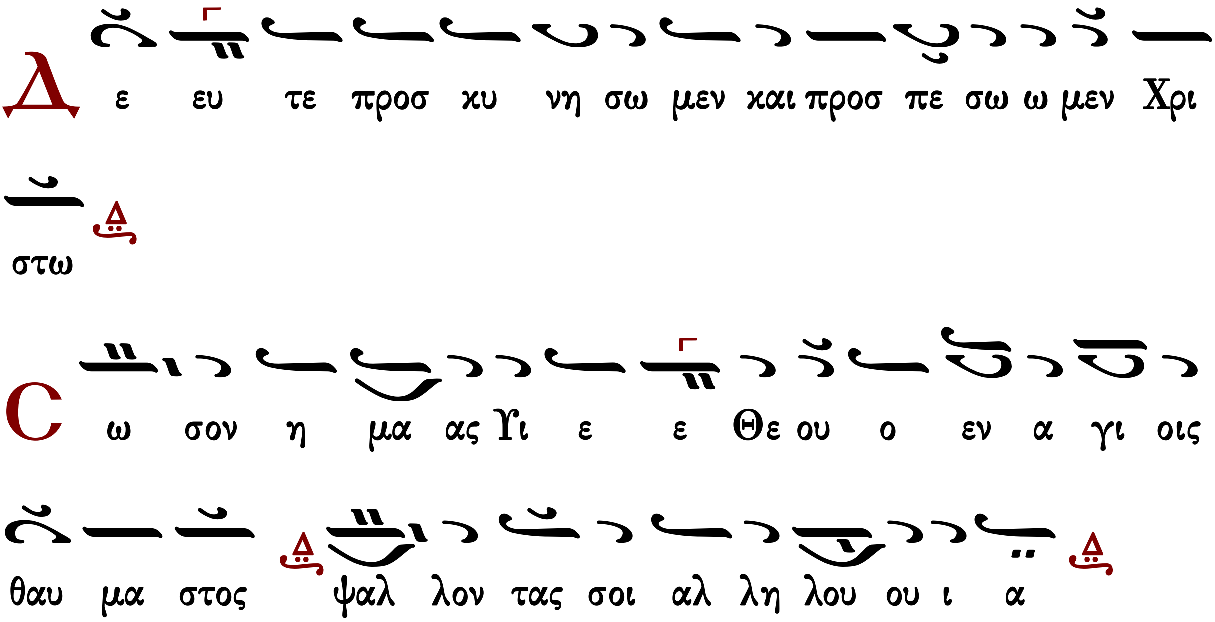

Ἀπολυτίκια

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος — ἦχος α'

Τοῦ πατρός σου ἐκ βρέφους ἀπεστράφης τὰ εἴδωλα καὶ τοῦ Ὀλυβρίου τυράννου τὴν ὀφρὺν κατεπάτησας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ῥωσθεῖσα δὲ ἰσχύϊ Σταυροῦ, αἰσθητοῦ τὴν τοῦ φανέντος κεφαλὴν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α'

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας στεῤῥῶς, ὀφθέντα σοι Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

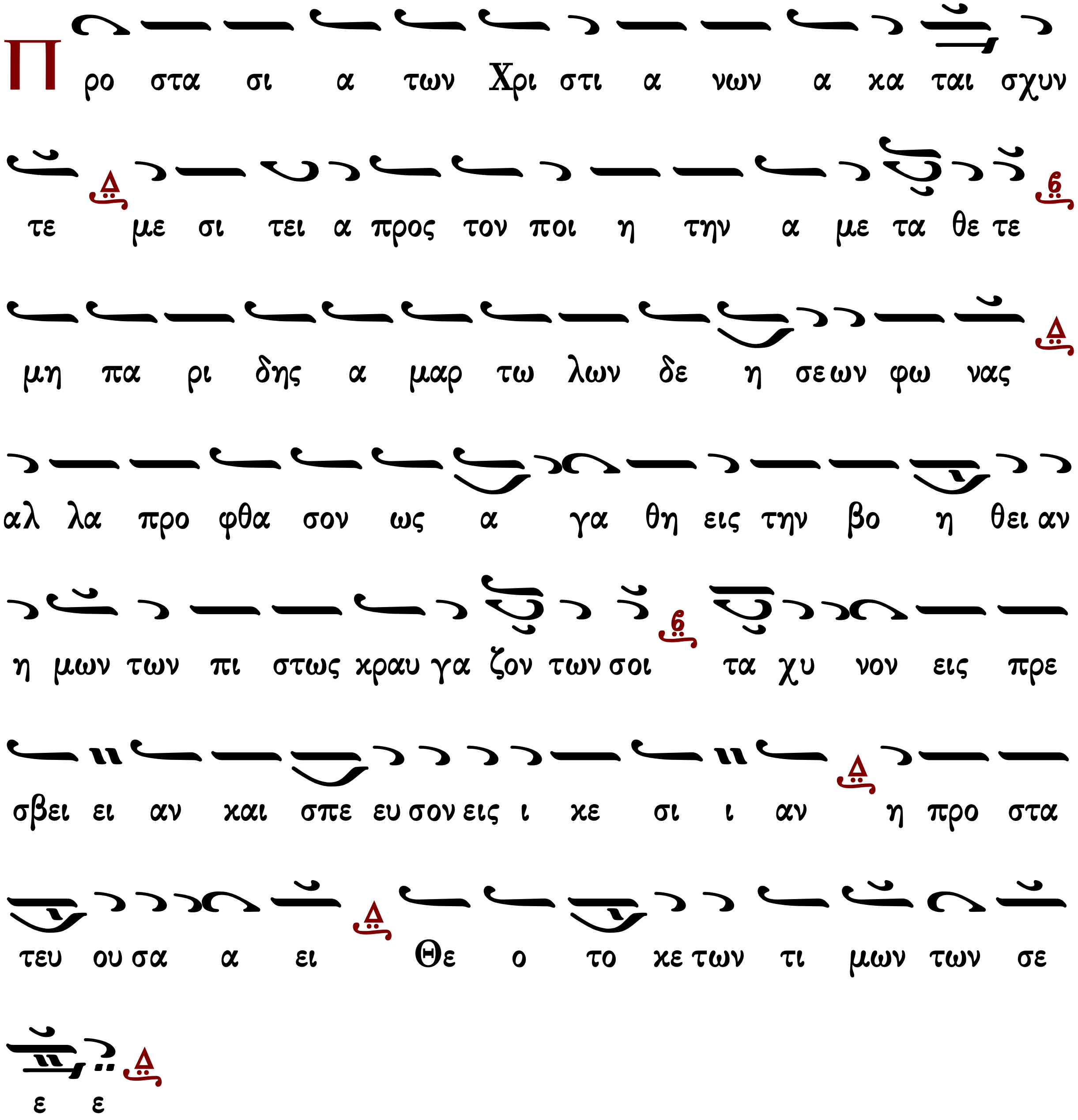

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος λ/π ϙ̈ Πα

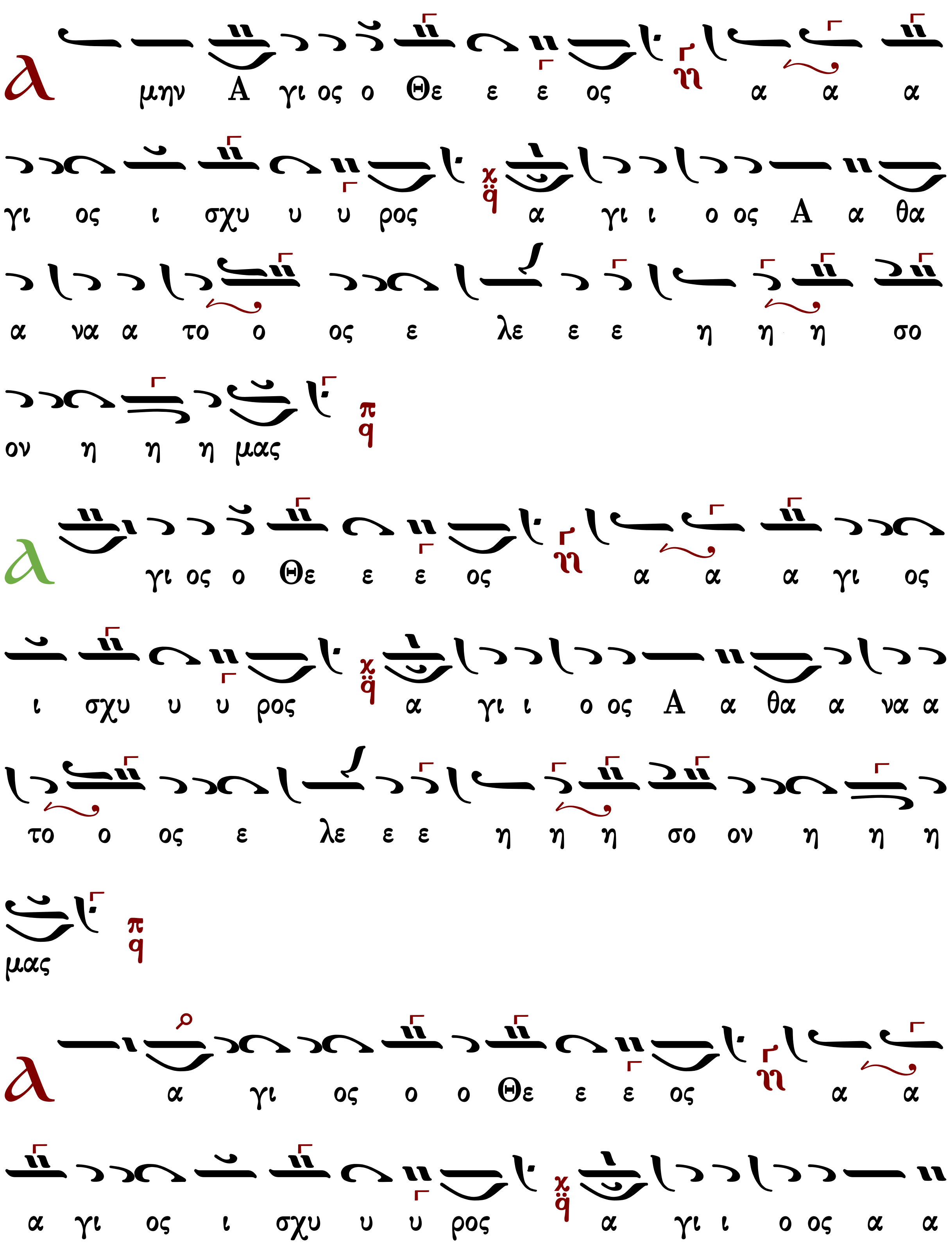
μην Α γι ος ο Θε ε ε ος α α α
γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος Α α θα
α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μας
γι ος ο Θε ε ε ος α α α γι ος
ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος Α α θα α να α
το ο ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η
μας
α γι ος ο ο Θε ε ε ος α α
α γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α

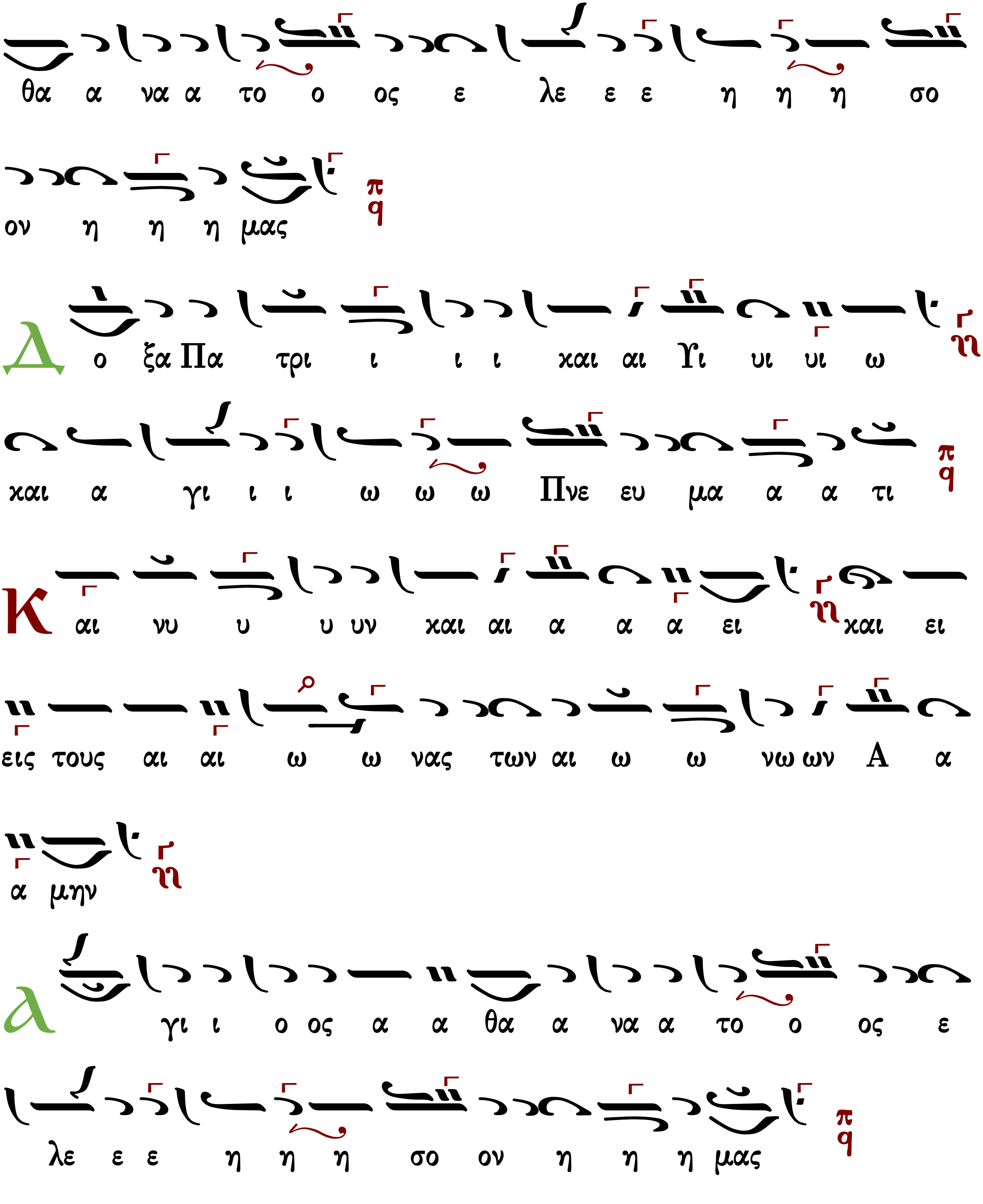
θα α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει
εις τους αι αι ω ω νας των αι ω ω νω ων Α α
α μην
λ γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Τοῦ βήματος

π. Μαξίμου

Ἦχος Πα

π. Μαξίμου
εκ χειρογράφου*

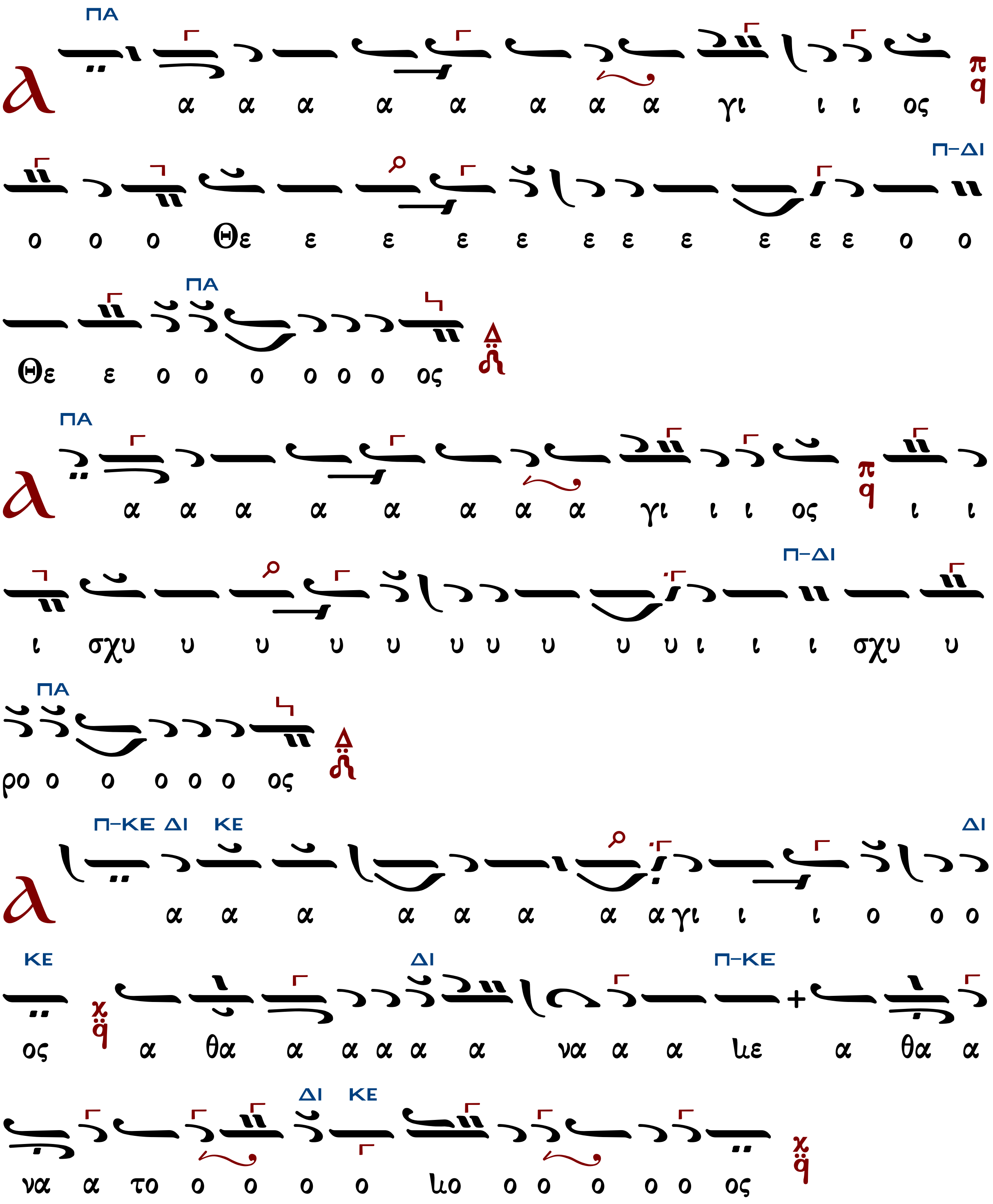

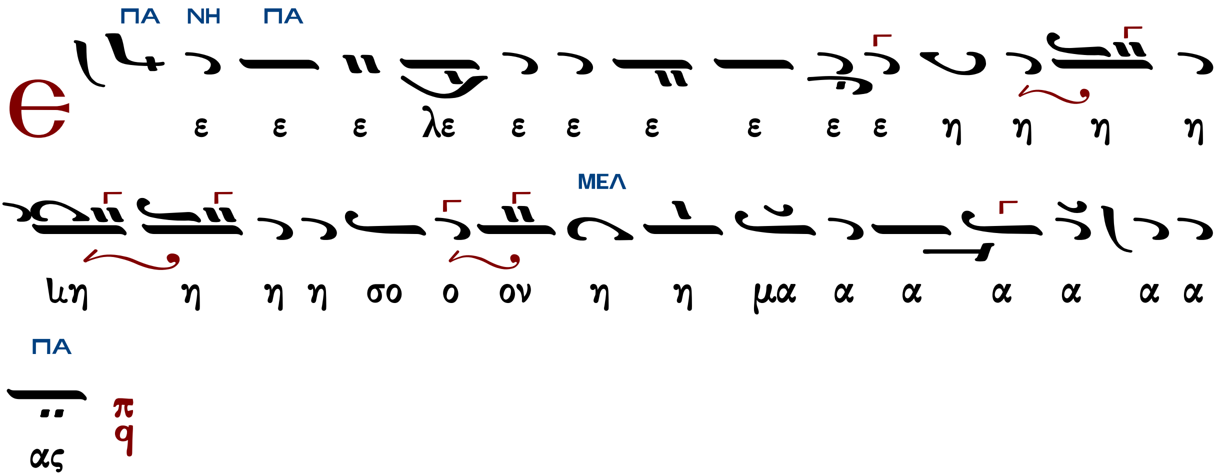

Δύναμις (ἄνευ κρατημάτων)

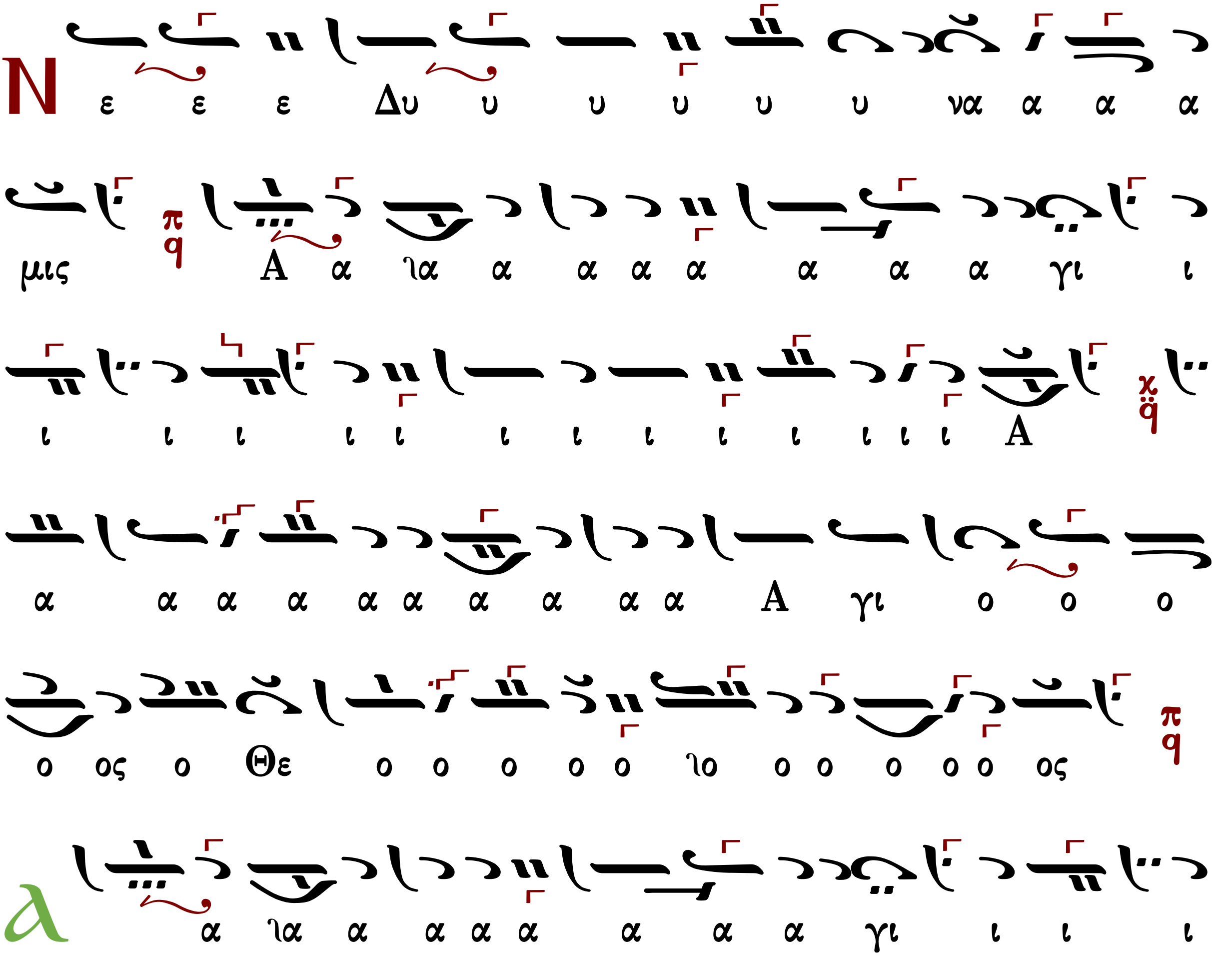

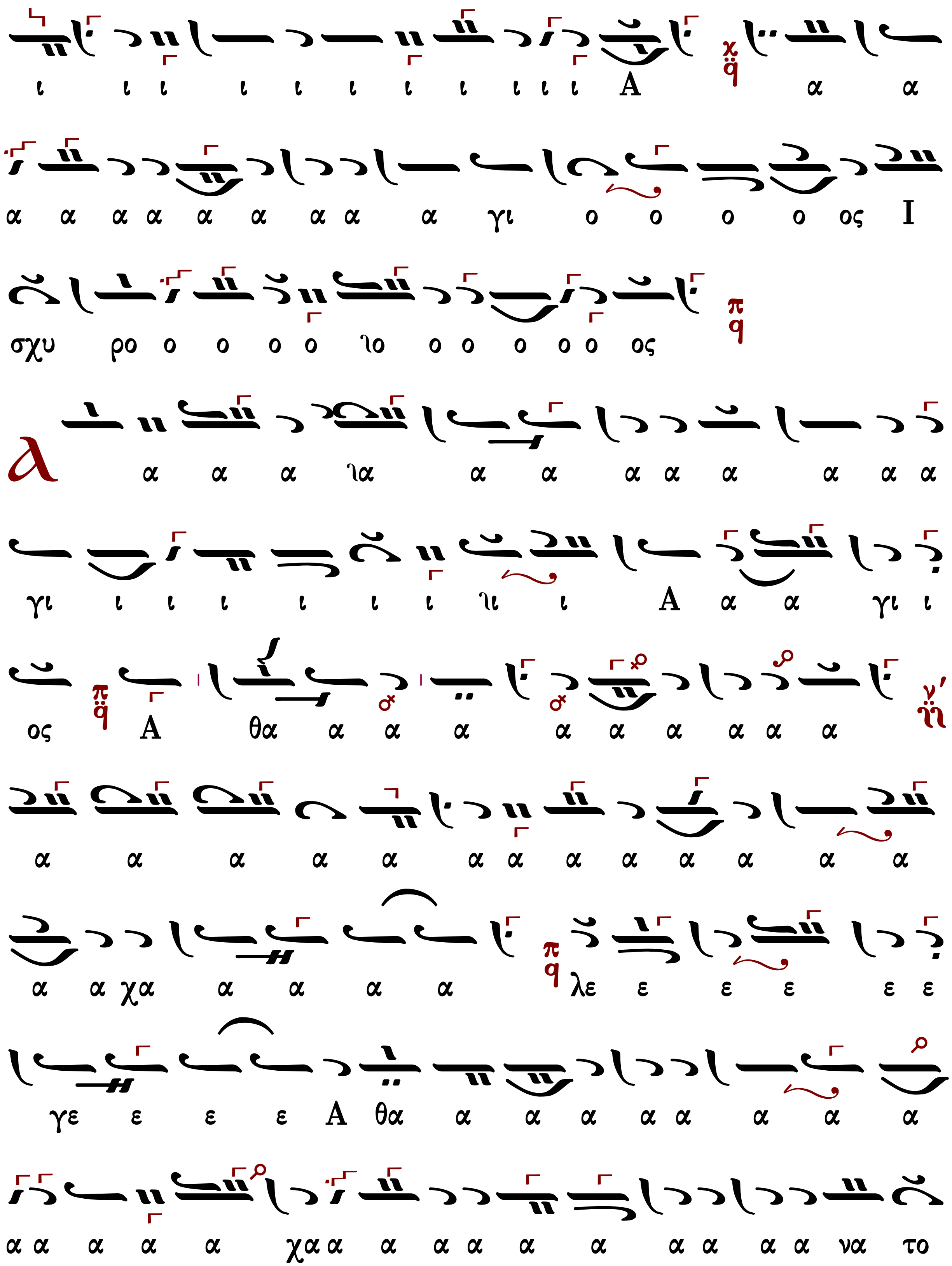
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α α
α α α α α α α α α γι ο ο ο ο ος Ι
σχυ ρο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ος
λ α α α ια α α α α α α α α
γι ι ι ι ι ι ι ιι ι Α α α γι ι
ος Α θα α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α λε ε ε ε ε ε
γε ε ε ε Α θα α α α α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α να το

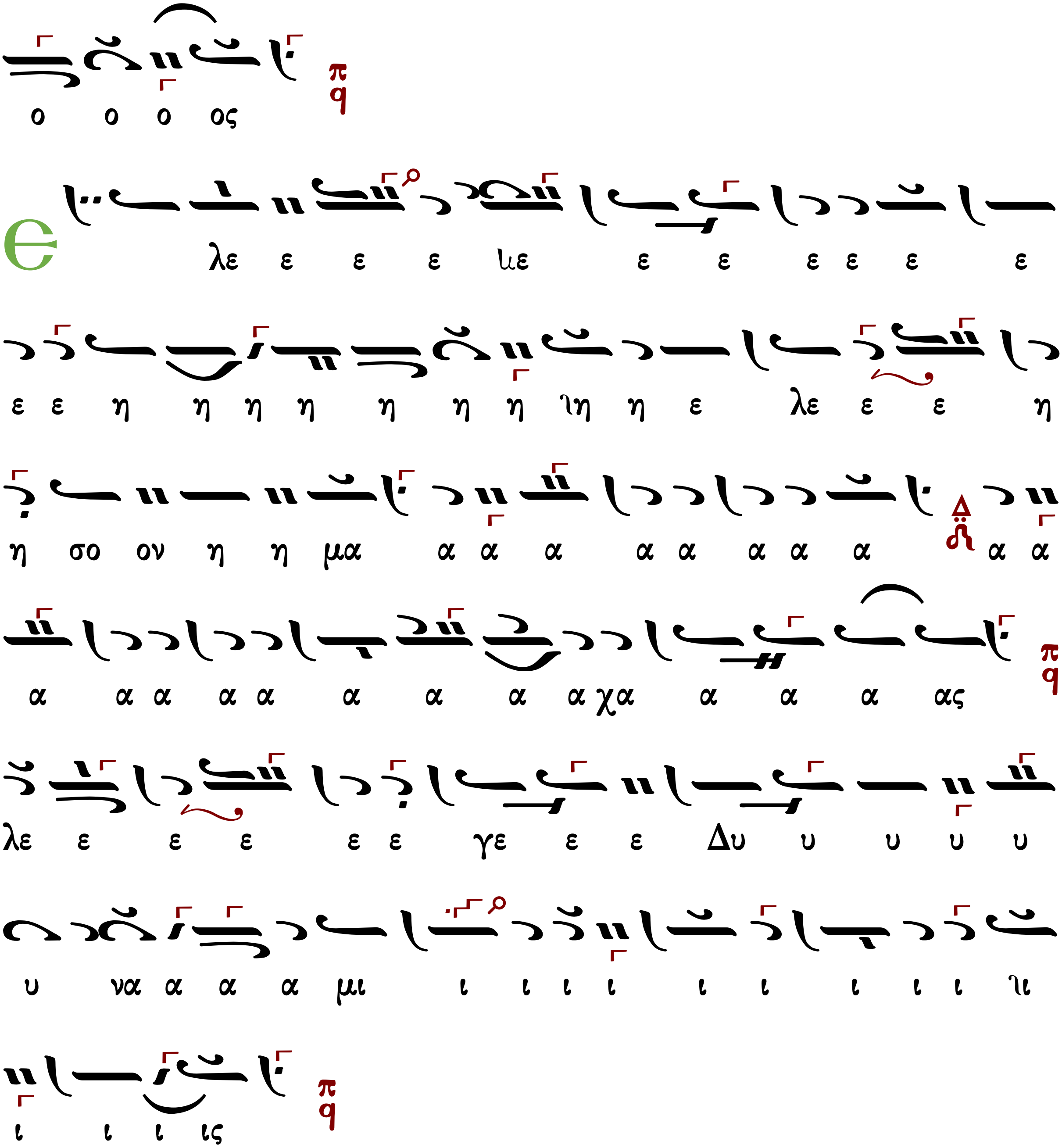

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

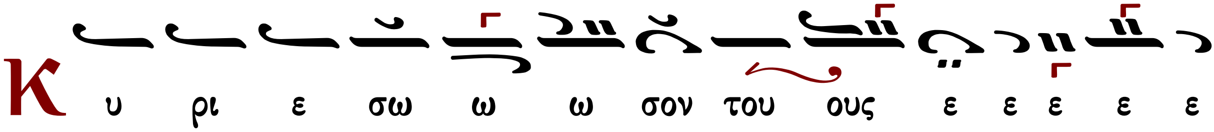

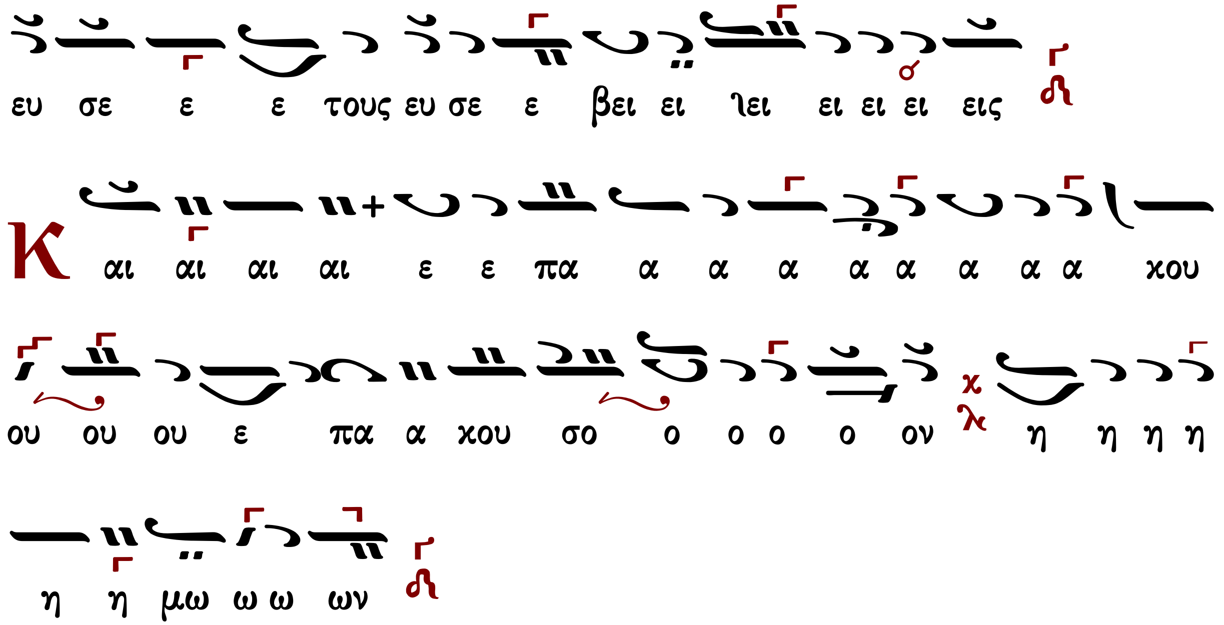

Οἱ φῆμες...

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος δ'.
Πρόσχωμεν.
∴ Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. 67:36
∴ Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. 67:27
Σοφία.
Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29 καὶ 4:1-5
Πρόσχωμεν.
Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.
1Λέγω δέ, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εἰρήνη σοι.

Σίμωνος Καρρά

Ἦχος λ/π Πα

Σίμωνος Καρρά*

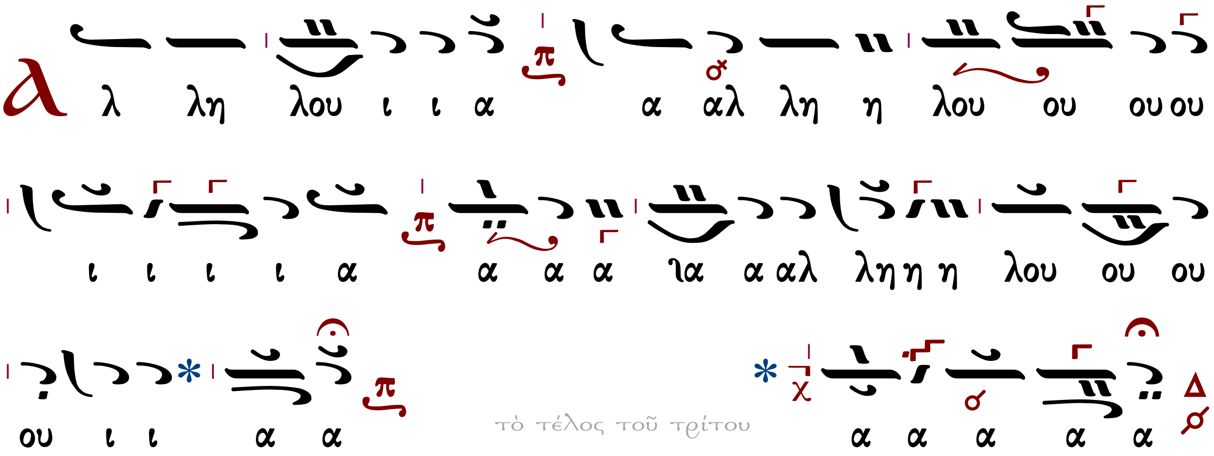

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. 39:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:24-34
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, 24 ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 25 Καὶ γυνή
τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα· 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· 28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. 29 Καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. 30
Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν
τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; 31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; 32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ᾽ αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Η λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Θεοδώρου Φωκαέως

Λειτουργικὰ ἦχος α΄

Βασ. Νικολαΐδου

Ἦχος Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2013 σ.10#

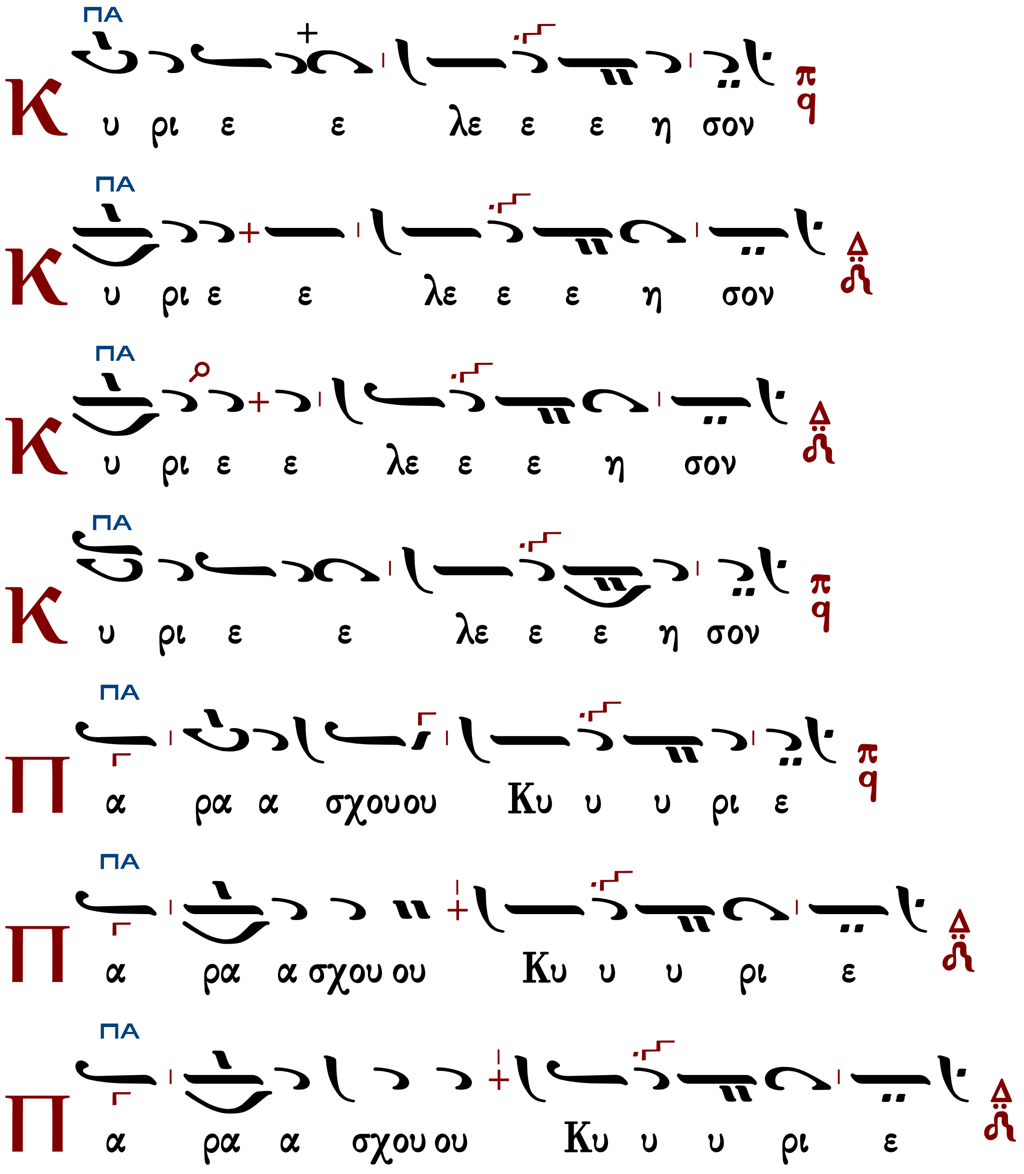

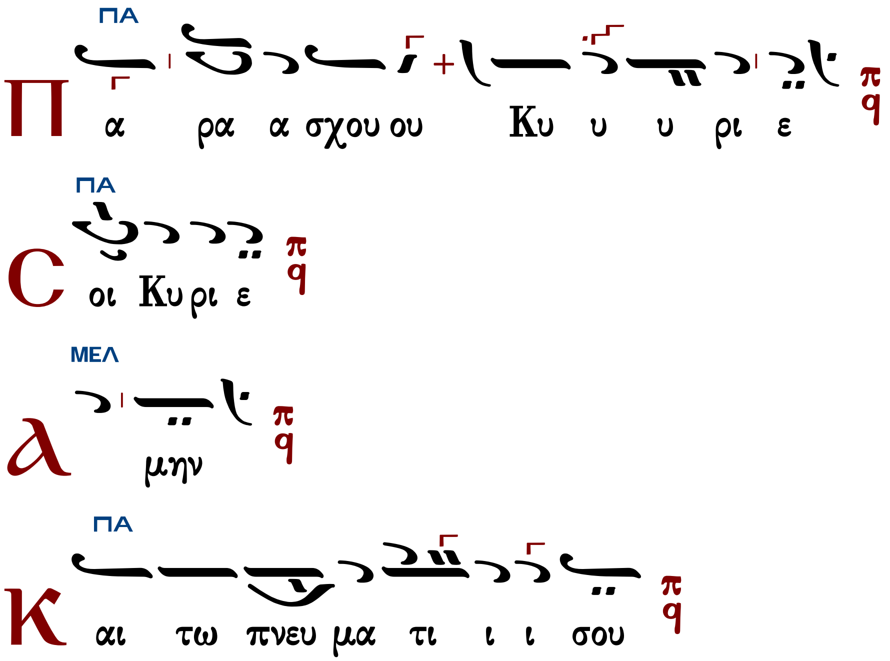

Ἀγαπήσω σε, ἀργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

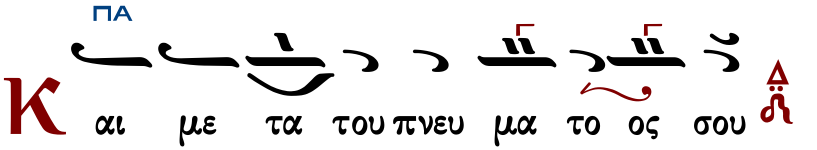

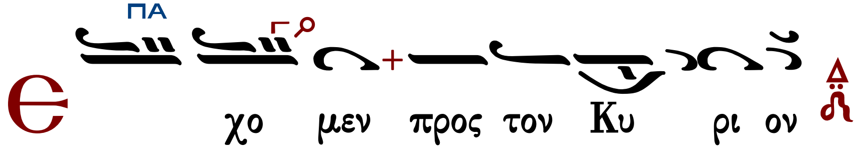

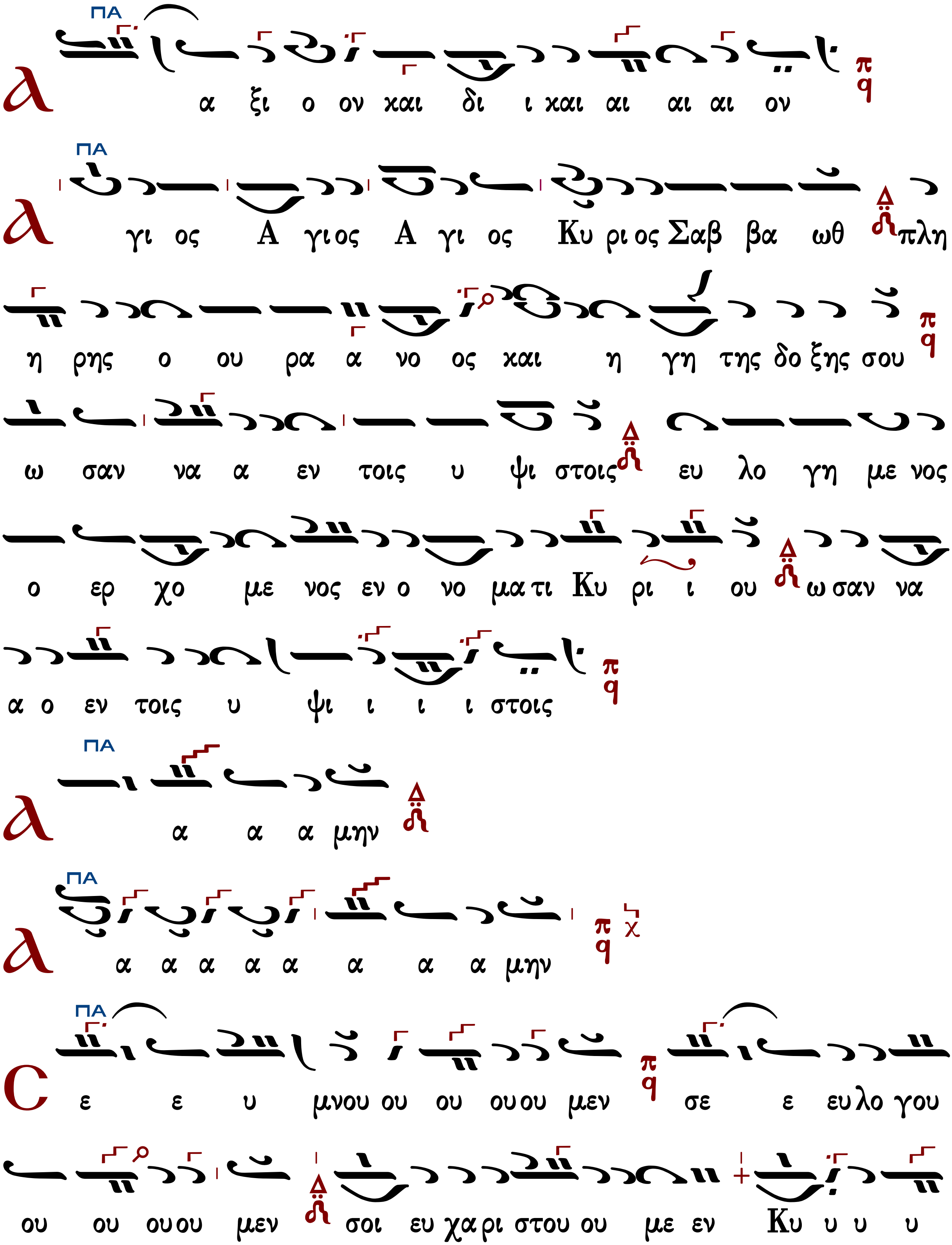
ΠΑ
α ξι ο ον και δι ι και αι αι αι ον
ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ πλη
η ρης ο ου ρα α νο ος και η γη της δο ξης σου
ω σαν να α εν τοις υ ψι στοις ευ λο γη με νος
ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να
α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
α α α μην
ΠΑ
α α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ μνου ου ου ουου μεν σε ε ευ λο γου
ου ου ουου μεν σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ υ υ

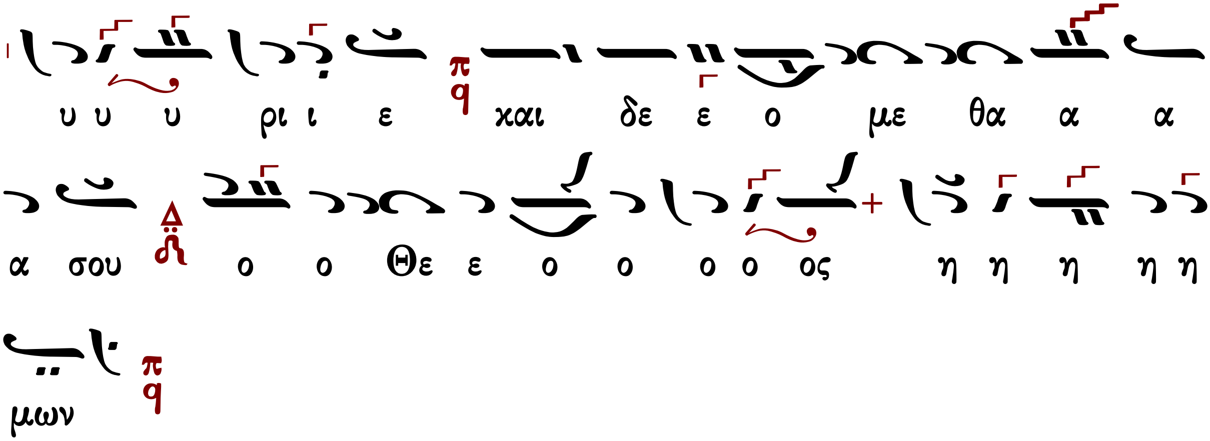

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου πρωτοψάλτου
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδου)

Ἦχος Πα

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

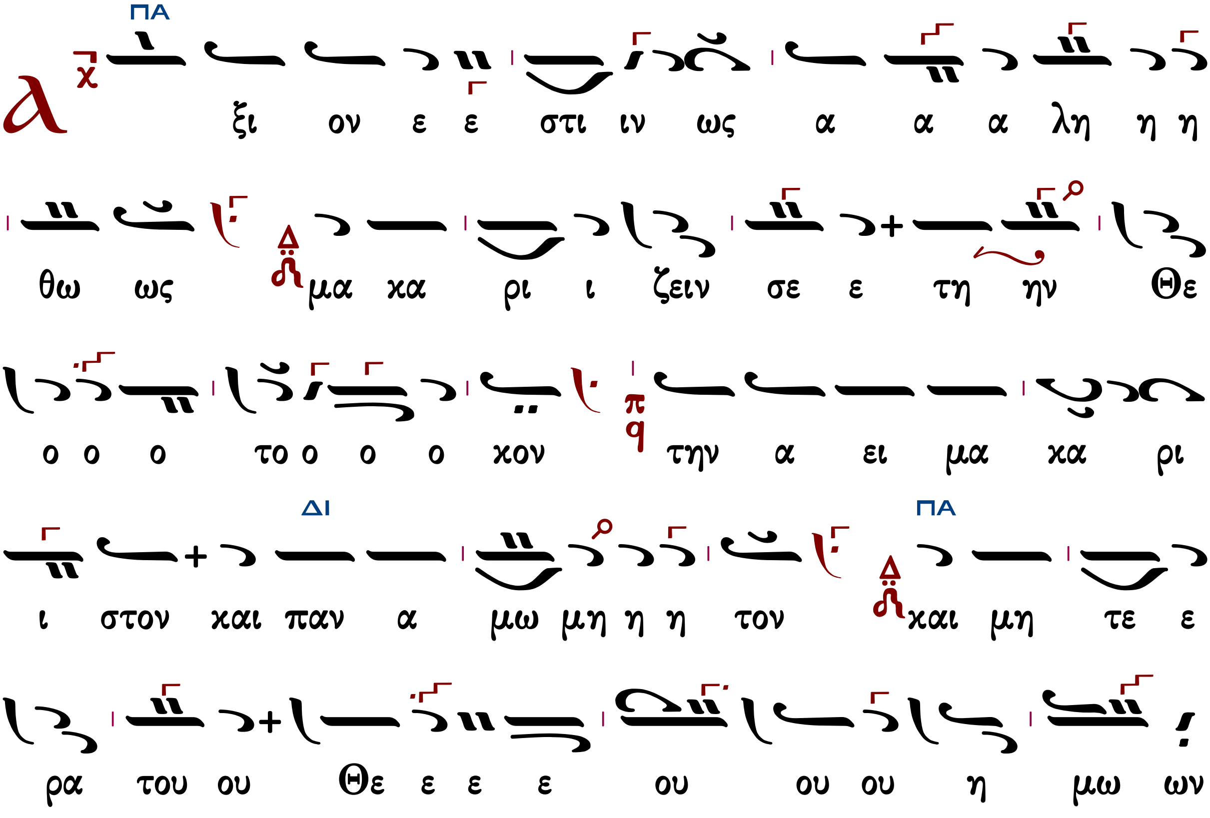

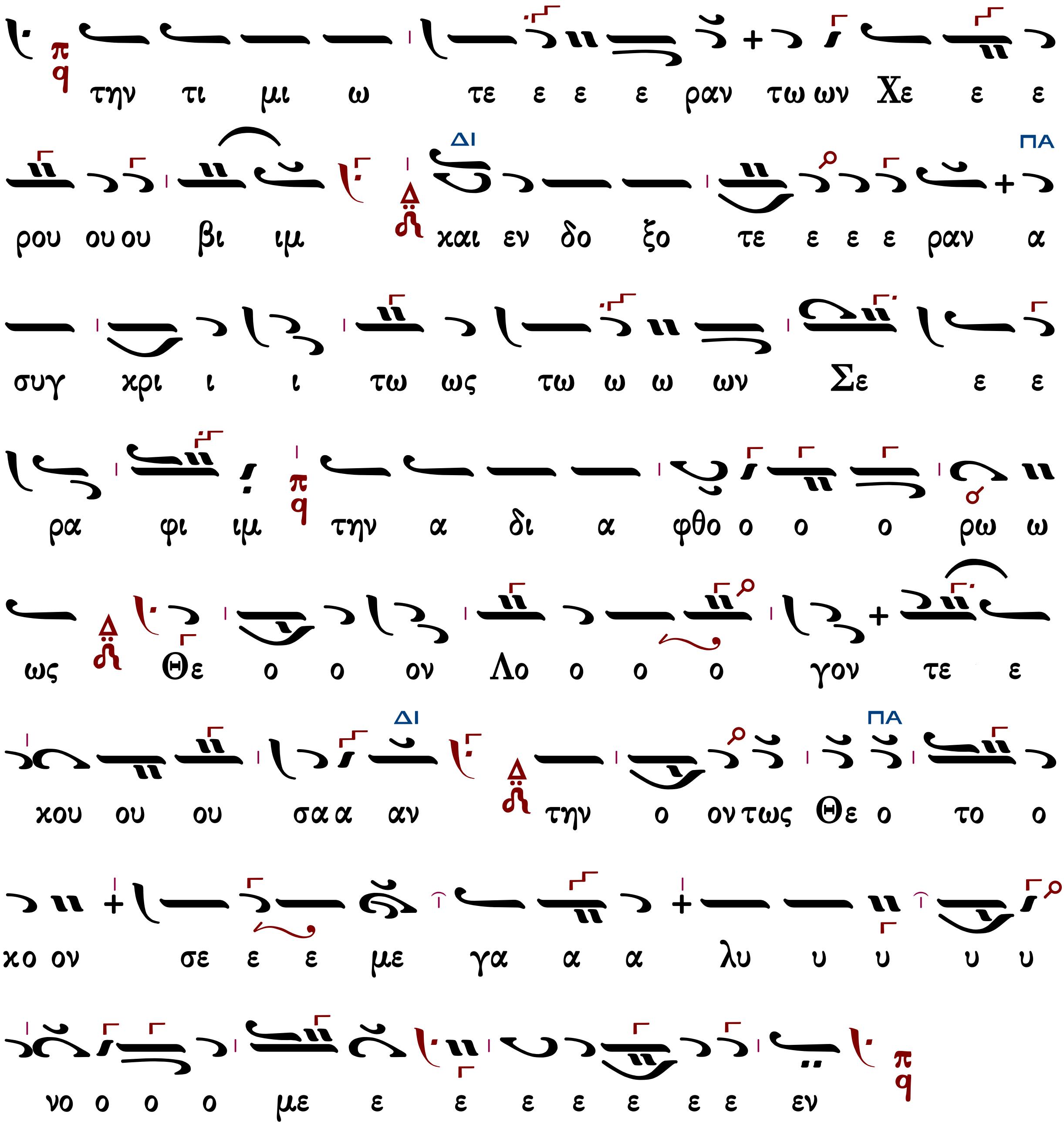

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοι, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν ἦχος α´

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β´

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἦχος Δι

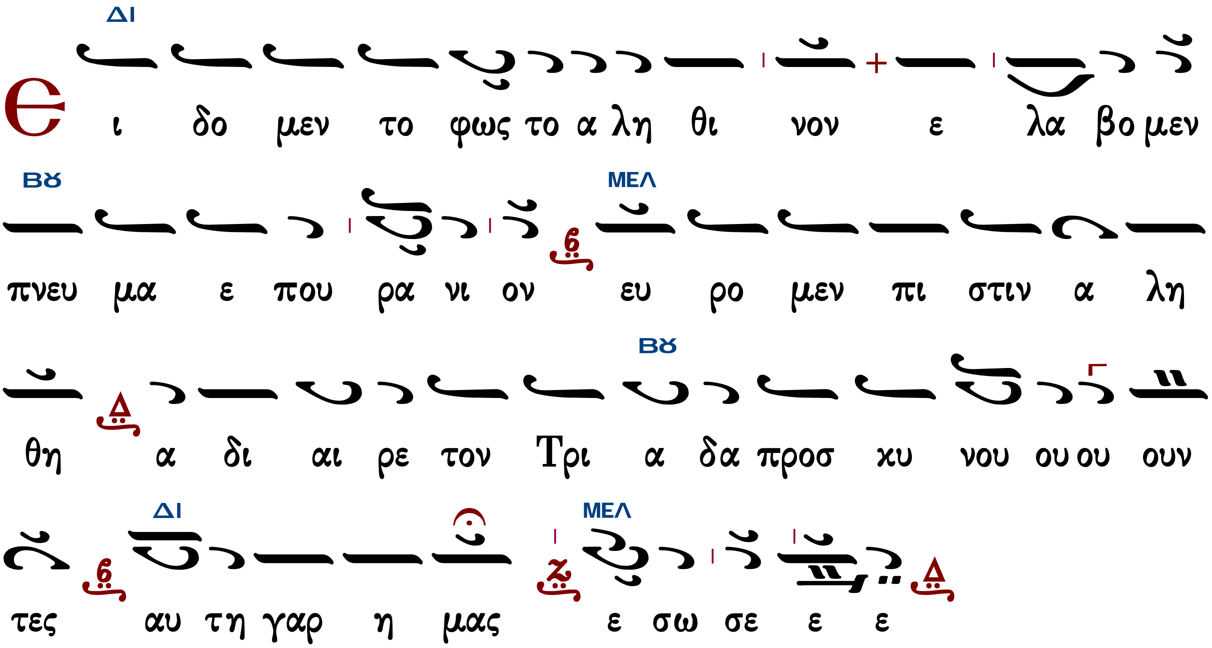

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ἦχος β'

Ἀμήν. Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων Σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος Δι

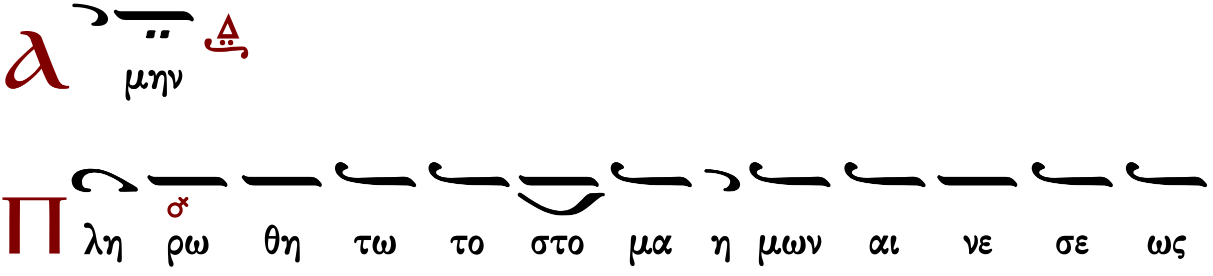

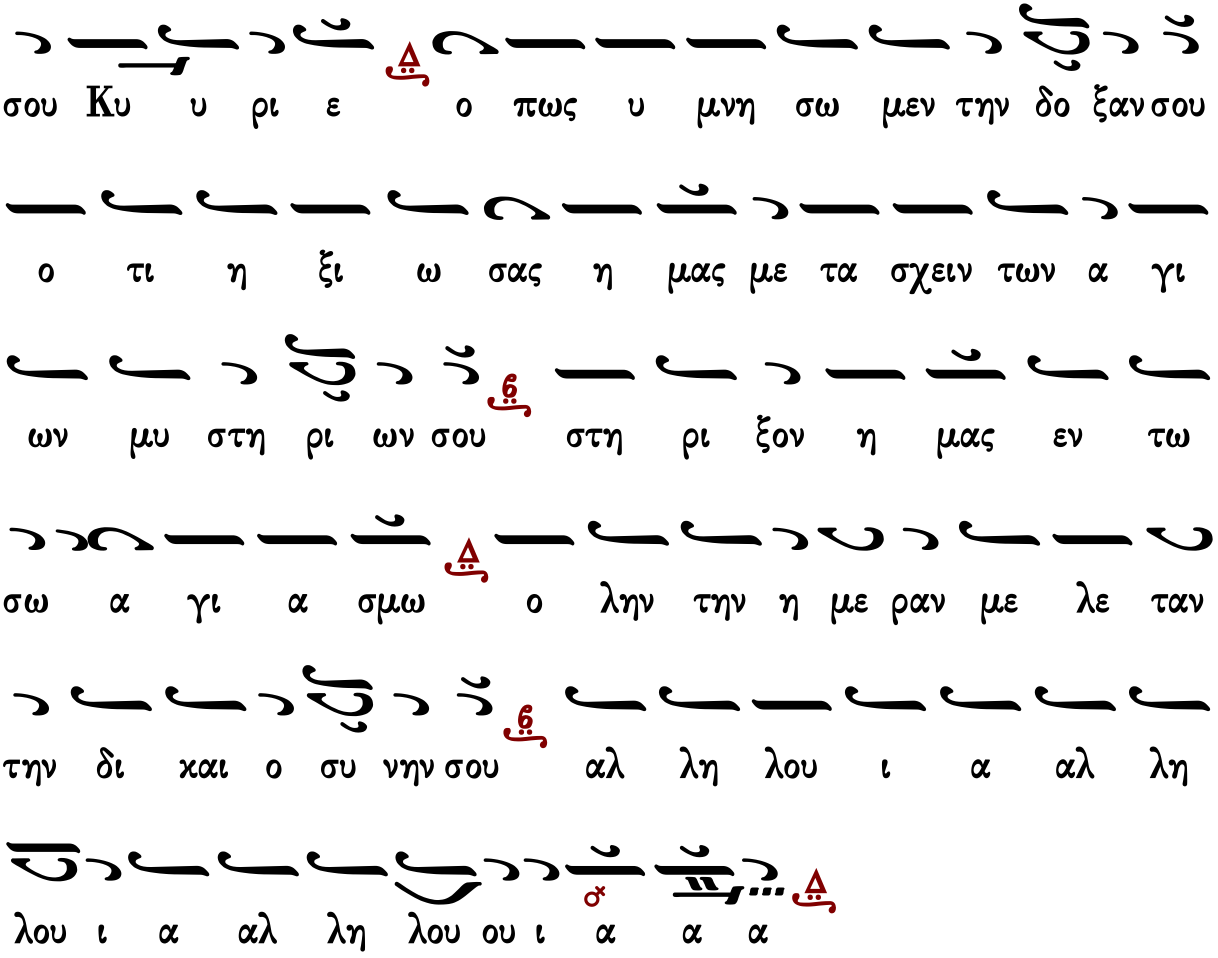

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ

σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

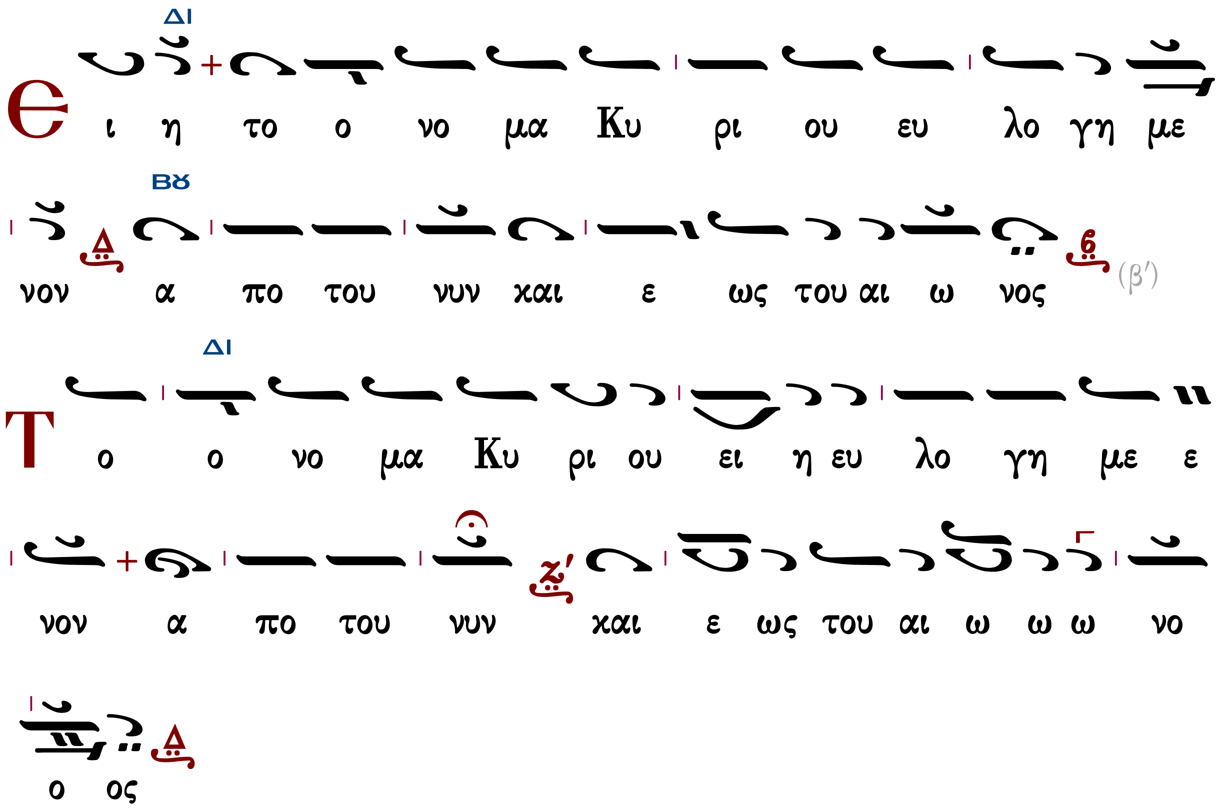

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γʹ) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν
Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

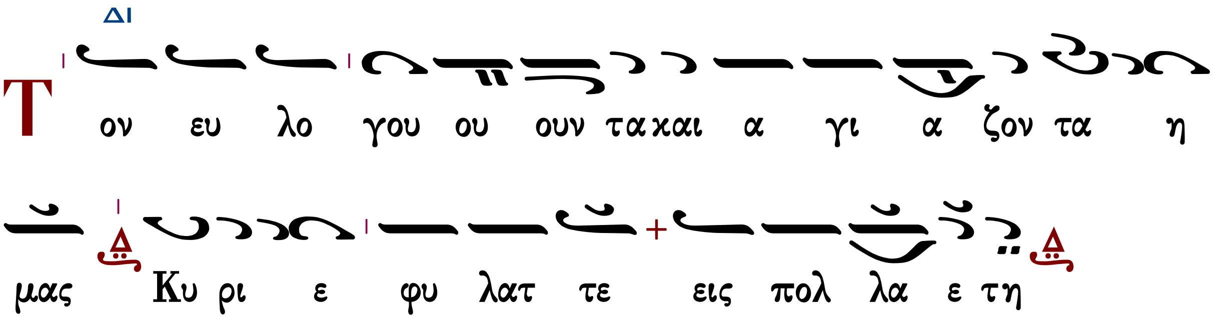

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

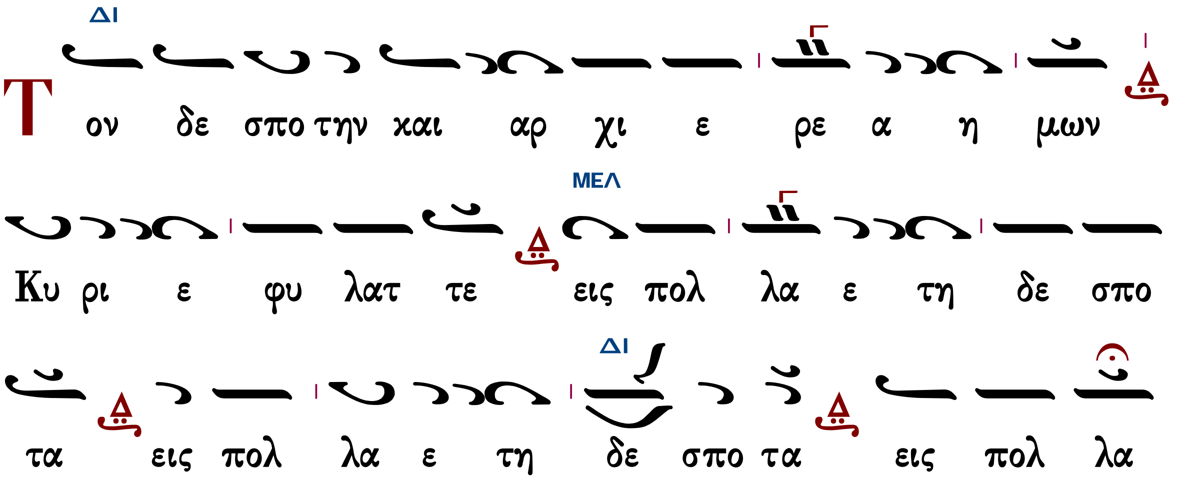

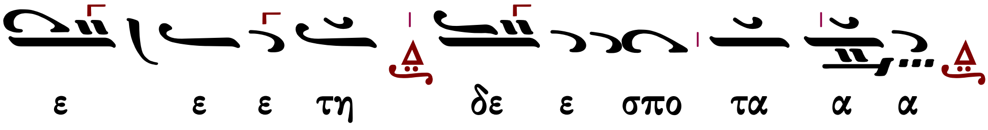

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἄν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τόν Ἑσπερινόν

Στιχολογία

Ἱεροθέου Ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

Ἦχος λ π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.219*

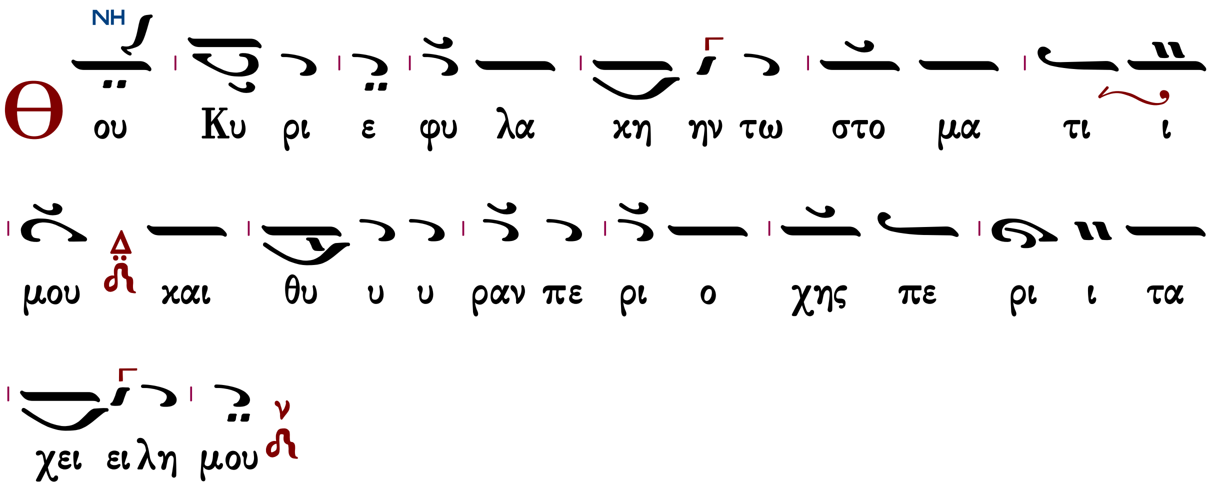

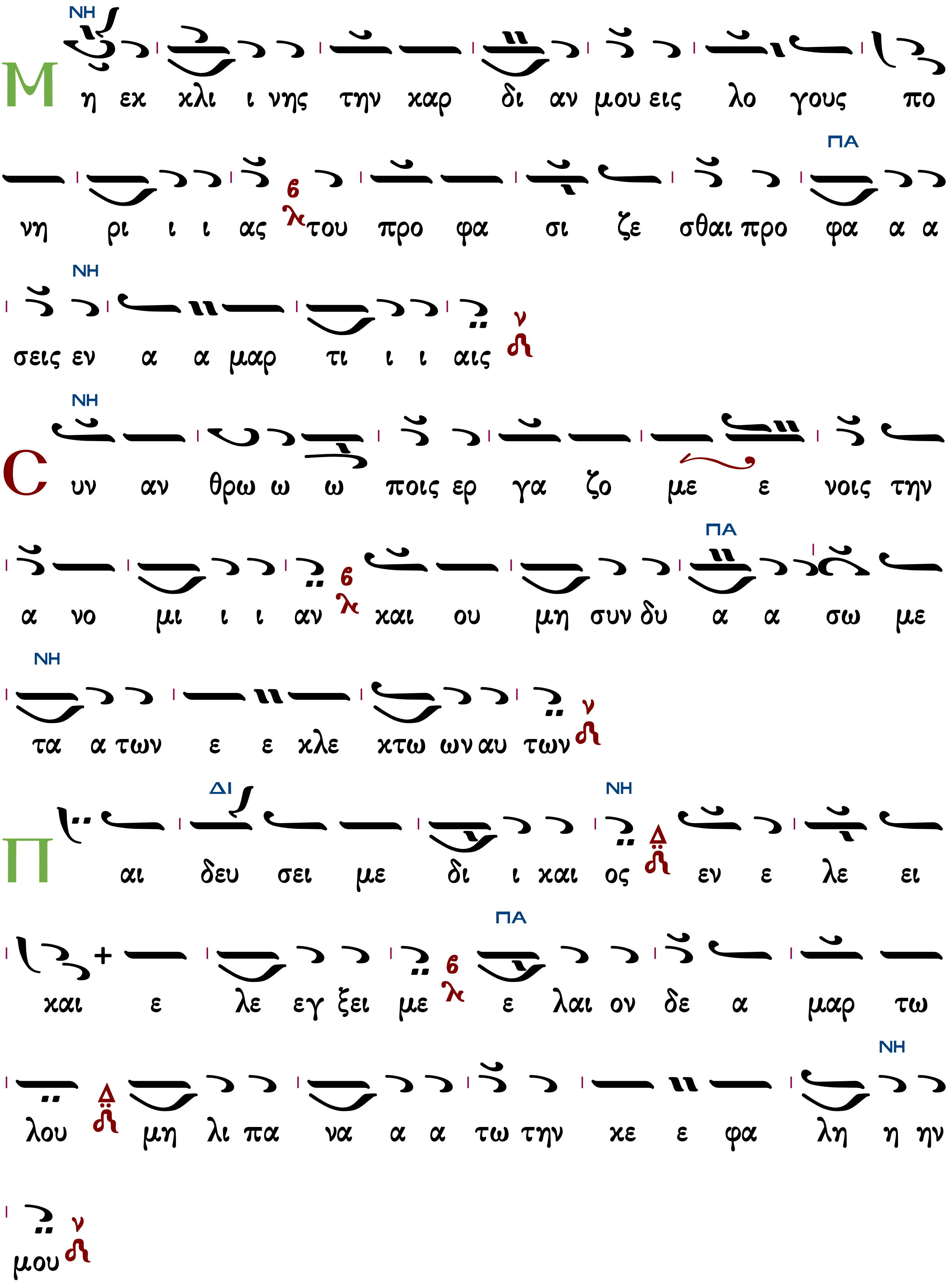
Μη εκ κλι ι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α α
σεις εν α α μαρ τι ι ι αις
Συν αν θρω ω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την
α νο μι ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με
τα α των ε ε κλε κτω ων αυ των
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει
και ε λε εγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω
λου μη λι πα να α α τω την κε ε φα λη η ην
μου

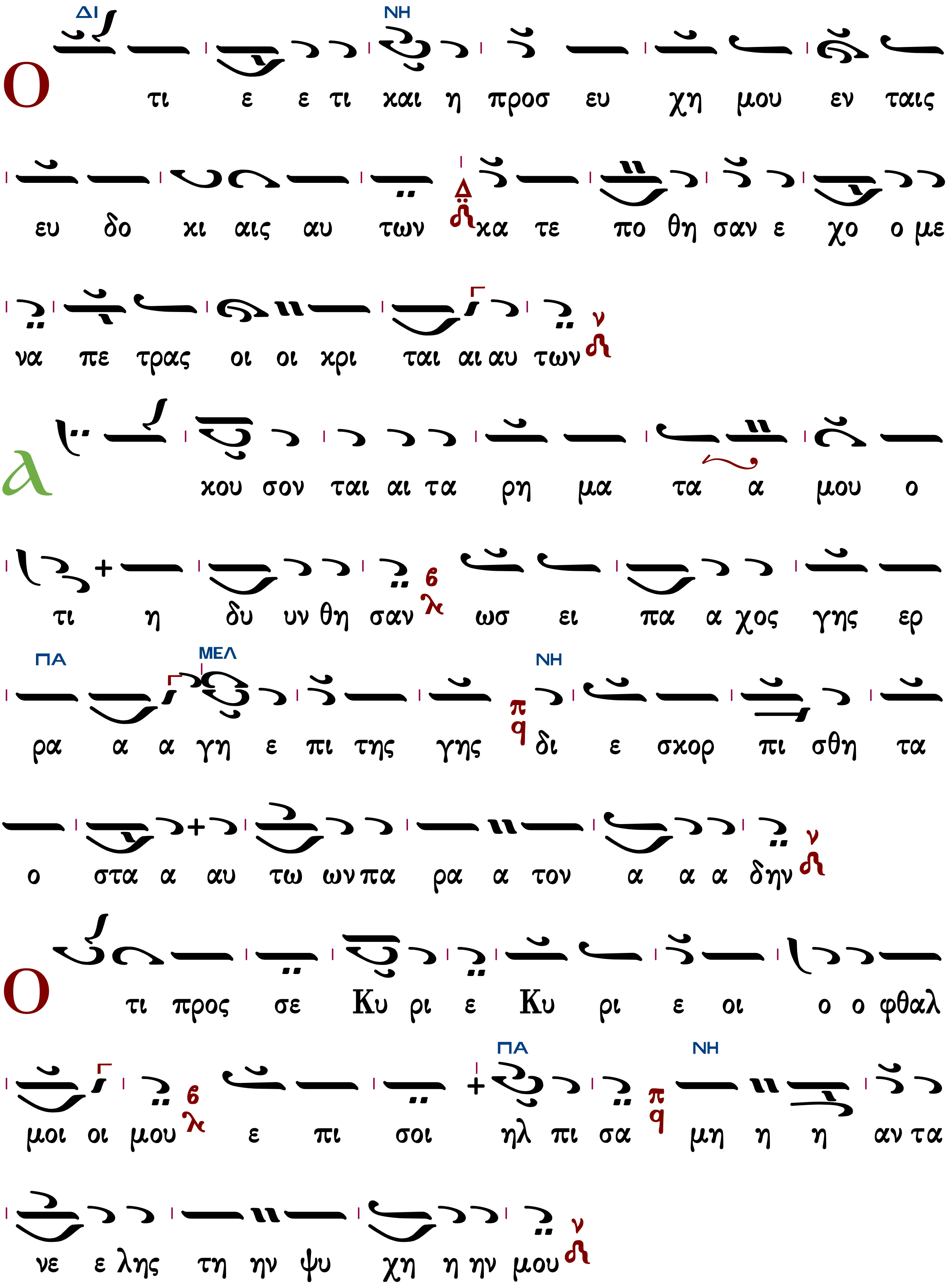
ΔΙ ΝΗ
Ο τι ε ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις
ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο ο με
να πε τρας οι οι κρι ται αι αυ των
λ κου σον ται αι τα ρη μα τα α μου ο
τι η δυ υν θη σαν ωσ ει πα α χος γης ερ
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ρα α α γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα
ο στα α αυ τω ων πα ρα α τον α α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο ο φθαλ
ΠΑ ΝΗ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη η η αν τα
νε ε λης τη ην ψυ χη η ην μου

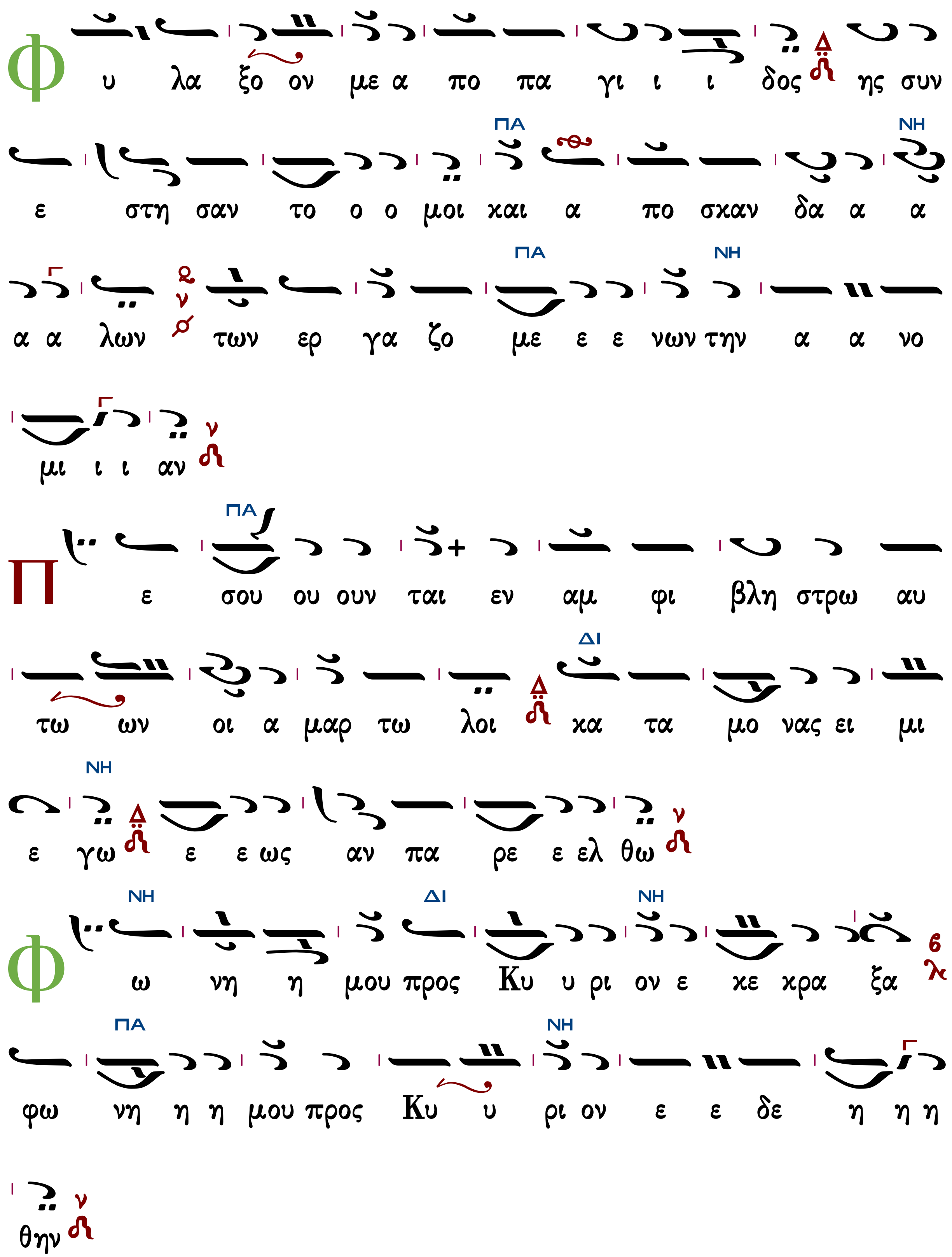
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συν
ΠΑ ΝΗ
ε στη σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα α α
ΠΑ ΝΗ
α α λων των ερ γα ζο με ε ε νων την α α νο
μι ι ι αν
ΠΑ
Π ε σου ου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ
ΔΙ
τω ων οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι
ΝΗ
ε γω ε ε ως αν πα ρε ε ελ θω
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Φ ω νη η μου προς Κυ υ ρι ον ε κε κρα ξα
ΠΑ ΝΗ
φω νη η η μου προς Κυ υ ρι ον ε ε δε η η η
θην

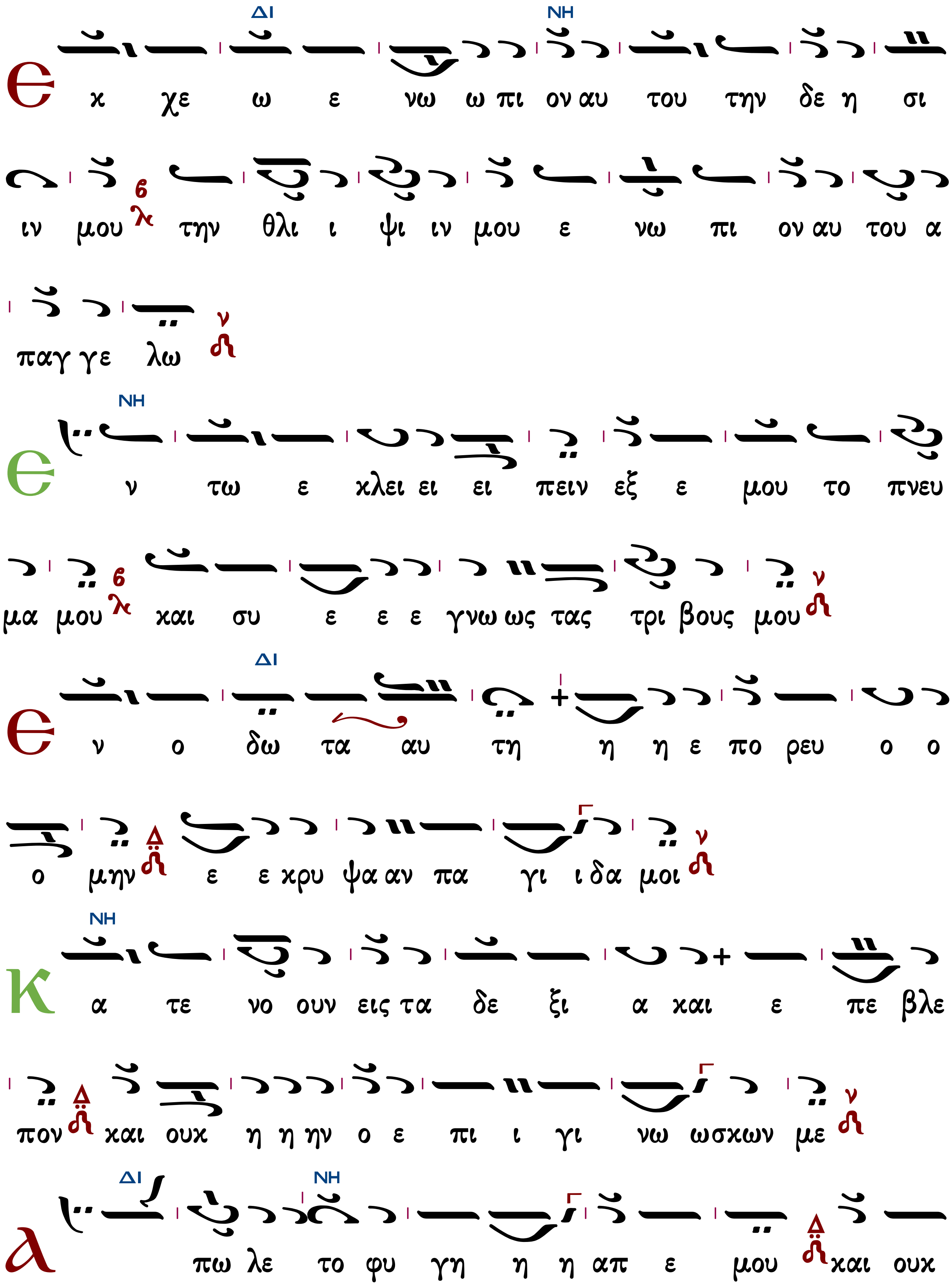
ΔΙ ΝΗ
Ε κ χε ω ε νω ω πι ον αυ του την δε η σι
ιν μου την θλι ι ψι ιν μου ε νω πι ον αυ του α
παγ γε λω
ΝΗ
Ε ν τω ε κλει ει ει πειν εξ ε μου το πνευ
μα μου και συ ε ε ε γνω ως τας τρι βους μου
ΔΙ
Ε ν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ ο ο
ο μην ε ε χρυ ψα αν πα γι ι δα μοι
ΝΗ
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουχ η η ην ο ε πι ι γι νω ωσκων με
ΔΙ ΝΗ
λ πω λε το φυ γη η η απ ε μου και ουχ

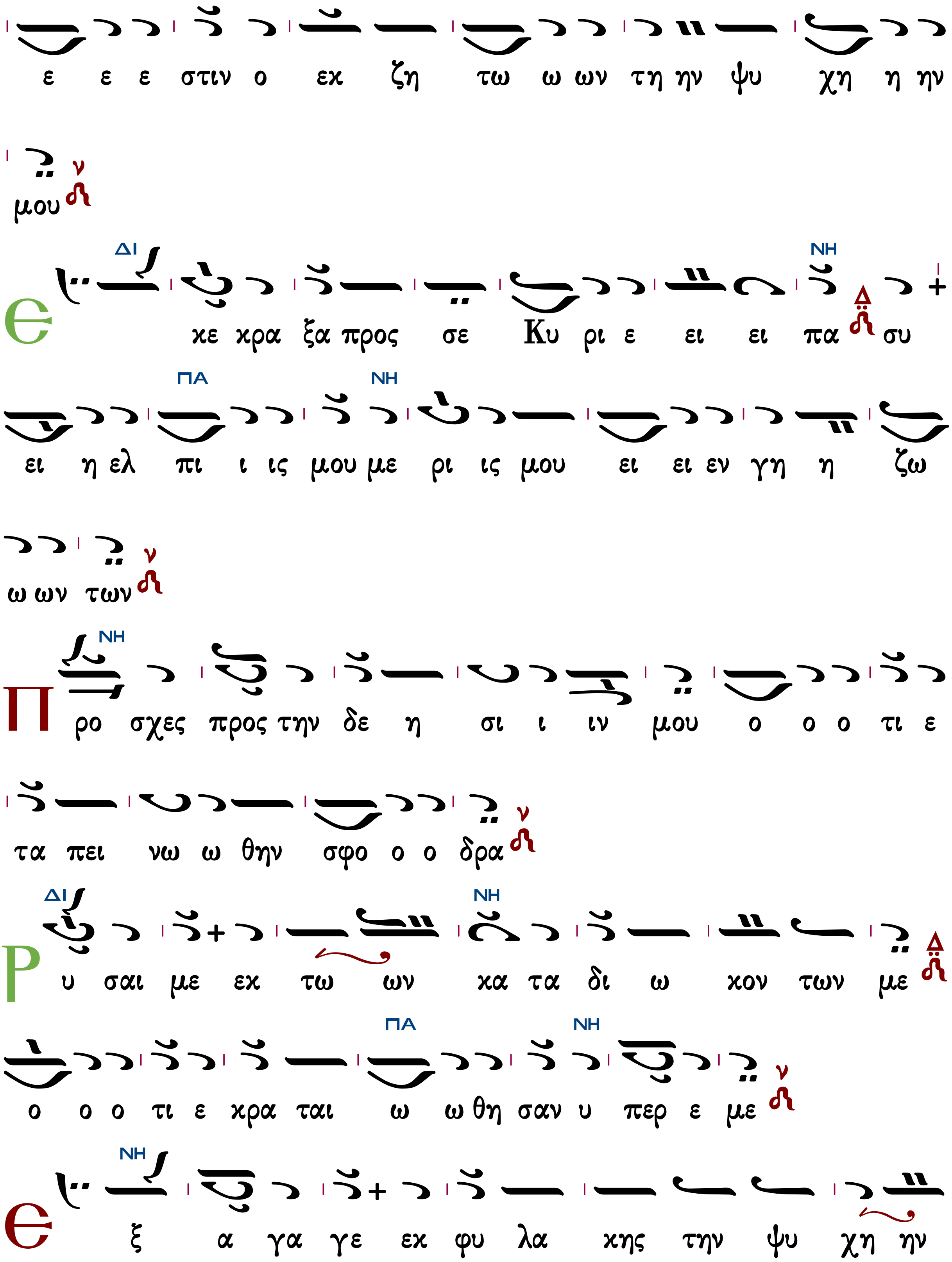
ε ε ε στιν ο εκ ζη τω ω ων τη ην ψυ χη η ην
μου
ΔΙ ΝΗ
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ΠΑ ΝΗ
ει η ελ πι ι ις μου με ρι ις μου ει ει εν γη η ζω
ω ων των
ΝΗ
Π ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ο ο ο τι ε
τα πει νω ω θην σφο ο ο δρα
ΔΙ ΝΗ
Ρ υ σαι με εκ τω ων κα τα δι ω κον των με
ΠΑ ΝΗ
ο ο ο τι ε κρα ται ω ω θη σαν υ περ ε με
ΝΗ
Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην

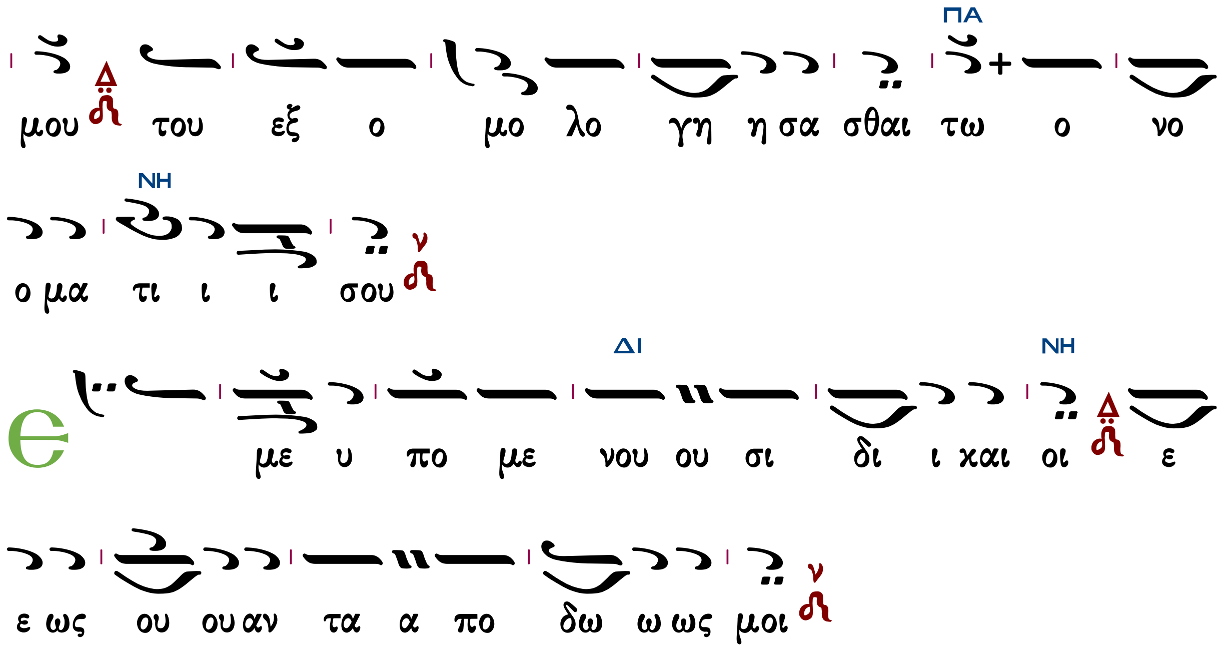

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτόκε Παρθένε,

πολίτικον

Ἦχος Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

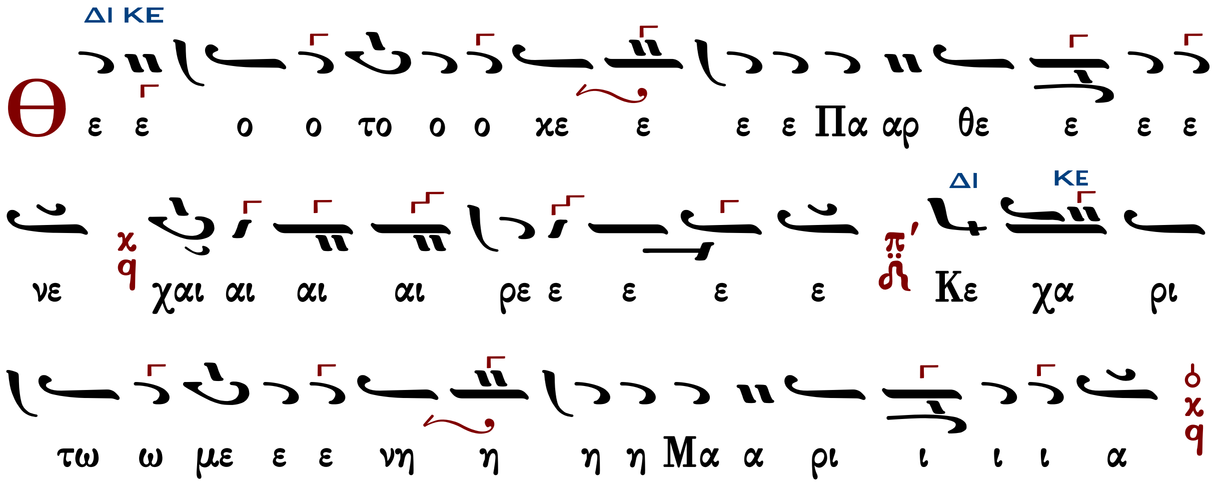

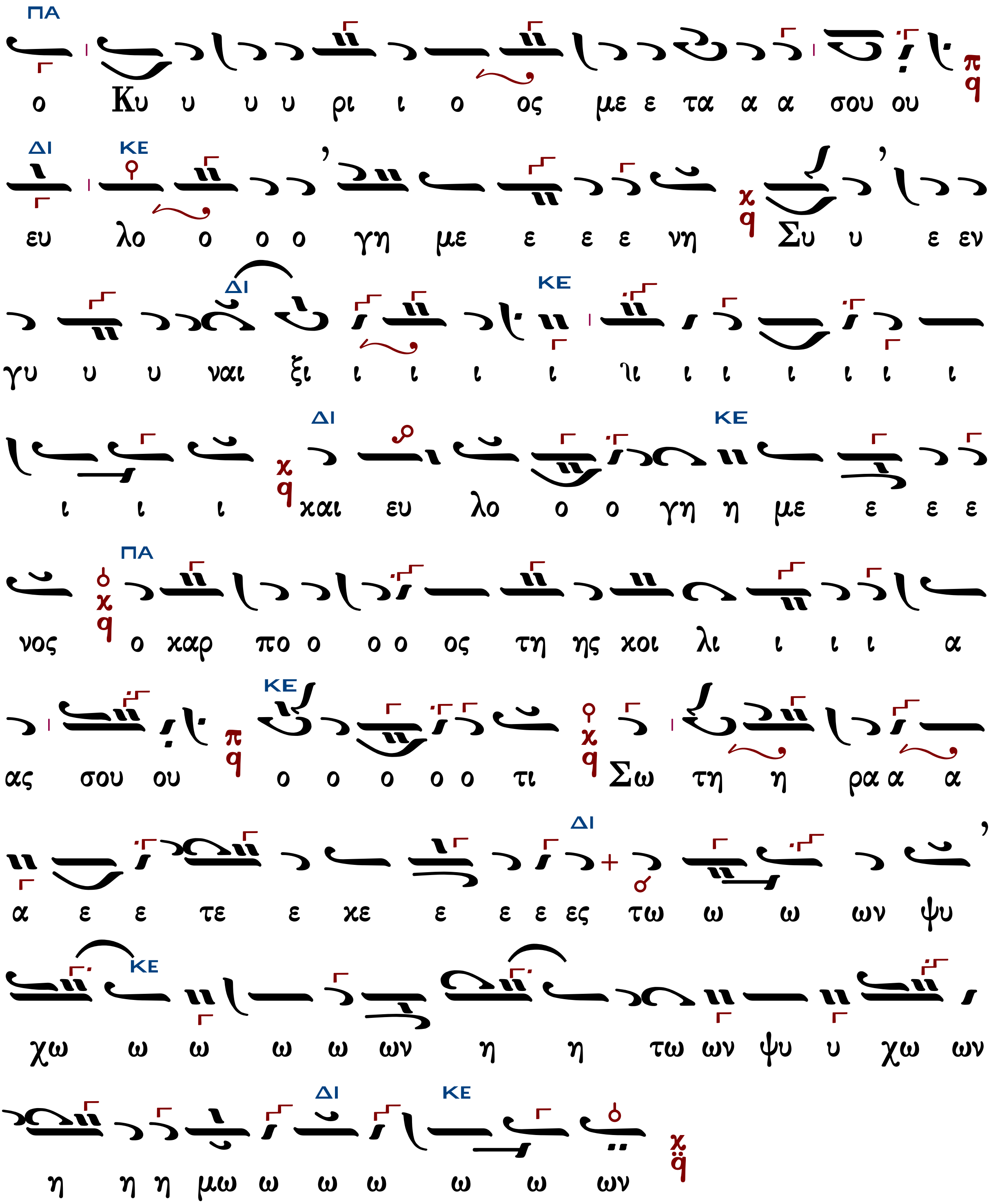
ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ος με ε τα α α σου ου
ευ λο ο ο ο γη με ε ε ε νη Συ υ ε εν
γυ υ υ ναι ξι ι ι ι ι ϊι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι και ευ λο ο ο γη η με ε ε ε
νος ο καρ πο ο ο ο ος τη ης κοι λι ι ι ι α
ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω τη η ρα α α
α ε ε τε ε κε ε ε ε ες τω ω ω ων ψυ
χω ω ω ω ω ων η η τω ων ψυ υ χω ων
η η η μω ω ω ω ω ω ων

ἡ συνέχεια

Ἦχος Πα

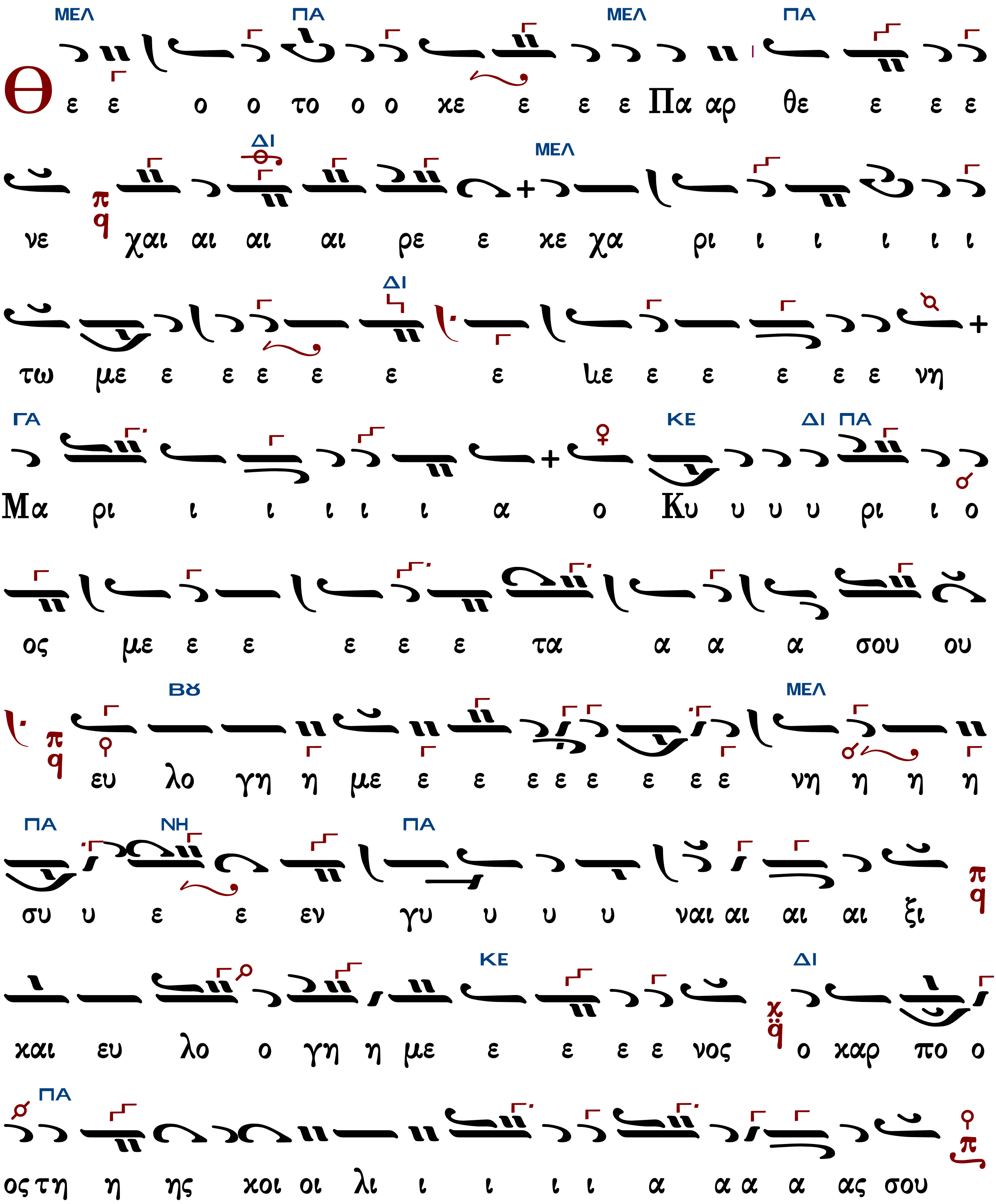
Θε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε
νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι
τω με ε ε ε ε ε ε ιιε ε ε ε ε ε νη
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
και ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ος τη η ης κοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου

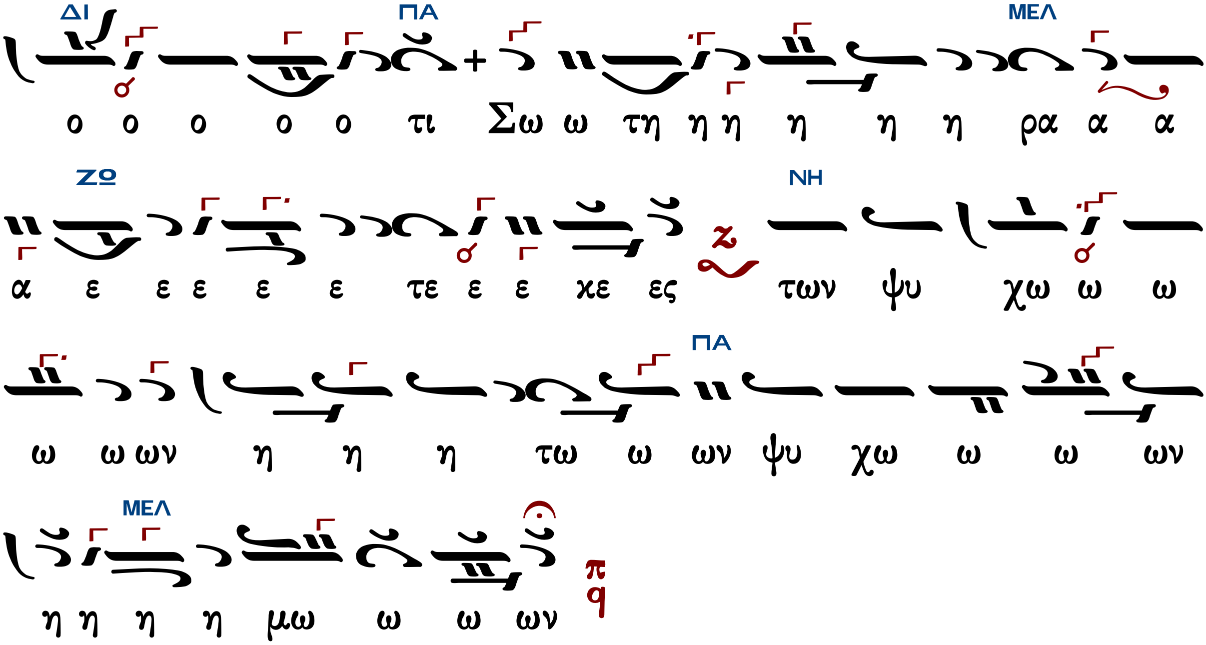

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

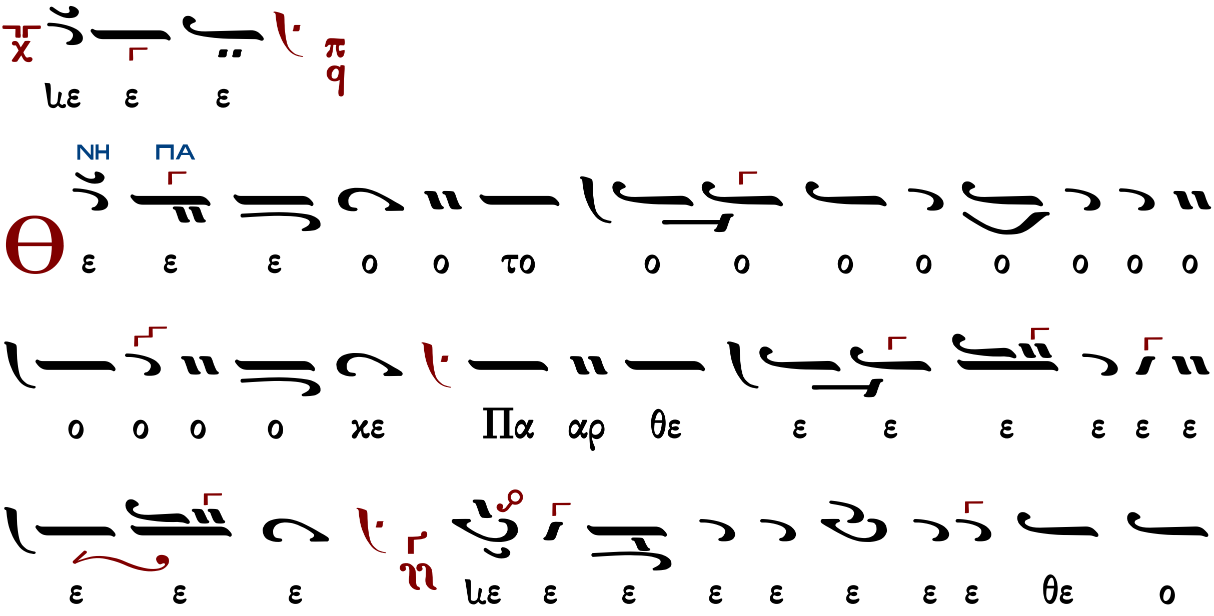

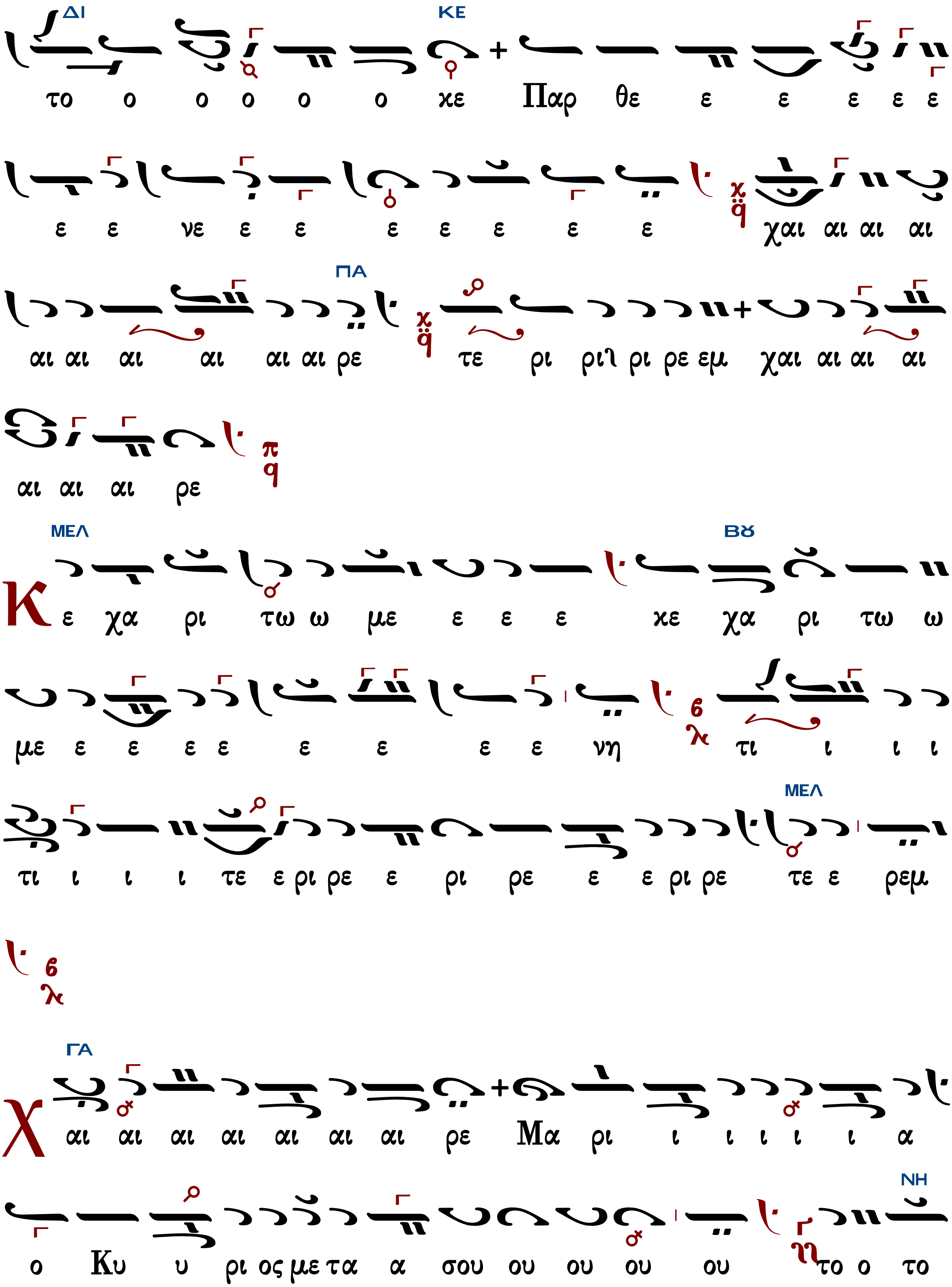
ΔΙ ΚΕ
το ο ο ο ο ο χε Παρ θε ε ε ε ε ε
ε ε νε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι
ΠΑ
αι αι αι αι αι αι ρε τε ρι ρι ρι ρε εμ χαι αι αι αι
αι αι αι ρε
ΜΕΛ ΒΟΥ
Κε χα ρι τω ω με ε ε ε χε χα ρι τω ω
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
ΜΕΛ
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
ΓΑ
Χαι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το

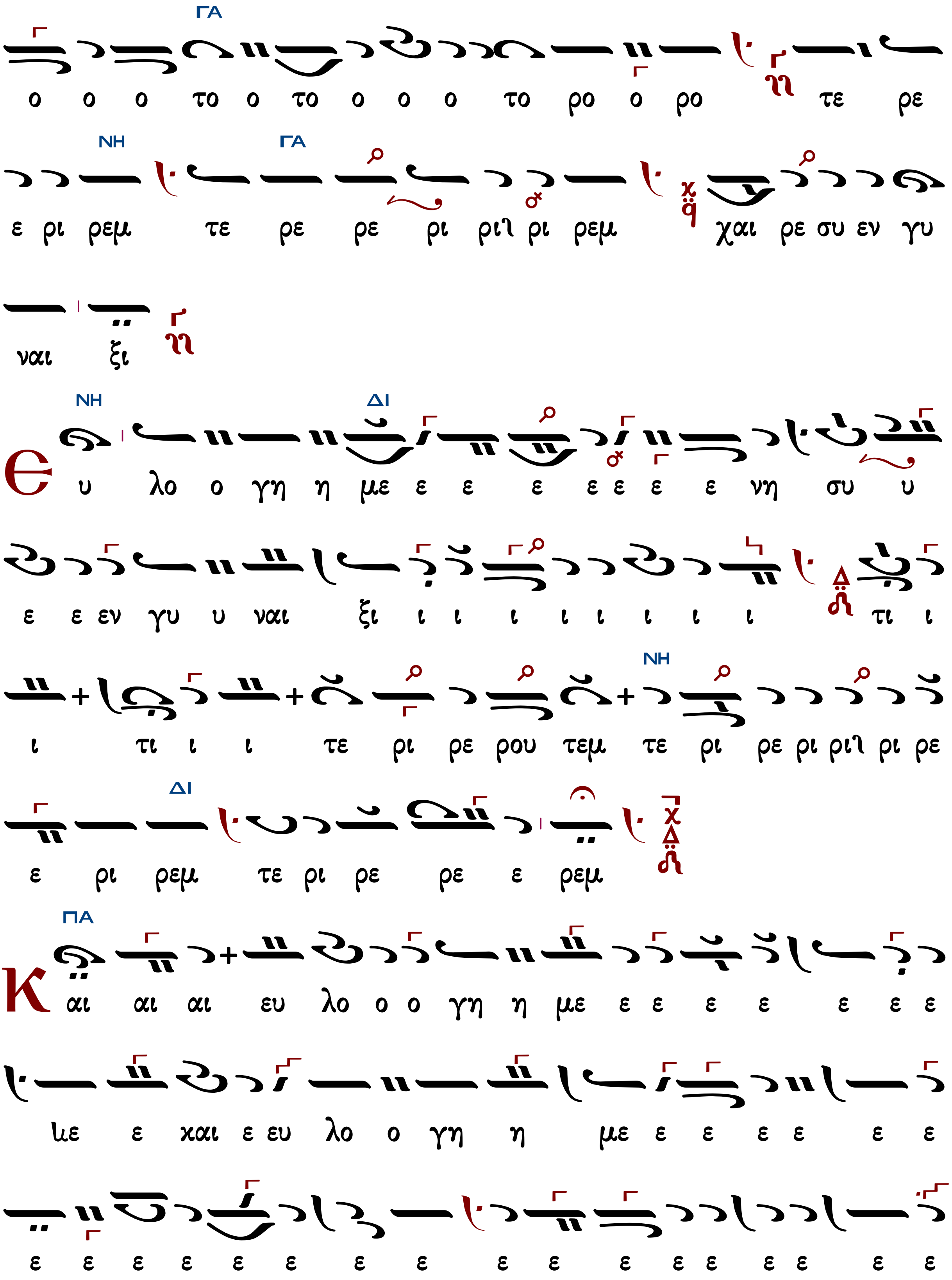
ΓΑ
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ΝΗ ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι
ΝΗ ΔΙ
Ε υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ΝΗ
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ρι ρι ρε
ΔΙ
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ΠΑ
Και αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
λε ε και ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

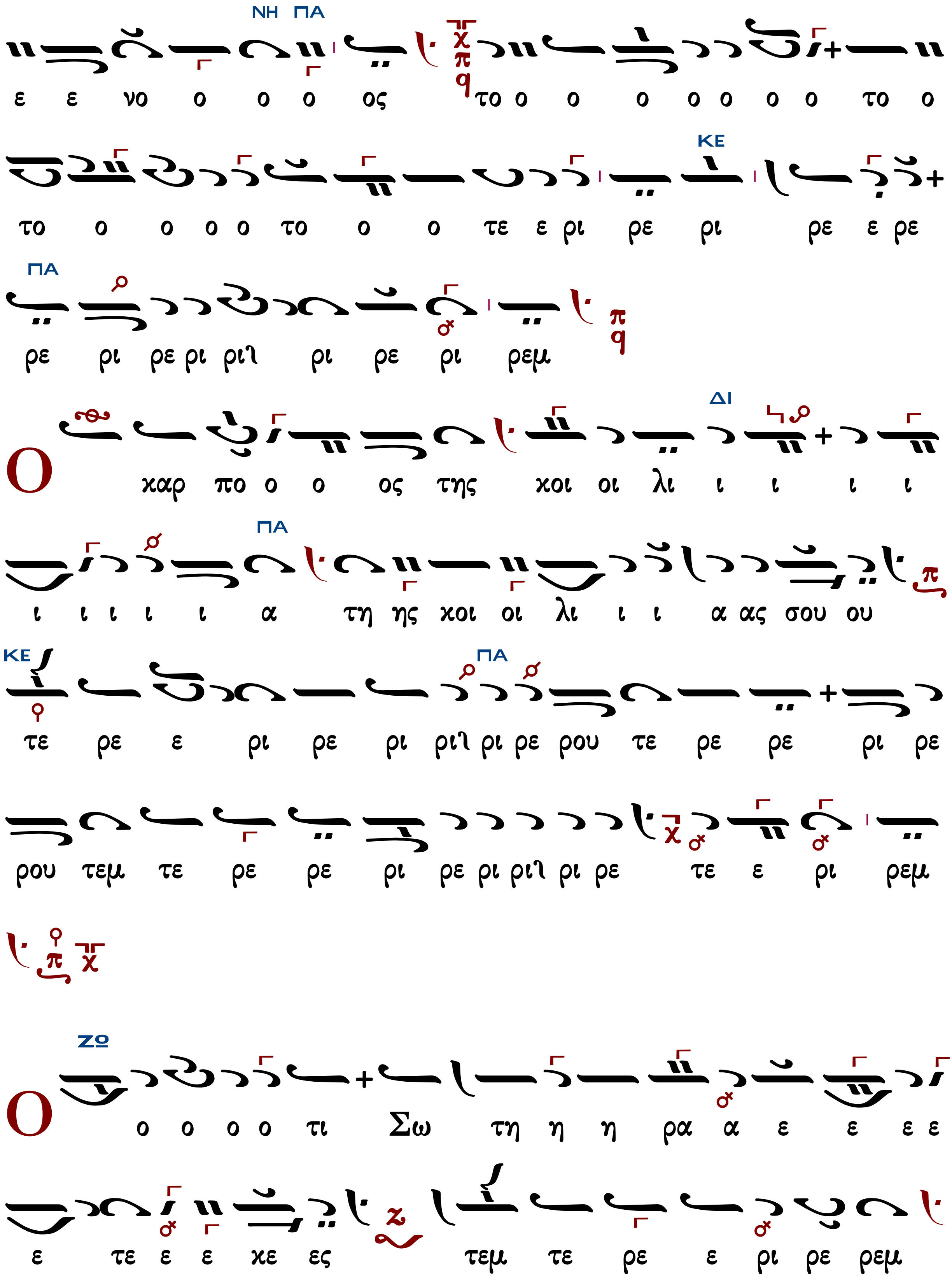

ΝΗ ΠΑ
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο
ΚΕ
το ο ο ο ο το ο ο τε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε
ΠΑ
ρε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρεμ
ΔΙ
Ο καρ πο ο ο ος της κοι οι λι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι α τη ης κοι οι λι ι ι α ας σου ου
ΚΕ ΠΑ
τε ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρου τε ρε ρε ρι ρε
ρου τεμ τε ρε ρε ρι ρε ρι ρι ρι ρε τε ε ρι ρεμ
ΖΩ
Ο ο ο ο ο τι Σω τη η η ρα α ε ε ε ε
ε τε ε ε κε ες τεμ τε ρε ε ρι ρε ρεμ

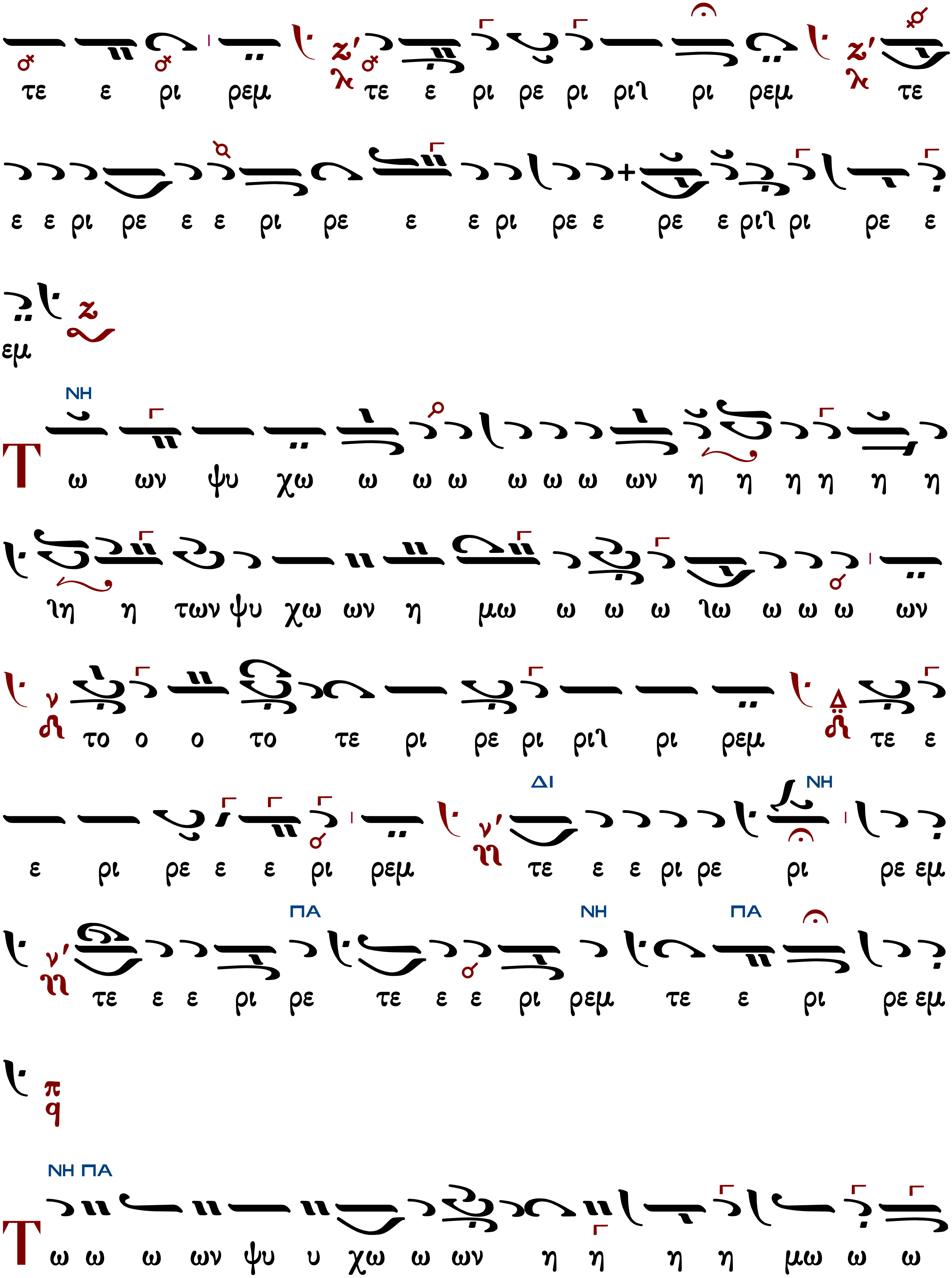
τε ε ρι ρεμ τε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρεμ τε
ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε ε ρε ε ρι ρι ρε ε
εμ
ΝΗ
Τω ων ψυ χω ω ω ω ω ω ω ων η η η η η η
η η των ψυ χω ων η μω ω ω ω ω ω ω ω ων
το ο ο το τε ρι ρε ρι ρι ρι ρεμ τε ε
ΔΙ ΝΗ
ε ρι ρε ε ε ρι ρεμ τε ε ε ρι ρε ρι ρε εμ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τε ε ε ρι ρε τε ε ε ρι ρεμ τε ε ρι ρε εμ
ΝΗ ΠΑ
Τω ω ω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

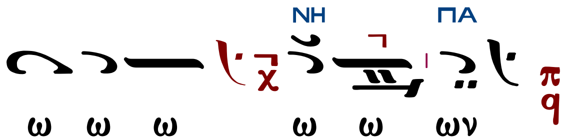

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

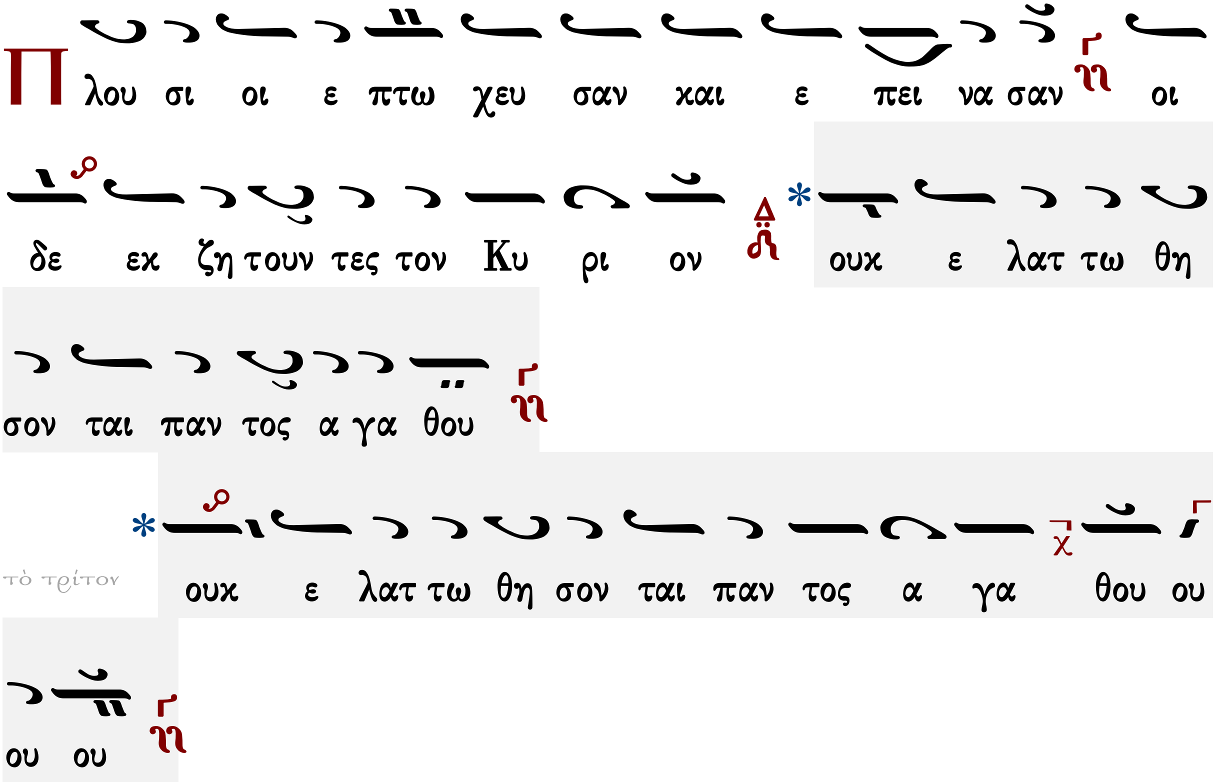

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

αργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

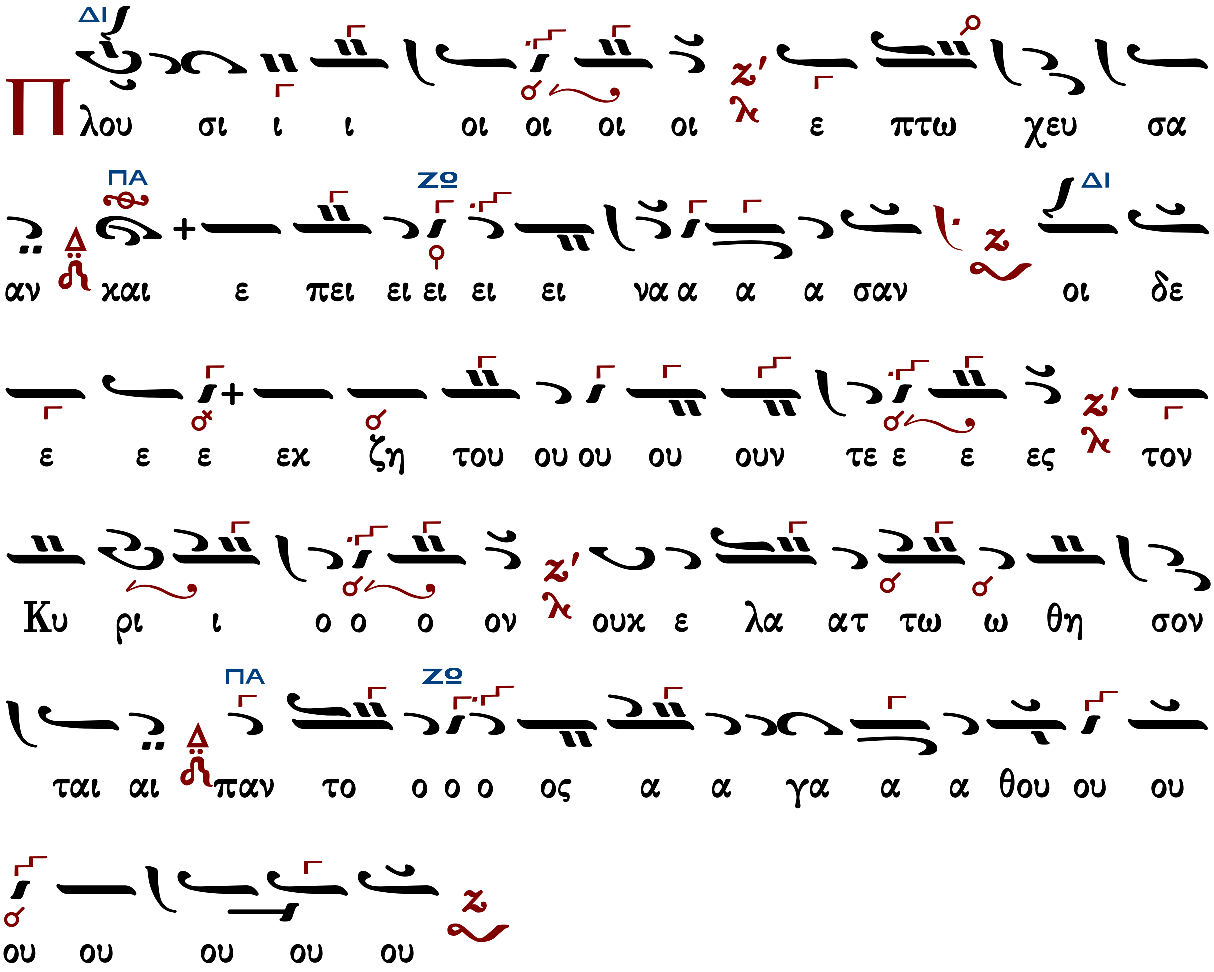

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἰς τὸν Στίχον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίες

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ/π ꙍ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Όρθρος 1909 σ.299*

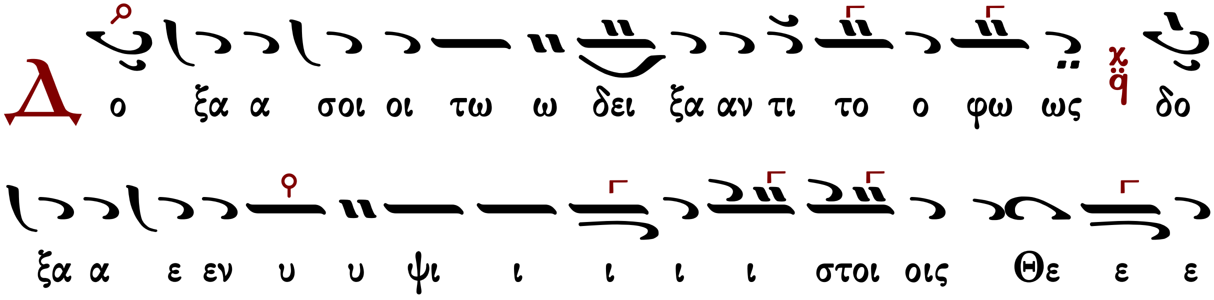

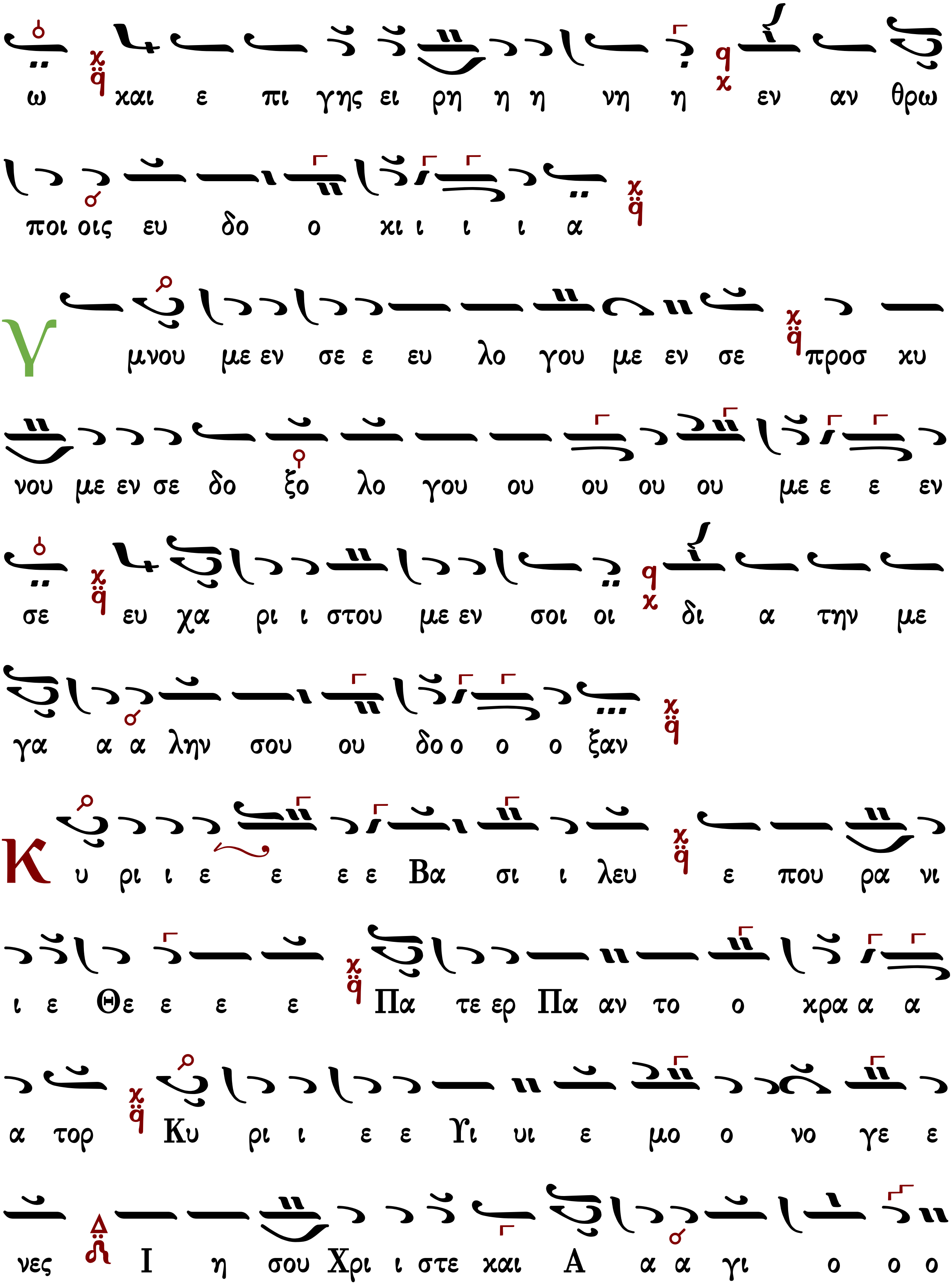
ω και ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω
ποι οις ευ δο ο κι ι ι ι α
Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ
νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν
σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με
γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν
Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι
ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο κρα α α
α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε
νες Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο

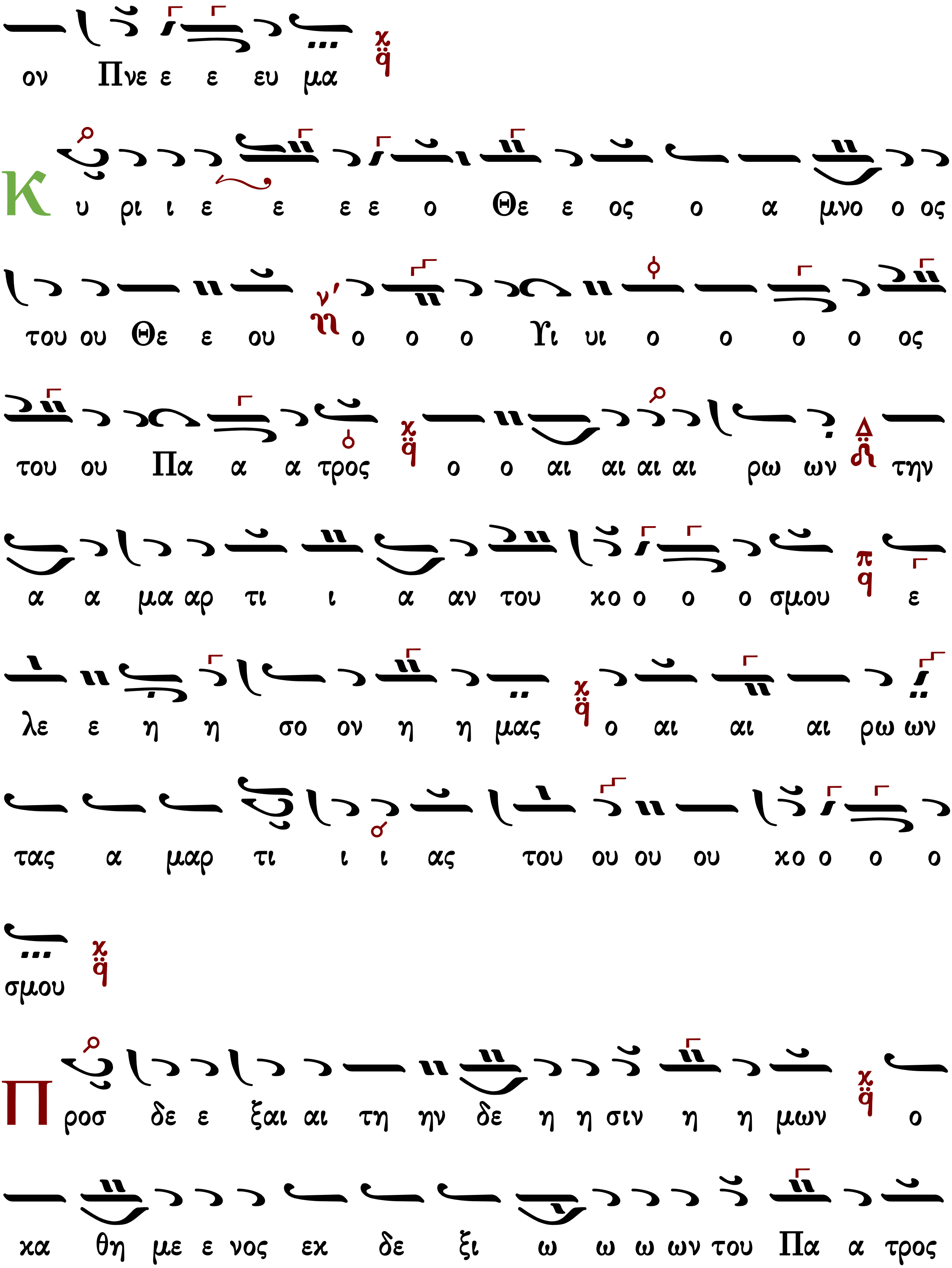
ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος
του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος
του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την
α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε
λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων
τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο
σμου
Π ροσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο
χα θη με ε νος εχ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος

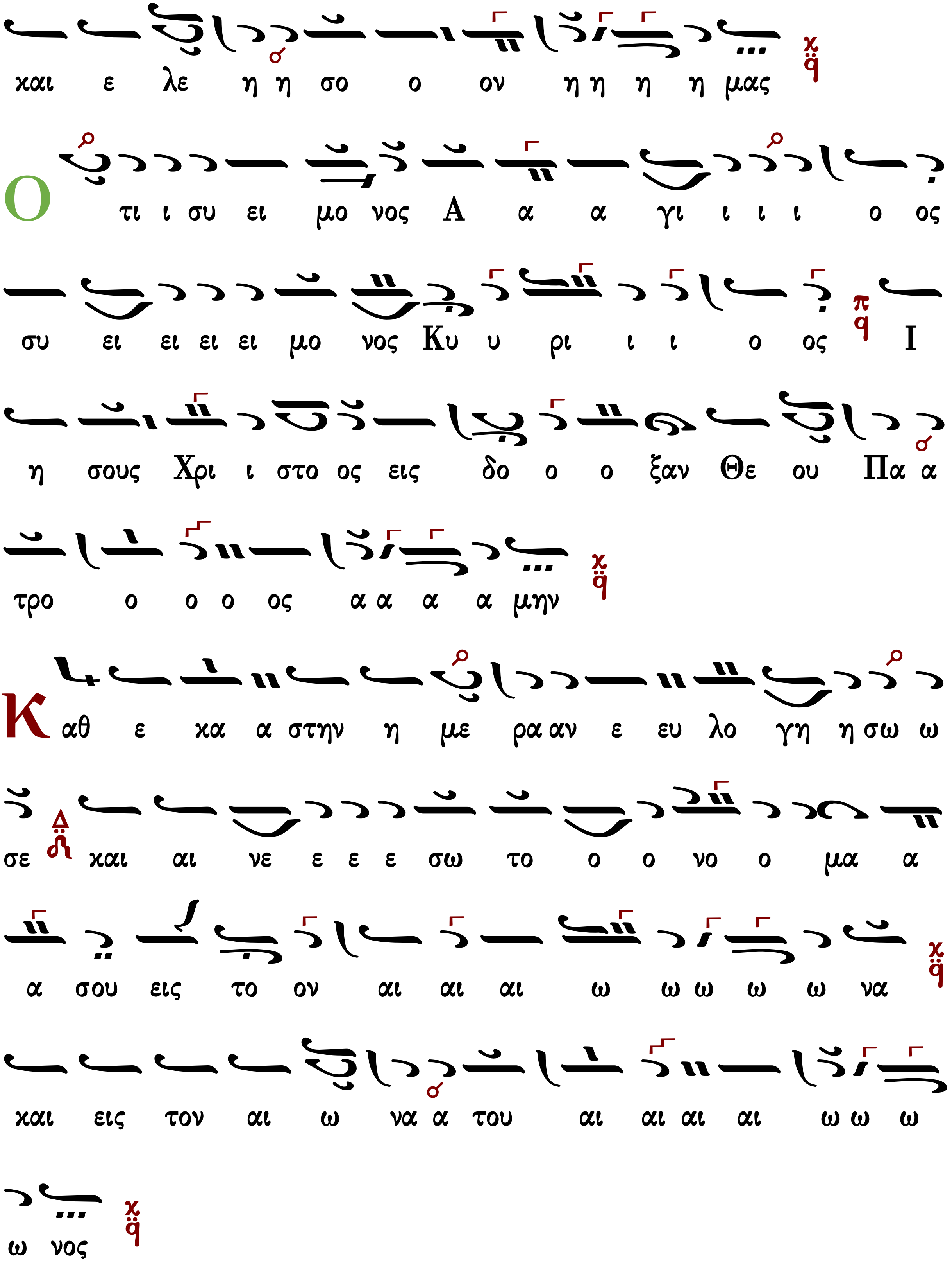
και ε λε η η σο ο ον η η η η μας
Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος
συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος Ι
η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α
τρο ο ο ο ος α α α α μην
Καθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ λο γη η σω ω
σε και αι νε ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α
α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω ω να
και εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω
ω νος

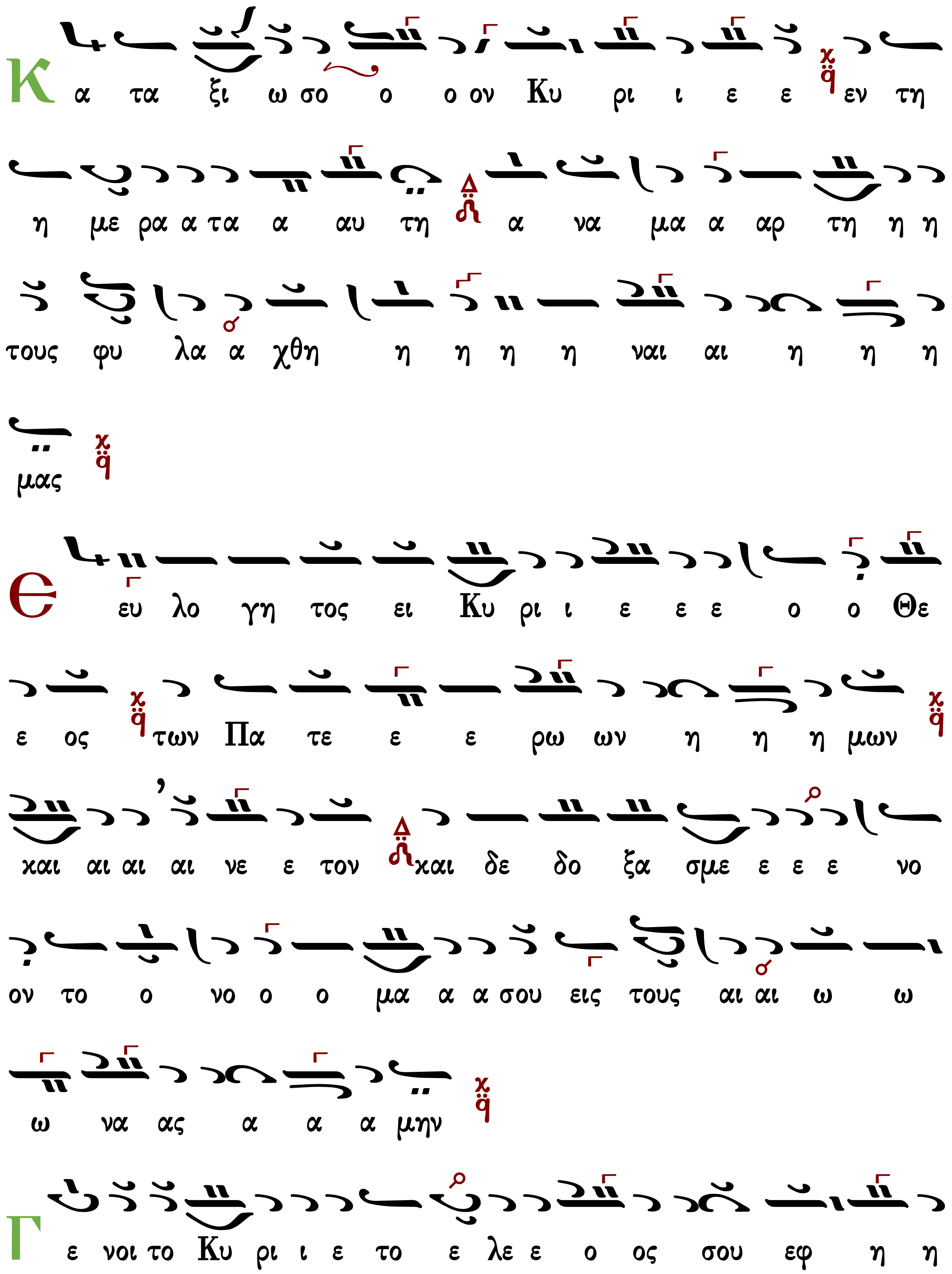
Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη
η με ρα α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η
τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η
μας
Ε ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε
ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων
και αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε νο
ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω
ω να ας α α α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η

μας χαθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε
ε πι ι ι σε
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι και
ω ω μα α α τα α α α α σου
(γʹ)
Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η
θης η η η μιν εν γε νε α α και αι αι
γε ε νε ε ε α ε γω ει πα Κυ ρι ι
ε ε λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι
την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο

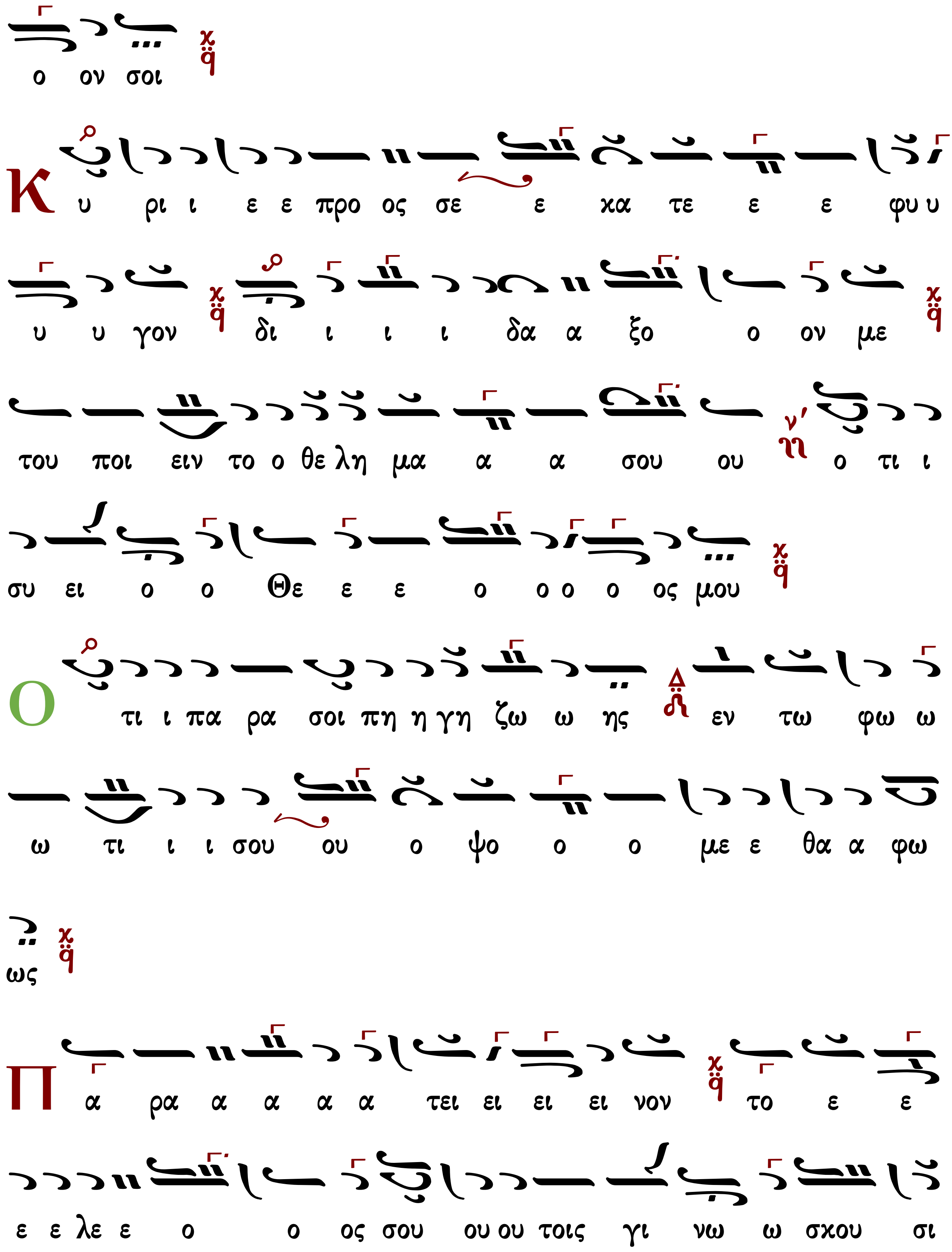
ο ον σοι
Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα τε ε ε φυ υ
υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με
του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι
συ ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου
Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω
ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω
ως
Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε
ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε
Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο
ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος
ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας
(γ′)
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι
ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α
α α μην
Α γι ι ο ος Α θα α να α τος ε λε η η σο

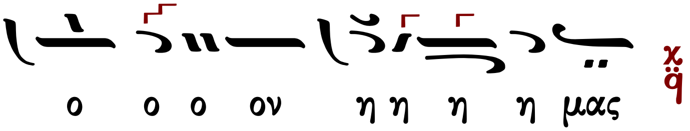

Ἀπολυτίκιον

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀργή

Ἦχος λ/π Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

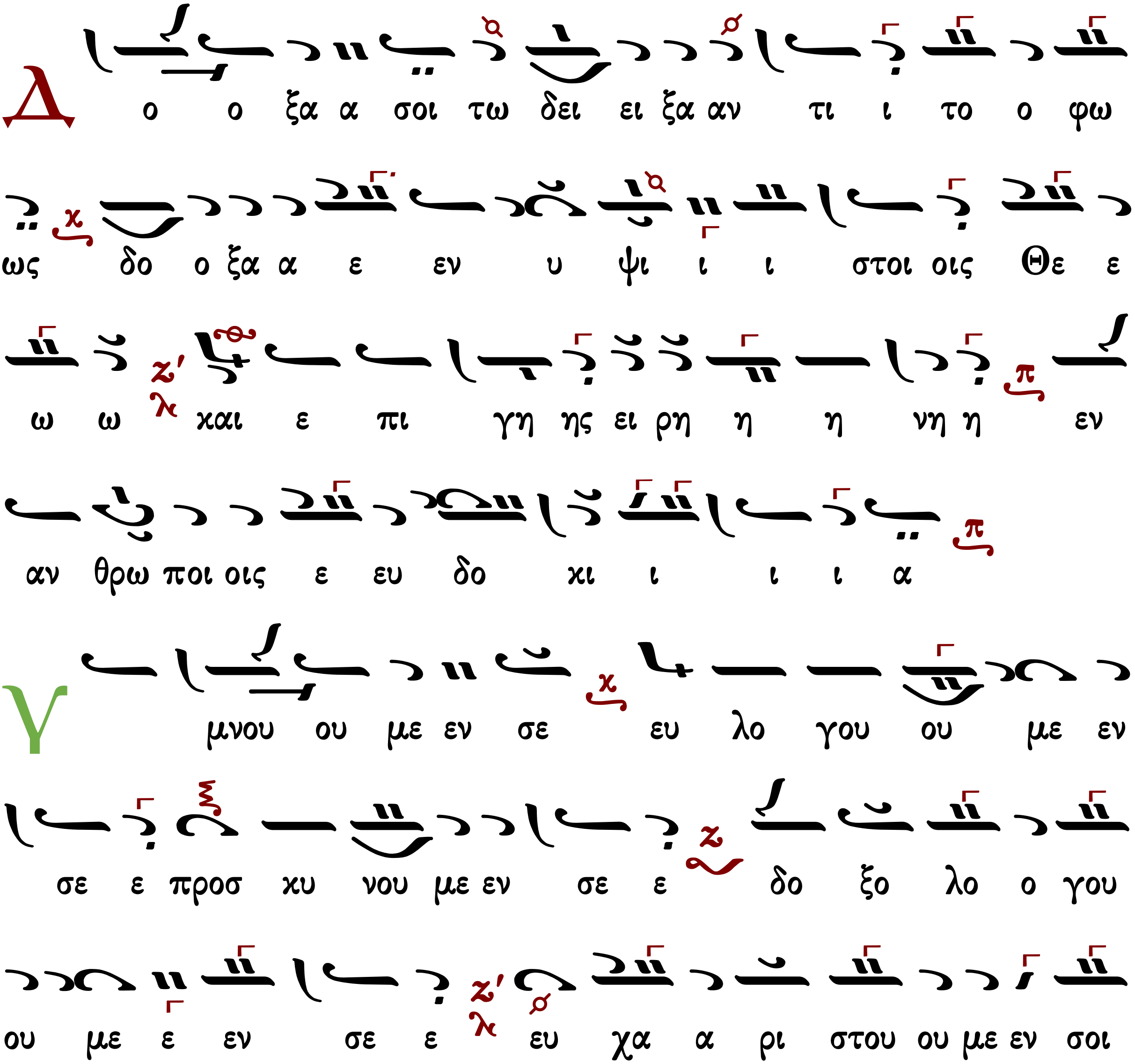

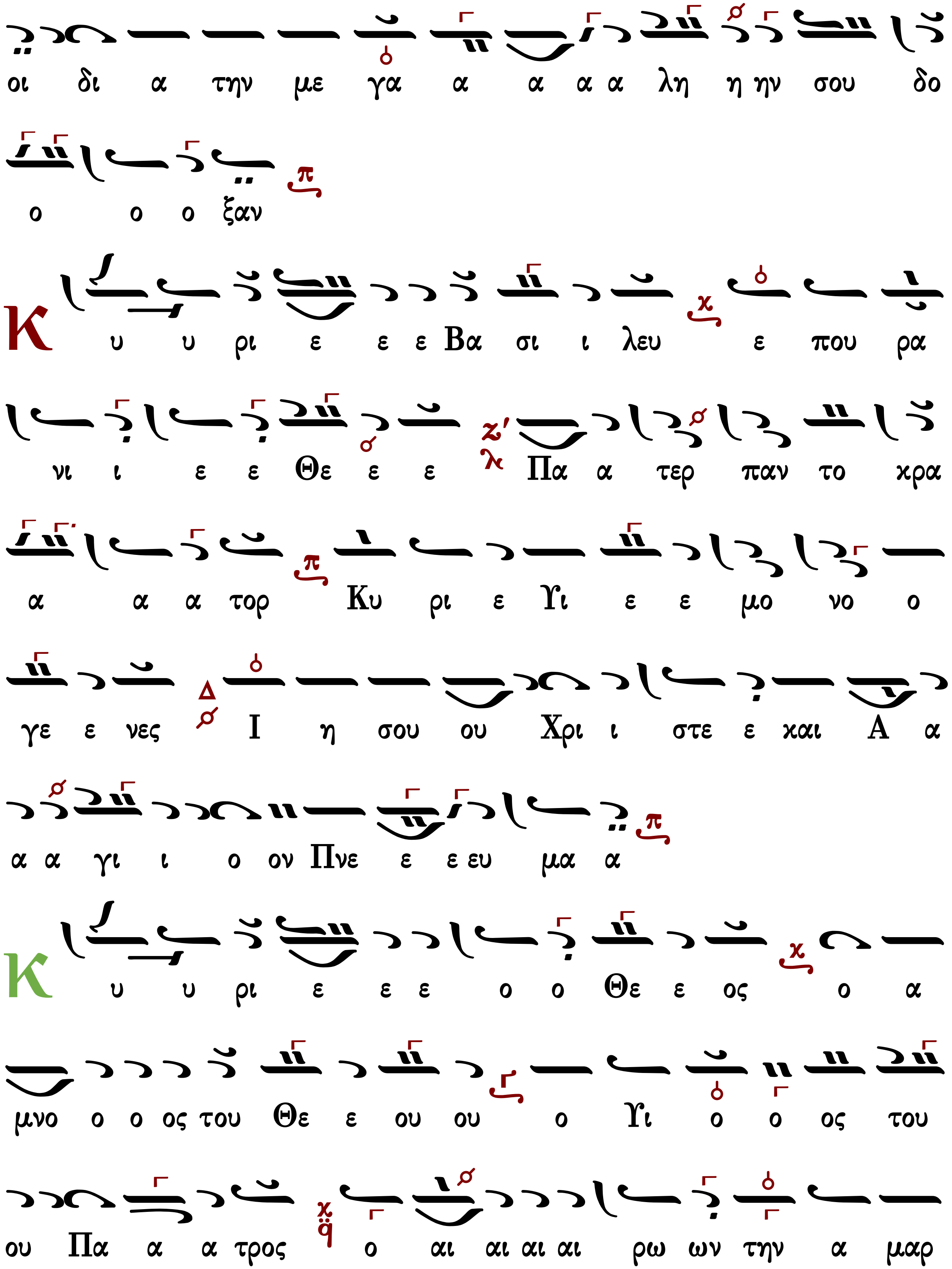
οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο
ο ο ο ξαν
Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα
νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα
α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο
γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α
α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α
Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α
μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του
ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

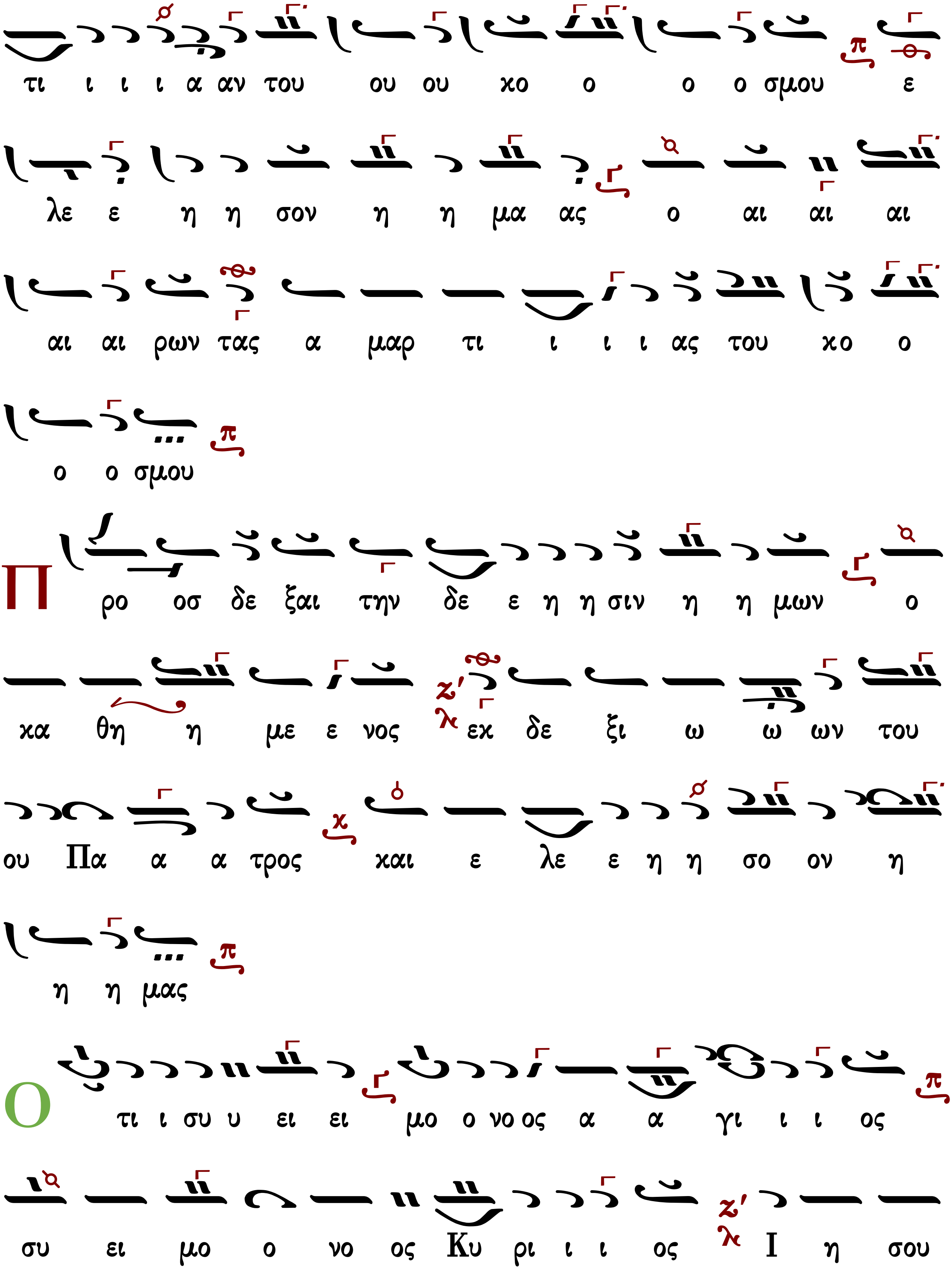
τι ι ι ι α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ε
λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι
αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο
ο ο σμου
Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο
χα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του
ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η
η η μας
Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος
συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

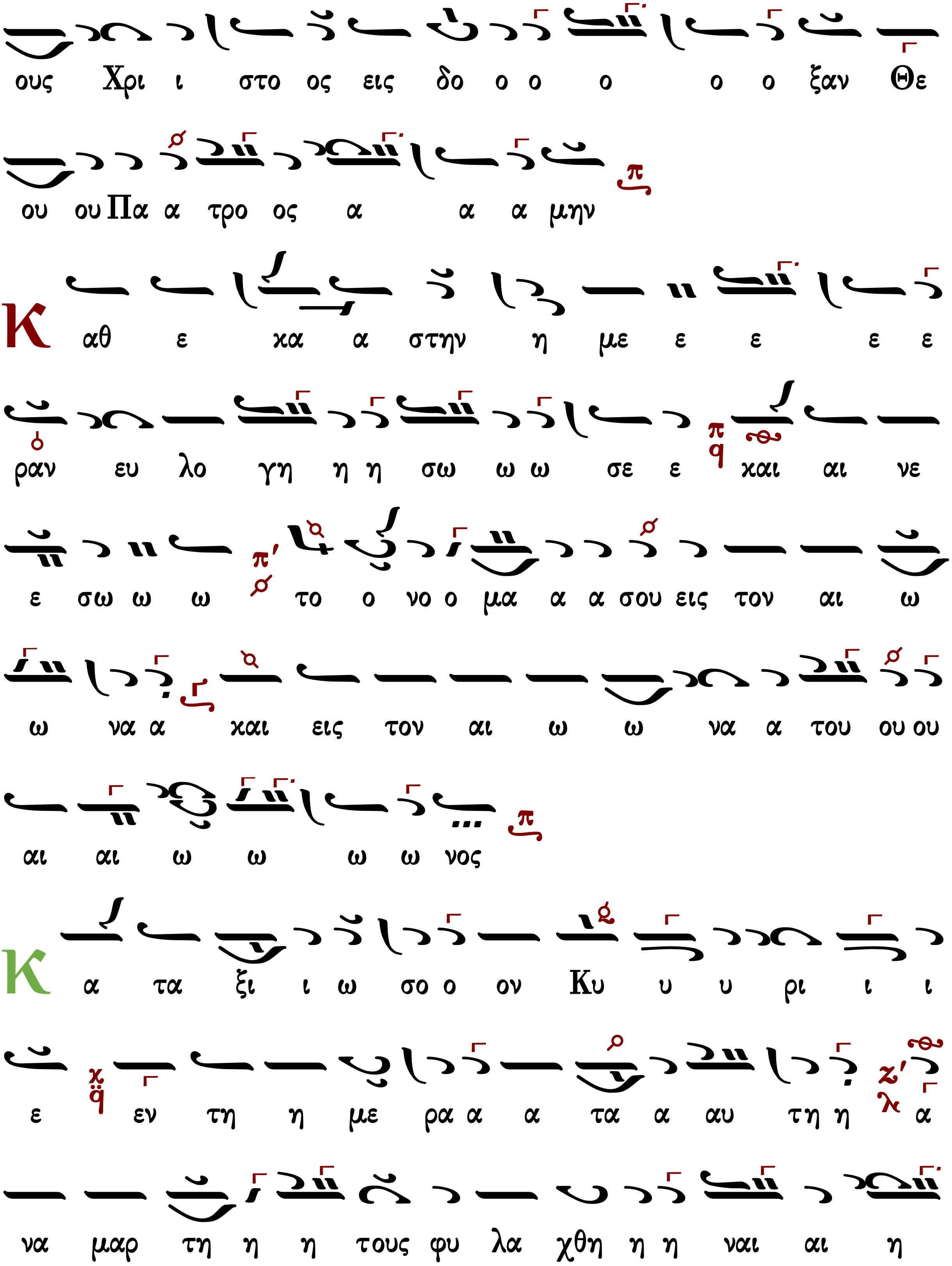
ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε
ου ου Πα α τρο ος α α α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε
ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε
ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω
ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου
αι αι ω ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α
να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η

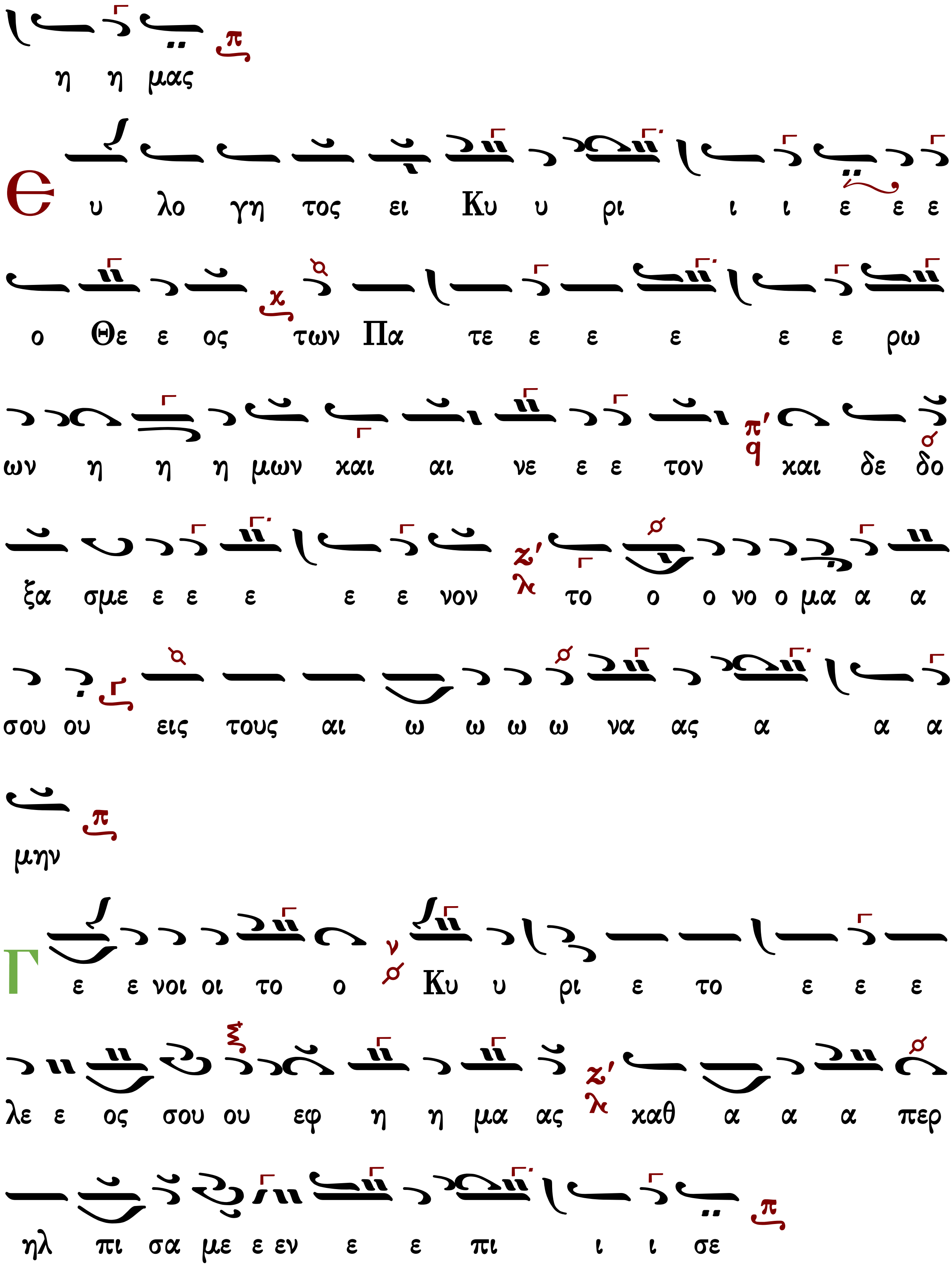
η η μας
Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε
ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο
ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α
μην
Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε
λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ
ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε

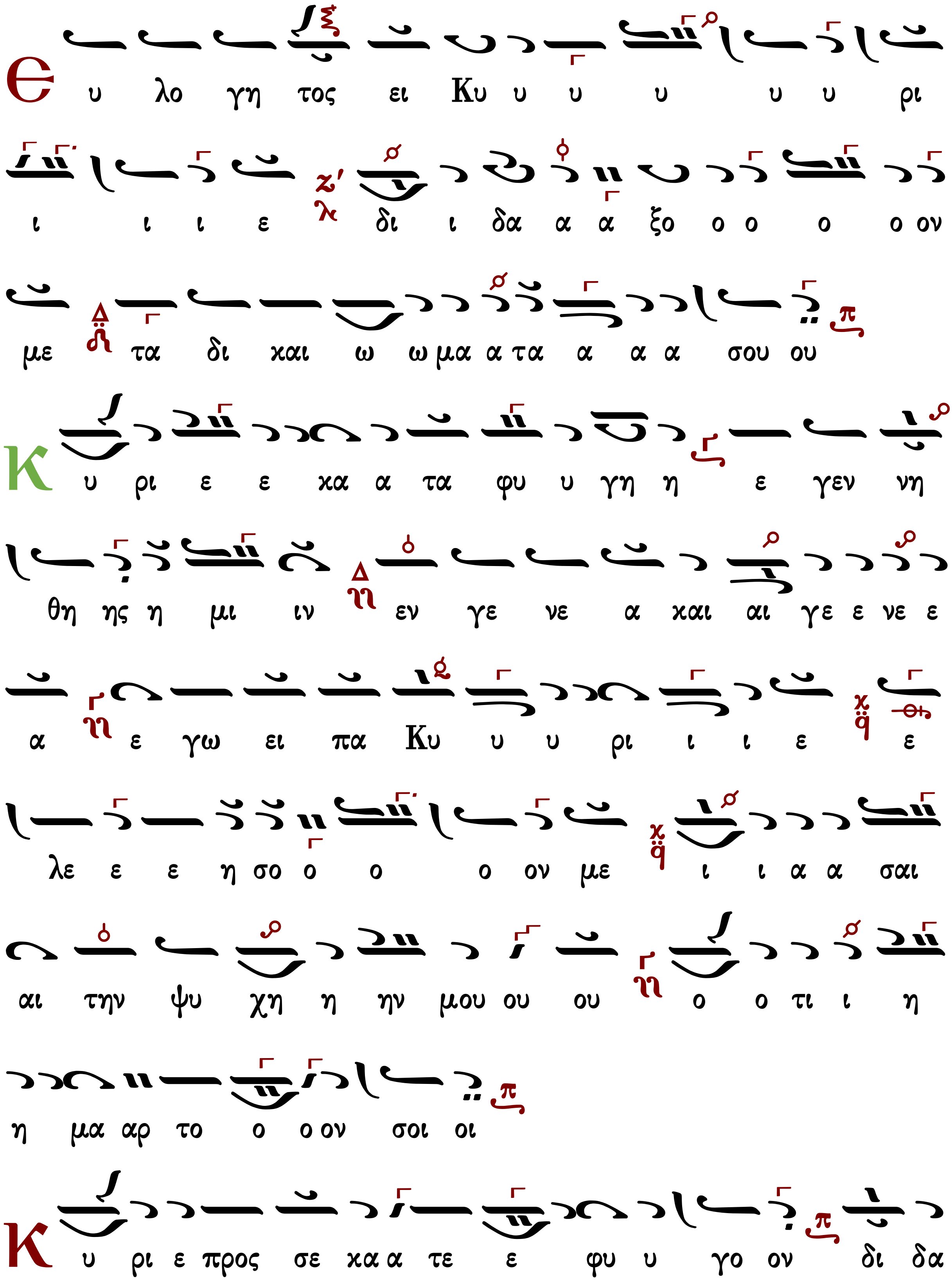
Ε υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι
ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον
με τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου
Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη
θη ης η μι ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε
α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε
λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι
αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η
η μα αρ το ο ο ον σοι οι
Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

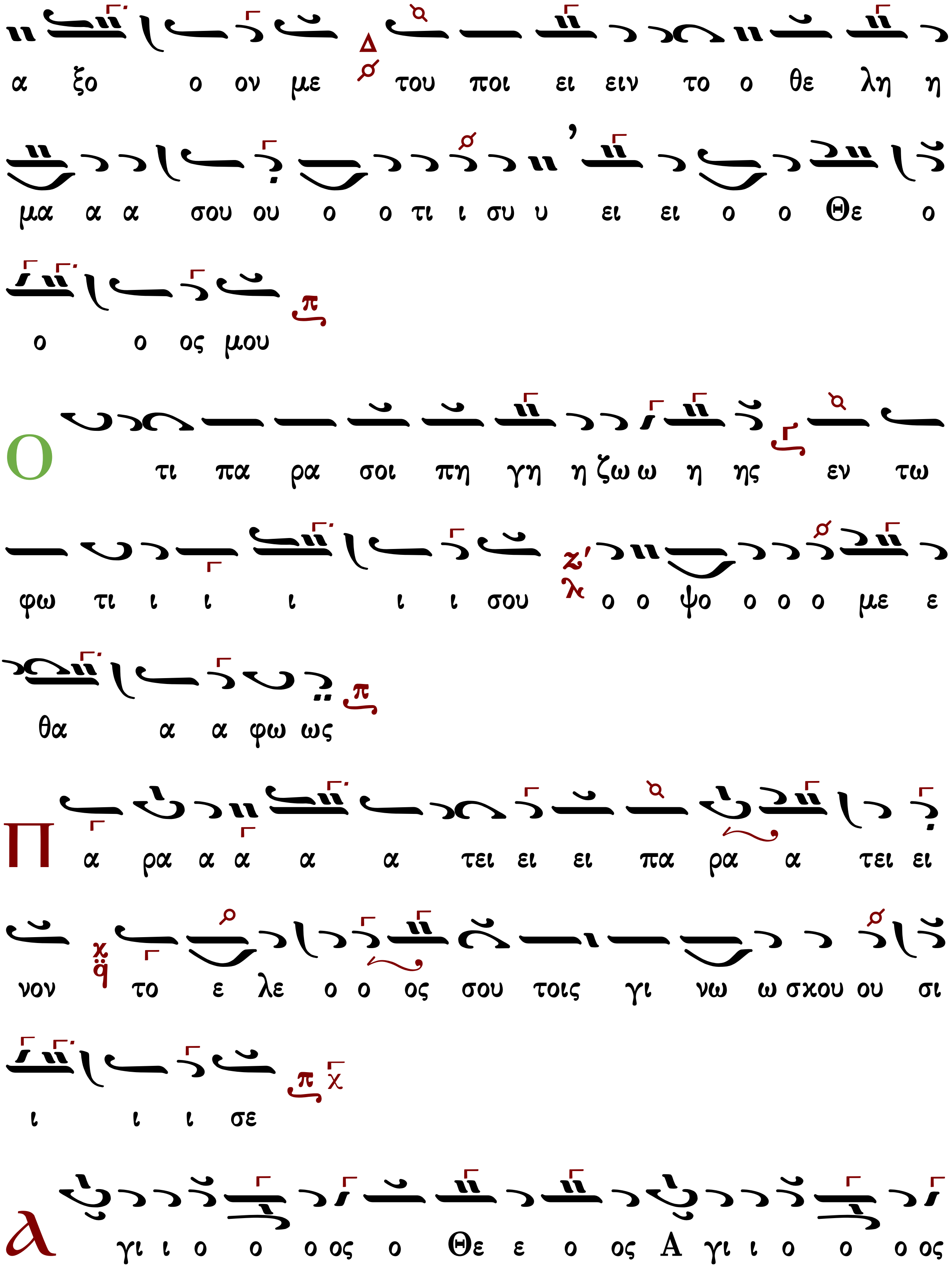
α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η
μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο
ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω
φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε
θα α α φω ως
Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου ου σι
ι ι ι σε
λ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος

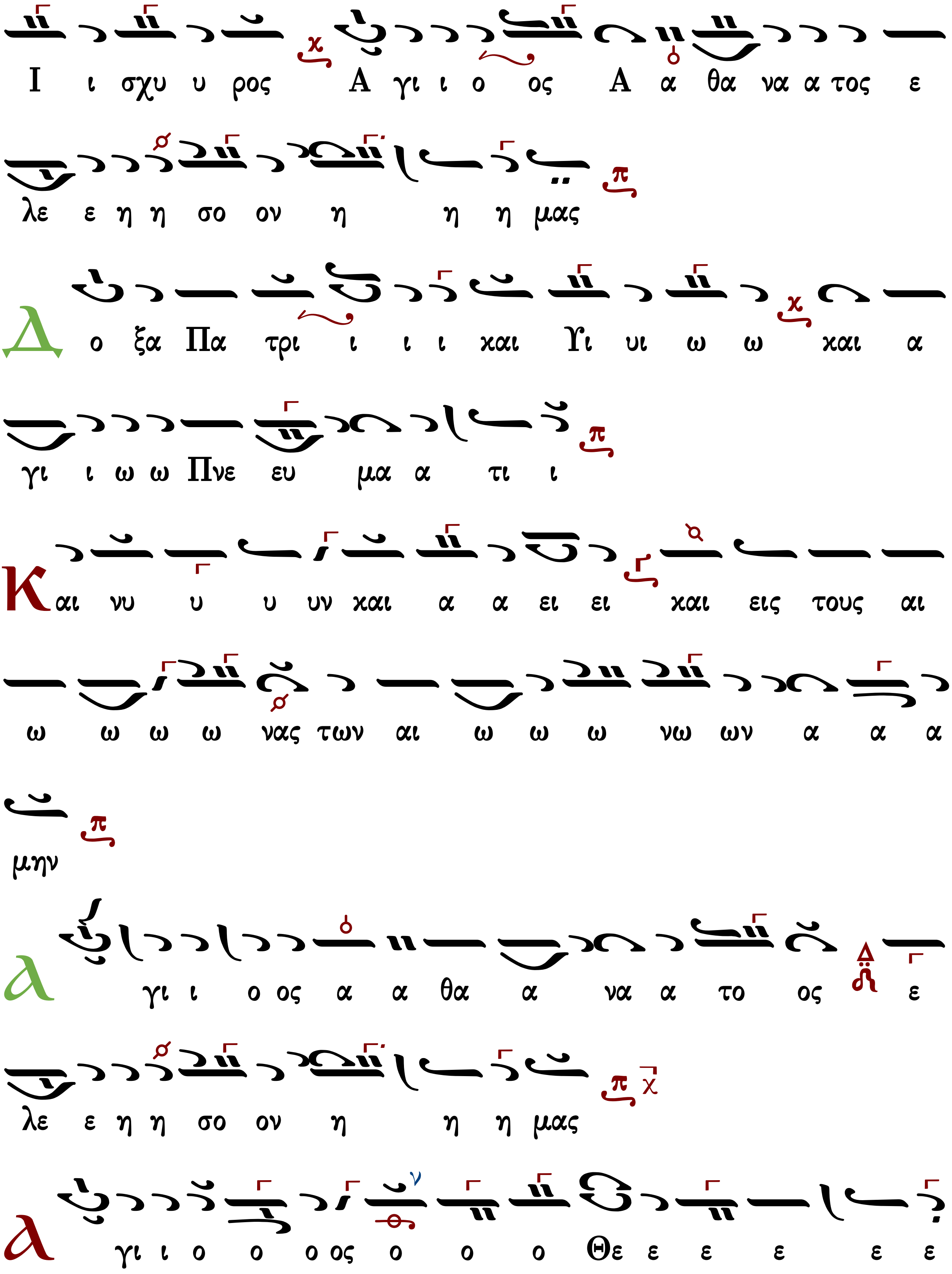
Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε
λε ε η η σο ον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α
γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
Και νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
μην
Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η η μας
Α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε

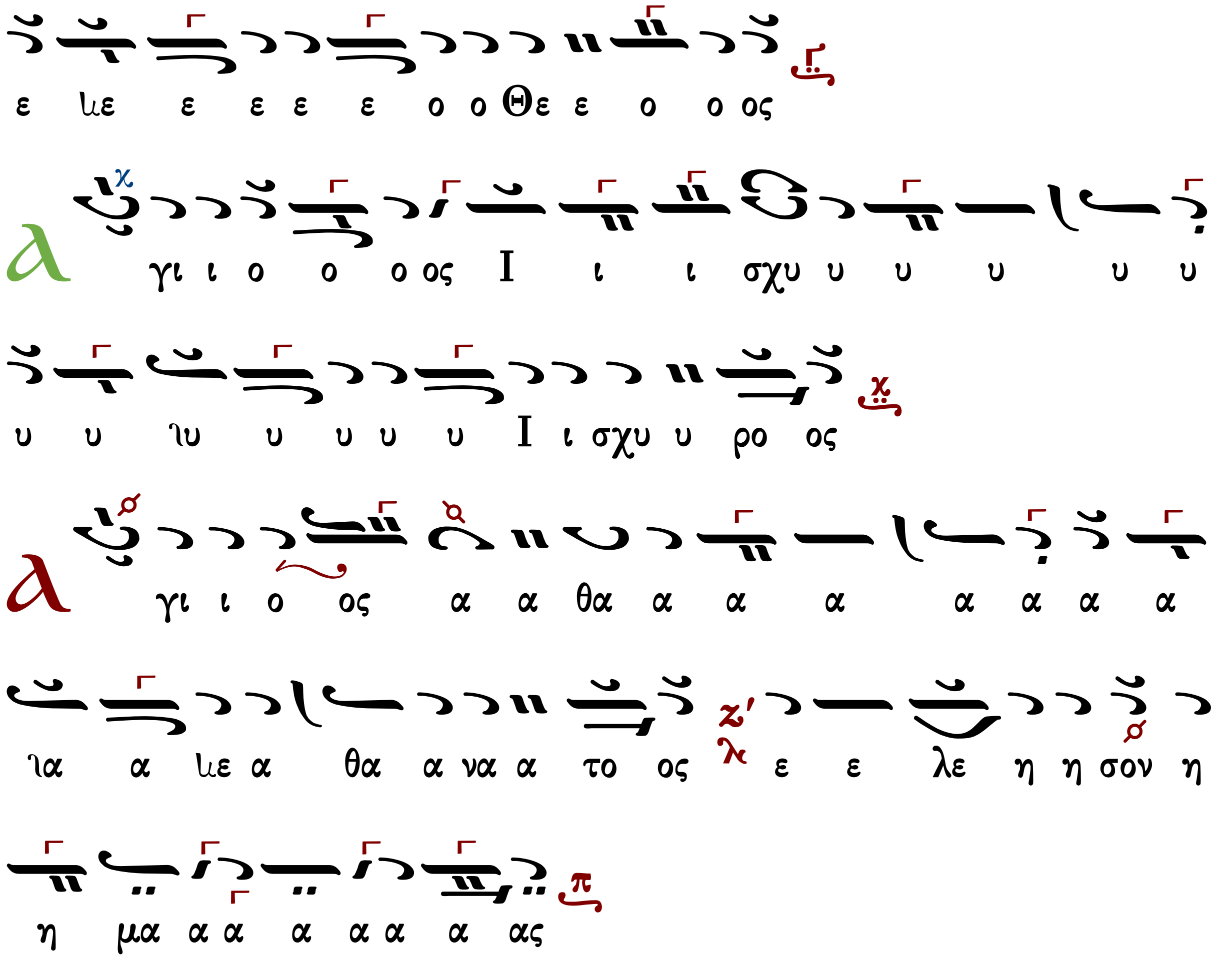

Ἀπολυτίκιον

Χερουβικόν

ἦχος α' Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἑβδομάδος

Ἦχος Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

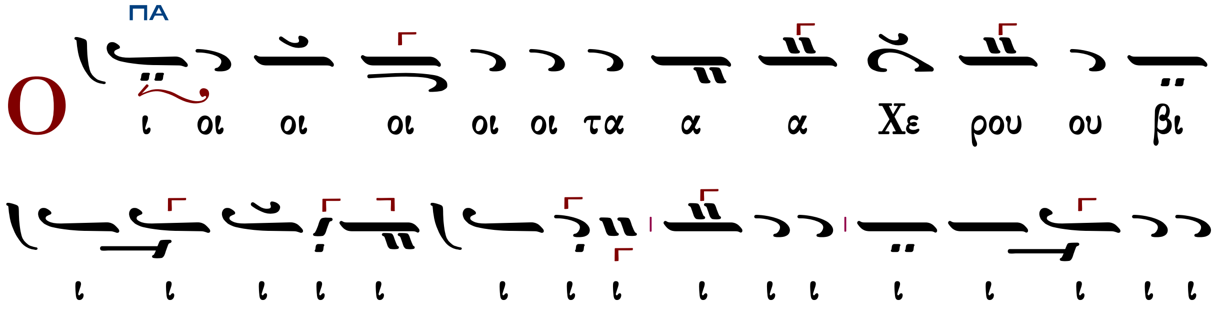

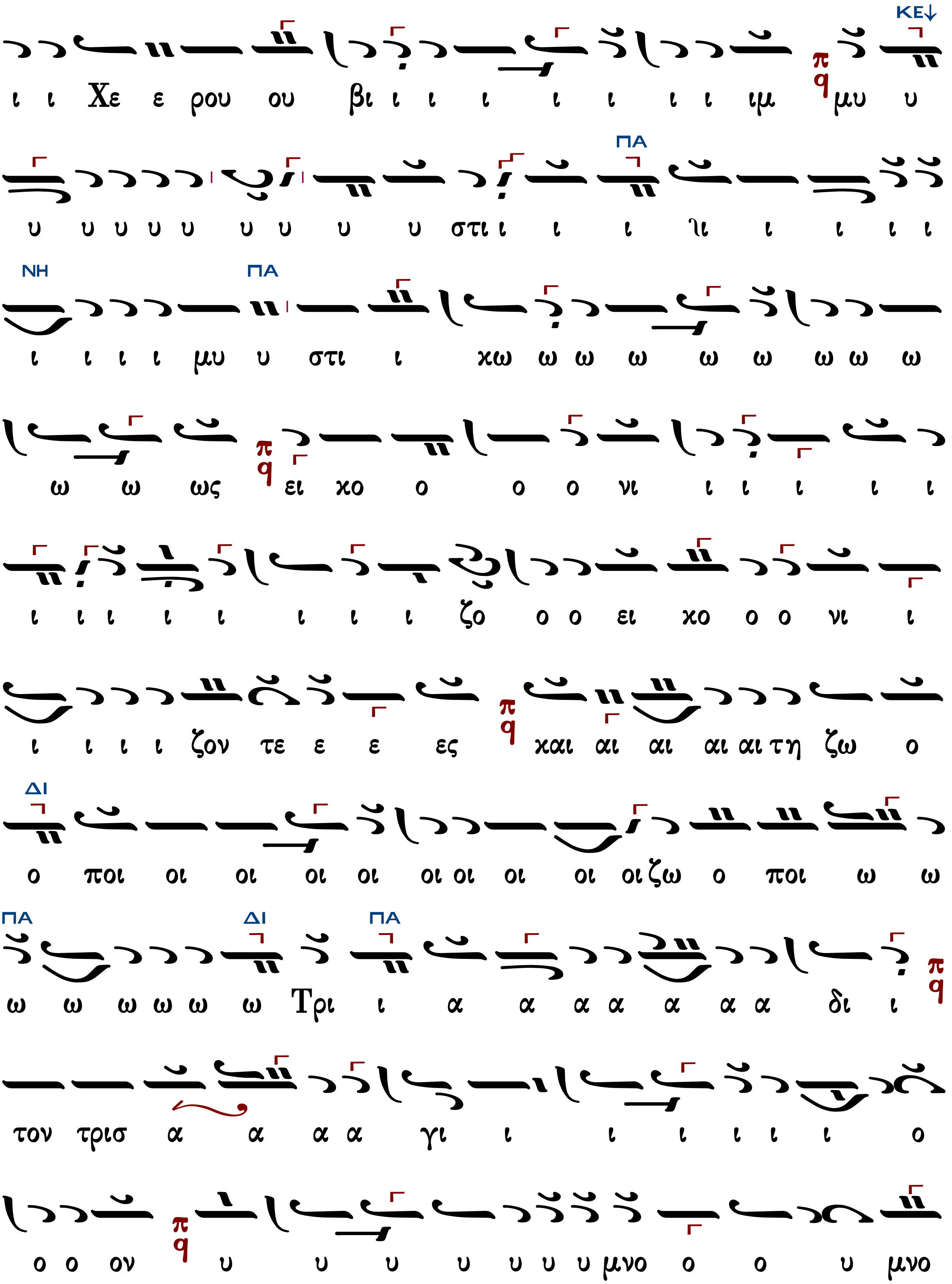
ΚΕ
ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ιμ π μυ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ιι ι ι ι ι
ΝΗ ΠΑ
ι ι ι ι μυ υ στι ι χω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ως π ει χο ο ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι ι
ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π χαι αι αι αι αι τη ζω ο
ΔΙ
ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α α δι ι π
τον τρισ α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο
ο ο ον π υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο

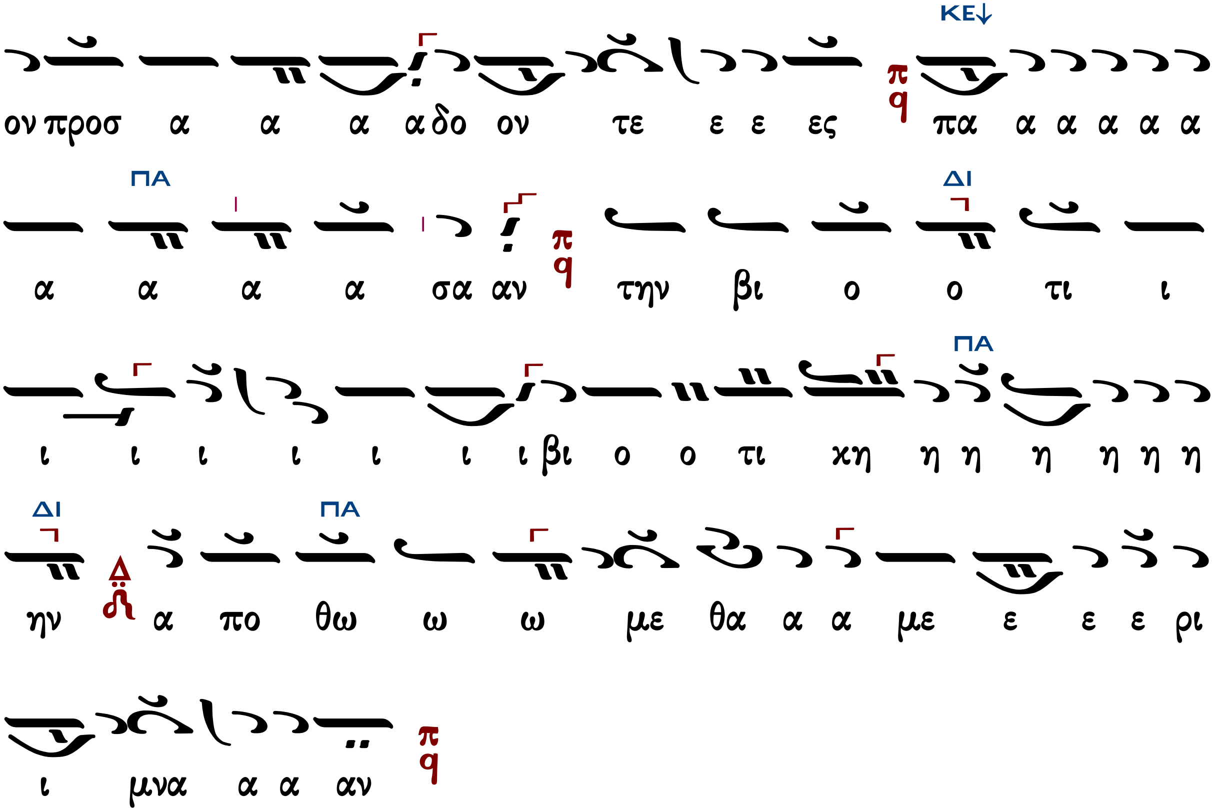
ΚΕ
ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α
ΠΑ ΔΙ
α α α α σα αν την βι ο ο τι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η
ΔΙ ΠΑ
ην α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν

Κράτημα

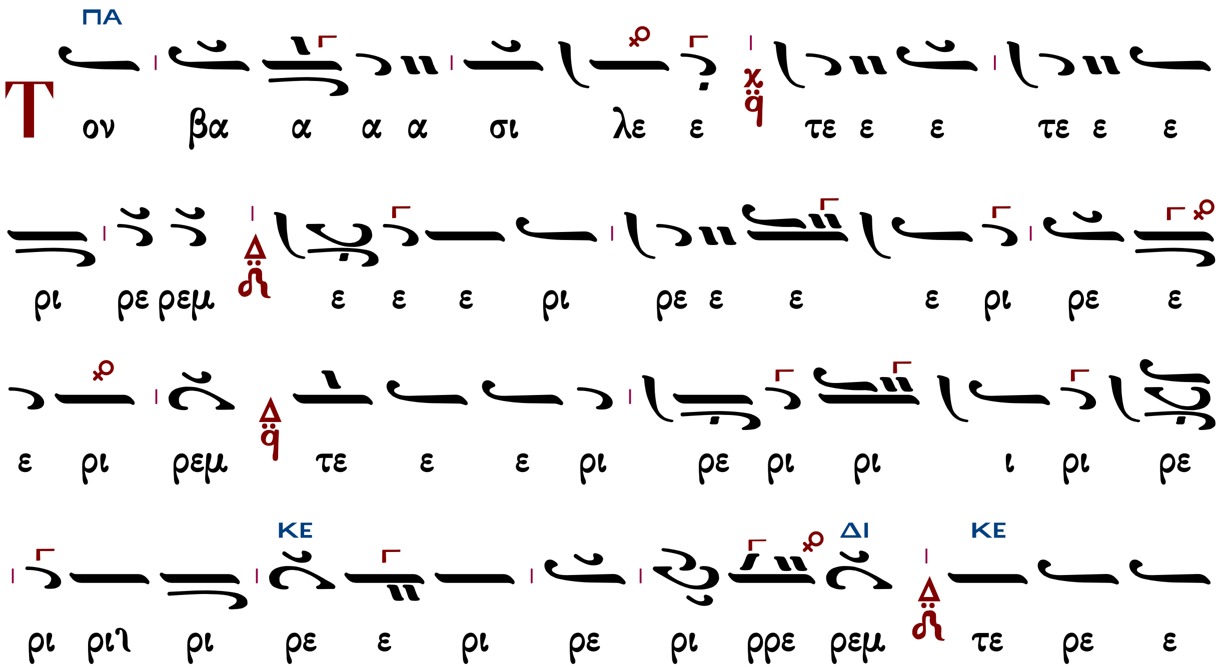
ΠΑ
Τ ον βα α α α σι λε ε τε ε ε τε ε ε
ρι ρε ρεμ ε ε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε
ε ρι ρεμ τε ε ε ρι ρε ρι ρι ι ρι ρε
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε ρι ρρε ρεμ τε ρε ε

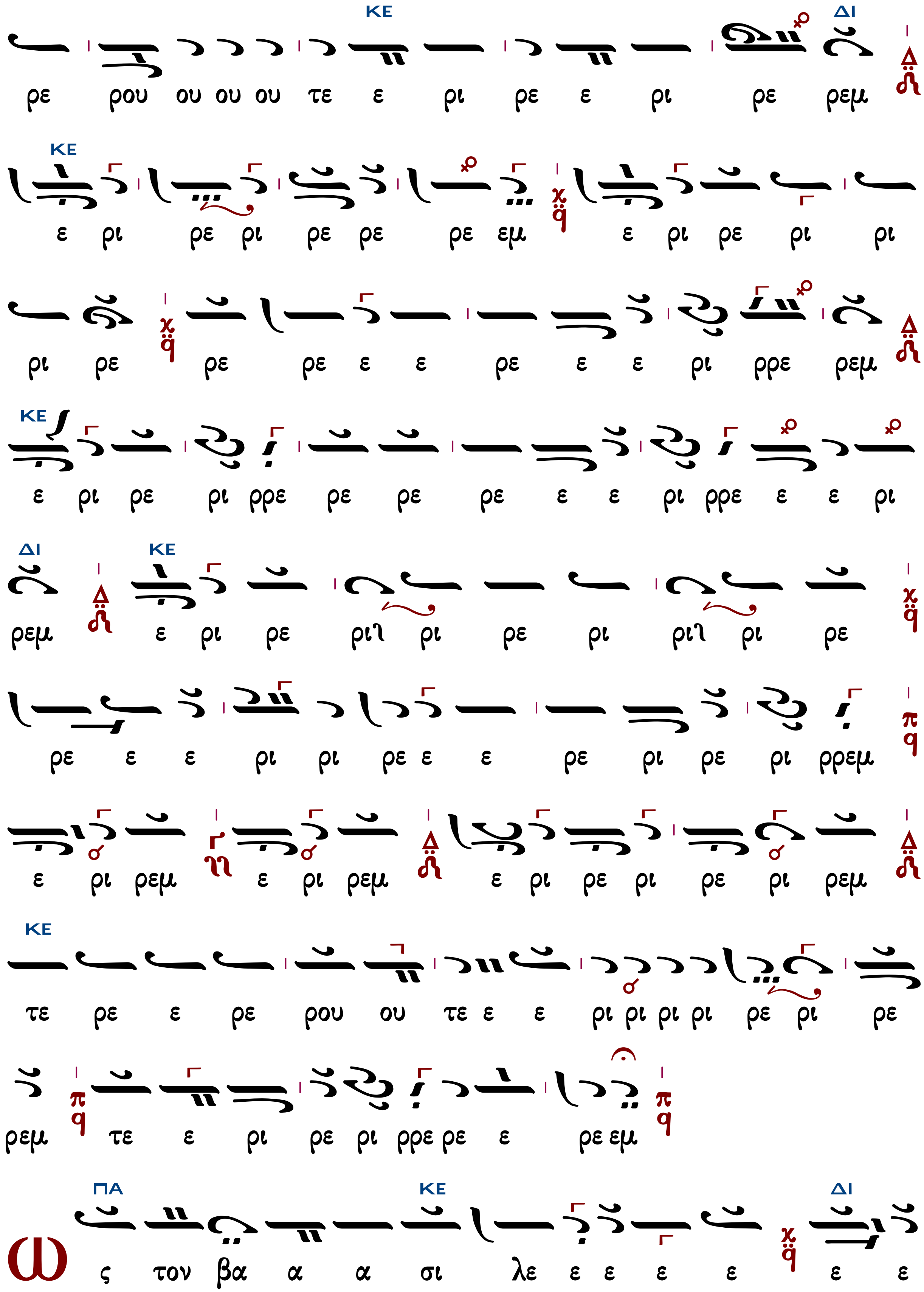
ΚΕ ΔΙ
ρε ρου ου ου ου τε ε ρι ρε ε ρι ρε ρεμ
ΚΕ
ε ρι ρε ρι ρε ρε ρε εμ ε ρι ρε ρι ρι
ρι ρε ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι ρρε ρεμ
ΚΕ
ε ρι ρε ρι ρρε ρε ρε ρε ε ε ρι ρρε ε ε ρι
ΔΙ ΚΕ
ρεμ ε ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε
ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε ρε ρι ρε ρι ρρεμ
ε ρι ρεμ ε ρι ρεμ ε ρι ρε ρι ρε ρι ρεμ
ΚΕ
τε ρε ε ρε ρου ου τε ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρι ρε
ρεμ τε ε ρι ρε ρι ρρε ρε ε ρε εμ
ΠΑ ΚΕ ΔΙ
ως τον βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε

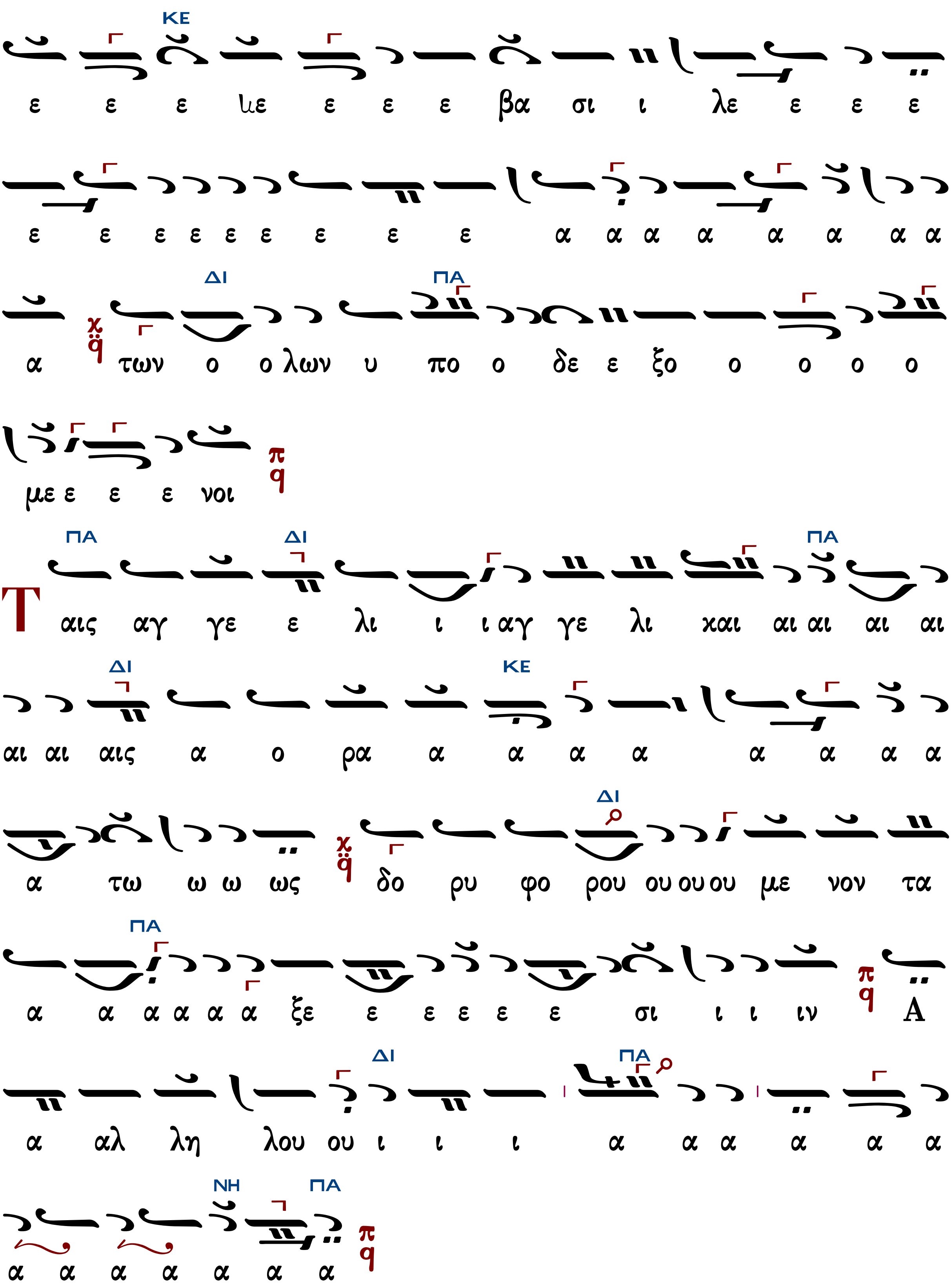
ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι
Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α
α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον τα
α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι ιν Α
α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α

ἦχος α´ Θεοδώρου Φωκαέως

κ-β'

Ἦχος Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.61#

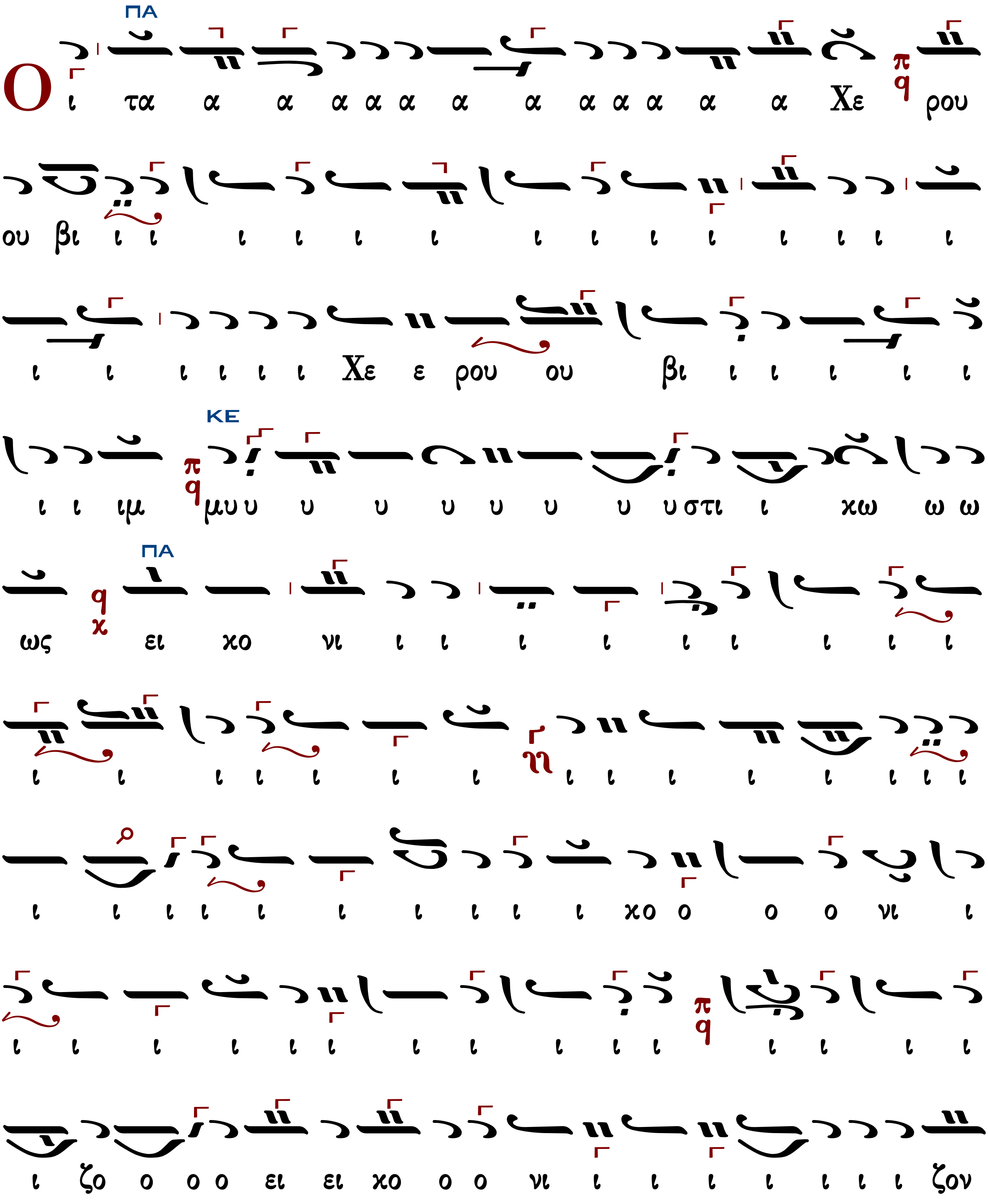

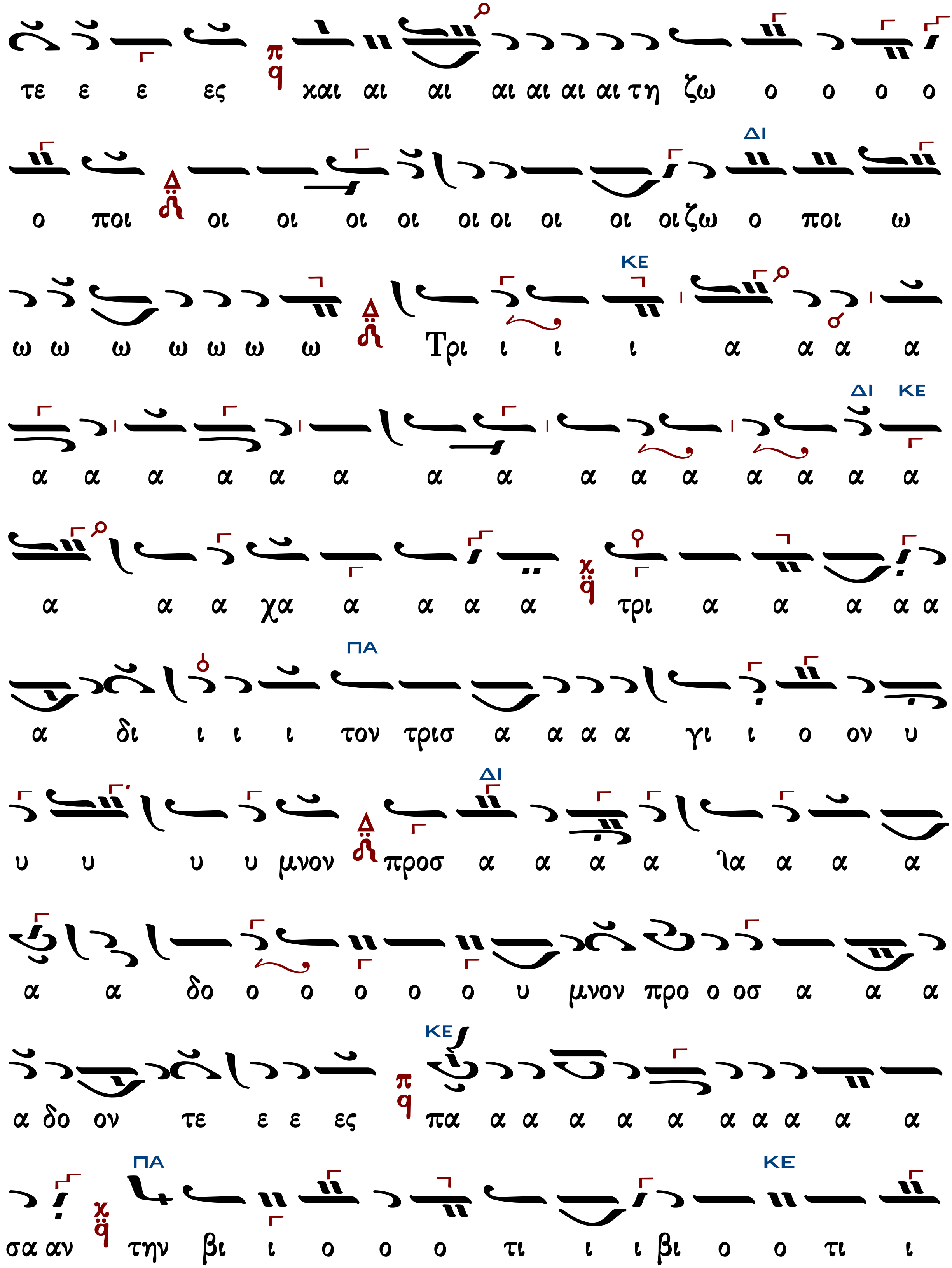

τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο
ΔΙ
ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α
ΔΙ ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α χα α α α α τρι α α α α α
ΠΑ
α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ
ΔΙ
υ υ υ υ μνον προσ α α α α λα α α α
α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α
ΚΕ
α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α α
ΠΑ ΚΕ
σα αν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

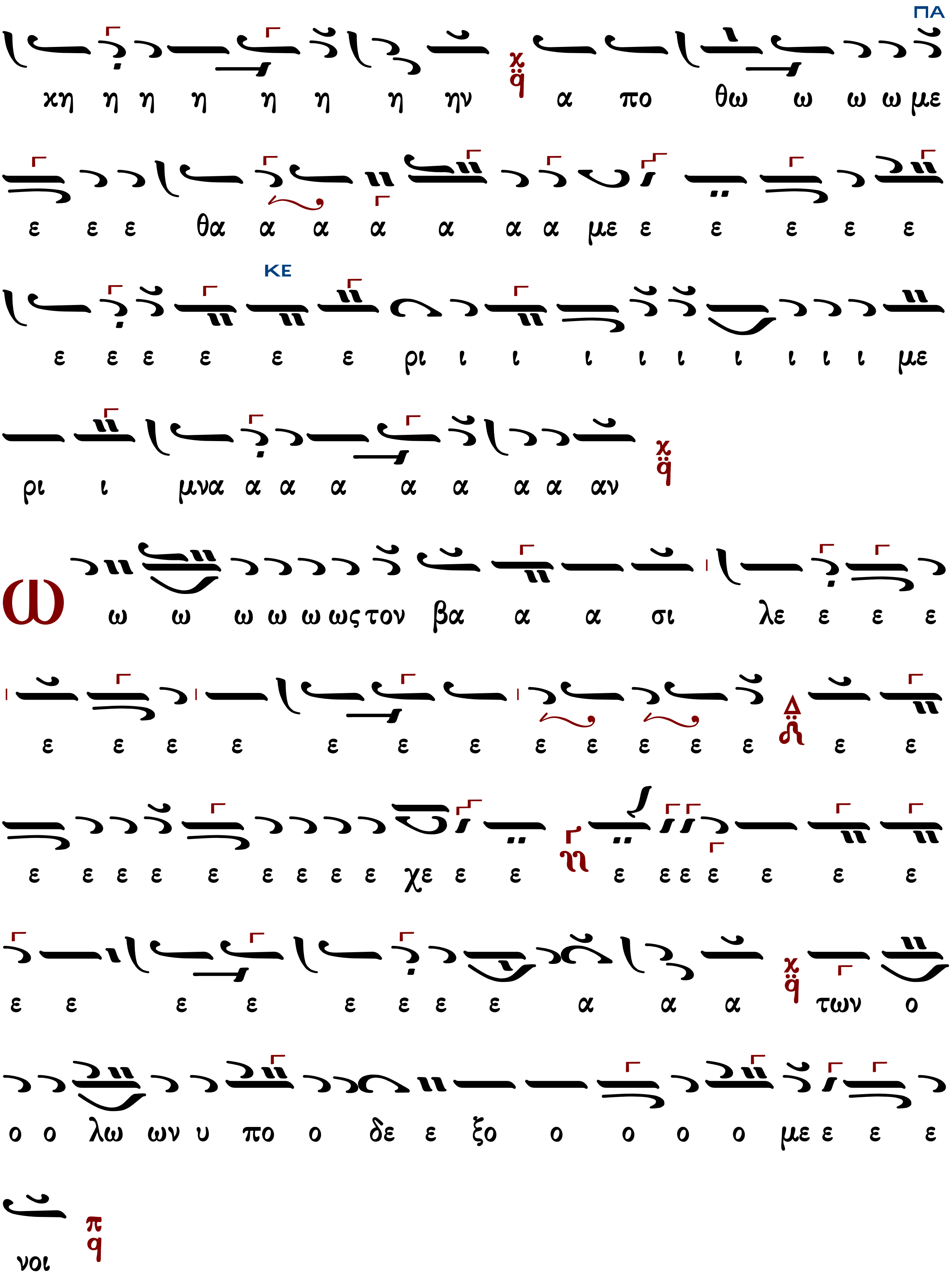
ΠΑ
χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω με
ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με
ρι ι μνα α α α α α α α αν
ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α των ο
ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι

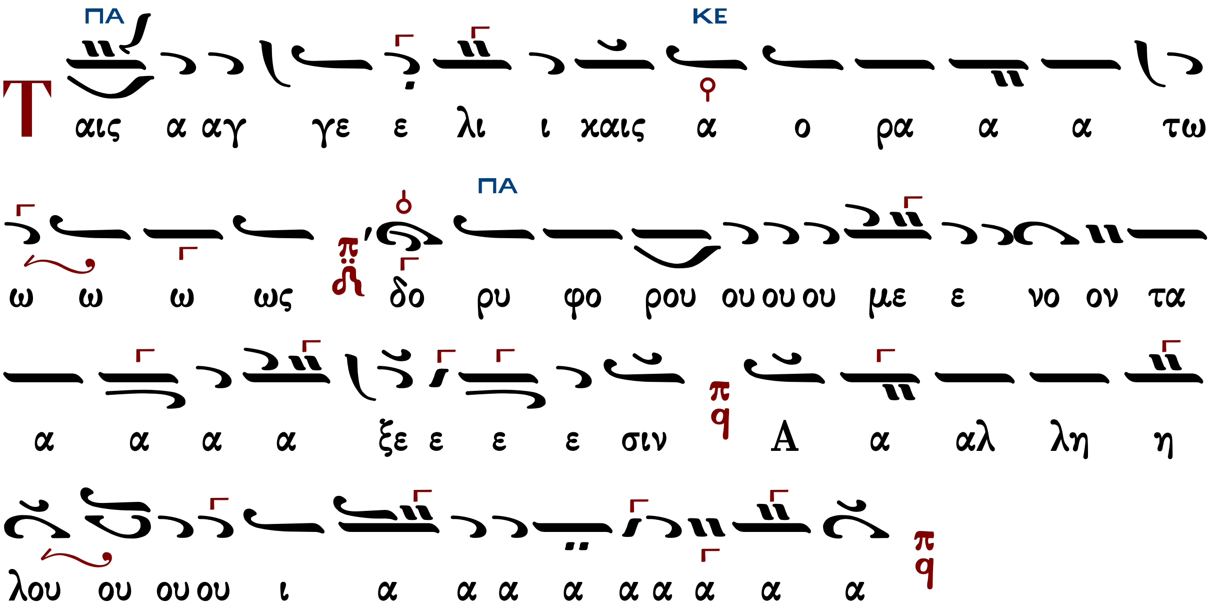

Ἀγαπήσω σε, ἀργόν (διασκ. Θρ. Στανίτσα)

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.154*

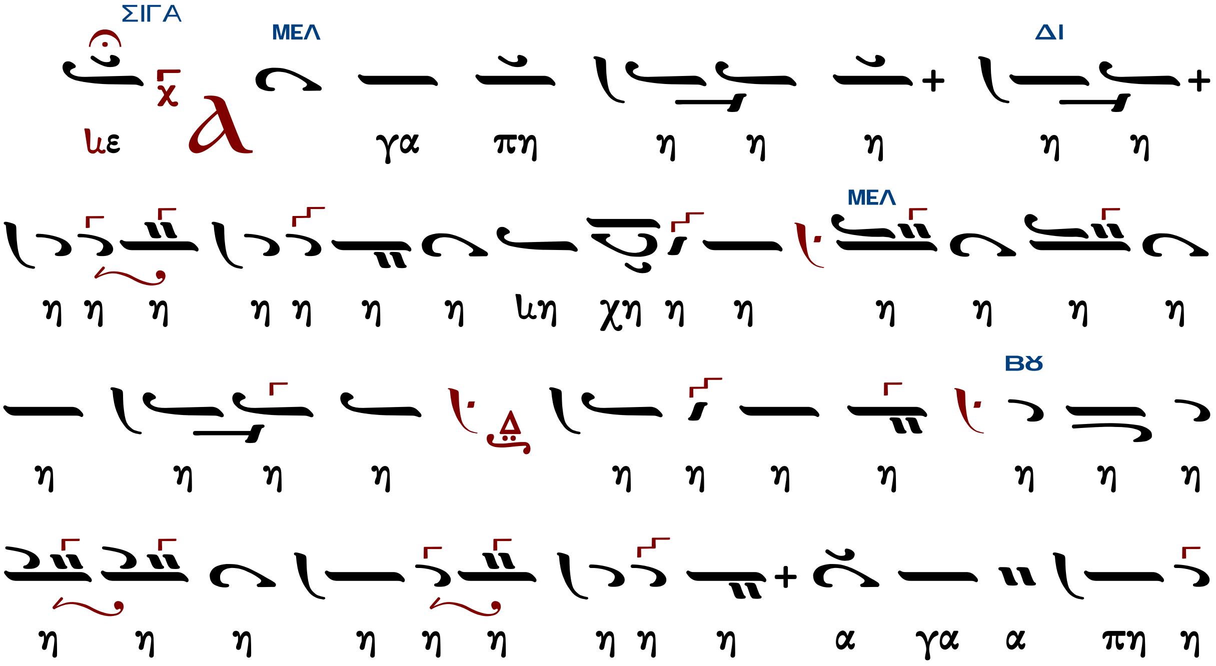

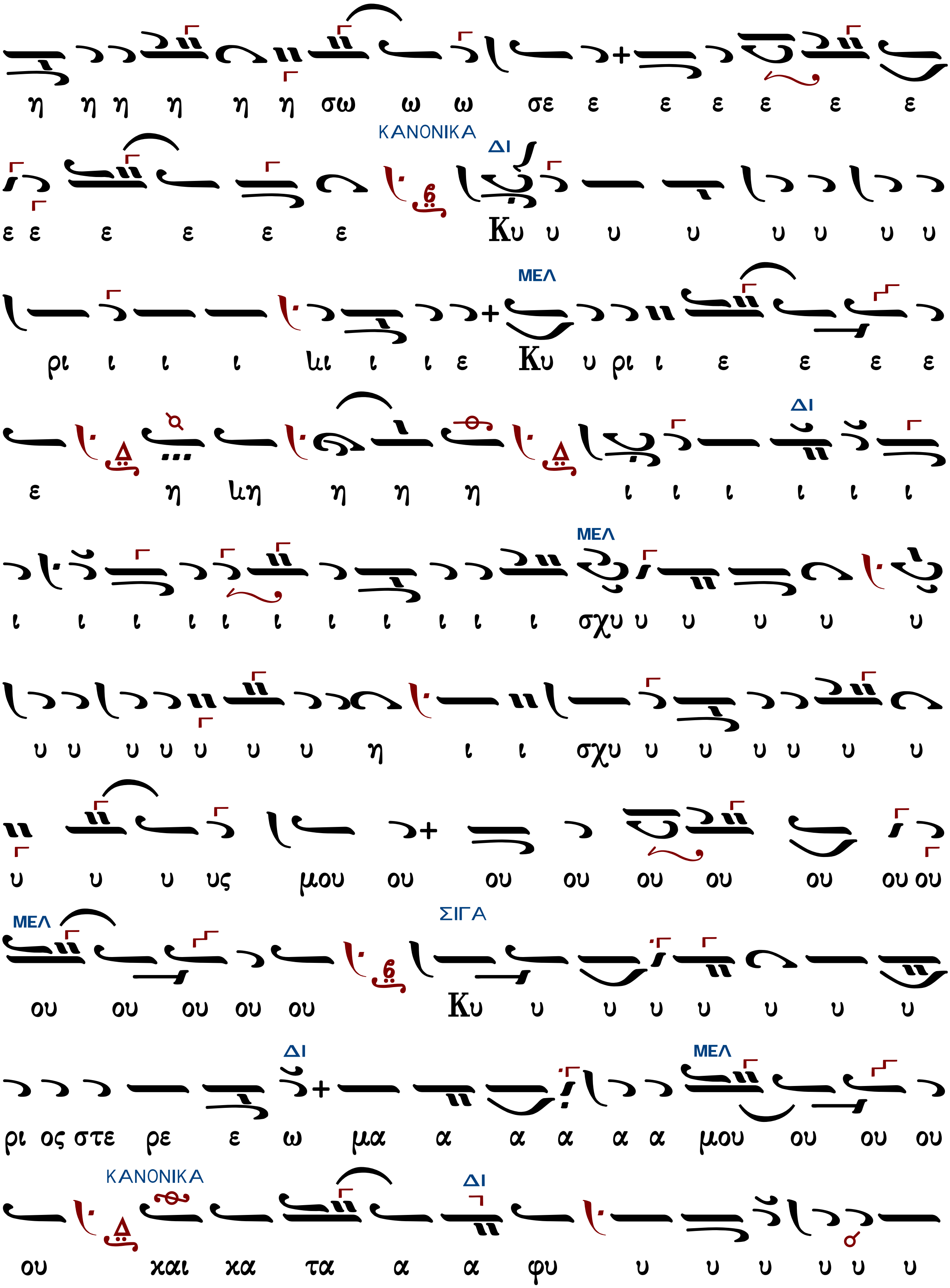
η η η η η η σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ΜΕΛ
ρι ι ι ι ιι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
ΔΙ
ε η ιη η η η ι ι ι ι ι ι
ΜΕΛ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υς μου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΜΕΛ
ΣΙΓΑ
ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ΔΙ
ΜΕΛ
ρι ος στε ρε ε ω μα α α α α α μου ου ου ου
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΔΙ
ου και κα τα α α φυ υ υ υ υ υ υ

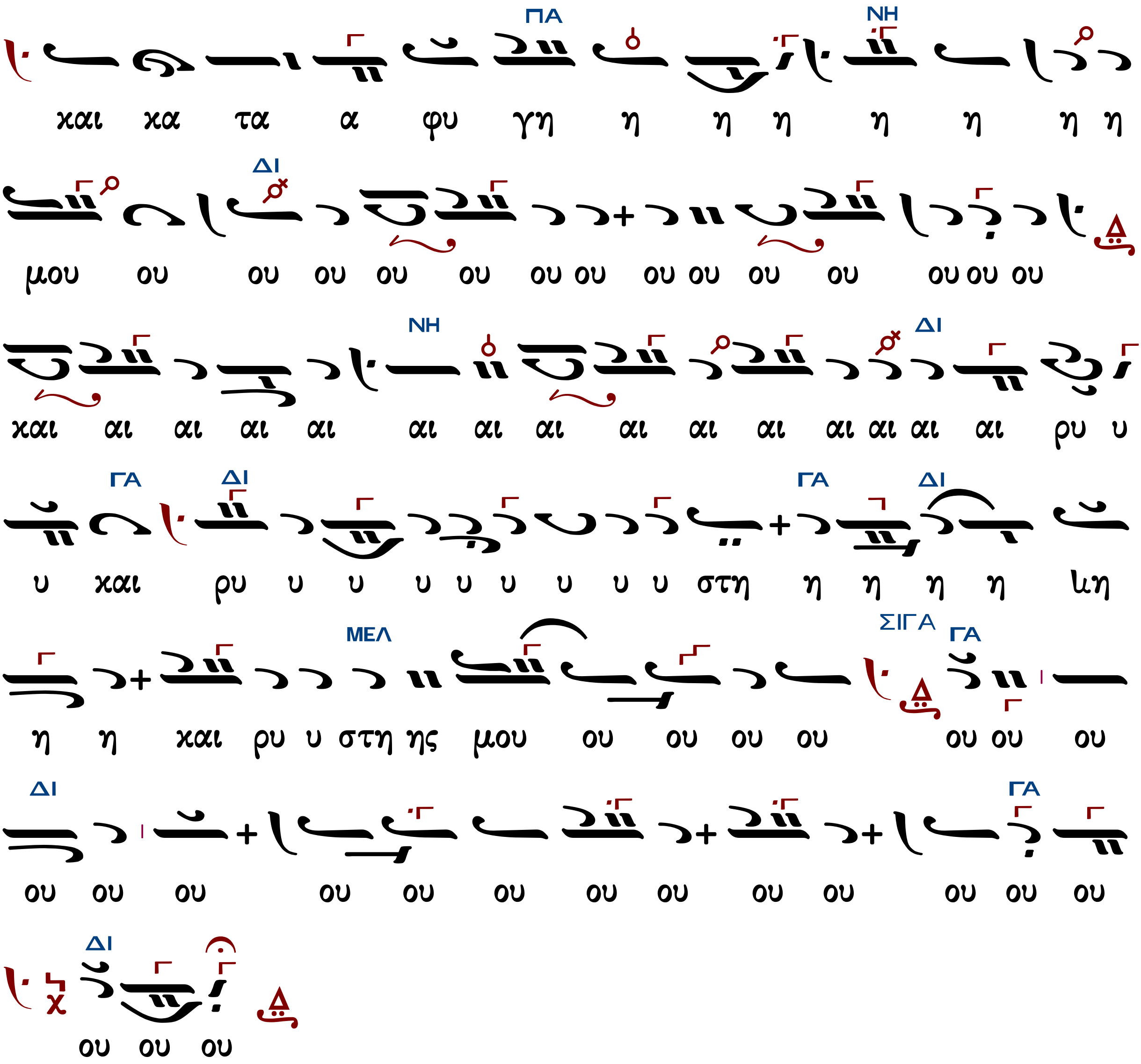

[Πιστεύω…](#)

Κοινωνικόν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Β.Θ.Λειτουργία
1992 σ.455*

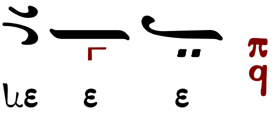

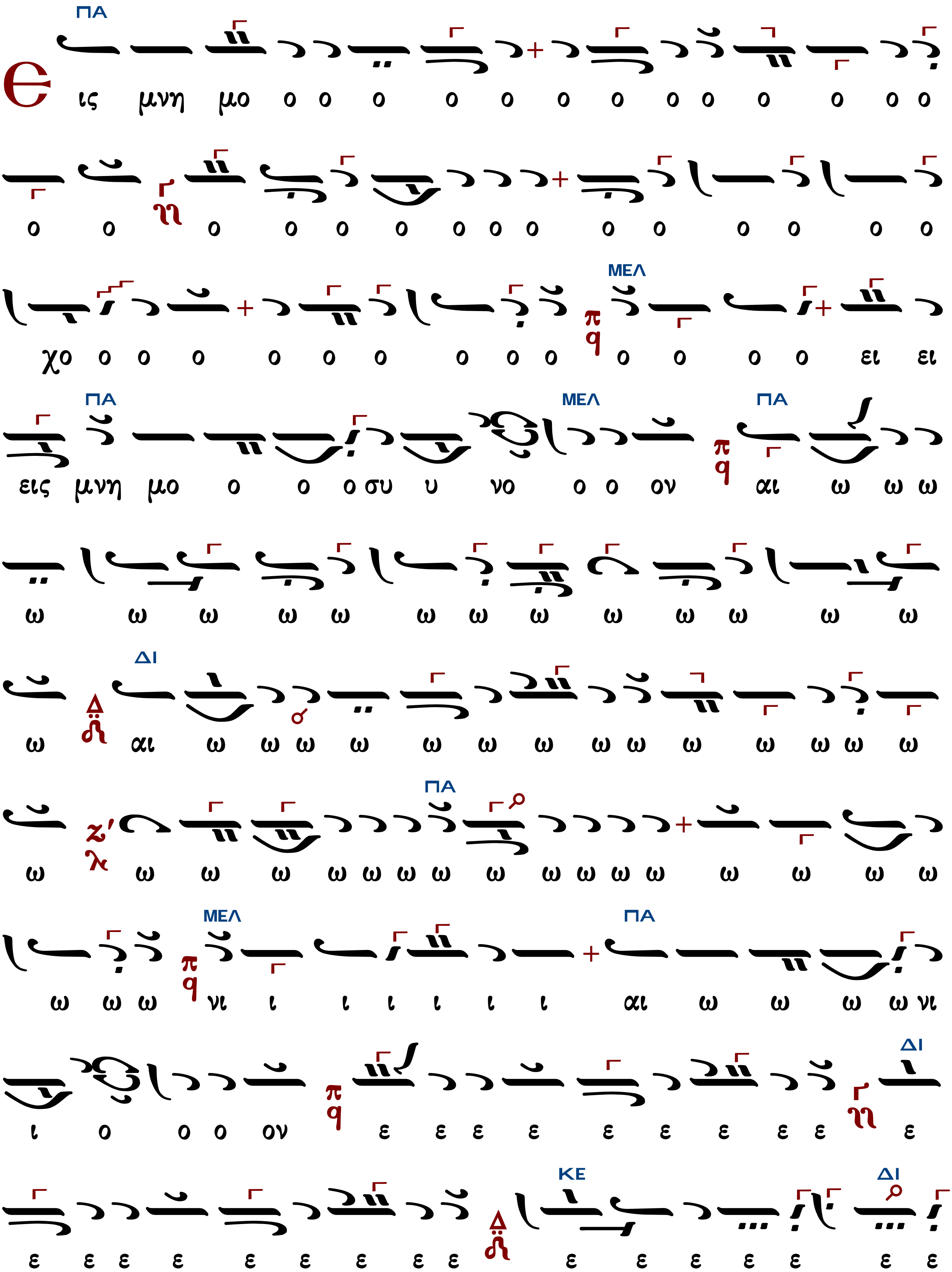
ΠΑ
Εις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΜΕΛ
χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει ει
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
εις μνη μο ο ο ο συ υ νο ο ο ον αι ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΔΙ
ω αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΜΕΛ ΠΑ
ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω νι
ΔΙ
ι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

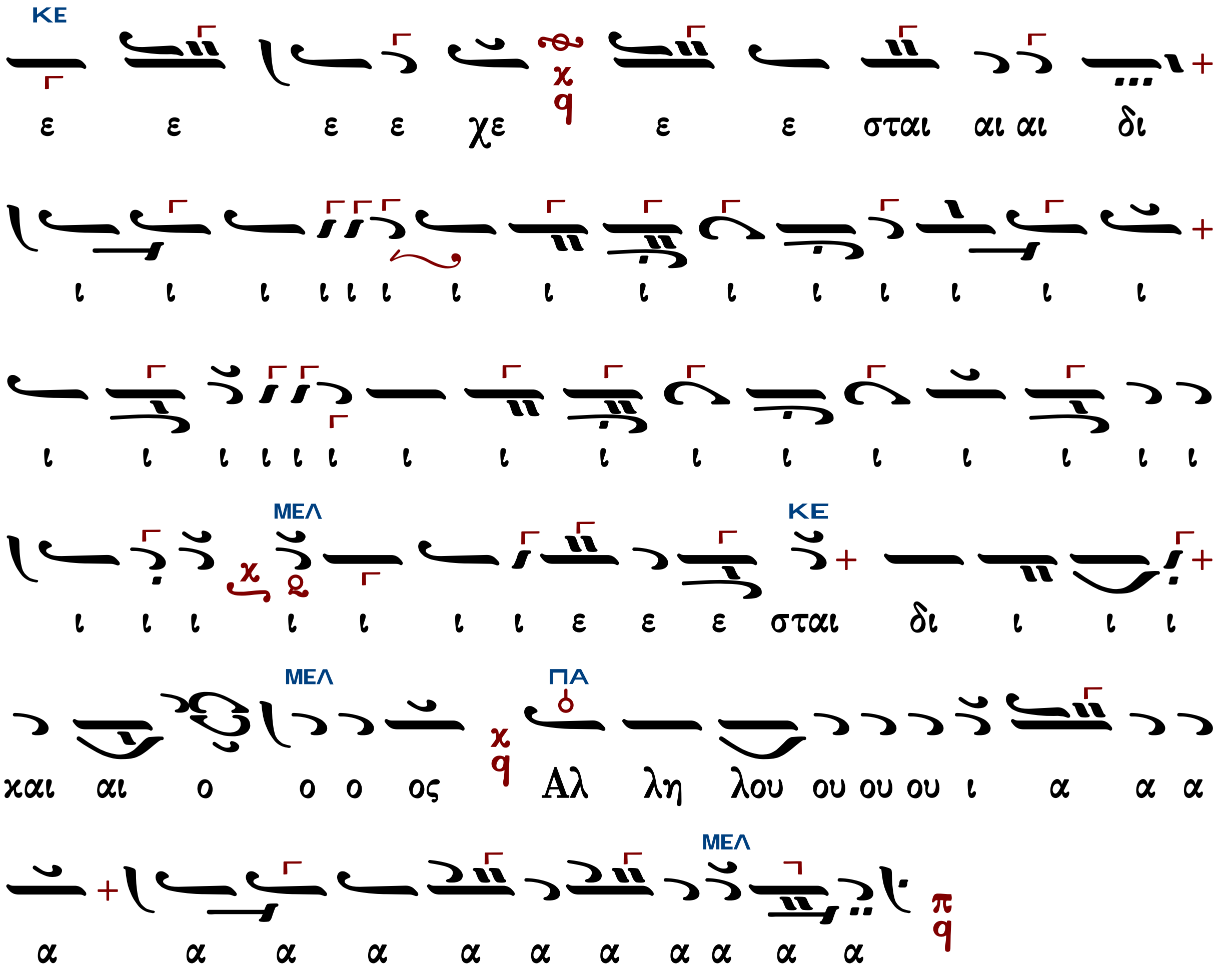

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος Κε

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.272*

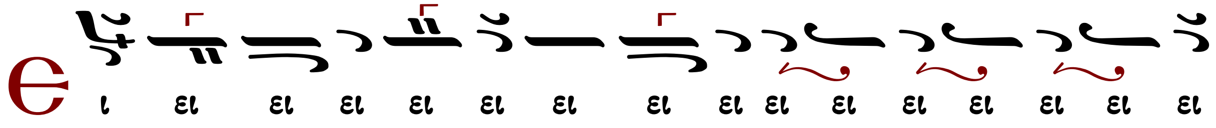

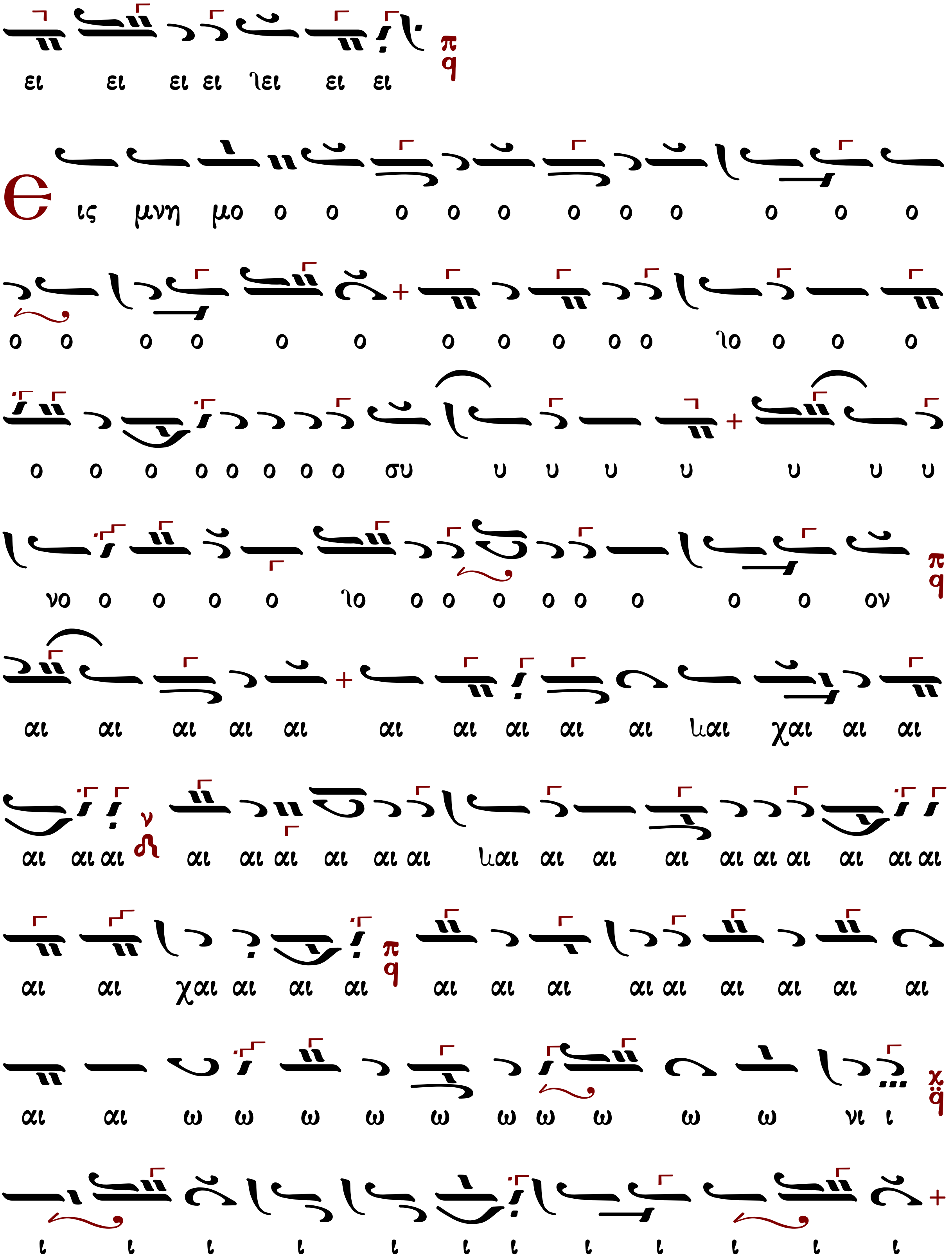

ει ει ει ει λει ει ει
Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ υ υ υ υ
νο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

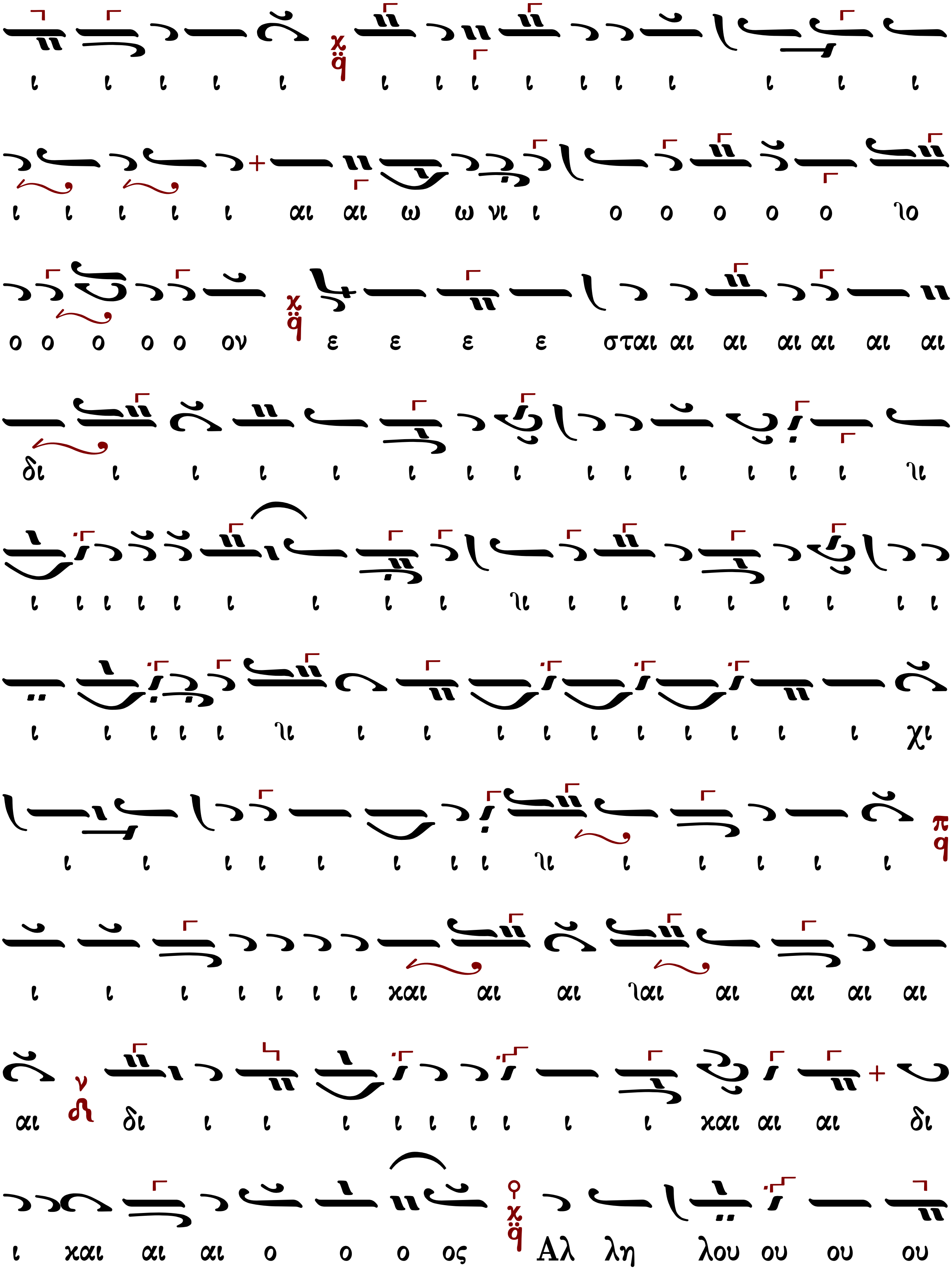
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι αι αι ω ω νι ι ο ο ο ο ο ιο
ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε σται αι αι αι αι αι αι
δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι
ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι χαι αι αι ιαι αι αι αι αι
αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαι αι αι δι
ι χαι αι αι ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου

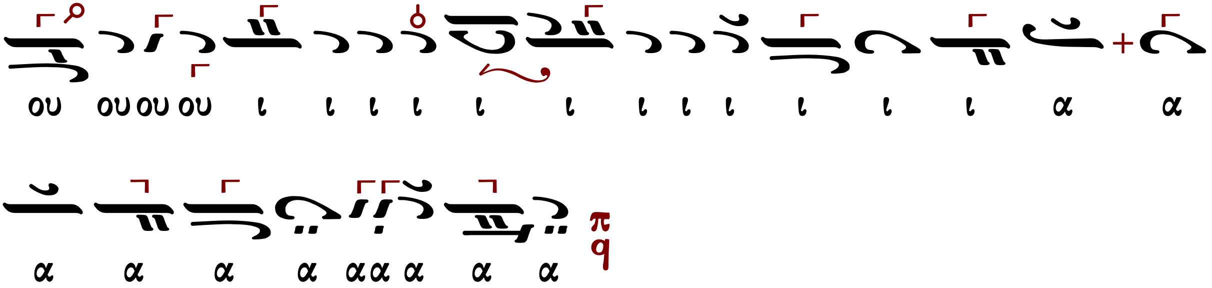

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.